

CETURTDIENA, 2010. GADA 11. FEBRUĀRIS

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.00)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko īsteno HOSPEEM un EPSU noslēgto Pamatnolīgumu par asu instrumentu radīto ievainojumu novēršanu slimnīcu un veselības aprūpes nozarē (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais darba kārtības jautājums ir debates par rezolūcijas priekšlikumu, ko Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā iesniedza *Elizabeth Lynne* un *Pervenche Berès*, par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko īsteno HOSPEEM un EPSU noslēgto Pamatnolīgumu par asu instrumentu radīto ievainojumu novēršanu slimnīcu un veselības aprūpes nozarē (B7-0063/2010).

Elizabeth Lynne, autore. – Priekšsēdētāja kungs, katru gadu ES tiek reģistrēts vairāk nekā viens miljons potenciāli novēršamu gadījumu, kad veselības aprūpes darbinieki savainojas ar injekciju adatām. Liela daļa savainoto darbinieku un arī viņu ģimenes locekļi piedzīvo mokpilnu gaidīšanas laiku, pirms uzzina, vai ir iegūta kāda ar asinīm pārnesama infekcija, piemēram, HIV vai C hepatīta vīruss.

Risks inficēties, ja noticis negadījums, nebūt nav niecīgs. Speciālisti norāda, ka iespēja inficēties ir vienam no trim B hepatīta gadījumā, 1 no 30 C hepatīta gadījumā un 1 no 300 HIV gadījumā. Pastāstīšu *Juliet Young* gadījumu. *Juliet* bija medicīnas māsa. Viņa nomira 2008. gadā — septiņus gadus pēc tam, kad inficējās ar HIV, ņemot asins paraugu no inficēta pacienta kādā Londonas slimnīcā. Asins parauga ņemšanas laikā adata netišām paslīdēja, un *Juliet* sadūra īkšķi. Varu pastāstīt arī kādas zobārstniecības māsas gadījumu. Viņa strādāja cietumā un sadūrās ar adatu, kas bija izmantota kādam ar A, B un C hepatīta vīrusu inficētam un HIV pozitīvam ieslodzītajam. Iedomājieties, cik mokpilnu gaidīšanas laiku viņai nācās piedzīvot! Pašlaik viņa zina, ka ir inficējusies ar C hepatīta vīrusu. Šī medicīnas māsa un daudzas viņas kolēģes nerimstoši cīnās par šo jautājumu.

Es šīs problēmas risināšanā iesaistījos 2004. gadā, kad pēc apvienības *Health First Europe* ierosinājuma apmeklēju kādu slimnīcu savā vēlēšanu apgabalā, un tā paša gada 1. decembrī — vispasaules AIDS dienā —, kad kopā ar *Stephen Hughes* šeit, Parlamentā, organizējām izstādi. Parlamentā viesojās veselības aprūpes darbinieki no visas Eiropas Savienības, izmisīgi cerot uz mūsu palīdzību. Tie deputāti no jūsu vidus, kuriem bija iespēja tikt ar šīm medicīnas māsām un citiem veselības aprūpes darbiniekiem, noteikti nespēja palikt vienaldzīgi pret viņu neapskaužamo stāvokli, un 2006. gadā mēs pieņēmām Parlamenta rezolūciju par Eiropas veselības aprūpes darbinieku aizsardzību pret asins saindēšanos no injekciju adatu ievainojumiem. Šajā rezolūcijā Komisija tika aicināta trīs mēnešu laikā iesniegt Parlamentam priekšlikumu tiesību aktam, ar ko grozītu Direktīvu 2000/54/EK par bioloģiskajiem aģentiem. Priekšlikums netika iesniegts, bet mēs ar *Stephen Hughes* nepadevāmies.

Esmu veikusi labojumus daudzos ziņojumos un rezolūcijās, iekļaujot tajos aicinājumu rīkoties, vairākkārt esmu uzstājusies plenārsēdēs par šo jautājumu un esmu iesniegusi neskaitāmus parlamenta jautājumus. Pēc vairākām sanāksmēm ar komisāru *Špidla* mēs 2008. gadā saņēmām ziņu, ka Komisija gatavo priekšlikumu. Bijām tik tuvu šī mērķa sasniegšanai. Diemžēl pēdējā brīdī šis process tika apturēts, jo sociālie partneri solīja, ka beidzot mēģinās panākt vienošanos.

2009. gada vasarā sociālie partneri noslēdza vispārēju nolīgumu par nepieciešamajām prasībām. Manā rezolūcijā šis nolīgums ir pilnībā atbalstīts. Padomei ir steidzami jāpieņem ierosinātā direktīva, lai Komisija varētu nodrošināt tās tūlītēju un efektīvu īstenošanu. Visas Eiropas veselības aprūpes darbinieki ir no mums atkarīgi. Mūsu veselības aprūpes darbinieki nevar gaidīt, un viņi nedrīkst turpināt strādāt šādos bīstamos apstākļos. Ir pienācis laiks izlēmt rīkoties.

Stephen Hughes, autors. – Priekšsēdētāja kungs, šis ir nozīmīgs tiesību akts veselības aizsardzības un drošības jomā. *Elizabeth* jau nedaudz ieskicēja tā priekšvēsturi. Tā tapšanas process ir bijis ļoti ilgs — *Elizabeth* jau norādīja, ka ir pagājuši seši gadi, kopš pirmo reizi tikāmies. Prieks šorīt šeit redzēt komisāru *Andor*, bet savā ziņā žēl, ka klāt nav komisāra *Špidla*. Šajā zālē mēs viņu bieži esam kritizējuši, bet šorīt mēs varētu viņam paust gandarījumu par to, ka viņš beidzot ir uzņēmies iniciatīvu ierosināt šo priekšlikumu par savainojumiem ar injekciju adatām un citiem asiņiem instrumentiem.

Pagāja krietns laiciņš, kamēr pārliecinājām komisāru rīkoties. Patiesībā tieši Komisijas dienestu darbinieki mudināja viņu nerīkoties, apgalvojot, ka 2000. gadā pieņemtā direktīva par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar bioloģisku aģentu iedarbību, kopā ar 1989. gada pamatdirektīvā noteiktajiem riska novērtēšanas elementiem nodrošina pietiekamu aizsardzību pret šādiem savainojumiem, tomēr galu galā mums izdevās šos dienestus pārliecināt, ka viens miljons savainošanās gadījumu gadā neapšaubāmi liecina par to, ka kaut kas nav kārtībā. Lai risinātu šo problēmu, mums bija nepieciešams īpašs tiesību akts. Amerikas Savienotajās Valstīs un daļā Spānijas šāds tiesību akts jau ir ieviests un ļoti efektīvi darbojas.

Visbeidzot komisārs piekrita rīkoties, un, kā jau *Elizabeth* minēja, 2008. gadā tika izstrādāti 2000. gada direktīvas grozījumi, bet tad sabiedrisko pakalpojumu arodbiedrības — *HOSPEEM* un *EPSU* — ziņoja, ka tās vēlas izstrādāt nolīgumu. Šis nolīgums tika izstrādāts. Un man par to prieks. Kopumā nolīgums ir labs, tomēr atsevišķas vietas rada zināmu neskaidrību. Šī iemesla dēļ esmu iesniedzis grozījumu, par kuru tika panākta vienošanās Nodarbinātības komitejā un kura mērķis ir aicināt Komisiju izdot pamatnostādnes, kas papildinātu šo direktīvu un nodrošinātu pareizu un vienotu direktīvas transponēšanu visu dalībvalstu tiesību aktos.

Mēs pilnībā atbalstām Komisijas piedāvāto direktīvas priekšlikumu un apzināmies, ka sociālo partneru nolīgumu nevar grozīt. To nevaram grozīt ne mēs, ne Padome. Tas ir viņu nolīgums. Tomēr nolīguma svarīgākais noteikums — 6. pants —, kas attiecas uz izskaušanu, novēršanu un aizsardzību, diemžēl rada zināmu neskaidrību attiecībā uz riska novērtēšanu un to, kādi konkrēti preventīvie pasākumi darba devējiem ir jāīsteno un kad tas ir jādara.

Ja šo neskaidrību nenovērsīs, tad direktīvas piemērošanā būs iespējamas būtiskas atšķirības. Šī iemesla dēļ mēs lūdzam Komisiju izstrādāt īstenošanas pamatnostādnes, kas palīdzētu darba devējiem izprast riskus un nepieciešamos preventīvos pasākumus un nodrošinātu vienotu direktīvas piemērošanu.

Savainošanās ar adatām ir biežākais un bīstamākais savainošanās veids ar asiņiem instrumentiem. Vienmēr, kad pacientam tiek izmantota doba adata, veselības aprūpes darbiniekam ir risks ar šo adatu savainoties un inficēties ar nopietnu slimību, jo dobums kalpo kā pacienta asiņu vai citu organisma šķidrumu rezervuārs.

Daudzi neatkarīgi dati ir apliecinājuši, ka apmācības uzlabošana, drošākas darba prakses īstenošana un tādu medicīnas ierīču izmantošana, kurām ir drošības tehnikai atbilstoši aizsargmehānismi, varētu novērst lielāko daļu gadījumu, kad notiek savainošanās ar injekciju adatām. Turklāt nepieciešami ir visi minētie pasākumi, nevis tikai viens vai divi no tiem.

Pētījumi ir apliecinājuši arī to, ka, neieviešot kādu no trim minētajiem pasākumiem, būtiski mazinās to efektivitāte. Arī mēģinājumi ieviest medicīnas ierīces ar drošības tehnikai atbilstošiem aizsargmehānismiem tikai kādā noteiktā teritorijā vai attiecībā uz noteiktām pacientu kategorijām, nebūtu nedz praktiski, nedz efektīvi.

Valstīs, kurās ir ieviesti efektīvi tiesību akti šajā jomā, piemēram, Amerikā, Kanādā un daļā Spānijas, ir skaidri noteikts: lai novērstu savainošanās gadījumus, obligāti ir jāīsteno visi trīs pasākumi. Nav nejaušība, ka visās minētajās valstīs attiecībā uz šo aspektu ir vienota nostāja. Tieši šo 6. panta neprecizitāti mēs vēlamies novērst, publicējot pamatnostādnes.

Elizabeth pieminēja psiholoģisko traumu, kas rodas cilvēkiem, kuri savainojas ar injekciju adatām. Šajos sešos gados, kuru laikā esam risinājuši šo jautājumu, esmu ticis ar cilvēkiem, kuriem ir gadījies savainoties ar injekciju adatām, un es vēlos uzsvērt, ka šī psiholoģiskā trauma patiešām ir nopietna. Es satiku kādu ārstu, kas šāda savainojuma dēļ pameta darbu medicīnā. Es satiku kādu cilvēku, kurš, savainojoties ar adatu, inficējās ar HIV. Esmu satīcis cilvēkus, kuri uzzināja, ka nav inficējušies, taču pirms tam viņiem vairākus mēnešus nācās dzīvot neziņā par to, vai viņi ir vai nav inficējušies. Esmu satīcis arī atkritumu savācējus un cietuma darbiniekus, kuri ir savainojušies ar adatām. Uz šiem darbiniekiem nolīgums neattiecas. Šī ir vēl viena joma, par kuras nākotnes risinājumiem mums jādoma.

Kopumā šis nolīgums ir labs. Ja papildināsim to ar labām pamatnostādnēm, kuras nodrošinās vienotu piemērošanu visā Eiropas Savienībā, mēs visi, manuprāt, būsim paveikuši vērtīgu darbu, un, jācer, ka mums izdosies būtiski samazināt šo vienu miljonu savainošanās gadījumu gadā.

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Parlamentam par darbu, ko tas ieguldījis šī jautājuma risināšanā. Jo īpaši vēlos pateikties referentei *Lynne* kundzei par viņas izcilo veikumu, izstrādājot rezolūcijas priekšlikumu par Komisijas priekšlikumu, un par viņas gadiem ilgajiem centieniem uzlabot slimnīcu un veselības aprūpes nozares darbinieku veselību un drošību darba vietā.

Zinu, ka šis jautājums Parlamentu ir satraucis jau ilgi. 2005. gada 24. februāra rezolūcijā par drošības un veselības aizsardzības veicināšanu darba vietās Parlaments aicināja pārskatīt Direktīvu 2000/54/EK par bioloģiskajiem aģentiem darba vietā. 2006. gada jūlijā Parlaments pieņēma rezolūciju, kurā aicināja Komisiju sagatavot priekšlikumu direktīvai, ar ko grozītu Direktīvu 2000/54/EK.

Atbildot uz Eiropas Parlamenta aicinājumu, Komisija saskaņā ar Līguma noteikumiem sāka divu posmu apspriedes ar Eiropas sociālajiem partneriem. Pēc šīm apspriedēm divas Eiropas sociālo partneru organizācijas, kas darbojas slimnīcu un veselības aprūpes nozarē, — Eiropas Slimnīcu un veselības aprūpes darba devēju asociācija un Eiropas Sabiedrisko pakalpojumu arodbiedrību federācija — 2009. gada jūlijā sekmīgi vienojās par pamatnolīguma slēgšanu. Kā zināms, Komisijas priekšlikuma mērķis ir šo nolīgumu īstenot.

Mēs visi zinām, ka adatu un citu asu instrumentu radītie savainojumi ir viens no biežāk sastopamajiem un nopietnākajiem veselības aprūpes darbiniekus apdraudošajiem riskiem Eiropā. Īpaši augsts šis risks ir dažās medicīnas jomās un saistībā ar noteiktu darbību veikšanu (piemēram, neatliekamā palīdzība, intensīvā terapija un ķirurģiskās operācijas). Esmu ļoti priecīgs, ka savā rezolūcijā jūs atzīstat, ka Komisijas priekšlikums ietver svarīgākos Parlamenta 2006. gada 6. jūlija rezolūcijas atzinumus. Komisija patiešām vēlējas, lai šie atzinumi nolīgumā tiek iekļauti.

Es piekritu jums attiecībā uz to, ka šī nolīguma stāšanās spēkā būtiski veicinās slimnīcu un veselības aprūpes nozarē strādājošo darbinieku aizsardzību. Pēc šī nolīguma stāšanās spēkā un, jācer, ierosinātās direktīvas pieņemšanas Padomē slimnīcu un veselības aprūpes nozares darbinieki varēs izmantot priekšrocības, ko piedāvā integrēta pieeja, kas paredz politiku tādās jomās kā riska novērtēšana, riska novēršana, apmācība, informēšana, izpratnes veidošana un citās jomas. Šādi pasākumi, kas vienlaikus atspoguļo arī prasību minimumu, ir ne tikai atzīstami, bet galvenokārt ārkārtīgi nepieciešami.

Nobeigumā vēlos vēlreiz pateikties jums par Komisijas priekšlikumam pausto atbalstu un ceru, ka Padome to pavisam drīz pieņems.

Raffaele Baldassarre, *PPE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā jau šodien tika norādīts, savainojumi ar injekciju adatām un citiem asiņiem instrumentiem ir viens no biežākajiem veselības aprūpes darbiniekus apdraudošajiem riskiem Eiropā, un tāpēc šie savainojumi ir nopietna problēma ne tikai veselības aprūpes nozarē, bet visā sabiedrībā kopumā.

Šī Komisijas priekšlikuma mērķis ir atļaut Padomei īstenot pamatnolīgumu, ko parakstījusi Eiropas Slimnīcu un veselības aprūpes darba devēju asociācija un Eiropas Sabiedrisko pakalpojumu arodbiedrību federācija.

Nolīguma galvenais mērķis ir nodrošināt labāku darbinieku aizsardzību pret risku savainoties ar medicīnā izmantotajiem asajiem vai smailajiem instrumentiem. Tādējādi šis nolīgums ir nozīmīgs solis ceļā uz drošības uzlabošanu slimnīcu nozarē. Mēs visi esam vienprātīgi, ka savainojumiem ar asiņiem instrumentiem var būt ļoti nopietnas sekas un ka tie var radīt tādu slimību izplatīšanos kā vīrusu hepatīti un AIDS.

Vēlos uzsvērt, ka ir nepieciešama integrēta un arī reālistiska pieeja šīs problēmas risināšanai. Šajā sakarā es uzskatu, ka šajā nolīgumā paredzētie administratīvie, finanšu un juridiskie ierobežojumi nedrīkst būt pārmērīgi, un tie nedrīkst kavēt veselības aprūpes nozares mazo un vidējo uzņēmumu attīstību. Pretējā gadījumā šiem uzņēmumiem būs ļoti grūti izpildīt nolīguma nosacījumus.

Tikpat vēlams ir paredzēt (es teiktu arī „nepieciešamā”) iespēja dalībvalstīm darba ņēmēju aizsardzības nolūkā pieņemt noteikumus un pasākumus, kas ir efektīvāki nekā nolīgumā noteiktie.

Visbeidzot es aicinu Komisiju pārtraukt nolīguma piemērošanu un regulāri informēt par tās norisi Parlamentu, kurš bieži izskata šo jautājumu, lai nodrošinātu, ka nolīguma īstenošana tiek pienācīgi kontrolēta un ka rūpīgi tiek apsvērta nepieciešamība veikt turpmākus grozījumus.

Alejandro Cercas, S&D grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, arī es vispirms vēlos sveikt savu kolēģi *Elizabeth Lynne* par lielisko darbu, ko viņa ir paveikusi mūsu komitejā, par viņas spēju saskaņot dažādos viedokļus un par visu, ko viņa šajā ilgajā laikposmā ir darījusi.

Vēlos sveikt arī komisāru *Andor*. Šodien ir jūsu otrā darba diena, un attiecībā uz jūsu amata pienākumiem šis ir labs sākums. Parlaments kādu laiku ir diskutējis par vēl vienu direktīvu, kura attiecas uz mikrofinansējumu. Jums būs tas gods atrisināt divas problēmas divās dienās, tādējādi paverot daudziem Eiropas iedzīvotājiem lieliskas iespējas. Es pateicos arī komisāram *Špidla* par palīdzību šī jautājuma risināšanā.

Es nevēlētu pārāk daudz laika, lai atgādinātu jums, ka pamatnolīgums ir ļoti nozīmīgs tiesiskais instruments veselības aprūpē strādājošajiem, jūs to jau zināt. Katru gadu ar vienu miljonu šīs nozares darbinieku notiek negadījumi, kuri ir saistīti arī ar nopietnu veselības apdraudējumu, piemēram, vīrusu infekcijām, C hepatītu, AIDS. Tomēr šis instruments ir nozīmīgs ne tikai veselības aprūpē strādājošajiem, bet arī slimnīcu pacientiem un viņu ģimenes locekļiem. Tas nodrošinās labāku aizsardzību miljoniem Eiropas iedzīvotāju.

Mēs sasniedzām šo mērķi pēc ilgstošiem Parlamenta centieniem panākt Komisijas un Padomes atbalstu, un mēs nedrīkstam aizmirst *Hughes* kunga izcilos nopelnus visa šī ilgstošā procesa garumā.

Es gribētu īsi paskaidrot, kāpēc S&D grupas deputāti šodien ir tik apmierināti. Manuprāt, šodien ir piemērota diena, lai pieminētu dažus būtiskus aspektus.

Pirmkārt, es gribētu uzsvērt veselības aizsardzības un drošības nozīmi darba vietā. Ir ļoti svarīgi radīt tādu darba vidi, kas ir pēc iespējas drošāka darba ņēmējiem, viņu ģimenēm un iedzīvotājiem kopumā. Jau tika minēts, kādas sekas šāda veida savainojumi darba ņēmējiem un iedzīvotājiem rada cilvēciskajā ziņā, bet nedrīkstam aizmirst arī par ekonomiskajām sekām. Pirms dažām dienām Bilbao aģentūras pārstāvji Parlamentā stāstīja par dažām no kampaņām, kuras aģentūra veic, lai veicinātu veselības aizsardzību un drošību. Tika minēti pat ekonomiskie pētījumi, kuri apliecina, ka, piemēram, Austrālijas tautsaimniecībā negadījumiem un saslimšanām tiek tērēti vairāk nekā 6 % no IKP. Kādu cenu maksājam par sociālās drošības trūkumu? Kādu cenu maksājam par higiēnas un drošības trūkumu darba vietā? Tādējādi šis ir ieguldījums cilvēku kapitālā un arī ieguldījums civilizācijā un ekonomikā.

Otrkārt, vēlos uzsvērt profilakses nozīmību, jo labāk ir izvairīties no negadījumiem, nevis ārstēt to sekas. Ir jārikojas, pirms negadījumi notiek, ir jācenšas tos novērst. Profilakse ir sarežģīts jautājums. Lai profilaksi nodrošinātu, ir jāuzlabo izpratnes veidošana, informēšana, apmācība un uzraudzība attiecībā uz katru no šiem uzdevumiem.

Treškārt, pašlaik ir būtiski pieminēt arī sociālo partneru nozīmību, arodbiedrību nozīmību. Bez šiem dalībniekiem pamatnolīguma noteikti nebūtu un nevarētu nodrošināt arī profilaksi. Cilvēki mēdz kritizēt arodbiedrības, apgalvojot, ka tās sabiedrībai rada izmaksas, bet viņi aizmirst par būtiskajiem ieguvumiem, ko arodbiedrības sniedz, jo tieši arodbiedrības nodrošina tādu nozīmīgu politikas pasākumu ieviešanu darba vietās kā tie, kuri noteikti pamatnolīgumā.

Visbeidzot vēlos minēt šī Parlamenta nozīmību. Parlamentam ir jāizstāst sava nostāja sabiedriskās domas un citu Kopienas iestāžu priekšā, un bez Parlamenta šī pamatnolīguma nebūtu. Šie centieni labi parāda arī to, cik liela nozīme ir Parlamenta sadarbībai ar Komisiju un Padomi. Es novērtēju Spānijas prezidentūras atbalstu un ceru, ka šis būs labs precedents jaunam mūsu iestāžu sadarbības posmam.

Elizabeth Lynne, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, biju plānojusi neizmantot uzstāšanās laiku, kas man atvēlēts, lai izteiktos savas grupas vārdā, un savas runas otro daļu teikt vēlāk, bet acīmredzot rezolūcijas gadījumā tā nav pieņemts. Tāpēc šorīt mani informēja, ka man jāuzstājas tagad. Izmantojot šo iespēju, es vēlos pateikties visiem ēnu referentiem, kuriem es nepateicu paldies iepriekš. Vēlreiz vēlos pateikties *Stephen Hughes*, jo 2004. gadā *Stephen*, es un konservatīvais EP deputāts *John Bowis* kopā braukājām pa slimnīcām. Mēs kā politisko partiju pārstāvji devāmies uz slimnīcām, lai paši novērtētu situāciju, un, manuprāt, šī bija ļoti nozīmīga rīcība.

Parlamentā mums ir jārikojas, ņemot vērā iedzīvotāju patiesās vajadzības un ieklausoties medicīnas māsu, ārstu un veselības aprūpes darbinieku viedoklī. Viņu viedokļa ņemšana vērā bija ļoti svarīgs aspekts. *Stephen* minēja īstenošanas pamatnostādnes, un es vēlētos noskaidrot, vai jūsu rīcībā ir informācija par to, vai Komisija plāno sagatavot šādas pamatnostādnes. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai mums šādas pamatnostādnes būtu. Vēl es gribētu vaicāt, vai jums ir zināms, kādu grafiku Padome ir iecerējusi šī jautājuma risināšanai, jo ir ļoti svarīgi, lai šis grafiks tiktu ļoti ātri izpildīts. Veselības aprūpes darbinieki taču ir tik daudzus gadus gaidījuši.

Mēs nevēlamies, lai šajā gaidīšanas laikā notiek jauni potenciāli novēršami savainošanās gadījumi ar injekciju adatām. Dažu pēdējo gadu laikā šādu negadījumu ir bijis pārāk daudz. Jau tika norādīts, ka pagaidām šie pasākumi attieksies tikai uz veselības aprūpes nozari, taču es vēlētos, lai tie attiektos arī uz citām nozarēm, jo īpaši uz darba vidi cietumā. Manuprāt, ir ļoti svarīgi nodrošināt arī cietuma darbinieku aizsardzību. Uz veselības aprūpes darbiniekiem attiecas daudzi svarīgi aspekti, bet viena no būtiskākajām problēmām ir adatas ar uzliekamiem uzgaļiem. Uzskatu, ka līdzās visiem citiem rezolūcijā skartajiem jautājumiem, ļoti būtiski ir nepieļaut, ka šie veselības aprūpes darbinieki cieš no potenciāli novēršamiem savainošanās gadījumiem.

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos patiekties *Stephen Hughes* un *Liz Lynne* par ieguldīto darbu un norādīt, ka mēs atzinīgi vērtējam šo priekšlikumu, kaut arī būtu vēlējušies, lai tas tiek izstrādāts agrāk. Jau tika norādīts, ka ASV tiesību akti šajā jomā ir spēkā kopš 2001. gada. Šādi tiesību akti ir ieviesti arī dažviet Eiropas Savienībā, un beidzot šis mērķis tiks sasniegts arī Eiropas līmenī, tomēr daudzi cilvēki, protams, jau ir cietuši no šīs problēmas.

Pasaules Veselības organizācijas aplēses liecina, ka 90 % no gadījumiem, kuros darbiniekiem pastāv savainošanās risks, ir attiecināmi uz jaunattīstības valstīm, tomēr 90 % ziņojumu par inficēšanos darba vietā tiek saņemti no ASV un Eiropas Savienības. Mēs zinām, ka neziņošana par gadījumiem, kad notiek savainošanās ar asiem instrumentiem, ir būtiska problēma: aprēķināts, ka netiek ziņots par 40-75 % savainošanās gadījumu, un tas ir ļoti daudz. Tāpēc, manuprāt, mums ir jāatbalsta sociālo partneru nolīguma 11. pants, kas paredz ziņošanas pienākumu apstākļos, kuros netiek meklēti vainīgie.

Tomēr es uzskatu, ka mums ir arī jādomā, kāpēc cilvēki neziņo par šiem gadījumiem. Iespējams, daļēji tas skaidrojams ar to, ka viņi neizprot risku vai baidās no sekām, ko šāda ziņošana par savainošanos varētu radīt, iespējams, arī no sekām, kas saistītas ar viņu iespējām turpināt strādāt. No dažām vietām mēs patiešām esam saņēmuši ziņojumus par neefektīviem turpmākiem pasākumiem, proti, pat tad, ja cilvēki ir ziņojuši par savainošanos, tas neko daudz nav mainījis.

Viņi nesaņem pat nepieciešamo medicīnisko atbalstu, nemaz nerunājot par emocionālo atbalstu vai cita darba piedāvājumu tajos dažos gadījumos, kad tiek uzskatīts, ka tāpēc, ka viņi ir inficējušies, piemēram, ar HIV, viņi nedrīkst turpināt strādāt, jo var apdraudēt pacientus. Mūsu rīcībā ir pētījums, kas apliecina, ka veselības aprūpes darbinieki, kas strādā ārpus slimnīcām, biežāk ir neapmierināti ar darba devēju attieksmi.

Tika runāts arī par šī nolīguma darbības jomu. Nolīgums, protams, attiecas uz veselības aprūpes nozari, un mēs priecājamies, ka tas attiecas arī uz stažieriem un apakšlīgumu slēdzējiem. Neesmu pilnīgi droša, vai nolīgums attiecas uz apkopējiem, tāpēc priecātos, ja šis aspekts tiktu precizēts. Tomēr uz apdraudētajiem citu profesiju darbiniekiem nolīgums neattiecas, tāpēc mēs ceram, ka dalībvalstis domās par šo jautājumu.

Ļoti svarīgi ir obligātie mācību pasākumi, un es ceru, ka dalībvalstis šos pienākumus uztvers nopietni. Manuprāt, valda viedoklis, ka vienreiz apmācītiem cilvēkiem mācības vairs nav nepieciešamas, tāpēc par obligātu pienākumu ir jānosaka gan mācīšana, gan mācīšanās, tāpat arī visu jauno un pagaidu darbinieku apmācīšana. Patlaban apmācība nenotiek pat tajos gadījumos, kad darba devēji ir izstrādājuši mācību politiku.

Tika skarts arī jautājums par izmaksām. Ir aprēķināts, ka apmācība un preventīvie pasākumi, tostarp drošākas ierīces, veido aptuveni trešo daļu no izmaksām, kas saistītas ar asu instrumentu radīto savainojumu problēmas risināšanu. Naudas trūkuma apstākļos tas ir būtisks ietaupījums, turklāt šī problēma ir svarīga gan attiecīgajiem iedzīvotājiem, gan darba ņēmējiem, kuriem var draudēt tiesu darbi, ja viņi neko nedara, lai šādus savainošanās gadījumus novērstu.

Oldřich Vlasák, *ECR grupas vārdā*. – (CS) Dāmas un kungi, nolīgums par asu instrumentu radīto savainojumu novēršanu vēsturiski ir pirmais nolīgums starp nozares sociālajiem partneriem. Ņemot vērā to, ka gada laikā Eiropas slimnīcās tiek reģistrēts vairāk nekā viens miljons gadījumu, kad darbinieki savainojas ar asiem instrumentiem, mums nevienam nav jācenšas pārliecināt par to, ka šis priekšlikums ir solis pareizajā virzienā, jo, pienācīgi ievērojot nolīguma noteikumus, šos savainošanās gadījumus būs iespējams novērst. Šis nolīgums palīdzēs radīt drošu darba vidi un aizsargāt veselības aprūpes darbiniekus no asins transmisīvajām infekcijām, kas iegūtas savainojoties ar asiem instrumentiem.

Lai gan nolīgumā minētajos piemēros vai definīcijās ir dažas neprecizitātes, es ceru, ka tiks darīts viss, lai no sociālajiem partneriem iegūtu pēc iespējas vairāk informācijas, ka visi noteikumi tiks precizēti un ka Padome šo nolīgumu pieņems.

Vēlos uzsvērt arī to, ka nolīgums starp darba devējiem un darba ņēmējiem ir pilnīgi unikāls Eiropas tiesiskais instruments, kuram lielākajā daļā dalībvalstu nav līdzinieku. Šis pašpārvaldes veids, kad attiecīgās problēmas skartās personas vienojas par tiesisku instrumentu šīs problēmas risināšanai, manuprāt, ir Eiropas regulācijas sistēmas paraugs. Tādās jomās kā CO₂ emisijas, nodokļu saskaņošana vai sabiedrisko pakalpojumu standartizācija situācija ir pavisam cita, jo uzņēmumiem un viņu darbiniekiem ir pasīvi jāievēro mūsu un dalībvalstu noteiktās normas, turklāt šo normu ievērošana ir saistīta ar lielām izmaksām.

Jiří Maštálka, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties abiem referentiem par vērtīgo darbu, ko viņi ir ieguldījuši šī dokumenta sagatavošanā. Es kā ārsts esmu priecīgs, ka mēs šeit, Eiropas Parlamentā, apzināmies nepieciešamību steidzami uzlabot veselības aprūpes darbinieku aizsardzību pret asu instrumentu radītajiem savainojumiem un apzināmies, ka ierosinātais priekšlikums atbilst šim mērķim.

Protams, mani ļoti satrauc tas, ka Komisija ir rīkojusies tik lēnu. Ir pagājuši pieci gadi, kopš Eiropas Komisija pirmo reizi tika informēta par šo svarīgo problēmu un gandrīz četri gadi, kopš Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju, kurā aicināja jautājumu par Eiropas Savienības veselības aprūpes darbinieku pienācīgu aizsardzību pret asins transmisīvajām infekcijām risināt, izstrādājot tiesību aktu.

Iepriekšējā parlamentārā termiņa laikā es kā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas loceklis kopā ar *Stephen Hughes*, *Elizabeth Lynn* un citiem kolēģiem piedalījies šīs rezolūcijas izstrādē, un esmu vīlies, ka ir notikusi tik ilga kavēšanās. Es iesaku direktīvā ierosinātos pasākumus pieņemt pēc iespējas ātrāk. Un aicinu pēc iespējas ātrāk nodrošināt veselības aprūpes darbiniekiem augstāko iespējamo aizsardzības un profilakses līmeni.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Lynne* kundze, dāmas un kungi, vēlos pastāstīt jums, cik ļoti priecīga šorīt esmu par to, ka mēs esam atbalstījuši šo priekšlikumu direktīvai par asu instrumentu radīto ievainojumu novēršanu. Mūsu redzeslokā ir nonākusi reāla veselības aprūpes nozares problēma, attiecībā uz kuru pēc iespējas ātrāk ir jāparedz regulējums. Mēs visi zinām, cik šāda veida savainojumi ir nozīmīgi un cik nopietnas var būt to sekas. Komisāra kungs, esmu pārliecināta, ka jūs spēsiat rast ātru risinājumu saistībā ar šo nolīgumu, tādējādi ļaujot mums sasniegt būtisku progresu šīs problēmas risināšanā.

Es vēlos pateikties *Lynne* kundzei par ieguldīto darbu. Vēlos pateikties arī *Hughes* kungam, jo mūsu, EP deputātu, pienākums ir raudzīties, lai mūsu iedzīvotāji būtu aizsargāti. Daļa no šiem iedzīvotājiem, protams, ir veselības aprūpes speciālisti, un par viņiem mēs esam daudz runājuši. Daļa no tiem ir apkopēji, tika minēti cietuma darbinieki, bet es vēlos pieminēt arī cilvēkus, kas strādā skolu vidē, dažādās medicīnas jomās skolās. Es uzskatu, ka mums ne tikai jānodrošina aizsardzība, bet visi mūsu iedzīvotāji arī jāizglīto. Nedrīkst būt tā, ka viņu dēļ veselības aprūpes darbiniekiem vai darbiniekiem, kas vēlāk darbojas ar neasiem priekšmetiem, ir jāuzņemas nevajadzīgs risks.

Kopā ar referentiem, kuri ir iesaistījušies šīs problēmas risināšanā, mēs, Eiropas Parlamenta deputāti, būsīm gatavi un apņēmības pilni nodrošināt, ka visas dalībvalstis īsteno šos tiesību aktus, un mēs vēlēsimies regulāri saņemt aktuālo informāciju par šīs īstenošanas gaitu. Tāda ir mūsu patiesā apņemšanās, tas ir mūsu pienākums, un tā būtu jādoma visiem.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, šis ir pirmais pilnvaru termiņš man kā deputātei, tāpēc es vēlos pateikties deputātiem, kas jau ilgāku laiku strādā šajā Parlamentā, un maniem kolēģiem deputātiem *Hughes* kungam un *Lynne* kundzei, kā arī referentam un ēnu referentiem, jo es šajā darbā saistībā ar jautājumu, kas zināmā mērā skar mani personīgi, iesaistījos tikai tā beigu posmā.

Mans vīrs ir ārsts, un pirms dažiem gadiem viņš sadūrās ar adatu. Tāpēc es labi zinu, kādas bailes izjūt ar asu priekšmetu savainota slimnīcas darbinieka ģimene. Tās dienas, kad gaidījām analīžu rezultātus, bija ļoti grūtas.

Tāpēc es vēlreiz vēlos pateikties jums par paveikto darbu un paust gandarījumu par to, ka pirmo reizi mēs redzam, ka darba devēju asociācija un darba ņēmēju asociācija apvieno spēkus un vienojas, ļaujot mums nonākt pie šā rezolūcijas priekšlikuma.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienība patiešām spēj sasniegt tās mērķus un patlaban kopā ar tās pilsoņiem pieņem lēmumus tās pilsoņu interesēs. Es atceros citu deputātu vairākkārt teikto, taču, pēc manām domām, ir svarīgi, lai mēs to atgādinātu un vienmēr atcerētos — katru gadu savainojumus no asiem priekšmetiem gūst miljons cilvēku.

Nav iespējams par daudz uzsvērt Eiropas Parlamenta nozīmi, kas nopietni strādā saistībā ar šo jautājumu kopš 2005. gada. Turklāt, ņemot vērā darbinieku trūkumu, kas ir īpaši aktuāla problēma Grieķijā, es vēlos norādīt, ka mums patiešām jānodrošina, lai šī rezolūcija, šī direktīva tiktu piemērota pēc iespējas drīzāk.

Tas ir lēmums, kas nodrošinās arī praktisku ieguldījumu Eiropas Savienības sociālo mērķu sasniegšanā, kas cita starpā ir nodarbinātības veicināšana. Es vēlos atgādināt Parlamentam, ka Eiropas Komisija ar tās atkārtoti ievēlētā priekšsēdētāja starpniecību nesen darīja zināmu Parlamentam, ka viena no nozarēm, kurā tā vēlas veikt ieguldījumu, ir darbavietas garīgā darba darītājiem.

Tāpēc es aicinu glābt dzīvības gan tiešā, gan arī pārnēstā nozīmē, radot kvalitatīvas darbavietas šajos patiešām ekonomiski un sociāli grūtajos laikos.

Nobeigumā es gribu novēlēt jaunajam komisāram veiksmi darbā un pateikt, lūk, ko: mūsu cienījamais un pieredzējušais kolēģis *Cercas* kungs iepriekš minēja, ka viņš cer, ka jūs sāksiet un turpināsi darbu, sperot soli uz priekšu ar „labo” kāju. Es ceru, ka jūs sāksiet un turpināsi darbu, sperot soli ar „kreiso” kāju, un es to saku tāpēc, ka ir ļoti svarīgi parādīt sociālas Eiropas pieeju.

Mums jākoncentrējas uz strādājošajiem — tas ir vajadzīgs Eiropas iedzīvotājiem.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es dalīšanos savā personīgajā pieredzē. Es strādāju slimnīcās 15 gadus, un šajā laikā es patiesībā biju veselības aprūpes darbiniece kritiskajā zonā — operāciju zālē.

Es pati esmu savainojusies ar potenciāli inficētām adatām un instrumentiem. Tāpēc, līdzīgi kā *Rapti* kundze, es joprojām atceros izjustās bailes, gaidot testu rezultātus, bet visspilgtāk atceros to, kā jutos tā sauktajā „loga periodā” — laikā no iespējamās inficēšanās līdz iespējamajam slimības uzliesmojumam.

Tieši šīs pieredzes dēļ es uzskatu, ka mums jābalso par šo rezolūciju, kas beidzot nodrošinās juridisku spēku vienošanai par drošību un aizsardzību, nosakot minimālos standartus visiem veselības aprūpes darbiniekiem.

Veselības aprūpes nozarē strādā 10 % no Eiropas Savienības darbaspēka un tiek lēsts, ka katru gadu asu instrumentu radītu savainojumu skaits nelaimes gadījumu rezultātā sasniedz 1,2 miljonus, tāpēc veselības aprūpes darbinieki pamazām zaudē motivāciju un nereti pamet veselības aprūpes profesiju. Turklāt Pasaules Veselības organizācija ir aprēķinājusi, ka sekas 2,5 % gadījumu ir agrīna HIV inficēšanās stadija un 40 % gadījumu — dažādas B un C hepatīta formas.

Tieši dažādo būtisko risku dēļ, ar kuriem pārāk bieži nākas saskarties ikdienā, veselības aprūpes darbinieka profesija tiek uzskatīta par nepievilcīgu pat tādā mērā, ka pēdējos gados nozare cieš no darbinieku trūkuma. Turklāt, kā jau šeit tika minēts, tādu veselības aprūpes pakalpojumu izmaksas, kas saistīti ar riskantām situācijām, kurām pakļauti veselības aprūpes darbinieki dažādu uzraudzības periodu laikā, kā arī diagnostikas testu izmaksas, kas parasti ilgst vismaz sešus mēnešus pēc nelaimes gadījuma, ir ļoti augstas, turklāt jāņem vērā arī izmaksas, kas saistītas ar darbiniekiem, kuri diemžēl inficējas.

Nobeigumā vēlos teikt, ka, lai pārāk zemu nenovērtētu problēmu situācijās, kad nelaimes gadījuma risku ir iespējams novērst vai ierobežot, ir lietderīgi veikt visus iespējamus preventīvus pasākumus. It sevišķi darba devēja pienākums ir īstenot šādus pasākumus, un darbinieka pienākums ir ņemt tos vērā.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs runājam par problēmu, kas patiešām kļuvusi par vienu no būtiskākajām veselības aprūpes jomas problēmām. Šajā sakarībā es minēšu dažus statistikas datus. Eiropas Savienībā katru gadu šādu asu instrumentu radītu savainojumu skaits nelaimes gadījuma rezultātā ir aptuveni viens miljons. Tiek lēsts, ka Amerikas Savienotajās Valstīs šādu gadījumu skaits ir aptuveni 380 000, taču paši amerikāņi apgalvo, ka tas noteikti ir lielāks. Mums, protams, jāuzsver, ka šī problēma galvenokārt attiecas uz veselības aprūpes darbiniekiem, bet jāņem vērā vēl viens aspekts — mums jārunā arī par šīs problēmas apdraudētajiem pacientiem. Šādos gadījumos — un mums šajā sakarībā jābūt godīgiem — mēs sastopamies ar problēmu, ka slimnīcām ir jāizmaksā lielas naudas summas kompensācijās. Kā jau citi runātāji norādīja, ir skaidrs, ka saistībā ar šo problēmu preventīviem pasākumiem ir ārkārtīgi liela nozīme. Preventīvi pasākumi vienmēr izmaksā daudz mazāk nekā ārstēšana.

Manuprāt, rezolūcija ir pelnījusi pilnīgu atbalstu. Rezolūcija ir atbilde uz veselības aprūpes nozares cerībām, un tās nozīmi apstiprina šīs problēmas nepārtrauktā attīstība. Arī problēma saistībā ar kompensāciju izmaksu turpina paplašināties, un prasības iesniedz gan veselības aprūpes darbinieki, gan arī pacienti. Tas tā patiešām ir, ka arī finansiālais aspekts nav nenozīmīgs. Manis pārstāvētā politiskā grupa, kuras vārdā es uzstājos, atbalsta rezolūcijas priekšlikumu. Mēs uzskatām, ka rezolūcija ir risinājums problēmai, kas patiesībā ir

mūsdienu problēma, un arī atbilst Eiropas Savienības dalībvalstu patērētāju un veselības aprūpes nozares darbinieku vajadzībām.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzstāties šodien, lai pateiktos visiem referentiem un visiem, kas ierosināja šīs debates.

Reizēm mēs sakām, ka Eiropai jāpietuvinās tās pilsoņiem. Īstenojot šīs debates, mums tas noteikti ir izdevies. Es runāju ar draugu, kas ir manā vecumā un nesen kļuva par ārstu, un, kad es viņam ieminējos par šīm debatēm, viņš ar lielu gandarījumu norādīja, ka tās ir ārkārtīgi vajadzīgas un ka mums būtu jāmēģina visiem Eiropā izskaidrot to, ko mēs darām. Ir svarīgi aizsargāt un informēt slimnīcās strādājošos par riskiem, kam viņi pakļauti. Ir patiešām ļoti svarīgi izskaidrot visiem šiem darbiniekiem, ka, ņemot vērā viņu ilgās darba stundas, reizēm ierobežoto gultasvietu skaitu un pacientu lielo daudzumu, ir ļoti svarīgi, lai šie darbinieki spētu veikt vismaz būtiskākos nepieciešamos pasākumus.

Mums slimnīcās ir vajadzīgi veseli darbinieki, lai mēs kā pacienti attiecīgā brīdī varētu saņemt viņu sniegto aprūpi un labāko iespējamo ārstēšanu.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mūsu politikas mērķim jābūt nodrošināt vidi, kas garantē augstāko iespējamo dzīves līmeni Eiropas Savienības pilsoņiem. Tāpēc viens no būtiskākajiem uzdevumiem, kas jārisina šādā laikā, ir saglabāt un izveidot darbavietas. Taču mums nevajadzētu atstāt novārtā mūsu pienākumu nodrošināt, lai šīs darbavietas nepasliktinātu vai neapdraudētu iedzīvotāju veselību. Tieši tāpēc preventīvi pasākumi, veselības aprūpe un nodarbinātības drošība ir tik svarīga.

Es patiešām ticu, ka šīs direktīvas īstenošana, kuru patiesībā vajadzēja pieņemt jau sen, nodrošinās atbilstīgus apstākļus, lai uzlabotu darbavietu drošību visās veselības aprūpes jomās, kurās darbinieki katru dienu ir pakļauti šiem riskiem. Es domāju, ka visu Eiropas pilsoņu interesēs ir pēc iespējas drīzāk īstenot šo priekšlikumu.

László Andor, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos teikt, ka esmu gandarīts, ka šis priekšlikums saņem tik lielu Parlamenta atbalstu. Man ir ļoti žēl, ka šis process bija ilgāks nekā daudzi no jums cerēja, bet es vēlos teikt, ka esmu pilnīgi pārliecināts par to, ka sociālais dialogs ir nozīmīgs — mums ir jāņem vērā sociālo partneru viedoklis. Tādējādi tiek ne tikai pastiprināta lēmuma leģitimitāte, bet nodrošināts atbalsts tā īstenošanai, jo tie, kas piedalās jaunu noteikumu izstrādē, ir vairāk ieinteresēti, lai šādi noteikumi tiktu veiksmīgi piemēroti. Tas ir ļoti svarīgi.

Mums jau ir zināms, ka sociālie partneri ir izstrādājuši darba dokumentu par pamatnolīguma precizēšanu un arī tā īstenošanu, tāpēc mēs ceram, ka — un es domāju, ka mēs varam uz to paļauties, — tam būs liela nozīme, lai process tiktu pabeigts Padomē, tas būs kā atbilde uz paustajām bažām attiecībā uz īstenošanu. Turklāt ir jūtama ieinteresētība arī par turpmāko pārraudzību ilgākā termiņā. Arī tas ir ļoti svarīgs jautājums, lai uzraudzītu šīs jaunās direktīvas piemērošanas rezultātus.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību teksta daļai, kurā noteikts, ka parakstītājas puses pārskata šā līguma piemērošanu piecus gadus pēc Padomes lēmuma pieņemšanas, ja to pieprasa viena no līgumslēdzējām pusēm. Citiem vārdiem sakot, ir ļoti svarīgi, lai piemērošanas uzraudzība un izmaiņas attiecībā uz šādu savainojumu sastopamību būtu sākuma punkts, ja kāda no pusēm vēlas izmantot šo iespēju.

Nobeigumā es šodien — tikai otrajā jaunās Komisijas darba dienā — vēlos atkārtot to, ko savas uzstāšanās laikā jau uzsvēra vairāki runātāji, proti, ka ir patiešām ļoti svarīgi, lai Komisija pievērstu lielāku uzmanību Eiropas „aizmirstajiem” iedzīvotājiem — tām vecuma grupām vai profesijām, kas nespēj sevi pienācīgi aizstāvēt un līdz šim nereti ignorētas vai atstumtas.

Veselības aprūpes nozare noteikti ir nozīmīga nozare; mums tai jāpievērš liela vērība un uzmanība. Slimnīcās un veselības aprūpes strādājošie ir ne tikai pakļauti asu instrumentu radītiem savainojumiem un infekcijām, bet mēs visi zinām, ka viņi arī strādā garas darba stundas. Tāpēc mums attiecībā uz šādām grupām jāīsteno zināmā mērā visaptveroša pieeja, kas ir ļoti svarīga īpaši krīzes laikā, kad plānotie fiskālie ierobežojumi ietekmē šo cilvēku darba apstākļus. Tieši tāpēc šim jautājumam jābūt vienam no pirmajiem mūsu darba kārtībā, un tas ir viens no pirmajiem manā personīgajā darba kārtībā.

Priekšsēdētājs. – Paldies jums, komisāra kungs. Es esmu pārliecināts, ka mēs visi esam pateicīgi šo debašu ierosinātājiem. Cerēsim, ka situācija uzlabosies.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks šodien plkst. 12.00.

4. Tiešsaistes azartspēles saistībā ar neseniem EKT spriedumiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par *Malcolm Harbour*, *Andreas Schwab*, *Evelyne Gebhardt*, *Cristian Silviu Buşoi* un *Heide Rühle* Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā sagatavoto jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, par tiešsaistes azartspēlēm saistībā ar neseniem EKT spriedumiem (O-0141/2009 – B7-0235/2009).

Malcolm Harbour, autors. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlos teikt, ka man ir liels gods Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā pirmo reizi sveikt mūsu jauno komisāru *Michel Barnier*, it sevišķi tāpēc, ka viņam divu dienu laikā izdevās tik mierīgi nomainīt savu vietu šeit pret vietu tur priekšā, un es esmu pārliecināts, ka turpmāk šajā Parlamentā notiks vēl daudzas viedokļu apmaiņas ar viņa līdzdalību. Komisāra kungs, mēs patiešām priecājamies par to, ka esat šajā amatā.

Otrkārt, es esmu pagodināts, ka man ir dota iespēja runāt par šo jautājumu un Komitejas vārdā izteikt mūsu bažas par tiešsaistes azartspēļu attīstību un azartspēļu nozari kopumā un par daudzām neskaidrībām, kas rodas saistībā ar vispārējo azartspēļu tiesisko regulējumu iekšējā tirgū.

Es zinu, komisāra kungs, ka jums jau ir izveidojies diezgan garš risināmo jautājumus saraksts, taču mēs patiešām ceram, ka šis jautājums būs jūsu risināmo jautājumu saraksta sākumā, jo šī joma manis pārstāvēto komiteju pēdējos piecos gados patiešām satrauc. Mēs šajā jomā esam veikuši vairākus pētījumus un izstrādājuši ziņojumus pēc savas ierosmes, un vēlāk uzstāsies mūsu pēdējā lielākā ziņojuma autore *Schalldemose* kundze, tādējādi var teikt, ka mūsu interese par šo jautājumu nemazinās.

Kā jau jūs zināt, arī dalībvalstis regulāri tiekas Padomes līmenī dažādās novērtēšanas grupās, risinot jautājumu par tiešsaistes azartspēļu darbību paplašināšanos attiecībā pret mūsu valstu azartspēļu darbībām. Manuprāt, vispirms man skaidri jāpasaka, ka šā jautājuma izskatīšana nekādā ziņā nav saistīta ar azartspēļu tirgu liberalizāciju vai jaunu iniciatīvu izstrādi šajā jomā. Bet, kā jau jūs visi zināt, tas tā patiešām ir, ka tiešsaistes azartspēļu lielā un arvien pieaugošā popularitāte noteikti rada spiedienu arī uz daudziem valstu monopoliem un valstīm piederošām vai valstu kontrolētām esošajām sistēmām, un nodrošina ne tikai patiešām lielus ieņēmumus, bet arī rada nopietnas bažas dalībvalstīm.

Mēs jums vēlamies pateikt to, ka saistībā ar šo pašlaik veikto darbu, vairākkārt ir pieminēti Eiropas Kopienų Tiesas spriedumi; jums tiks sniegta plašāka informācija, un, iespējams, kolēģi par to runās vēlāk. Es nevēlos minēt šos spriedumus, taču vēlos darīt zināmu, ka mēs uzskatām, ka pretrunas saistībā ar vairākām Eiropas Kopienų Tiesas piemērotajām pieejām patiesībā nevis palīdz, bet gan padara situāciju vēl sarežģītāku un nepārredzamāku kā līdz šim. Mēs arī zinām, ka Komisijas dienesti ir uzsākuši vairākas pienākumu neizpildes procedūras saistībā ar azartspēļu jautājumiem — tās visas nav saistīti ar tiešsaistes azartspēlēm, bet daudzas attiecas uz jautājumu par uzņēmēju tiesībām dibināt uzņēmumus citās valstīs.

Nemot vērā iepriekš minēto, var secināt, ka patlaban noteikti ir īstais laiks, lai Komisija apkopotu šo informāciju, izvērtētu pienākumu neizpildes procedūru norisi, izskatītu ierosinātos jautājumus saistībā ar Eiropas Kopienų Tiesas spriedumiem un, kas ir vissvarīgākais, izstrādātu skaidru stratēģiju vai precizējumu attiecībā uz mūsu turpmāko darbību un sāktu risināt ar šīm pretrunām saistītās problēmas.

No patērētāju aizsardzības viedokļa arī reglamentējošajām iestādēm ir jāzina, kāda ir situācija tiešsaistes azartspēļu jomā. Ir skaidrs, ka šo jomu var regulēt, un tā ir jāregulē, un patiešām ir zināmi daudzi pozitīvi piemēri, kad tiešsaistes azartspēļu operatori ir skaidri apņēmušies nodrošināt līdzekļus un kontroli, lai risinātu azartspēļu izraisītās atkarības un citas problēmas, un, protams, aktuāls ir arī jautājums par krāpšanu un ar to saistītajām problēmām, par kurām arī mēs intensīvi debatējam mūsu komitejā. Tas ir jautājums par patērētāju aizsardzību, kā arī jautājums par saskaņotību iekšējā tirgū.

Nobeigumā vēlos teikt, ka, pēc manām domām, mums arī jāciens mūsu pilsoņi un tas, ka daudzi no viņiem patiešām vēlas piekļūt tiešsaistes azartspēlēm. Es nedomāju, ka tiek plānots tās aizliegt — tas patiešām būtu gandrīz neiespējami —, bet šajā jomā pastāv lielas pretrunas. Piemēram, dažās valstīs nav atļauts iesaistīties tiešsaistes azartspēļu sacensībās, ja tās rīko citas valsts uzņēmums. Tas nav pareizi.

Vēl viena pretruna, uz ko norādīja viens no maniem vēlētājiem, ir saistīta ar to, ka, ja Apvienotās Karalistes pilsonis, atrodoties Spānijā, piedalās Apvienotās Karalistes rīkotā tiešsaistes izlozē un laimē balvu, nav likumīgi izlozes organizatoriem izmaksāt laimestu Spānijā. Šādas pretrunas pastāv, un mums tās jānovērš iedzīvotāju un patērētāju interesēs.

Komisāra kungs, tāda ir šā jautājuma būtība. Jūs dzirdēsiet daudz labu ideju un interesantu viedokļu no maniem kolēģiem, bet es ceru, ka šis jautājums kļūs par vienu no jūsu būtiskākajām prioritātēm jaunajā amatā.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jūs droši vien varat iedomāties manu prieku par iespēju atgriezties šeit tikai 48 stundas pēc Komisijas kolēģijas apstiprināšanas, par ko man jāpateicas jums, un turpināt manu darbu kopā ar jums, *Harbour* kungs — un es to saku īpaši leikšējā tirgus un patērētāju tiesību aizsardzības komitejas locekļiem —, ieņemot citu amatu un, kā redzams, sēžot citā vietā, bet esot tādā pašā noskaņojumā.

Atbildot uz jūsu jautājumiem, es patlaban vēlos sniegt trīs komentārus, lai varētu turpināt uzmanīgi ieklausīties jūsu teiktajā. Sākšu ar jūsu pirmo jautājumu. Kā jau jūs minējāt, Komisija ir uzsākusi pienākumu neizpildes procedūras pret vairākām dalībvalstīm saistībā ar pārrobežu sporta derību pakalpojumiem. Komisija atzīmē, ka četros no deviņiem pienākumu neizpildes gadījumiem, proti, saistībā ar Dāniju, Franciju, Itāliju un Ungāriju, reaģējot uz pienākumu neizpildes procedūram, ir ierosināti dalībvalstu tiesību aktu grozījumi. Komisija turpinās sadarboties ar visām iesaistītajām dalībvalstīm, lai atrisinātu pienākumu neizpildes procedūru laikā konstatētās problēmas. Kopumā jāsaprot, ka šīs procedūras joprojām nav pabeigtas, un jaunajai Komisijai būs jāpieņem lēmums par turpmāko rīcību attiecībā uz šiem jautājumiem.

Otrais komentārs, *Harbour* kungs, attiecas uz nesen pieņemtu Eiropas Kopienų Tiesas spriedumu Portugāles lietā, kur sen izveidots valsts monopols veic stingru azartspēļu kontroli. Saskaņā ar Komisijas Juridiskā dienesta veiktu analīzi, šis lēmums būtiski neietekmēs ne pienākumu neizpildes procedūru norisi, ne arī novērtējumu šajā sakarībā. Katru gadījumu novērtē, pamatojoties uz katras dalībvalsts iesniegtajiem pierādījumiem.

Ņemot vērā nesenos Eiropas Kopienų Tiesas spriedumus, Komisija norāda, ka Tiesa vienmēr, turklāt saskaņā ar tās tiesas praksi, pieprasa, lai visi iespējamie ierobežojumi, pirmkārt, tiktu balstīti uz pamatotiem sabiedrības interešu apsvērumiem un, otrkārt, būtu patiešām vajadzīgi un samērīgi. Tas nozīmē arī to, ka ierobežojumiem jābūt atbilstīgiem, saskaņotiem un sistemātiskiem.

Tādējādi no sprieduma *Santa Casa* lietā neizriet, ka Tiesa ir piešķirusi dalībvalstīm lielākas pilnvaras noteikt ierobežojumus. Tiesa norādīja precīzas atsauces uz Portugāles monopola darbības principiem, tā pastāvēšanas seno vēsturi un īpašajiem apstākļiem šajā valstī.

Kā savas pirmās runas trešo komentāru es, dāmas un kungi, vēlos uzsvērt, ka Komisija nav izslēgusi pienākumu neizpildes procedūras alternatīvas. Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos sākt konstruktīvas debates par šo jautājumu ne tikai ar Eiropas Parlamentu, bet arī ar dalībvalstīm un iesaistītajām personām.

Es vēlos norādīt, ka apspriedes par šo jautājumu ar dalībvalstīm nav notikušas kopš tās 2006. gadā nolēma izslēgt azartspēles no Pakalpojumu direktīvas darbības jomas. Tāpēc es ieklausīšos dalībvalstu teiktajā un esmu nolēmis cieši sekot līdzi Padomes darba grupas darbam. Es zinu, ka, pamatojoties uz *Schalldemose* kundzes iniciatīvu, Parlaments 10. martā pieņēma ziņojumu, lai gan vairāki deputāti atbalstīja pretēju nostāju.

Kas attiecas uz mani, Parlamenta darbs ir labs sākuma punkts, lai sāktu patiesas debates par iespējamo Eiropas risinājumu šim sarežģītajam jautājumam. Mums rūpīgāk jāizpēta, kāpēc dalībvalstis ierobežo tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus. Šajā sakarībā mums, protams, jāņem vērā sociālie aspekti, jo īpaši ar azartspēlēm saistītās atkarības problēmas, un es to arī darīšu.

Dāmas un kungi, Komisijas kolēģiju apstiprināja tikai pirms divām dienām, un tāpēc mēs vēl neesam pieņēmuši savu darba programmu. Sākot no šodienas, es vēlos organizēt šīs apspriedes, rūpīgi ieklausoties visā, kas jums sakāms. Tas — es domāju apspriežu rīkošana — ir uzdevums, kuram, protams, iespējami vairāki risinājumi. Viens no šādiem risinājumiem, ko es esmu gatavs izvērtēt, ir zaļā grāmata par šo jautājumu.

Es vēlos vēlreiz pateikties par jūsu ieinteresētību attiecībā uz šo svarīgo jautājumu un par ieguldījumu, ko jūs plānojat veikt Komisijas darbā, kurā piedalīšos arī es.

Andreas Schwab, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, pirmkārt, es Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā vēlos teikt, ka esmu patiešām iepriecināts par to, ka jūs, komisāra kungs, tikko skaidri apņēmāties ne tikai apsvērt iespēju mērķtiecīgi novērtēt spriedumu *Liga Portuguesa* lietā, bet arī ierosināt jautājumu par to, kā Padomes darba grupai būtu jāreaģē. Izskatot šo jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, mēs, protams, koncentrējamies tikai uz tiešsaistes azartspēlēm. Mana izpratne par spriedumu *Santa Casa* lietā ir tāda, ka, lai gan Eiropas Kopienų Tiesas atgādināja dalībvalstīm, ka azartspēļu tirgus pilnībā atšķiras no citiem tirgiem, dalībvalstīm tomēr ir jāvienojas par vienotiem noteikumiem visā Eiropas Savienībā.

Līdz šim Padomē nav īstenoti konstruktīvi mēģinājumi to darīt, lai gan patiesībā tieši Padome nelokāmi uzstāja, ka pati risinās šo jautājumu. Tieši tāpēc Komisijai un Parlamentam ir jāsadarbojas, lai panāktu progresu šajā jomā un lai spētu uzdot kritiskus jautājumus.

Otrkārt, es vēlos piebilst, ka mani nepārliecina dalībvalstu izvirzītie argumenti attiecībā uz patērētāju aizsardzības nodrošināšanu azartspēļu tirgū. Dalībvalstis apgalvo, ka tiešsaistes azartspēļu jomā (un tas attiecas arī uz *Liga Portuguesa* un *Santa Casa* lietām) tās spēj īstenot patērētāju aizsardzības principus un pašu spēkiem bez Eiropas iesaistīšanās efektīvi cīnīties pret noziegumiem, kas saistīti ar tiešsaistes azartspēlēm. Taču, apgriežot šo argumentu, loģisks secinājums būtu, ka šajā situācijā Eiropai ir daudz ierobežotākas iespējas nekā atsevišķām dalībvalstīm rast atbilstīgus risinājumus, lai cīnītos pret noziedzīgu darbību internetā un citiem tiešsaistes pārkāpumiem. Es to uzskatu par diezgan dīvainu secinājumu un tam nepiekrītu. Es uzskatu, ka mēs spēsim rast risinājumu tiešsaistes azartspēļu problēmai, tikai pieņemot vienotus pārrobežu noteikumus, kas aizsargā dalībvalstu intereses, bet ņem vērā to vēsturiski veidotās struktūras, bet kas, kā norādīja Komitejas priekšsēdētājs, arī nosaka, ka mūsu centienos prioritāras ir patērētāju intereses.

Evelyne Gebhardt, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, liels jums paldies par mums sniegto informāciju, taču, godīgi sakot, es neesmu pilnībā apmierināta. Iepriekšējā Komisija noteica sev diezgan skaidru mērķi — liberalizēt azartspēļu tirgu. Eiropas Parlaments vairākas reizes skaidri noteica, ka tā nav pareiza pieeja, un, piemēram, drīzāk tieši Eiropas Parlaments, nevis dalībvalstis izslēdza azartspēles no Pakalpojumu direktīvas darbības jomas. Mēs uzskatījām, ka šis pakalpojums nav tāds kā citi, ka mums jānodrošina aizsardzības pasākumu ieviešana, kas aizsargātu mūsu pilsoņus no organizētās noziedzības, un ka mums šajā sakarībā vajadzīgi skaidri noteikumi.

Tomēr Eiropas Komisija turpina iesniegt prasības pret dalībvalstīm Eiropas Kopienų Tiesā, taču ir pienācis laiks Komisijai pārtraukt šo praksi, jo tā Tiesā atkal un atkal zaudē. Jums vienkārši jāpieņem šis fakts. Tāpēc, *Barnier* kungs, es būtu gandarīta, ja jūs praksē spētu īstenot to, ko tikko teicāt, proti, ka šajā jomā ir vajadzīga citāda pieeja, jo mēs nevaram panākt progresu, ja situācija nemainās.

Iebilstot pret jūsu komentāru, *Harbour* kungs, es vēlos norādīt, ka Eiropas Kopienų Tiesas spriedumi ir nevis pretrunīgi, bet patiešām konsekventi. Tiesa savos spriedumos ir norādījusi atkal un atkal, ka dalībvalstīm ir tiesības piemērot skaidrus noteikumus, lai mēs patiešām varētu pārliecināties, vai pilsoņi tiek aizsargāti pret noziegumiem, un ka dalībvalstīm nav pienākums atvērt šo tirgu. Dalībvalstīm nav arī pienākums atļaut tirgus dalībniekiem no citām valstīm darboties to teritorijās, ja tie nevar nodrošināt stingrus un efektīvus kontroles mehānismus.

Mēs sagaidām no Eiropas Komisijas, lai tā beidzot izprastu šo situāciju un attiecīgi rīkotos. Taču tas nozīmē arī to, ka mums jāpievērš īpaša uzmanība tiešsaistes azartspēlēm, tāpēc ka internetā nav šķēršļu vai robežu un, protams, tāpēc ka mūsu pilsoņiem ir pieeja azartspēļu tīmekļa vietnēm. Mums jādomā par to, kā izstrādāt kontroles mehānismus un noteikumus šajā jomā, lai aizsargātu mūsu pilsoņus.

Jürgen Creutzmann, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ja jūs aicināt turpināt attīstīt un saskaņot iekšējo tirgu, tad mums vajadzīgi kopīgi noteikumi. Šajās debatēs būtu jāpievērš uzmanība trijiem tiešsaistes azartspēļu aspektiem. Kā mēs visefektīvāk varam aizsargāt mūsu pilsoņu un patērētāju intereses? Kā mēs visefektīvāk varam novērst krāpšanu un noziedzīgas darbības? Kā mēs visefektīvāk varam aizsargāt mūsu pilsoņus pret kaitējumu? Eiropas Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcijā par tiešsaistes azartspēļu integritāti ir norādītas iespējamās metodes un šā jautājuma risinājumi. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa tagad tāpat kā iepriekš apstiprina Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūcijā iekļautos principus attiecībā uz tiešsaistes azartspēļu integritāti.

Saskaņā ar Eiropas Kopienų Tiesas spriedumu visām dalībvalstīm noteiktos apstākļos ir tiesības pašām regulēt tiešsaistes azartspēles, un tas ir skaidri uzsvērts arī 10. marta rezolūcijā. Valstu noteikumi ir vairāk piemēroti, lai cīnītos pret krāpšanu saistībā ar spēļu rezultātu pasūtīšanu, lai gan, kā liecina vairāki nesenie notikumi Vācijā, šo krāpšanas veidu nav iespējams izskaust pilnībā. Tomēr jāatzīmē, ka azartspēļu tirgi tiek daudz efektīvāk regulēti dalībvalstu līmenī atbilstīgi attiecīgās valsts tradīcijām un kultūrai. Azartspēļu spēlētāji bieži vien ir labāk aizsargāti pret atkarību, krāpšanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un spēļu rezultātu pasūtīšanu, ja tie izmanto lielo tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu sniedzēju pakalpojumus, kuri vienmēr darbojas starptautiskā līmenī. Mēs nevaram regulēt visus aspektus, pamatojoties uz iekšējā tirgus koncepciju, un it sevišķi mēs nevaram novērst nepilngadīgu personu iesaistīšanos azartspēlēs vai atkarību no azartspēlēm.

Tiešsaistes azartspēles nodrošina lielākas iespējas veikt nelikumīgas darbības, piemēram, saistībā ar krāpšanu, spēļu rezultātu pasūtīšanu un nelikumīgu derību karteļu darbību. Šajā sakarībā īpašas problēmas rada nelikumīgi ārzonu derību uzņēmumi, jo tos ir gandrīz neiespējami regulēt un kontrolēt. Ieņēmumi no

azartspēlēm būtu galvenokārt jāizmanto sabiedrības interesēs, lai veicinātu arī amatieru sporta attīstību. Labākais risinājums ir atstāt šo jautājumu valsts pārvaldes iestāžu kompetencē. Pastāvīgs finansējums, piemēram, kultūrai un profesionālajam un amatieru sportam, zināmā mērā attaisno to, ka vairākas dalībvalstis atļauj azartspēles. Taču tādā gadījumā jāizvirza priekšnosacījums uzsvērt atkarības risku un aktīvi pret to cīnīties.

Tā kā īpašu tiešsaistē piedāvātu azartspēļu pakalpojumu ietekme uz patērētājiem vēl nav zināma, mums steidzami jārikojas, lai aizpildītu šo informācijas tukšumu. Šajā sakarībā ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis patiešām pildītu savus uzdevumus. Attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm svarīga ir arī tirgus uzraudzība. Ja mēs Eiropas Parlamentā varam vienoties, ka dalībvalstīm ir tiesības saskaņā ar subsidiaritātes principu regulēt to azartspēļu tirgu atbilstīgi savām tradīcijām un kultūrai, mums arī jānodrošina, lai tas notiktu, īstenojot efektīvu kontroli un tirgus uzraudzību.

Heide Rühle, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, noklausoties abu iepriekšējo runātāju teikto, varu secināt, ka man vairs nav daudz ko piebilst. Es tikai vēlos vēlreiz skaidri norādīt, ka mūsu grupa pilnībā atbalsta Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu un ka arī mēs vēlamies apstrīdēt iepriekš izvirzīto apgalvojumu, ka Eiropas Kopienas Tiesas spriedumi ir pretrunīgi. Gluži pretēji, es uzskatu, ka EKT spriedumi ir ļoti skaidri formulēti. Mēs patiešām atzinīgi vērtējam jūsu teikto attiecībā uz to, ka vēlaties sākt apspriedes ar dalībvalstīm. Es vēlos piebilst, ka apspriedes būtu labāks risinājums nekā pienākumu neizpildes procedūra. Apspriedes ir labākais risinājums šai problēmai, lai ņemtu vērā valstu īpatnības un rastu patērētājiem piemērotu risinājumu.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu kā bijušais Apvienotās Karalistes par azartspēļu uzraudzību atbildīgais ministrs, tāpēc, kad mēs diskutējam par Eiropu, kurā notiek brīva tirdzniecība, un Eiropu, kas ir pret protekcionismu, Eiropu, kas atver tirgus un nojauc tirdzniecības barjeras, es, protams, lielā mērā atbalstu šādu nostāju. Daži mūsu kolēģi, kas šeit uzstājas un aicina nodrošināt atvērtāku Eiropu, tajā pašā laikā arī atbalsta monopolistisku struktūru saglabāšanu azartspēļu nozarē.

Es varētu teikt, ka monopoli — vai kolēģi varētu teikt, ka man tā būtu jāsaka, — efektīvāk spēj kontrolēt un risināt šorīt apspriesto azartspēļu problēmu. Tas ir ļoti interesanti, jo vairāki rādītāji noteikti neatbalsta šādu argumentu. Argumenti par labu protekcionismam un monopoliem azartspēļu nozarē ir savtīgi argumenti; lielāka kontrole nozīmē vairāk naudas dalībvalstu valdībām. Tā nav atvērta vai pārredzama Eiropa, kādu es vēlos redzēt. Tieši Eiropa ir tā, kas saka: „Dariet tā, kā es lieku, nevis tā, kā es daru”. Nav iemesla aizliegt privātiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kam kādā ES dalībvalstī piemēro augstu regulētas aizsardzības līmeni, darboties citās dalībvalstīs. Nav iemesla secināt, ka stingri regulēts, bet atvērts tirgus nevar nodrošināt tādu pašu, ja ne augstāku, pilsoņu aizsardzības līmeni, kā jebkurš stingri regulēts valsts monopols.

Kamēr mēs gaidām šādu risinājumu, Eiropas Kopienas Tiesa turpina pieņemt spriedumus. Iespējams, viņiem tur Luksemburgā mazliet apnīcis šis jautājums, vai, izsakoties jurista vārdiem, iespējams, viņiem tas nav nemaz tik ļoti apnīcis, taču, ņemot vērā „apdullinošo” klusumu, kas līdz šim dzirdams no Komisijas puses, man nešķiet, ka ir pienācis laiks rīkoties. Šī juridiskā nenoteiktība ir jāizbeidz!

Es tikai vēlos teikt, ka, manuprāt, ir svarīgi, lai Parlaments darītu zināmu, ka ir atgriezies tā gribā risināt šo jautājumu, un sniegtu skaidru vēstījumu Padomei un Komisijai, ka mums šajā sakarībā nevajadzētu spēlēt paslēpes. Tagad, kad darbu ir sākusi jaunā Komisija, mēs ceram gūt jaunu stimulu. Es patiešām jums ticu, komisār *Barnier* kungs. Es ceru, ka jūs ņemsiet vērā jums sniegtos padomus un sāksiet izstrādāt stratēģiju, lai nodrošinātu, ka tiešsaistes azartspēles kļūst par iekšējā tirgus likumīgu sastāvdaļu, protams, ar atbilstīgu regulējumu.

Cornelis de Jong, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (NL) „*Gokken is dokken*” (Paspēlēt ir tas pats, kas nošķaudīties!) ir labi zināms teiciens Nīderlandē. Tas nozīmē, ka spēlmaņi parasti zaudē. Turklāt azartspēles rada atkarību. It īpaši jauniešiem tās rada reālu apdraudējumu.

Ja kādam no jums ir radies romantisks priekšstats par azartspēlēm, man būs jūs jāsarūgtina. Būtībā tā ir vairākus miljardus eiro vērtā uzņēmējdarbība, kas nereti ir saistīta ar noziedzīgām darbībām. Tāpēc Nīderlandē ir spēkā tiesību akti, kas palīdz cīnīties pret azartspēlēm viegli pieejamās vietās, ko apmeklē daudz jauniešu. Taču tiešsaistes azartspēles — nereti starptautiskā līmenī — jau atkal šos pakalpojumus ir padarījušas pieejamākus.

Tāpēc šajā konkrētajā gadījumā tā vietā, lai paļautos uz brīvo tirgu, mums ne tikai jāatļauj dalībvalstīm veikt ierobežojošus pasākumus, bet drīzāk jāmudina tās to darīt. Es uzskatu, ka jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un uz ko attiecas šīs debates, joprojām pārāk lielā mērā ir balstīts uz tirgus konjunktūru. Es īpaši šaubos par

to, vai ir iespējams runāt par „atbildīgām” tiešsaistes azartspēlēm. Es uzskatu, ka tiešsaistes azartspēles būtu jāierobežo pēc iespējas vairāk.

Eiropas Kopienai Tiesa ir atzinusi, ka dalībvalstīm jāpiešķir pilnvaras rīkoties, un tāpēc es aicinu Komisiju necensties pazemināt aizsardzības līmeni ar Eiropas tiesību aktu priekšlikumu palīdzību, bet gan mudināt dalībvalstis pieņemt noteikumus, lai paaugstinātu to. Es arī aicinu Komisiju atturēties iesniegt prasības pret dalībvalstīm Tiesā, bet, kā norādīja *Gebhardt* kundze, drīzāk veicināt dialogu par labāko iespējamo aizsardzību.

Jaroslav Paška, EFD grupas vārdā. – (SK) Attiecībā uz jautājumu par tiešsaistes azartspēlēm, es vēlos minēt divas jomas, kurās, pēc manām domām, pastāv vairākas neatrisinātas problēmas. Mēs cenšamies nodrošināt, lai saziņa starp cilvēkiem būtu pēc iespējas brīvāka. Tā paredz arī bērnu un jauniešu brīvu pieeju internetam.

Eiropas Parlaments tā 2009. gada 10. marta rezolūcijas 16. punktā norāda, ka tieši vecāki ir atbildīgi par nepilngadīgu bērnu aizsardzību pret tiešsaistes azartspēlēm. Dāmas un kungi, es jautāju — kas tās ir par mūļķībām? Kurš izstrādā tiesisko pamatu, kurš izstrādā noteikumus šādiem uzņēmumiem? Vai tie ir vecāki vai kāds cits? Mēs esam tie, kas ir atbildīgi par šāda veida uzņēmējdarbību, mēs izstrādājam tiesisko pamatu un tiesību aktus, tāpēc valdības un parlamenti ir atbildīgi par bērnu aizsardzību pret azartspēlēm.

Laikā, kad pornogrāfija un azartspēles ienāk mūsu mājās 3D formātā, vecākiem nav izredžu aizsargāt savus bērnus pret šādu ietekmi vai pret viņu iesaistīšanu šādās darbībās. Tāpēc es uzskatu, ka nozīmīgs Komisijas un Eiropas Parlamenta uzdevums ir izstrādāt tiesisko pamatu, nevis, nedarot neko, atbalstīt tos, kas veic šādu uzņēmējdarbību. Šīm iestādēm drīzāk būtu jāatbalsta savi vēlētāji un tie, kuru priekšā šīs iestādes ir atbildīgas.

Vēl viena problēma, ko es vēlos pieminēt, attiecas uz naudas plūsmas kontroli. Vairākās valstīs ieņēmumi no azartspēlēm un līdzīgām darbībām tiek novirzīti sporta, kultūras un izglītības atbalstam. Ja mēs zaudējam vairāku valstu naudas plūsmas par labu Bahamu salām un valstīm, kurās ir zemi nodokļi, es vēlos jautāt, vai daļu šīs naudas nav iespējams atgūt, lai atbalstītu sportu vairākās valstīs? Jo, organizējot un spēlējot azartspēles internetā, peļņa tiek gūta citur, nevis spēlētāju valstīs. Arī šis jautājums nav atrisināts un pienācīgi uzraudzīts, un, pēc manām domām, Eiropas Komisijai ir jāatver acis un jāsāk izstrādāt pamatnoteikumi šāda veida darbībām. Mums ir jārada nepieciešamie apstākļi, lai, no vienas puses, neapdraudētu bērnu veselību un izglītību, un, no otras puses, nepalaistu garām finanšu līdzekļus, kas ieplūst azartspēļu nozarē.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Tiešsaistes azartspēļu attīstība nodrošina iespēju gandrīz nekontrolēti apiet dalībvalstu tiesību aktus un veikt nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizāciju. Iekšējā tirgū pastāv neskaidrības attiecībā uz azartspēļu operatoru monopolstāvokli, kā arī attiecībā uz nepārredzamo profesionālā sporta finansēšanas jomu, it sevišķi tās saistību ar azartspēlēm. Azartspēles palielina atkarības risku, it sevišķi jauniešu vidū.

Eiropas Kopienai Tiesa sabiedrības interesēs atzina valdību tiesības aizliegt vai ierobežot tiešsaistes azartspēles. Lai gan tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem nav robežu, to regulējums katrā dalībvalstī atšķiras nodokļu līmeņa, pieejamības, kontroles un uzņēmēju juridiskās atbildības līmeņa ziņā. Turklāt nepietiek tikai ar oficiālu azartspēļu un izložu organizēšanas uzņēmumu kvalitātes uzraudzību — ir jāuzrauga arī naudas plūsma.

Efektīva kontrole vairs nebūs iespējama, ja visas 27 dalībvalstis nevienosies par kopīgiem noteikumiem. Tāpēc mēs pagājušajā gadā aicinājām Komisiju ierosināt Eiropas pamatnoteikumus par tiešsaistes azartspēlēm. Es patiešām uzskatu, ka būtu arī jāaizliedz uz jauniešiem vērstas tiešsaistes azartspēļu reklāmas. Pakļaut bērnus tiešsaistes azartspēļu reklāmas ietekmei ir tas pats, kas nodrošināt viņiem neierobežotu pieeju alkoholam, cigaretēm, narkotiskām vielām vai citām vielām, kas rada atkarību.

Diemžēl Čehijas Republika Eiropas Savienībā ir visvairāk atpalikusi noteikumu ziņā. Tā ne tikai neierobežo šāda veida reklāmu, bet arī neregulē azartspēļu zāļu un lombardu atrašanos skolu tuvumā. Es sagaidu, ka šis ziņojums būs kā jauns stimuls Komisijai diskutēt par pasākumiem, kas vajadzīgi, lai saskaņotu noteikumus par tiešsaistes azartspēlēm, ņemot vērā ES dalībvalstu sabiedrības intereses.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, laipni lūdzam Parlamentā, *Barnier* kungs, un labu veiksmi jaunajā amatā!

Patiesībā man ir liels prieks, ka varu šodien būt šeit, lai kopā ar jums debatētu par tiešsaistes azartspēlēm, jo uzklaušanās laikā Parlamentā jūs īpaši uzsvērāt savu viedokli, ka iekšējam tirgum būtu jāfunkcionē pilsoņu interesēs un nevis otrādi. Šī ir lieliska iespēja īstenot šo nostāju praksē.

Vispirms es vēlos pateikt, ka atbalstu jūsu minētās iniciatīvas. Tās bija nedaudz neskaidri formulētas, bet šķiet saprātīgi izstrādāt zaļo grāmatu, uzsākt dažādus pētījumus, apkopot datus un iegūt informāciju par šo jomu, lai mēs gūtu priekšstatu par situāciju Eiropas līmenī.

Tomēr es vēlos atgādināt jums arī par politisko realitāti. Lai gan patiešām, pieņemot manu ziņojumu martā, tika izteikts arī mazākuma viedoklis, tomēr pārliecinošs vairākums Parlamentā atbalstīja manu ziņojumu; tāpat arī Padomē tiek pausts liels atbalsts nepieciešamībai veikt precizējumus, bet tajā pašā laikā mums jānodrošina iespēja dalībvalstīm noteikt, kādā veidā tās vēlas regulēt visu azartspēļu nozari. Attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm mums, protams, jānoskaidro, kā mēs varam aizsargāt mūsu pilsoņus, jānosaka azartspēļu radītās sociālās izmaksas un jāveic citi pasākumi.

Tomēr es būtu gribējusi dzirdēt nedaudz skaidrāku atbildi. Jūs tikai nesen esat stājies šajā amatā un joprojām esat jaunpienācējs, taču es vēlos dzirdēt nedaudz skaidrāku atbildi attiecībā uz to, vai jūs izbeigsiet lietas saistībā ar Līguma pārkāpumiem un sāksiet daudz konstruktīvāku dialogu ar Parlamentu un Padomi, lai noteiktu, kā risināt šo jautājumu. Tāpēc es iesaku aicināt Eiropas Kopienu Tiesu pārtraukt izskatīt šīs lietas; aicinu jūs attiecībā uz tām pieņemt politiskus lēmumus. Vai šāda būs jūsu turpmākā rīcība? Es būtu gribējusi dzirdēt patiešām skaidru atbildi uz šo jautājumu.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šīs savlaicīgās debates par tiešsaistes azartspēlēm un it sevišķi problēmām, kas saistītas ar nepilngadīgu personu iesaistīšanos azartspēlēs un ar mazāk aizsargātiem patērētājiem. Gan sabiedrības, gan arī patērētāju interesēs ir nodrošināt, lai, risinot šo jautājumu, mēs uzņemtos vadību un parādītu skaidru un noteiktu darbības virzienu.

Es ierosināju jautājumu par azartspēlēm Komisijai pagājušā novembra sākumā, un saņemtajā atbildē bija norādīts, ka Komisija atbalsta drošākas interneta pārlūkprogrammas, informācijas centru un palīdzības līniju izveidi dalībvalstīs. Tās sniedz informāciju vecākiem par apdraudējumiem, ar kuriem bērni var saskarties tiešsaistē, tostarp par tiešsaistes azartspēlēm.

Diemžēl tiešsaistes azartspēles ir slēpta problēma, un tā ir problēma, kas kļūst arvien aktuālāka.

– Atšķirībā no tradicionālajām azartspēlēm attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm pastāv fiziskās uzraudzības trūkuma problēma. Nav iesaistīti atbildīgie vai tiešie vadītāji, kas pārbauda, vai spēlētāji ir sasnieguši atbilstīgu vecumu un rīkojas likumīgi. Tiešsaistes azartspēļu tīmekļa vietnēs pastāv iespējas apiet drošības pārbaudes un procedūras; nepilngadīgās personas var izmantot aizņemtas vai zagtas kredītkartes, un identitāti var viltot. Uz mazāk aizsargātiem patērētājiem vērstas azartspēles internetā parasti tiek piedāvātas izolētās vietnēs, un šīs jomas speciālisti norāda, ka arvien pieaugoša problēma ir impulsīva rīcība un nekontrolēta un bezatbildīga iesaistīšanās azartspēlēs, kā arī tas, ka nepilngadīgiem spēlmaņiem netiek piemēroti parastie aizsardzības pasākumi, kas attiecas uz tradicionālajām azartspēlēm.

Attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm ir grūtāk noteikt „problemātisku” spēlmani, jo ir nepieciešams laiks, jāuzņemamas atbildība un vajadzīgi resursi, lai noteiktu, kas spēlē, kas maksā un kam ir radusies problēma. Ir vajadzīgas skaidras norādes visos līmeņos, lai risinātu šo jautājumu un lai varētu veikt noteiktus pasākumus ar mērķi risināt nepilngadīgo spēlētāju problēmu un nodrošināt visvairāk apdraudēto patērētāju interešu aizsardzību.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Nīderlandē aptuveni 120 000 iedzīvotāji ir atkarīgi no azartspēlēm, un tas ir aptuveni 1 % no kopējā mūsu iedzīvotāju skaita. Atkarība no azartspēlēm rada būtiskas sociālas problēmas, piemēram, izjukušas ģimenes, finansiālās grūtības un noziedzību. Tāpēc dalībvalstīm būtu jādara viss, kas ir to spēkos, lai cīnītos pret azartspēlēm un ar tām saistītajām problēmām.

Priekšsēdētāja kungs, tas ir pārsteidzoši, ka dažās dalībvalstīs pastāv pilnīgi likumīgs azartspēļu tirgus. Turklāt azartspēļu nozares pārstāvji vēlas, lai mēs noticētu, ka azartspēļu tirgus ir pilnīgi normāla iekšējā tirgus nozare un ka tai nav jāpiemēro ierobežojumi. Tas ir neticami! Dalībvalstīm nevajadzētu atbalstīt tirgus, kas veicina sociālu problēmu rašanos.

Diemžēl daudzi nespēj pretoties azartspēļu vilinājumam. Tāpēc Nīderlandes valdība ir nolēmusi pārņemt azartspēļu tirgu un azartspēļu jomā atļaut funkcionēt tikai valsts monopolam. Lai gan es negribētu, ka visur Eiropas Savienībā tiek dibināti kazino, es tomēr uzskatu šādu risinājumu par mazāko no ļaunumiem.

Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamentam patiešām pārliecinoši jāaicina tās dalībvalstis, kurās azartspēles ir atļautas, kad vien tas ir iespējams, stingri ierobežot tirgu.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, šis jautājums netieši prasa, lai tiktu pieņemti jauni Kopienas tiesību akti. Taču, ņemot vērā to, ka pat Eiropas Kopienas Tiesa ir noteikusi ierobežojumus un priekšnosacījumus, pamatojoties uz kuriem dalībvalstis, pieņemot savus tiesību aktus, var noteikt regulējumu tiešsaistes azartspēlēm, nav nepieciešams pieprasīt Eiropas noteikumus.

Turklāt Tiesa *Schindler* lietā lēma, ka azartspēles ietekmē noteikti morāli, reliģiski un kultūras aspekti, tās rada augstu noziedzības un krāpšanas risku un var negatīvi ietekmēt cilvēka personību un sabiedrību. Tas ir visbūtiskākais.

Tieši, ņemot vērā sabiedrības intereses, šai nozarei būtu jāpaliek dalībvalstu kontroles jomā, kas labāk pārzina tās īpatnības un problēmu risināšanas iespējas. Turklāt šāda nostāja apstiprināta gan Komisijas ierosinātajā pētījumā, ko veica Šveices Salīdzinošo tiesību institūts, gan arī Parlamenta pieņemtajā *Schalldemose* kundzes 2009. gada ziņojumā.

Šajā ziņojumā secināts, ka pieeja, kas balstīta tikai uz iekšējo tirgu, nav piemērota attiecībā uz šo lielā mērā jutīgo nozari un izteikts aicinājums Komisijai šajā sakarībā pievērst īpašu uzmanību Eiropas Kopienas Tiesas viedoklim.

Lara Comi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos runāt par Eiropas Kopienas Tiesas spriedumiem, jo iespēja dalībvalstij aizliegt privātiem uzņēmumiem piedāvāt tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus uzsvēr nepieciešamību standartizēt tirgu, kas ir patiešām ienesīgs, bet tajā pašā laikā ļoti riskants patērētājiem.

Tāpēc, ja azartspēļu darbības netiek saskaņotas Eiropas līmenī, katrai valstij ir tiesības noteikt aizsardzības līmeni pēc saviem ieskatiem. Nereti ir neiespējami noteikt, kur sākas un kur beidzas šādi ierobežojumi. Patiesībā, lai gan Komisija ir sākusi vairākas pienākumu neizpildes procedūras pret vairākām valstīm — es vēlos norādīt, ka tostarp arī pret Itāliju, — par brīvas pakalpojumu aprites principa pārkāpšanu, Eiropas Kopienas Tiesa, gluži pretēji, atbalstīja Portugāles ierobežojošo lēmumu.

Šajā sakarībā Eiropas iestādēm ir ļoti svarīgs uzdevums vadīt azartspēļu nozari cauri regulatīvam procesam, kas ir pilnībā saskaņots starp dalībvalstīm ES līmenī. Tāpēc ir jāskatās pāri individuālām ekonomiskajām interesēm un jānodrošina augsts patērētāju, it sevišķi bērnu, kas šādos gadījumos visbiežāk kļūst par noziedzības un krāpšanas upuriem, aizsardzības līmenis.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs esam liecinieki konfliktam starp divām Eiropas Savienībai nozīmīgām politikām — patērētāju un sabiedriskās kārtības aizsardzību, no vienas puses, un pārvietošanās un pakalpojumu sniegšanas brīvību, no otras puses.

Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi attiecībā uz šo jautājumu dalībvalstīm, regulējot tiešsaistes azartspēļu un citu azartspēļu rīkotāju darbību, būtu jā saglabā to autonomija un leģitimitāte. Šī ir jutīga nozare, ko ietekmē sociālās vērtības, saistībā ar azartspēlēm veicinot antisociālu uzvedību, kā arī valstu tradīcijas novirzīt šajā tirgū gūtos ieņēmumus sociālo pakalpojumu finansēšanai.

Pēdējos dažos gados Luksemburgā pieņemtie spriedumi veido saskaņotu un konsekventu juridisko redzējumu, kas Eiropas iestādēm un Komisijai būtu jāņem vērā, it sevišķi, lai pieņemtu skaidrāk formulētu nostāju. Šāds redzējums paredz arī izstrādāt reglamentējošus noteikumus, ņemot vērā visām dalībvalstīm kopējās intereses attiecībā uz pārrobežu organizētās noziedzības apkarošanu, kas izmanto šāda veida spēles, lai paplašinātu savu darbību, kā arī attiecībā uz atbilstīgas patērētāju aizsardzības nodrošināšanu, kas pakļauti šāda veida tiešsaistes azartspēļu riskam.

Komisār *Barnier* kungs, mēs ļoti ceram, ka jaunā Komisija, kas patlaban sāk darbu, iekļaus šo jautājumu kā prioritāru savā darba kārtībā.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dāmas un kungi, kā jau mēs visi zinām, azartspēles tradicionāli tiek stingri regulētas lielākajā daļā ES dalībvalstu. Situācija, protams, mainījās tad, kad internets kļuva par pasaules lielāko „spēļu eļļu”. Tas tā patiešām ir, ka visā pasaulē ļoti strauji ir attīstījušās ar azartspēļu darbībām saistītās tehnoloģijas, un tajā pašā laikā attiecīgais tiesiskais regulējums nespēj nodrošināt pienācīgu atbildes reakciju.

Ar tiešsaistes azartspēlēm saistītās lietas bieži tiek iesniegtas izskatīšanai Eiropas Kopienas Tiesā, kas skaidri liecina par to, ka Kopienas tiesību aktu interpretācija un piemērošana azartspēļu jomā ir neskaidra. Turklāt tiešsaistes azartspēles tiek uzskatītas par regulējuma „pelēko zonu”.

Es uzskatu, ka mums ir jāņem vērā fakts, ka valsts ir izsniegušas azartspēļu licences savās jurisdikcijās. Tajā pašā laikā mēs piekrītam, ka kopumā dalībvalstu tiesību aktiem būtu jāatbilst ES principiem par uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanu ES. Taču tas paradoksāli nozīmē to, ka, piemēram, Čehijas tiesību aktiem nav jāatļauj Čehijas uzņēmumiem iegūt licenci, lai sniegtu tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus, bet Čehijas Republika nevar aizliegt ārvalstu azartspēļu operatori darboties tās teritorijā. Mēs nevaram pieņemt šādu situāciju, nemaz jau nerunājot par sociālajiem, veselības un drošības riskiem, kas saistīti ar tiešsaistes azartspēlēm, vai attiecīgajiem nodokļu jautājumiem.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Barnier* kungs, kā jūs labi atceraties, Eiropas Parlaments bija konsekvents attiecībā uz savu politiku, iebilstot pret azartspēļu iekļaušanu Pakalpojumu direktīvā, jo azartspēles nav pakalpojumi kā tādi — tās ir saistītas ar atkarības risku un to radītajām sociālajām izmaksām.

Arī sporta integritāte ir jautājums, ko Eiropas Parlaments uzskata par aizsardzības vērtu, it sevišķi tagad, kad stājies spēkā Lisabonas līgums un šis jautājums ir mūsu kompetencē. Jo neregulētāks ir azartspēļu tirgus, jo vairāk sports kļūst tikai par peļņas gūšanas veidu un tiek pakļauts, piemēram, noziedzīgām darbībām, lai legalizētu nelikumīgi iegūtus līdzekļus.

Komisijai jāierosina risinājums, ņemot vērā Parlamenta konsekvento politiku attiecībā uz to, ka azartspēļu pakalpojumi, ņemot vērā to īpašo raksturu, jāatstāj dalībvalstu kompetences jomā. Eiropas Kopienas Tiesā ir iesniegtas vismaz divpadsmit lietas, no kurām pēdējā ir *Liga Portuguesa* lieta. Tomēr nav pareizi, ka attiecībā uz šīm lietām progress tiek panākts tikai Tiesas spriedumu veidā vai, īstenojot pienākumu neizpildes procedūras. Mums šajās lietās ir vajadzīgs politisks lēmums — lēmums, kas neparedz saskaņošanu, jo par azartspēļu radītajām sociālajām izmaksām un citām negatīvām sekām jebkurā gadījumā ir atbildīgas dalībvalstis.

Ir jāizstrādā loģiska un visaptveroša politika attiecībā uz azartspēlēm, jo tiešsaistes azartspēles ir tikai viens no to veidiem un pašas par sevi nenosaka, ka jebkāda politika attiecībā uz azartspēlēm būs pārrobežu politika. Tiešsaistes azartspēļu attīstība nav dabas spēks, ko nevar ietekmēt. Ir aizliegta daudzu produktu pārrobežu tirdzniecība tiešsaistes veikalos, tāpēc arī tiešsaistes azartspēļu operatori būtu jāievēro dažādu dalībvalstu tiesību akti.

Komisāra kungs, es vēlos aicināt jūs atbalstīt zaļās grāmatas izstrādi azartspēļu jomā. Tā noteikti nodrošinās mums līdzekļus cīņai pret ārpus Eiropas sniegtajiem tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem un azartspēļu izraisītajām problēmām.

Catherine Stihler (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties iepriekšējiem runātājiem par viņu ieguldījumu un manai kolēģei *Christel Schaldemose* par viņas veikto darbu saistībā ar šo jautājumu.

Kā jau iepriekšējie runātāji minēja, azartspēles nav parasts pakalpojums. Azartspēļu negatīvās sekas nav iespējams uzsvērt vairāk, kā to šorīt izdarīja mani kolēģi. Pastāv divi starptautiski atzīti rādītāji, ar kuru palīdzību var novērtēt problemātisku azartspēļu spēlēšanu. Viens no tiem ir diagnostikas statistiskais ietekmes rādītājs (*Diagnostic Statistical Severity Index*) un otrs — Kanādas problemātiskās azartspēļu spēlēšanas ietekmes rādītājs (*Canadian problem gambling Severity Index*). Šo rādītāju izmantoja Apvienotajā Karalistē, un tiek lēsts, ka Apvienotajā Karalistē vien — kolēģis no Nīderlandes minēja, ka problēma skar vienu procentu iedzīvotāju — aptuveni 236 000 līdz 284 000 pieaugušo ir atkarīgi no azartspēlēm.

Kāds ir šis rādītājs attiecībā uz visu Eiropas Savienību? Lai rastu atbildi uz šo jautājumu un, ja tiks izstrādāta zaļā grāmata, es gribētu, lai Komisija iegūtu atbilstīgus statistikas datus, piemēram, veiktu pētījumu par azartspēļu un tiešsaistes azartspēļu ietekmi uz ES pilsoņiem. Es domāju, ka iegūtie rezultāti būtu patiešām noderīga informācija, uz ko balstīt mūsu debates un izmantot vajadzības gadījumā.

Attiecībā uz jautājumu par EKT spriedumiem es vēlos teikt, ka, ņemot vērā nepieciešamību „novērst tiešsaistes azartspēļu izmantošanu krāpšanai vai noziedzīgiem nolūkiem” un kartelu dominēšanu vienotajā tirgū, kas uzsvērtā ziņojumā par konkurences politiku, mums jānodrošina, lai tiešsaistes azartspēļu operatori nelikumīgu darbību slēpšanas nolūkā neregistrētu darbību valstī, kas nav to darbības valsts.

Es ar nepacietību gaidu komisāra *Barnier* viedokli arī turpmāk. Es vēlu jums, komisāra kungs, veiksmi jūsu jaunajā amatā.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos pievienoties komisāra *Barnier* kunga apsveicējiem. Komisāra kungs, šis nav vienkāršākais jautājums, ar ko sākt jūsu karjeru Komisijā, taču es uzdrošinos teikt, ka jūsu priekšgājējs *McCreery* kungs neiebilstu, ja es teiktu, ka viņam patika saspringtas situācijas. Viņam patika sacīkstes un viņš acīmredzot bija cilvēks, kas piedalījās derībās.

Ir skaidrs, ka attiecībā uz šo jautājumu pastāv divējādi viedokļi. Taču Parlamenta nostāja ir diezgan skaidri formulēta tā 2009. gada 10. marta rezolūcijā, un es domāju, ka ir vērts citēt trīs rezolūcijas teksta daļas, kurās noteikts, ka „dalībvalstīm ir intereses un tiesības reglamentēt un kontrolēt to azartspēļu tirgu”. Parlaments arī skaidri nosaka, ka „tiešsaistes azartspēļu operatoriem ir jāievēro tās dalībvalsts tiesību akti, kurā tie sniedz pakalpojumus,” un ka „pilnīga iekšējā tirgus pieeja nav piemērojama šajā īpaši jutīgajā nozarē”.

Mūsu, likumdevēju, un dalībvalstu problēma ir tā, ka tirgus ir tālu mums priekšā — progress šajā jomā ir apstaidzies esošos tiesību aktus, un šāda tendence turpināsies. Patīk mums tas, vai nē, bet cilvēkiem patīk spēlēt azartspēles. Es, personīgi, drīzāk nopirkto kurpes, bet katram ir savas vajības.

Es pilnībā piekrītu tiem, kuri patiešām skaidri izteikušies par azartspēļu problēmām, neatkarīgi no tā, vai tās ir tiešsaistes vai cita veida azartspēles. Atkarīgu personu rīcība, kad tās pārsniedz robežas, ir saistīta ar nopietnām sociālām problēmām. Bet atcerēsimies arī to, ka dalībvalstis atbalsta izlozes, un tāpēc, iespējams, ka tās ir likumīga iespējamās atkarības veicināšanas forma.

Tādējādi var secināt, ka attiecībā uz šo jautājumu nav nekādas skaidrības, bet es vēlos vēlreiz atkārtot, ka Eiropas Parlamenta un visas ES problēma ir tā, ka trūkst saskaņotības dalībvalstu līmenī, taču mūsu pilsoņi piekļūst pakalpojumiem ārpus savas valsts, un viņi vēlas to darīt.

Zaļā grāmata būtu labākais risinājums — tas ir liels izaicinājums jums apkopot informāciju par šo jautājumu. Es uzskatu, ka problēmas iemesls ir ievērojams informācijas un zināšanu trūkums, un Komisijas uzdevums ir nākt klajā ar ierosmēm šā jautājuma risināšanai.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, tiek uzskatīts, ka politika ir spēle, reizēm pat laimes spēle, taču azartspēles patiesībā nav ne uzņēmējdarbība, ne arī pakalpojums. Tās izraisa daudzas sociālas ar noziedzīgu darbību saistītas problēmas.

Atkarība no azartspēlēm pārāk bieži un pārāk viegli noved cilvēkus finansiālās grūtībās, kas var izraisīt arī ļoti nopietnas garīgās veselības problēmas. Papildinot manas kolēģes *Stihler* kundzes teikto, es vēlos norādīt, ka 2008. gadā aptuveni 40 000 iedzīvotāju Somijā bija atkarīgi no azartspēlēm. Ja ES atkarīgo iedzīvotāju skaits ir proporcionāls, tas nozīmē, ka 35 miljoni Eiropas iedzīvotāju ir atkarīgi no azartspēlēm, un tas ir ārkārtīgi liels skaits. Tāpēc es uzskatu, ka dalībvalstīm nākotnē jānodrošina tiesības pašām lemt par azartspēļu organizēšanas kārtību, lai pēc iespējas mazinātu iespējamo psiholoģisko un finansiālo kaitējumu. Mums vajadzīgi stingri noteikumi, tirgus regulējums un valsts iestāžu uzraudzība.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka mums ir ļoti svarīgi domāt par to patērētāju aizsardzību, kas ir īpaši neaizsargāti un pakļauti azartspēļu atkarības un impulsīvas uzvedības riskam, kā arī īstenot reālus centienus, lai cīnītos pret organizēto noziedzību, kas cenšas gūt no tā peļņu.

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, apsveicu, komisāra kungs, un laipni lūdzam!

Mēs visi bijām liecinieki tam, kā dažos pēdējos gados attīstījās tiešsaistes azartspēļu tirgus, piesaistot ekonomistu un mediju uzmanību. Tas ir fenomens, kas iesaista jaunas sociālās grupas un kam raksturīgs polipatēriņš. Tehnoloģijas atvieglo pieeju azartspēlēm un ļauj tajās iesaistīties arvien lielākam patērētāju skaitam — nereti jauniešiem, kas visumā labāk pārzina datorus un internetu.

Sapnim par iespēju mainīt dzīvi ar azartspēļu palīdzību nereti ir drausmīgas sekas, un daudzas ģimenes tiek ievilkta briesmīgā situācijā, no kuras bieži vien nav izejas. Turklāt nedrīkst par zemu novērtēt būtisko kaitējumu, ko nodara tiešsaistes azartspēļu spēlētāju sociālo kontaktu un saskarsmes trūkums. Šo nepieļaujamo atkarību kopumā raksturo spēlmaņu vientulība un „neredzamība”. Azartspēles ir netikums, kas šodien joprojām lielā mērā paliek apslēpts.

Strādājot iepriekšējā amatā par valsts veselības aprūpes iestādes galveno izpildpersonu, es izveidoju īpašu nodaļu jautājumu, kas saistīti ar atkarību no azartspēlēm, risināšanai. Ierosinātais intervences modelis izrādījās veiksmīgs, jo ārstēšanā terapeitiskā iedarbība tika apvienota ar preventīviem pasākumiem, pētniecību un rehabilitāciju.

Mums jāiejaucas, pieņemot kopēju nostāju, un jānodrošina, lai visa veida atkarības tiktu pakļautas stingrai pārvaldības sistēmai. Līdz šim tas nav izdarīts — es runāju par atkarību no narkotikām, alkohola, tabakas un pārtikas un dažāda veida atkarībām saistībā ar internetu.

Man ir ļoti žēl, ka jautājums, kura sagatavošanā piedalījies es un vēl 42 Eiropas Parlamenta deputāti, vēl nav iesniegts izskatīšanai Parlamenta plenārsēdē, jo pret to iebilst kreiso pārstāvji. Tāpēc mani interesē, cik lielā mērā Komisija patiesībā ir ieinteresēta to iedzīvotāju problēmu risināšanā, kas atkarīgi no narkotikām vai kam konstatēta cita veida atkarība, un cik liela nozīme Komisijas darba programmā ir cīņai pret narkotiku tirdzniecību?

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, mēs Eiropā varam justies droši un Eiropas Savienība funkcionē tik ilgi tāpēc, ka tā vienmēr ir ņēmusi vērā dalībvalstu jutīgos jautājumus. Vienmēr aktuālā dilemma attiecībā uz to, vai pirmais un pēdējais vārs jāsaķem Eiropai vai dalībvalstīm, ir būtiskākais jautājums, un šajā sakarībā lielisks piemērs ir azartspēļu, it sevišķi tiešsaistes azartspēļu jautājums. Internets ir lieliska vide, bet tas ietver arī apdraudējumus, ko ir ļoti grūti kontrolēt. Tajā pašā laikā, piemērojot konkurētspējas principu, kas ir viens no iekšējā tirgus pilāriem, nevar ignorēt būtiskākos jautājumus, kas saistīti ar sabiedrības interešu aizsardzību dalībvalstīs. Es uzskatu, ka priekšnosacījumi līdzsvara panākšanai ir skaidri noteikti abos Tiesas spriedumos, kas, no vienas puses, izprot un aizsargā sabiedrisko interešu koncepciju atbilstīgi dalībvalstu tradīcijām un, no otras puses, iebilst pret nesamērīgiem pasākumiem, kuru rezultātā galu galā cieš pilsoņi.

Zinot, ka patlaban notiek apspriedes Padomē, mēs vēlamies uzzināt, ko Komisija plāno darīt, lai nodrošinātu dalībvalstu rīcības autonomiju un izveidotu atbilstīgu pamatu sadarbībai atkarības un krāpšanas jautājumu risināšanai. Nobeigumā es vēlos sveikt jūs, komisāra kungs, un pateikt, ka ticu visam, ko teicām šim Parlamentam. Es vēlos redzēt, kā jūs praksē īstenosiet savu apgalvojumu, ka mainījies ir tikai jūsu amats, nevis nostāja. Labu veiksmi!

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos sveikt komisāru. Ir patīkami redzēt jūs šeit un redzēt jūs sēžam tieši šajā vietā. Patiesībā šis jautājums, par kuru diskutējam, ir saistīts arī ar sociālās tirgus ekonomikas reglamentējošajiem noteikumiem.

Mēs esam nonākuši dilemmas priekšā. No vienas puses, mums jāturpina darbs saistībā ar tirgu, jo mums jāīsteno iekšējā tirgus principi. No otras puses, mēs nevaram aizmirst savu atbildības sajūtu. Tieši tāpēc mums jānosaka noteikti ierobežojumi azartspēļu tirgū. Mums jāuzņemas atbildība. Mēs azartspēļu tirgus dalībniekiem, tāpat kā finanšu tirgus dalībniekiem, nevaram ļaut darīt visu, ko tie vēlas, un pēc tam likt sabiedrībai maksāt. Šī problēma, ko risinām, ir saistīta ar izglītību, nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizāciju, noziedzību un brīvību attiecībā uz azartspēļu pakalpojumiem. Mums visi šie jautājumi jāskata kopā.

Mēs neesam noteikuši arī skaidras definīcijas. Mēs runājam par azartspēlēm, taču pastāv daudz un dažādi azartspēļu veidi, un pastāv dažādas definīcijas. Tāpēc es atzinīgi vērtēju paziņojumu par zaļo grāmatu, jo tā ļaus mums vienlaicīgi atrisināt jautājumu par definīcijām, problēmām un dažādajām dalībvalstu tradīcijām.

Pilnīga iekšējā tirgus pieeja nenodrošinās mums iespēju atrisināt šos jautājumus. Taču mums nevajadzētu izmantot vienu pieeju, izslēdzot citas. Mums vajadzīgs tiesiskais pamats ES līmenī, lai galu galā mums nevajadzētu diskutēt par šo jautājumu katru gadu. Šajā procesā ir iesaistītas gan dalībvalstis, gan arī dažādie operatori. Strādājot kopā, mums būtu jānodrošina, lai mēs neapdraudētu dalībvalstu tiesības, bet nodrošinātu juridisku noteiktību Eiropas tirgū.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mēs zinām, ka pastāv atšķirības starp dažādiem dalībvalstu tiesiskajiem regulējumiem, un mēs arī zinām, ka Eiropas un dalībvalstu tiesu prakses dažādās interpretācijas patlaban ir iemesls lielam skaitam pārkāpumu un domstarpību dalībvalstīs.

Ņemot vērā problēmas, ko rada tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu pārrobežu raksturs, Eiropas Savienības politikas trūkums turpmāk nav pieļaujams. Turklāt straujā interneta un elektroniskās tirdzniecības attīstība pēdējos gados veicinājusi tiešsaistes spēļu piedāvājumu un ar to saistītu pārrobežu problēmu rašanos, kas joprojām nav atrisinātas.

Tāpēc es esmu pārliecināts, ka Eiropas iestādēm būtu ne tikai jāsāk risināt kopīgās problēmas, piemēram, saistībā ar patērētāju un it sevišķi bērnu aizsardzību un noziedzības un krāpšanas novēršanu, bet arī problēmas, kas saistītas ar cīņu pret nelikumīgu un neatļautu pakalpojumu sniegšanu, ko dalībvalstu valdības nevar atrisināt vienas pašas.

Ņemot to vērā, Komisijai jāreaģē uz Parlamenta pieprasījumiem un jācenšas panākt Eiropas līmeņa tiesiskā regulējuma izstrādi. Šajā sakarībā Komisijai jāparāda tik nepieciešamā apņēmība. Komisāra kungs, es neapšaubu jūsu labo gribu, un tāpēc es jums vēlos teikt, ka apspriedes ir laba ideja un arī zaļā grāmata ir laba ideja, ar nosacījumu, ka tā tiek izmantota, lai identificētu atbilstīgu tiesisko pamatu, nevis kā pašmērķis. Iepriekšējā Komisija nereti izstrādāja pārāk daudz zaļo grāmatu un balto grāmatu, nepieņemot atbilstīgus lēmumus. Taču es ticu, ka jūs, komisāra, kungs, saprotat, ka mums vajadzīgi lēmumi, nevis tikai tukši solījumi.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, izvērtējot Eiropas Kopienų Tiesas, Komisijas un Parlamenta līdz šim pausto nostāju attiecībā uz azartspēlēm un derībām, es varu izdarīt šādus secinājumus. gandrīz visas dalībvalstis un Parlaments noraida izcelsmes valsts un savstarpējas atzīšanas principu piemērošanu šajā īpašajā un jutīgajā jomā. Tiesa piekrīt šādai nostājai, vēlreiz skaidri to norādot savā spriedumā pagājušajā septembrī. Attiecībā uz Komisiju šāds spriedums nozīmē to, ka tā zaudē vienu no saviem būtiskākajiem argumentiem, ko tās izmantojusi visās pienākumu neizpildes procedūrās.

Dalībvalstis var brīvi noteikt savus politikas mērķus attiecībā uz derībām un azartspēlēm un plašāk definēt pilsoņu aizsardzības līmeni, ko tās uzskata par piemērotu. Padome un Parlaments jau gadiem sadarbojas šā jautājuma risināšanā. 2006. un 2007. gadā abas iestādes vienojās par azartspēļu un derību izslēgšanu no Pakalpojumu direktīvas un Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas darbības jomas.

Pagājušajā gadā iesniegtais *Schalldemose* kundzes ziņojums bija balstīts uz Padomes veikto darbu Francijas prezidentūras laikā, un darbība šajā virzienā tika turpināta arī Zviedrijas un Spānijas prezidentūras laikā. Izstrādājot *Schalldemose* kundzes ziņojumu, es biju atbildīga par EPP grupas nostāju, un es piekritu viņas viedoklim.

Komisāra kungs, es jums vēlos uzdot šādu jautājumu: vai jūs piekrītat tam, ka Komisijai beidzot būtu jāsāk palīdzēt dalībvalstīm cīņā pret visiem nelikumīgajiem, citiem vārdiem sakot neatļautajiem, azartspēļu piedāvājumiem, nevis jātērē laiks, risinot jautājumus, uz kuriem atbildes jau sniegtas? Ja jā, kā pret tiem cīnīties?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, nav šaubu, ka tiešsaistes azartspēļu tirgus attīstība Eiropā ir ļoti dinamiska. Patiešām, Eiropa veido 40 % no pasaules azartspēļu tirgus, radot arvien pieaugošu peļņu. Pēdējo četru gadu laikā ieņēmumi šajā jomā ir pieauguši gandrīz divas reizes — no 6,5 miljardiem eiro līdz 11 miljardiem eiro. Šie statistikas dati liek mums domāt, ka šis fenomens turpinās attīstīties gan pārvalstiskā, gan arī pārrobežu līmenī. Pakalpojumu un interneta tirgus attīstība un patērētāju attieksmes izmaiņas prasa, lai Eiropas Savienība rīkotos. Kopienas regulējuma neesamība tiešsaistes azartspēļu jomā ir tikai viens no piemēriem, kas liecina par to, ka iestādes ne tikai netiek līdz sociālajām pārmaiņām, bet arī nespēj reaģēt uz mainīgā kopējā Eiropas tirgus vajadzībām. Azartspēļu tirgū, kas turpina dinamiski attīstīties un ir balstīts uz pārrobežu sakariem un darījumiem, ir vajadzīgi skaidri noteikumi, lai mazinātu risku saistībā ar krāpšanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, spēļu rezultātu pasūtīšanu un atkarību. Vienotā tirgus darbībai jābalstās uz skaidriem un pārredzamiem principiem, un, kas ir visbūtiskāk, mums pret šiem apdraudējumiem jāaizsargā Eiropas patērētāji.

Mums būtu jāinformē patērētāji par tiešsaistes azartspēļu iespējamajām negatīvajām sekām. Kā jau mēs norādījām marta rezolūcijā, jauniešu personība nav pietiekami nobriedusi, lai viņi spētu atšķirt tādus jēdzienus kā laime, veiksmē un iespēja uzvarēt. Mums jānosaka pieaugošais risks saistībā ar atkarību no azartspēlēm jauniešu vidū. Arvien biežāk Komisija netiek līdz ārkārtīgi straujajai interneta un dažāda veida tiešsaistes darbību attīstībai, un tas sakāms ne tikai attiecībā uz šo jautājumu. Vai viens no iemesliem nevarētu būt fakts, ka lielākā daļa Komisijas locekļu izauga laikā, kad šāda tiešsaistes uzņēmējdarbības elektroniskā pasaule bija minēta tikai futuristiskos romānos?

Komisijai jāuzsāk izstrādāt plašs ziņojums, analizējot visus jautājumus, kas saistīti ar negodīgām azartspēlēm un visām to radītajām tiesiskajām un sociālajām sekām. Ir vajadzīgi skaidri formulēti Eiropas rīcības kodekss, kurā tiktu iekļauti augstākie standarti un kas palīdzētu atšķirt godīgu, sportisku konkurenci spēlēs no negodīgām azartspēlēm.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Eiropas Savienības azartspēļu tirgus regulējums ir jutīgs jautājums neatkarīgi no tā, vai mēs runājam par tradicionālajām vai tiešsaistes azartspēlēm. Tiešsaistes azartspēļu nozare pēdējos gados ir attīstījusies un kļuvusi par lielas peļņas avotu. Daudzi atbalsta azartspēļu aizliegumu, taču citi uzskata, ka šāds aizliegums veicinātu šāda veida darbību attīstību bez jebkāda regulējuma.

Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir kopīgi mērķi to centienos uzlabot azartspēļu darbību regulējumu. Tās vēlas aizsargāt nepilngadīgas personas, rast risinājumu atkarības problēmai, ieviest atbilstīgus uzraudzības

pasākumus attiecībā uz pārredzamību un noteikumus par reklāmu, nemaz jau nerunājot par atkarības un pārmērīgu tiešsaistes azartspēļu spēlēšanas novēršanu.

Tā kā šajā jomā nav pieņemti saskaņoti tiesību akti, dalībvalstis var brīvi formulēt savus politikas mērķus šajā jomā un noteikt nepieciešamo aizsardzības līmeni. Lai gan mērķi šķiet līdzīgi, nebūt nav viegli atrisināt regulējuma jautājumu šajā jomā. Tomēr mēs nevaram noliegt reālo situāciju — azartspēles ir nozīmīga saimnieciska darbība, kas pilnībā neatbilst iekšējā tirgus noteikumiem. Ja ar tehnisku šķēršļu palīdzību netiek noteikti ierobežojumi, šīm darbībām var piekļūt pāri robežām un gūt peļņu, kas sasniedz vairākus miljardus eiro.

Eiropas Kopienų Tiesas spriedumi nebūt netuvina to pušu nostājas, kuru viedokļi par pareizāko regulējuma piemērošanu atšķiras. Komisija joprojām atrodas paradoksālā situācijā, jo dalībvalstis to jurisdikcijās mēģina regulēt šo jomu, taču azartspēļu operatori turpina iesniegt prasības par dalībvalstu līmenī noteiktajiem ierobežojumiem.

Es neatbalstu tiešsaistes azartspēles. Es varu pat teikt, ka esmu pret šāda veida darbību. Taču es uzskatu, ka mums vispirms jāatzīst realitāte, ka šādas spēles patiešām pastāv. Tieši tāpēc mums jāizstrādā saskaņoti tiesību akti, kas ne tikai regulēs uzņēmēju darbību, bet, kas ir visbūtiskāk, nodrošinās iespējas sniegt atbalstu patērētājiem. Mums jānodrošina atbildīga attieksme pret tiešsaistes azartspēlēm. Mums jāaizsargā nepilngadīgas personas un mazāk aizsargāti patērētāji. Mums arī jānovērš atkarība un organizēta noziedzība.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Vispirms es sirsnīgi sveicu komisāru *Barnier* kungu, un es novēlu viņam visu to labāko, īstenojot savus centienus. Dāmas un kungi, visu, ko es vēlos pateikt, es apkopošu trīs būtiskākajos jautājumos.

Pirmkārt, es vēlos teikt, ka šajā laikmetā, par kuru speciālisti saka, ka pasaulē dominē masu mediji un internets, mēs nevaram runāt par azartspēlēm un it sevišķi azartspēlēm, ignorējot saistītos sociālos, kultūras, veselības aprūpes un garīgās veselības aspektus. Kā norādīts Parlamenta pirms gada pieņemtajā lēmumā, ir skaidrs, ka tiešsaistes azartspēles pilnīgi noteikti nelabvēlīgi ietekmē sabiedrību. Pietiek ar to, ka tiek pieminēta atkarības veidošanās, organizētās noziedzības un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas sekas. Mums nevajadzētu aizmirst arī par sporta derību negatīvajām sekām, jo pat tagad Eiropu ir skāris ārkārtīgi nepatīkams spēļu rezultātu pasūtīšanas skandāls, kas diemžēl saistīts ar šo jautājumu.

Otrkārt, es uzskatu, ka mēs esam pieķērušies nepareizajam nūjas galam, ja mēs uzskatām, ka tiešsaistes azartspēļu regulējums ir brīvā tirgus jautājums. Tas galvenokārt ir jautājums par patērētāju aizsardzību. Pēc manām domām, regulējums būtu jāvērs uz patērētāju aizsardzības jautājumiem.

Kā pēdējo, bet ne mazāk svarīgo jautājumu es izvirzīšu divus priekšlikumus. Ir vajadzīgs kopīgs Eiropas līmeņa regulējums — regulējums, kas balstīts uz patērētāju aizsardzību un vērsts uz preventīviem pasākumiem, lai novērstu atkarības veidošanos, tiešsaistes azartspēļu saistību ar organizēto noziedzību un spēļu rezultātu pasūtīšanas skandālus, kas apdraud godīgu spēli. Turklāt ne mazāk svarīgi ir tas, ka Eiropas Savienībai jāsāk izstrādāt regulējums, kas stiepjas pāri un aiz Eiropas Savienības robežām, jo tiešsaistes azartspēles ir globāls jautājums, un es uzskatu, ka tas ir jautājums, kas mums jārisina.

Jim Higgins (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, tāpat kā daudzas citas darbības jomas, arī azartspēļu nozare ir guvusi labumu no tehnoloģiju attīstības. Tai ir pozitīva un negatīva ietekme. Pozitīva ietekme ir tā, ka tehnoloģiju attīstība veicina derību slēgšanu un atvieglo pieeju derībām un derību slēgšanai. Derību slēgšana nodrošina lielus ieņēmumus dalībvalstīm, un mēs slēdzam derības ārkārtīgi dažādās jomās. Agrāk tās bija tikai ātrumsacīkstes un sports, bet patlaban derības tiek slēgtas daudz un dažādās citās jomās, piemēram, politiskās prognozēšanas jomā. Kā mēs sakām Īrijā, var slēgt derības pat par divām mušām, kas rāpo pa sienu. Tādējādi mēs esam ieguvuši lielu priekšrocību attiecībā uz azartspēļu aptvertajām jomām.

Negatīvais aspekts ir krāpšana, spēļu rezultātu pasūtīšana, sociālais un sadzīves haoss, atkarība no azartspēlēm un citi. Tiek lēsts, ka Apvienotajā Karalistē vien — saskaņā ar organizācijas *Gamblers Anonymous* datiem — aptuveni 600 000 iedzīvotāju ir atkarīgi no azartspēlēm un ir organizācijas *Gamblers Anonymous* biedri. Šāda problēma pastāv arī pie mums Īrijā, un tā ir plaši izplatīta problēma visā ES.

Es uzskatu, ka mums būtu jāizvērtē EKT spriedumi, kas nosaka, ka katrai dalībvalstij ir tiesības noteikt savus tiesību aktus un noteikumus. Mums vajadzīga kopīga politika, jo azartspēles sniedzas pāri robežām. Tās izplatās visā Eiropas Savienībā. Es uzskatu, ka mums būtu jāatgriežas pie lieliskajiem 2009. gada 10. marta rezolūcijā sniegtajiem ieteikumiem, kurus ir vērts vēlreiz pārskatīt. Piemēram, pirmkārt, deputāti aicina dalībvalstis cieši sadarboties, lai risinātu sociālās un sabiedriskās kārtības problēmas, ko izraisa pārrobežu

tiešsaistes azartspēles. Otrkārt, mums jāaizsargā patērētāji pret krāpšanu, un tāpēc šajā sakarībā būtu jāizstrādā kopēja nostāja. Treškārt, ir vajadzīgs kopīgs regulējums attiecībā uz reklāmu un noteikumi par tiešsaistes azartspēlēm. Visbeidzot, bet kas ir ne mazāk svarīgi, attiecībā uz kredītu sistēmu mums būtu jānosaka maksimālā kredīta summa un attiecībā uz spēlētāju vecumu — vecuma ierobežojums.

Panzeri kungs iepriekš minēja — un viņam ir taisnība —, ka mēs šeit daudz runājam par rezolūcijām un ieteikumiem, un tie visi ir vērtējami pozitīvi, taču galu galā mums tie jāisteno praksē. Citādi šādas rezolūcijas un ieteikumi ir nekas vairāk kā tikai ieceres. Tāpēc mums jārunā par rīcību un par termiņiem. Tieši tāpēc es ar nepacietību gaidu Komisijas atbildi.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Visticamāk, neviens neapstrīdēs to, ka azartspēles, tāpat kā citi atkarību izraisoši faktori, rada nopietnas sociālās problēmas, kas skar ne tikai spēlētājus, bet sabiedrību kopumā. Tā ir sarežģīta problēma.

Tā kā mūsu globalizētajā pasaulē internets strauji kļūst arvien pieejamāks, ir vērojams būtisks jaunas atkarības formas — atkarības no tiešsaistes azartspēlēm — izplatības pieaugums. Četrpadsmit gadu laikā kopš 1996. gada azartspēļu tirgus ir dramatiski pieaudzis. Palielinoties tirgum, palielinās arī kopējie ieņēmumi no azartspēlēm pasaulē. Kamēr mēs neizveidosim kopīgu Eiropas Savienības sistēmu tiešsaistes azartspēļu regulēšanai, vienīgie, kas ar prieku novērtēs šos rādītājus, būs tiešsaistes azartspēļu nozares pārstāvji.

Eiropas Kopienų Tiesa ir noteikusi, ka azartspēļu pakalpojumu joma var gūt labumu no pārvietošanās brīvības un ka dalībvalstīm būtu pašām jāregulē šie pakalpojumi, ņemot vērā to vērtības un tradīcijas. Piemēram, Lietuva joprojām ir viena no tām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kurā tiešsaistes azartspēles ir aizliegtas. Taču brīva pakalpojumu aprīte nodrošina iespēju spēlēt azartspēles, kā arī brīvu pieeju tiešsaistes azartspēlēm, un, pat ja mēs aizliegtu azartspēles visā Eiropas Savienībā, mēs joprojām nebūtu aizsargāti pret azartspēlēm, ko piedāvā citās pasaules valstīs reģistrēti azartspēļu operatori. Tāpēc ir jāizveido kopīga Eiropas Savienības sistēma tiešsaistes azartspēļu regulēšanai, ņemot vērā vajadzību aizsargāt riska grupas un pievēršot īpašu uzmanību nepilngadīgu personu aizsardzībai un darījumu kontrolei.

Attiecībā uz nepilngadīgiem spēlētājiem es vēlos norādīt, ka viņi kļūst atkarīgi ne tikai no azartspēlēm par naudu, bet nereti arī no agresīvām spēlēm un spēlēm ar agresīvu saturu, un arī tā ir liela problēma.

Šī situācija ir gandrīz tāda pati kā situācija saistībā ar jautājumu par CO² emisijām, par kuru mēs tik bieži diskutējam. Internetam nav robežu, tāpēc, ja pastāvēs atšķirīgi tiešsaistes azartspēļu tiesību akti un noteikumi, šī problēma tiks risināta tāpat kā klimata pārmaiņu problēma — daudz runu un diemžēl maz rezultātu.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos uzdot jautājumu Komisijai, pamatojoties uz mana kolēģa *Nitras* kunga jautājumiem, kurš šodien nevarēja ierasties, jo saskārās ar problēmām saistībā ar nokļūšanu Strasbūrā. Pirmkārt, es vēlos jautāt Komisijai, vai tā var komentēt izmaiņas, kas nesen veiktas dalībvalstu tiesību aktos, ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas kopīgos spriedumus. Otrkārt, vai Komisija joprojām plāno veikt tiesiskus pasākumus, lai ieviestu kopīgus pamatnoteikumus, kas regulētu ar tiešsaistes azartspēlēm saistītos darījumus, it sevišķi ņemot vērā patērētāju aizsardzību un cīņu pret atkarību no azartspēlēm, kā arī arvien pieaugošo organizētās noziedzības klātbūtni šajā jomā, kas netiek pienācīgi uzraudzīta un kontrolēta?

Šajā sakarībā es vēlos jautāt, vai Komisija piekrīt tam, ka, neskatoties uz patlaban spēkā esošajiem kopīgajiem ES noteikumiem, piemēram, par aizliegumu piemērošanu, dalībvalstīs joprojām nespēj ierobežot pilsoņu iesaistīšanos azartspēlēs? Tā vien šķiet, ka tiesiskais regulējums šajā jomā neatbilst pašreizējai situācijai un interneta pakalpojumu tirgum, kas turpina attīstīties. Šajā sakarībā mans jautājums ir šāds: kādus pasākumus Eiropas Komisija plāno veikt šajā jomā, lai, iespējams, izstrādātu kopīgu tiesisku regulējumu visās dalībvalstīs?

Toine Manders (ALDE). – (NL) Es vēlos sveikt komisāru *Barnier* kungu saistībā ar viņa iecelšanu Komisijas locekļa amatā, kā arī sirsnīgi sveikt viņu šeit, jo darba kārtībā ir ļoti daudz risināmu jautājumu.

Tika skaidri noteikts, ka azartspēļu pakalpojumi neietilpst Pakalpojumu direktīvas vai tā sauktās „Bolkešteina direktīvas”, par kuru šeit notika diskusijas, darbības jomā. Es uzskatu, ka tas ir nožēlojami, jo liecina par mūsu neuzdrīkstēšanos atzīt, ka azartspēļu joma rada problēmas patērētājiem, un, manuprāt, šādas situācijas veidošanos veicināja valdības, kas tikai vēlējas panākt, lai šajā jomā dalībvalstīs tiktu saglabāts monopols. Šīs situācijas rezultāts ir tiesību savārstījums, kas patlaban rada patiešām lielu juridisku nenoteiktību. Tas ir nožēlojami, un aiz tā visa tiek slēpts drosmes trūkums, tostarp mūsu drosmes trūkums, risināt problēmas. Galu galā, zināt, ka pastāv problēma, bet nerisināt to ir tas pats, kas iebāzt galvu smiltīs, kā to dara strausi. Taču tās ir reālas problēmas, un uzņēmumi, kas sniedz azartspēļu pakalpojumus, nepārtraukti meklē jaunas iespējas.

Mūsu pašreizējie tiesību akti ir balstīti uz fiziskām robežām, taču jau sen ir pienācis virtuālo robežu laikmets. Tāpēc, manuprāt, mums attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm jāizstrādā Eiropas pieeja, jāievieš skaidrāki tiesību akti, jāiesaista šajā procesā azartspēļu operatori, kā arī jānodrošina patērētāju aizsardzība un jāizskauž organizētā noziedzība. Taču tas nozīmē arī to, ka mums jāuzdrošinās likvidēt situāciju, kad valdības saglabā monopolu, pamatojoties uz Eiropas Kopienas Tiesas (EKT) spriedumu, kurā noteikts, ka „monopoli ir atļauti, ja tiek īstenota ierobežojoša politika”; šī situācija kļūst pilnīgi nekontrolējama.

Arī EKT to regulāri atgādina, un es uzskatu, ka mums ne tikai, lai aizsargātu mūsu pilsoņu intereses, bet arī, lai izskaustu organizēto noziedzību, jāsaņem drosme īstenot saistošus pasākumus, kas likvidētu azartspēļu radītās problēmas un neatbilstīgu pakalpojumu sniegšanu. Komisār *Barnier* kungs, es ceru, ka šis mērķis tiks veiksmīgi sasniegts — jums ir jārisina vērienīgs uzdevums, un šajā sakarībā es jums vēlu labu veiksmi!

Šis, priekšsēdētājas kundze, ir mans pēdējais komentārs — iespējams, arī tas jau ir panākums, ka jūs aicinājat Parlamentu rūpīgāk novērtēt Pakalpojumu direktīvas īstenošanu; galu galā es šajā sakarībā dzirdēju vairākus pozitīvus ziņojumus.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Kopienas Tiesa lietā C-42/07 lēma, vai Portugāle, aizliedzot tiešsaistes azartspēles, ir pārkāpusi ES tiesību aktus. Portugāle aizliedza uzņēmumiem sniegt tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus internetā. Uzņēmumi, uz kuriem attiecās šis aizliegums, proti, *Bwin* un *Liga Portuguesa de Futebol Profissional*, iesniedza prasību tiesā un panāca, ka šīs lietas tiek izskatītas EKT. Galvenais arguments attiecās uz to, ka, piemērojot šādu aizliegumu, Portugāle ir pārkāpusi pakalpojumu sniegšanas brīvību un ka attiecīgi visiem uzņēmējiem būtu jāatļauj sniegt pakalpojumus pārrobežu līmenī. Turklāt, visiem ES pilsoņiem būtu jānodrošina tiesības saņemt pakalpojumus, kas ir brīvības pasīvā forma.

Taču attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvības saturu jānorāda, ka tā ietver arī aizliegumu pieļaut diskrimināciju, kas nozīmē, ka valstij nav atļauts radīt ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem mazāk labvēlīgus apstākļus nekā vietējiem pakalpojumu sniedzējiem. No otras puses, pakalpojumu sniegšanas brīvība arī ietver aizliegumu noteikt ierobežojumus, kas nozīmē, ka visas darbības, kas nav diskriminējošas, bet kas noteiktas, lai liegtu ārvalstu uzņēmumiem pieeju tirgum, ir, protams, aizliegtas. Interesanti ir tas, ka EKT noraidīja šo argumentu, norādot, ka pakalpojumu sniegšanas brīvību var ierobežot, ja tā apdraud sabiedrības intereses, ja ir nepieciešams cīnīties pret krāpšanu, garantēt patērētāju aizsardzību un novērst atkarību no azartspēlēm.

Atkarība no azartspēlēm patlaban ir ļoti liela problēma. Vācijā vien 200 000 iedzīvotāju ir oficiāli reģistrēti kā atkarīgi no azartspēlēm, un no šīs atkarības cieš arvien vairāk jaunieši. Kāda pētījuma laikā tika konstatēts, ka jaunieši iesaistās azartspēlēs jau 13 gadu vecumā. No otras puses, — un mums šī problēma ir zināma — privātie operatori, kas atbilst stingrām prasībām un īsteno atbilstīgas patērētāju aizsardzības procedūras, tiek pilnībā izslēgti no tirgus, taču tajā pašā laikā tiek pieļauts, ka valstīm piederoši azartspēļu monopoli var izvairīties no konkurences Kopienā, tādējādi iegūstot lielāku priekšrocību tirgū.

Es ceru, ka šī patiešām sarežģītā un polarizētā situācija tiks ņemta vērā, izstrādājot jaunu tiesisko pamatu, un ka Komisija ņems vērā šos manīs ierosinātos būtiskākos jautājumus.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es gribu novēlēt komisāram *Barnier* kungam veiksmi darbā, jo mums ir patiešām daudz darāmā.

Azartspēļu būtība ir tāda, ka tās psiholoģiski ietekmē atsevišķus spēlētājus un atsevišķu sabiedrību kultūras un uzvedības aspektus. Ņemot vērā ar azartspēlēm saistītos riskus, nesena Eiropas Kopienas Tiesas spriedums, ar ko visām dalībvalstīm tiek piešķirtas tiesības pieņemt savus noteikumus derību un azartspēļu regulēšanai, šķiet saprātīgs.

Spriedumā attiecībā uz uzņēmumu *Liga Portuguesa* ir apstiprināts, ka Eiropas Savienības iekšējo regulējumu veido 27 dažādi tiesību akti, pamatojoties uz kuriem dalībvalstis pieņem attiecīgās tiesību normas. Šāda nostāja ir pilnīgi pretrunā iekšējā tirgus tiesību aktu piemērošanas principiem, kā arī neatbilst realitātei azartspēļu nozarē un nepieciešamībai veikt saskaņošanu Eiropas līmenī.

Piedāvājums, kas netiek stingri regulēts, var radīt negatīvu ietekmi uz atsevišķu ES pilsoņu vajadzībām un uzvedību, un šajā sakarībā es vēlos īpaši pieminēt visneaizsargātākās patērētāju grupas un jauniešus.

Mēs aicinām jūs, komisār *Barnier* kungs, veikt nepieciešamos pasākumus, lai izstrādātu tiesisko pamatu, kas precizē operatoru atbildību un nosaka to darbības kopīgos principus un rīcības kodeksu, lai aizsargātu visus tos Eiropas pilsoņus, kas aizraujas ar azartspēlēm.

Milan Zver (PPE). – (SL) Komisāra kungs, es vēlu jums veiksmi, saņemot jūsu jauno portfeli.

Atkarība no azartspēlēm ir mūsdienīga atkarības forma. Mēs visi to zinām; tas ir veids, kā mūsdienu vīrietis un sieviete bēg no realitātes. Taču tiešsaistes azartspēles ir problēma, kas jārisina mums politiķiem un kurai mums jārod efektīvāks risinājums. No vienas puses, mums jāaizsargā principi, uz kuriem balstās Eiropas Savienība, piemēram, brīvas pakalpojumu aprites princips, bet, no otras puses, mums jāaizsargā patērētāji.

Taču, kuru virzienu mums izvēlēties? Ja mēs piešķirsim pārāk lielas pilnvaras dalībvalstu pārvaldes iestādēm, manuprāt, mēs nespēsīm novērst visas tiešsaistes azartspēļu radītās problēmas. Mēs arī nespēsīm novērst nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizāciju vai citas saistītās kriminālās darbības.

Kas ir visbūtiskākais, mēs nespēsīm likvidēt monopolus, jo tieši tādu statusu, neapšaubāmi, iegūs apņēmīgi operatori to attiecīgajās dalībvalstīs. Es esmu pret protekcionismu saistībā ar azartspēlēm un novēlu, lai jūsu zaļā grāmata atrisinātu šo problēmu visu interesēs — patērētāju un dalībvalstu pārvaldes iestāžu interesēs, kā arī principu, uz kuriem balstās Eiropas Savienība, interesēs.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, mēs risinām ļoti būtisku problēmu, lai aizsargātu pilsoņu intereses un lai aizsargātu viņus pret krāpšanas riskiem, kas plaši izplatīti azartspēļu jomā, tostarp tiešsaistes azartspēļu jomā.

Dalībvalstīm jāsaģlabā to autonomija un pilnīga leģitimitāte attiecībā uz tiesību aktu pieņemšanu azartspēļu kontroles jomā, ņemot vērā valstu tradīcijas un nodrošinot aizsardzības līmeni, kas ir piemērotākais patērētājiem un visvairāk atbilst pilsoņu interesēm, tostarp saistībā ar ieguldījumiem sociālajās jomās, kā tas ir Portugālē.

Minēto iemeslu dēļ attiecībā uz šo jautājumu nevar piemērot konkurences noteikumus un noteikumus par pakalpojumu sniegšanas brīvību. Mēs šajā gadījumā nerisinām jautājumu, kas saistīts ar parastu pakalpojumu, mēs risinām jautājumu, kas saistīts ar azartspēlēm, kas nopietni ietekmē pilsoņu dzīvi. Tāpēc, komisāra kungs, mēs ceram, ka jūs, izstrādājot pasākumus, ņemsiet vērā šo nostāju un atzīsiet dalībvalstu pilnīgo leģitimitāti turpināt tiesību aktu izstrādi šajā laikā.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze, paldies jums par to, ka devāt man iespēju pateikt dažus vārdus par šo svarīgo starptautisko problēmu.

Pirmkārt, atkarība no azartspēlēm un it sevišķi tiešsaistes azartspēlēm ir slēpta atkarība, un, atšķirībā no citiem plaši izplatītiem atkarības veidiem, piemēram, narkotiku un alkohola atkarības, par šo slimību neliecina pamanāmi, fiziski simptomi. Otrkārt, tiešsaistes azartspēles ir jaunās paaudzes atkarība, un tā ir īpaši izplatīta jauniešu vidū, kas ir daudz zinošāki digitālajā jomā nekā to vecāki, un tāpēc šo atkarību ir grūtāk konstatēt, un attiecīgi ir sarežģītāk pret to aizsargāt.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju ierosinājumu nekavējoties publicēt zaļo grāmatu, kurā jāpievērš uzmanība trīs aspektiem: pirmkārt, nepieciešamībai apkopot faktus par to, cik plaši izplatītas ir azartspēles, — piemēram, manā pilsētā, kurā ir 10 000 iedzīvotāju, pirms diviem gadiem bija divas laimētavas, bet patlaban to skaits jau ir astoņpadsmit. Otrkārt, pēc tam, kad būs apkopoti fakti, mums jāizstrādā izglītības programma jauniešiem, vecākiem un izglītības iestādēs strādājošajiem, un, treškārt, mums jāizstrādā visām valstīm saistoši tiesību akti.

– (GA) Es vēlu jums veiksmi šajā nozīmīgajā darbā, komisāra kungs.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka, debatējot par to, vai tiešsaistes azartspēles būtu pilnībā jānodod monopolu rokās, vai tām būtu jāpiemēro licencēšanas prasības un vai tās būtu jāaizliedz vispār, mums nevajadzētu aizmirst, ka azartspēļu atkarības izplatības pieaugums ir patiešām dramatisks. Kā mēs visi zinām, krupjē, kas strādā kazino, tiek psiholoģiski apmācīti, lai spētu pamanīt spēlētājus, kuru uzvedība liecina par atkarību. Nepieciešamības gadījumā, šādiem spēlētājiem var aizliegt spēlēt. Taču, ņemot vērā tiešsaistes azartspēļu piedāvājuma ārkārtīgi lielo pieaugumu, atkarības problēma patiešām kļūst arvien aktuālāka interneta vidē. Tā apdraud cilvēku attiecības, darbu un veselību un pavisam īsā laikā var radīt tūkstošiem eiro lielas parādsaistības.

Jauniešu aizsardzība ir vēl viena ar šo jautājumu saistīta problēma. Taču aizliegums jauniešiem spēlēt azartspēles mūs nekur nenovedīs. Mūsu pētījuma rezultāti rāda, ka katrs desmitais skolnieks Hamburgā vecumā no 14 līdz 18 gadiem internetā spēlē uz naudu tiešsaistes pokeru vai slēdz sporta derības. Mums arī nevajadzētu aizmirst, ka azartspēles ne tikai traģiski ietekmē spēlmaņu un viņu ģimeņu likteni, bet arī cērt robu valsts maciņā.

Priekšsēdētāja. – Komisāra kungs, vispirms es vēlos jūs apsveikt, jo es neatklāju debates, kā arī dot jums vārdu, lai jūs varētu atbildēt uz šiem daudzajiem jautājumiem.

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, paldies jums par apsveikuma vārdiem un paldies jums visiem par jūsu laba vēlējumiem un atbalstu. Kā jau jūs esat sapratuši — un es jau to minēju šajā Parlamentā —, es sāku pildīt šo jauno uzdevumu, ko priekšsēdētājs Barroso kungs man uzticēja, ar lielu noteiktību un apņēmību. Es saglabāšu pat nedaudz ideālistisku redzējumu. Es ticu, ka radoši ideāli patiešām pastāv, it sevišķi attiecībā uz Eiropas projektu.

Skaidri formulēto jautājumu, ko tikko uzdeva Harbour kungs, kā arī Schwab kunga, Gebhardt kundzes, Rühl kundzes un de Jong kunga jautājumus būtībā var apvienot vienā — šādā jautājumā: vai Eiropas Komisija šajā laikā parādīs apņemšanos un iniciatīvu un vai Komisija to darīs, izmantojot citas metodes, nevis pienākumu neizpildes procedūras?

Dāmas un kungi, jūs neklūdāties. Neapšaubāmi, es esmu šajā amatā tikai 48 stundas. Tāpēc, lūdzu, dodiet man un maniem kolēģiem laiku strādāt un nākt klajā ar nopietni izstrādātiem priekšlikumiem. Taču patiesībā es ar jums vēlos runāt par jauno pieeju, un es to vēlos darīt man ļoti svarīga iemesla dēļ. Kā jau vairāki no jums minēja, tostarp Karas kungs un Gebhardt kundze un pirms brīža arī Figueiredo kundze, šis jautājums neattiecas uz pakalpojumu, kas pielīdzināms citiem pakalpojumiem. Tieši tāpēc jums ir iemesls sagaidīt no Komisijas šo jauno pieeju, ko mēs sāksim īstenot ar manis pirms brīža ierosinātajām apspriedēm.

Patlaban dalībvalstis var brīvi izvēlēties, kā risināt šo jautājumu, ar nosacījumu, kas tās nodrošina atbilstību Līgumam. Visas dalībvalstis uzskata, ka azartspēļu joma ir piesardzīgi jāregulē, ņemot vērā risku, ko tā rada sabiedrībai, risku, kas plaši aprakstīts Schaldemose kundzes ziņojumā, kuru es lasīju ļoti rūpīgi un ar lielu interesi.

Arī Padomes darbs ir pievērsis uzmanību pastāvošajiem būtiski atšķirīgajiem viedokļiem, tradīcijām un praksei. Es pamanīju, ka kopš 2006. gada, kad dalībvalstis izlēma izslēgt azartspēles no Pakalpojumu direktīvas darbības jomas, Komisija nav apspriedusies ar dalībvalstīm par Eiropas iniciatīvu. Tāpēc šī situācija ir jāmaina. No savas puses varu apsolīt, ka manis vadītās darba grupas un arī es cieši sekosim līdzī Padomes darba grupas centieniem. Man ir arī zināms, ka daudzas dalībvalstis vēlas, lai tiktu ierobežota Patērētāju tiesību direktīvas projekta darbības joma. Es varu apstiprināt, ka Komisija nebūt neizslēdz risinājumus, kas nav saistīti ar pasākumu neizpildes procedūrām.

Lai rastu pareizu risinājumu, es publicēšu politikas dokumentu. Es minēju „zaļo grāmatu”, taču šajā sakarībā man ir jāpārskata Komisijas darba programmas saturs un termiņi un jāapspriežas ar kolēģiem. Taču mēs publicēsim politikas dokumentu, lai strukturētu turpmākās diskusijas par šo jautājumu. Šis jautājums, dāmas un kungi, noteikti ir viens no pirmajiem un būtiski svarīgajiem Eiropas koordinācijas jautājumiem.

Neapšaubāmi, ir jāņem vērā arī ekonomiskā dimensija, bet es atkārtosu, ka, ciktāl tas attiecas uz mani, tā nav vienīgā dimensija. Vairāki citi būtiski jautājumi rada tikpat lielu apdraudējumu sabiedriskajām interesēm. Creutzmann kungs, Kirkhope kungs, Paška kungs — es nevaru minēt visus, kas uzstājās, taču es rūpīgi atzīmēju to, ko jūsu vārdā teica jūsu grupu koordinatori.

Viens no šādiem jautājumiem jeb viena no šādām problēmām ir pārrobežu noziedzība. Vai ir iespējams cīnīties pret šāda veida noziedzību, neīstenojot Eiropas pieeju? Es uzskatu, ka tas nav iespējams. Turklāt, ja mēs nepieņemsim Eiropas pieeju attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm, mēs nespēsīm panākt progresu attiecībā uz e-komercijas iekšējā tirgus izveidi.

Attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm mazākais, kas mums jādara, ir jāstiprina sadarbība starp dalībvalstu iestādēm, kas regulē azartspēles Eiropā. Turklāt šis noteikti ir viens no jautājumiem, kuru risina Padomes darba grupa, un tāpēc saistībā ar šo un citiem jautājumiem Komisija sadarbosies ar dalībvalstīm.

Es apņemos ieklausīties ne tikai dalībvalstu viedoklī, bet turpināt ieklausīties arī Eiropas Parlamentā paustajā nostājā, kā es to darīju šorīt, lai gan es esmu skaidri sapratis, ka dažādajām šā Parlamenta grupām ir dažādi viedokļi, kas ne vienmēr ir saskaņoti, un es zinu, kāda ir vairākuma nostāja Parlamentā. Lai nodrošinātu šādas apspriedes ar mērķi veicināt labāku Eiropas koordināciju, es ieklausīšos Parlamenta un visu ieinteresēto personu teiktajā. Katrā ziņā, tieši šādu priekšlikumu turpmākajās dienās es izvirzīšu maniem kolēģiem komisāriem.

Es minēju problēmas un pārbaudījumus, priekšsēdētājas kundze, un, runājot par tiem, es arī pabeigšu savu runu. Neapšaubāmi, viena no sabiedrības problēmām ir atkarības problēma, kas ir ļoti būtiska un kas ir uzsvērtā jūsu ziņojumā, kā arī problēma saistībā ar nepilngadīgām personām. Mums jānosaka stingri

ierobežojumi, lai nepilngadīgie nevarētu iesaistīties azartspēlēs; visas dalībvalstis risina šo jautājumu, bet dara to neorganizēti. Tieši tāpēc es uzskatu, ka ir vajadzīgas koordinācija Eiropas līmenī.

Lai paveiktu labu darbu, ir jāgūst pienācīga izpratne par problēmu, un arī tāpēc es piekrītu aicinājumam, ko izteica daudzi no jums, izstrādāt Komisijas politikas dokumentu, kas papildus jau minētajiem skaitļiem ietvertu rādītājus un uzticamus statistikas datus. Tāpēc es centīšos nodrošināt — un tieši to pirms brīža īpaši uzsvēra *Stihler* kundze un *McGuinness* kundze —, lai Komisijas dokumentā tiktu norādīti ne tikai skaidri politikas virzieniem, tas ir, ne tikai aicinājumi, bet arī ierosinātie lēmumi, bet, pirmām kārtām, tiktu iekļauts pēc iespējas precīzāks visu minēto problēmu novērtējums.

Priekšsēdētājas kundze, es vēlos izteikt vēl pēdējo piezīmi par tēmu, kas arī ir saistīta ar šo azartspēļu jautājumu, un tā ir sporta finansēšana. Turklāt es par to vēlos runāt kā cilvēks, kas desmit gadus no savas dzīves ir veltījis sporta aktivitāšu organizēšanai. Pēc dažām dienām tiks atklātas Vankūveras Olimpiskās spēles, un man ir tas gods būt par Olimpisko spēļu organizācijas komitejas līdzpriekšsēdētāju. Tāpēc es zinu, ka lielisku sporta pasākumu organizēšanai ir vajadzīgi līdzekļi un ka finansēšanas tīkli zināmā mērā ir saistīti ar azartspēlēm.

Turklāt tieši šā iemesla dēļ daudzas dalībvalstis, kas finansē sportu no azartspēlēm, vēlas saglabāt dalībvalstu praksi vai tiesību aktus. Komisija patlaban veic pētījumu par sporta finansēšanu, lai gūtu labāku izpratni par šīm dalībvalstu paustajām bažām. Nākamajā nedēļā Briselē ir paredzēts rīkot arī konferenci, un politikas dokumentā, ko es jums iesniegšu, mēs atsauksimies arī uz šiem tīkliem, kas finansē pasākumus un sportu, izmantojot no azartspēlēm gūtu ieņēmumus.

Dāmas un kungi, es uzmanīgi ieklausījos jūsu teiktajā un es esmu ļoti pateicīgs jums par jūsu daudzveidīgajām un kvalitatīvajām runām. Es turpināšu jūtos klausīties. Turklāt kopā ar Parlamentu es apspriedīšos ar visām ieinteresētajām personām. Tāpēc, pamatojoties uz šo politikas dokumentu, kas atkarībā no Komisijas kolēģijas vienošanās, iespējams, būs zaļā grāmata, es tikšos ar jums ne vēlāk kā šajā rudenī, lai mēs varētu sasniegt šo mērķi nodrošināt konsekvenci un izveidot šo apbrīnojamo koordinācijas formu Eiropas līmenī.

Priekšsēdētāja. – Liels jums paldies, komisāra kungs, par plašo un iedvesmojošo atbildi.

Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ślawomir Witold Nitras (PPE), rakstiski. – (PL) Vispirms es vēlos pievērst jūsu uzmanību tiešsaistes azartspēļu nozīmei mūsdienu pasaulē. Šajās debatēs mēs runājam par vairākiem jautājumiem, kas, pēc manām domām, būtu jāatrisina pēc iespējas drīzāk un vēlams — Kopienas līmenī. Eiropas Kopienas Tiesa tās spriedumā noteica, ka azartspēļu noteikumi ir dalībvalstu kompetencē un ka tās šajā jomā nosaka stingrākus noteikumus. Ne tikai Polijā, bet arī citās valstīs izskan viedoklis, ka mums būtiski jāierobežo iespējas iesaistīties azartspēlēs internetā. Es uzskatu, ka tas ir solis pareizajā virzienā un veicinātu skaidru un saskaņotu tiesību aktu, tostarp drošas interneta vides principu pieņemšanu. Taču tiešsaistes azartspēles nereti tiek spēlētas ārpus vienas valsts teritorijas. Šāda situācija rada nopietnas sekas — ne tikai juridiskas, bet arī finansiālas. Paliek neatbildēts jautājums par to, kura jurisdikcija un kādā mērā būtu jāpiemēro. Es uzskatu, ka, tā kā viens no Eiropas Savienības būtiskākajiem uzdevumiem ir nodrošināt savu pilsoņu drošību, tai būtu jānosaka regulējums ES līmenī, kā arī jānodrošina tā efektīva piemērošana.

(Sanāksmi pārtrauca plkst. 11.25 un atsāka plkst. 12.00)

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

5. Priekšsēdētāja paziņojums

Elizabeth Lynne (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos paziņot, ka Rakstisko deklarāciju Nr. 0054/2009 par nokaušanai paredzēto zirgu transportēšanu Eiropas Savienībā ir parakstījis nepieciešamais skaits deputātu. Es vēlos visiem pateikties par tās parakstīšanu. Tās mums ir lieliskas ziņas!

Priekšsēdētājs. – Dārgie kolēģi, šodien tiek atzīmēta divdesmitā gadadiena kopš *Nelson Mandela* atbrīvošanas no cietuma Dienvidāfrikā, kur viņš pavadīja 27 gadus no 1984. gadā pastāvošā režīma laikā piespīstā mūža ieslodzījuma.

(Aplausi)

Kā jau jūs, iespējams, zināt, *Mandela* kungs bija pirmais Saharova balvas ieguvējs kopš Eiropas Parlaments to izveidoja 1988. gadā.

Atzīmējot divdesmito gadadienu *Nelson Mandela* atbrīvošanai no ieslodzījuma, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Jerzy Buzek* teica šādus vārdus: „*Nelson Mandela* ir iedvesmas avots un mājo daudzu Eiropas, Āfrikas un visas pasaules iedzīvotāju sirdīs un prātā. *Nelson Mandela* vārds vienmēr būs saistīts ar cīņu par brīvību, tiesiskumu un demokrātiju. *Nelson Mandela* gara spēks, aicinot nodrošināt integritāti demokrātijas un cilvēktiesību jomā un izliet ar pagātnes ienaidniekiem, ir augstākais standarts, ko mēs varam ievērot un censties īstenot.”

(Aplausi)

„*Nelson Mandela* nepārtrauktās cīņas un ziedošanās darbam pret HIV/AIDS dēļ viņš ir cerību stars miljoniem cilvēku visā pasaulē.”

„Divdesmit gadus vēlāk mēs joprojām atbalstām *Nelson Mandela* vēstījumu — „viss ir mūsu rokās”.”

Michael Cashman (S&D), Deleģācijas attiecībām ar Dienvidāfriku priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu patiešām īsi, jo Parlaments nevēlas, lai to aizkavētu.

Kā jau jūs pareizi teicāt, pirms 20 gadiem *Nelson Mandela* atbrīvoja pēc tam, kad viņš 27 gadus bija pavadījis cietumā kā politieslodzītais. Pasaule vēroja, kā viņš spēja pēdējos soļus savā ceļā pretī brīvībai. Tā diena mainīja Dienvidāfriku un, iespējams, arī pasauli. Viņš izveidoja mūsdienīgu, jaunu Dienvidāfriku. Tas, kā viņš to izdarīja — bez dusmām, aizvainojuma vai rūgtuma —, parādīja, ka viņš ir valstsvīrs, kas ir galvastiesu un vēl vairāk pārkāps par citiem. Es uzskatu, ka viņš ir lielisks piemērs tam, ka mūsu vēsture var mūs vai nu ieslodzīt vai arī atbrīvot. Ar savu atbrīvošanu viņš iezīmēja valsts atbrīvošanu, atstāja rasu segregāciju vēstures aizmirstībā un veda Dienvidāfriku pretī daudzrasu demokrātijai. Sveiksim viņu!

(Aplausi)

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

(Balsojuma rezultātus un citu informāciju skatīt protokolā.)

6.1. Grozījumi Padomes 2006. gada 17. jūlija Regulā (EK) Nr. 1085/2006, ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) (A7-0003/2010, Gabriela Albertini) (balsošana)

6.2. Bērniem paredzētu uzturlīdzekļu un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņa (A7-0005/2010, Jiří Maštálka) (balsošana)

6.3. Kopienas Nodarbinātības un sociālās solidaritātes programma — Progress (A7-0049/2009, Kinga Göncz) (balsošana)

Pirms balsošanas

Kinga Göncz, referente. – (HU) Es vēlos pateikt tikai dažus vārdus. Vispirms es vēlos pateikties par ēnu referentu sniegto atbalstu šo patiešām sarežģīto sarunu laikā, par komiteju sniegto atbalstu un, kas ir ļoti svarīgi, par Spānijas prezidentūras atbalstu. Kad sarunas nonāca strupceļā, Spānijas prezidentūra šā gada sākumā tās atkal novirzīja uz pareizā ceļa.

Kompromiss galvenokārt paredzēja to, ka Padome apstiprināja Parlamenta pirmajā lasījumā pieņemto tekstu par mikrofinansēšanas instrumentu, kas bija ļoti svarīgi, lai sāktu tā drīzu piemērošanu. Otrs būtisks

kompromisa aspekts ir tas, ka šim instrumentam no programmas *Progress* novirzīja 60 miljonus eiro un no rezervēm — 40 miljonus eiro, turklāt, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, programmā *Progress* var iekļaut finanšu instrumentus par kopējo summu līdz 20 miljoniem eiro. Es aicinu Padomi iepazīties ar šajā sakarībā izstrādātā paziņojuma tekstu, un norāda, ka ir svarīgi, lai tas tiktu publicēts pēc vienošanās teksta publicēšanas Oficiālajā Vēstnesī.

Mūsu rīcībā būs ļoti nozīmīgs instruments krīzes pārvaldīšanai. Es aicinu visus palīdzēt nodrošināt, lai šī informācija sasniegtu dalībvalstis, lai pēc iespējas vairāk grūtībās nonākušu iedzīvotāju varētu izmantot šo instrumentu uzņēmējdarbības uzsākšanai. Gan komitejas, gan arī savā vārdā es apsolu uzraudzīt programmas īstenošanas uzsākšanu un turpmāko darbību. Mēs patiešām ceram, ka tā būs veiksmīga.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, ir svarīgi, lai es Komisijas vārdā sniegtu paziņojumu, ko Parlaments vēlējās dzirdēt.

Finansiālais ieguldījums no Eiropas Savienības budžeta šim instrumentam laikposmā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 13. decembra ir noteikts 100 miljonu eiro apmērā, un tas daļēji tiks segts, novirzot 60 miljonus eiro no programmai *Progress* paredzētajiem līdzekļiem. Iesniedzot budžeta projektus, Komisija, nepārsniedzot izdevumu maksimālo robežu budžeta pozīcijā 1a, paredzēs pietiekamu nepiešķirto rezervi, taču budžeta lēmējiestāde — Padome un Parlaments — var pieņemt lēmumu palielināt programmai *Progress* paredzēto finansējumu laikposmam no 2011. līdz 2013. gadam par ne vairāk kā 20 miljoniem eiro saskaņā ar 2006. gada 17. maija Starpiestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 37. punktu.

6.4. Nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus Eiropas Savienība dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (A7-0013/2010, Jeanine Hennis-Plasschaert) (balsošana)

Pirms balsošanas

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā es aicinu šo Parlamentam nodot atpakaļ *Hennis-Plasschaert* kundzes ziņojumu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai saskaņā ar Eiropas Parlamenta Reglamenta 63. un 175. pantu. Mēs dzirdējām, ko vakar teica Padome un Komisija. Abas iestādes lūdza Parlamentu dot tām vairāk laika, lai tās varētu atbildēt uz pieprasījumiem, ko mēs iesniedzām attiecībā uz pagaidu nolīgumu.

Parlaments rīkojas pareizi, aicinot Padomi un Komisiju un Amerikas Savienotās Valstis sniegt paskaidrojumus. Tas ir mūsu pienākums, it sevišķi tagad, kad ir stājies spēkā Lisabonas līgums, un mums tas jāpilda. Parlaments rīkojas pareizi, uzskatot personisko drošību un privātumu par vienlīdz svarīgiem aspektiem, jo tie nevar pastāvēt atsevišķi. Aicinot jūs nedaudz atlikt balsojumu, PPE grupa neapšaubā Parlamenta prasības vai autoritāti. Tā tikai lūdza, lai buma uz īsu brīdi tiktu iemesta Komisijas, Padomes un ASV laukuma pusē.

Patiesībā mana grupa ierosina Parlamentam ierobežot Padomei noteikto termiņu, pieprasot, lai nepieciešamā informācija mums tiktu iesniegta nākamajā mēnesī, nevis maijā, kā to lūdza Padome. Tādējādi mēs martā varētu izstrādāt galīgo atzinumu. Tas nav nereāli, it sevišķi ņemot vērā to, ka mēs vakar vakarā dzirdējām, ka komisāre *Malmström* apņēmas nākamajā nedēļā vai līdz nākamajai minisesijai Briselē, proti, 10 dienu laikā ierosināt jaunu sarunu mandātu attiecībā uz galīgo nolīgumu. Jauns mandāts februārī un Parlamenta balsojums martā ir tas, ko mēs ierosinām.

Timothy Kirkhope, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atbalstīt EPP priekšlikumu par balsojuma atlikšanu. Es uzskatu, ka tā būtu saprātīga un racionāla rīcība; šim Parlamentam ir jaunas pilnvaras, bet mums tās jāīsteno samērīgi un atbildīgi. Padome mēģināja nomierināt Parlamentu, iespējams, tās centieni joprojām nav pietiekami, taču tā arī atvainojās par šā procesa laikā pieļautajām kļūdām. Tāpēc es uzskatu, ka ir pienācis laiks sadarboties un strādāt kopā, lai mēs spētu virzīties uz priekšu un panākt arī jaunu ilgtermiņa vienošanos. Es domāju, ka tas ir šā Parlamenta reputācijas saglabāšanas, mūsu nākotnes starptautisko nolīgumu un Eiropas drošības labākajās interesēs, lai mēs atvēlētu sev nepieciešamo laiku.

Jeanine Hennis-Plasschaert, referente. – Priekšsēdētāja kungs, es iesaku balsot pret balsojuma atlikšanu, jo Padome nav izpildījusi balsojuma atlikšanas priekšnosacījumus. Šis Parlaments nevar turpināt ticēt tukšiem solījumiem; bumba bija Padomes laukuma pusē, taču Padome nerīkojās atbilstīgi un efektīvi. Padome ir informējusi par šīs problēmas esamību jau vairāk nekā divus gadus, taču tā līdz šim nav darījusi neko, lai šo

problēmu risinātu. Atliekot mūsu jāvārdu pagaidu nolīgumam, Eiropas iedzīvotāju drošība netiek apdraudēta. Mērķtiecīga transatlantiskā datu apmaiņa arī turpmāk būs iespējama; tiesiskums ir ārkārtīgi svarīgs, lai gan patlaban tiek pārkāpti mūsu tiesību akti, un saistībā ar šo nolīgumu un tā pagaidu piemērošanu mēs tos turpināsim pārkāpt. Parlamentam nevajadzētu to atbalstīt.

Nobeigumā vēlos norādīt, ka mēs taču visi zinām, ko teiktu ASV Kongress, ja ASV Administrācija ierosinātu ASV Kongresam ko līdzīgu šim jautājumam, lai nodotu lielu daudzumu datu par Amerikas pilsoņiem svešai varai, vai ne?

(Aplausi no kreisajiem)

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atbalsta balsojuma atlikšanu. Tādējādi jaunajai Komisijai tiktu dota iespēja dot jaunu impulsu šā sarežģītā jautājuma risināšanā un arī Eiropas Parlamentam būtu vairāk laika, lai novērtētu mūsu plānus attiecībā uz mūsu turpmāko rīcību šajā sakarībā.

Komisija ir apņēmusies paveikt iecerēto patiešām ļoti īstā termiņā. Es vēlos apstiprināt *Daul* kunga teikto, ka, ja jūs piekritīsit atlikt balsojumu, Komisija pieņems mandātu attiecībā uz jauno ilgtermiņa nolīgumu 24. februārī. Es esmu gatava pati ierasties pie jums tajā pašā dienā, lai iesniegtu mandātu. Padome to saņems izskatīšanai nākamajā dienā pēc sanāksmes Briselē. Es esmu pārliecināta, ka Spānijas prezidentūra darīs visu, kas ir tās spēkos, lai vienotos par mandātu pēc iespējas drīzāk. Pēc tam Komisija nekavējoties sāks sarunas ar ASV, lai tās būtu iespējams pabeigt pēc iespējas drīzāk.

Pamatojoties uz šīm pilnvarām, mēs pilnībā informēsim Eiropas Parlamentu visos procesa posmos. Mans mērķis ir panākt jaunu nolīgumu, kas paredz patiešām stingrus aizsardzības pasākumus attiecībā uz privātumu un datu aizsardzību. Es uzskatu, ka attiecībā uz finansējuma izsekošanu mēs varam iegūt uzticību abās Atlantijas okeāna pusēs, taču tas, protams, jādara, pilnībā nodrošinot pilsoņu brīvību un pamattiesību aizsardzību.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzdot papildu jautājumu Komisijai, proti, *Malmström* kundzei: *Malmström* kundze, vai es esmu pareizi sapratis, ka jūs kā komisāre atbalstāt Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas balsojuma atlikšanu? Es vēlos jums jautāt, kāpēc jūs neatbalstījāt šo lūgumu jūsu sešus mēnešus ilgā pilnvaru termiņa laikā kā Zviedrijas prezidentūras ministre? Ja jūs to būtu izdarījusi, mums par balsojuma atlikšanu nebūtu jādiskutē šodien.

Priekšsēdētājs. – Vai jūs vēlaties sniegt īsu atbildi?

(Komisāre atbildēja noraidoši.)

(Parlaments noraidīja lūgumu ziņojumu nodot atpakaļ komitejai.)

6.5. Priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko īsteno HOSPEEM un EPSU noslēgto Pamatnolīgumu par asu instrumentu radīto ievainojumu novēršanu slimnīcu un veselības aprūpes nozarē (B7-0063/2010) (balsošana)

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Traian Ungureanu, PPE grupas vārdā. – (RO) Es īpaši gribētu pateikties referentei. Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) vārdā es atzinīgi vērtēju galīgo balsojumu par programmu „Progress”. PPE grupa, kuru es pārstāvēju ziņojuma projekta sagatavošanas laikā, vienmēr ir izteikusi atbalstu jebkurai iniciatīvai un pasākumiem, kuru mērķis ir ekonomisko un sociālo atšķirību starp dalībvalstīm risināšana.

Ziņojums, par kuru mēs šodien balsojam saskan ar vienu no PPE grupas mērķiem, proti, nodrošināt atbalstu mikrouzņēmumiem, kas rūpējas par sociālo iekļaušanu. Šodienas balsojums garantē arī to, ka programmas „Progress” struktūrā iekļautajām programmām nebūs uzlikti ierobežojumi, kā dēļ tās sasniegs vēl vienu PPE grupas mērķi. Es uzskatu, ka šodienas balsojuma galvenais aspekts ir ietverts ziņojuma 1. pantā. Tajā patiesi ir atspoguļota līdzsvarota pieeja projektu finansēšanas avotiem, ko PPE grupa vienmēr ir atbalstījusi.

Eiropas mikrofinansēšanas instrumenta budžeta pozīcijā faktiski ir iekļauti EUR 60 miljoni no programmas „Progress” finansējuma un EUR 40 miljoni no citiem avotiem. Šī proporcijas sakrīt ar PPE grupas pieeju, kas, no vienas puses, atbalsta programmas ātru uzsākšanu un, no otras puses, piesardzību, ko pieprasa budžeta ierobežojumi, ar kuriem mēs patlaban saskaramies. Es gribu jums vēlreiz pateikties par šodienas balsojumu un par pastāvīgo atbalstu ziņojuma projekta sagatavošanā.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Es gribētu izteikt prieku par to, ka mēs pieņemām šo programmu un ka varēju balsot par to īpaši šajā laikā, kad dalībvalstis cīnās ar ekonomikas krīzi un bezdarbu, kas daudzās valstīs ir sasniedzis teju 10 % robežu. Šī pakete mums visiem būs liels palīgs. Es gribētu pateikties referentei un arī pieminēt, ka esmu priecīgs par panākto vienošanos un par to, ka EUR 100 miljoni nebūs piešķirti tikai no programmas „Progress” paketes. Šī ir ļoti laba vienošanās, liels paldies jums visiem, un es ceru, ka no tās ieguvēji būs visi.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, arī es esmu priecīga, ka atbalstīju šo iniciatīvu. Tā nepārprotami ir kā paraugs, kas raksturo vienu no pasākumiem, ko ir uzsākusi ES pašreizējās ekonomiskās krīzes situācijā. Šī iniciatīva ir paredzēta tiem, kuriem parasti nav pieejams kredītu tirgus, tiem, kuriem bankas un citas finanšu iestādes pasaka: „Paldies, mēs jūsu uzņēmumu negribam”. Iniciatīva ir paredzēta, piemēram, tiem cilvēkiem, kas zaudējuši darbu, kam draud sociālā atstumtība. Cilvēkiem, kam ir grūtības atgriezties darba tirgū, tagad radīsies iespēja izveidot pašiem savu uzņēmumu, jo viņiem būs pieejami aizdevumi ar garantēto pamatkapitālu līdz EUR 25 000. Es uzskatu, ka šī iniciatīva mainīs daudzu cilvēku likteņus, un es pateicos prezidējošajai valstij Spānijai par tās pūlēm nolīguma noslēgšanā, kā arī referentei par smago darbu.

Es uzskatu, ka šodien mums ir izdevies labs darījums, īpaši to cilvēku labā, kas, kā jau teicu, ir izslēgti no piekļuves kredītu tirgum, bet es personīgi priecājos par to, ka krājaizdevumu sabiedrības ir to iestāžu vidū, kuras var nodot šo finansējumu saviem biedriem.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Priekšsēdētāja kungs, ekonomiskā krīze ir izraisījusi sociālo krīzi — citādi mēs nevaram apzīmēt situāciju, kurā bezdarbs ir pieaudzis trīs, četras vai piecas reizes salīdzinājumā ar laiku pirms krīzes. Pagājušā gadā mēs šajā pašā sēžu zālē izstrādājām Eiropas ekonomikas atveseļošanas programmu, ar kuras palīdzību paredzēja izpildīt un finansēt programmas „Progress” kontekstā pieņemtos lēmumus.

Stāvoklis, protams, ir sarežģīts. Bezdarbu nevar samazināt vienā mirklī. Es atbalstīju Komisijas papildu pasākumus attiecībā uz mikrokredītu finansēšanu. Tomēr nav pieņemami tas, ka Komisija gribēja izvēlēties vieglo ceļu un kredītu finansēšanai paņemt naudu no programmas „Progress” līdzekļiem. Es nevarēju atbalstīt šādu pieeju un tādēļ balsoju par *Gönczi* kundzes ziņojumā ierosinātajiem kompromisiem.

Daniel Hannan (ECR). - Priekšsēdētāja kungs, Eiropas veco valstu devums pasaules IKP piedzīvo dziļu lejupslīdi. Ja neskaitām valstis, kas pievienojās ES pēdējā paplašināšanās kārtā, tad redzam, ka pirms 40 gadiem 15 Eiropas vecās valstis pasaules IKP deva 35 %, šodien tās dod 25 %, bet pēc 15 gadiem tās dos 15 %. Kādreiz mēs lepojāmies ar savu ekonomisko un sociālo modeli. Tagad tas ir kļuvis „sklerotisks un iedzīvojis artrītā”.

Tūlīt pēc kara šķita, ka šis modelis darbosies — tika piešķirti apmaksāti atvaļinājumi, dekrēta atvaļinājumi — vai gan nebija labi? — strādājām noteiktas darba stundas utt. Bet pienāk brīdis, kad īstenība liek sevi manīt, un tagad mēs esam pienākuši pie šī brīža. Strādājot vienādu stundu skaitu, trīs amerikāņu strādnieki gada laikā paveic tikpat daudz, cik četri vācu strādnieki. Tādēļ ASV daļa pasaules kopējā IKP pēdējos 40 gados palikusi gandrīz nemainīga. Bet mēs esam kā pavecs laulāts pāris, kas, ilgi dzīvodams iespaidīgā mājā un novērsdams acis no sasniegumiem, kas paveikti aiz mājas sliekšņa, nav pamanījis, ka māja ir sākusi grūt. Viss mūsu kontinents kļūst „sterils, sklerotisks un vecs”.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es ar lielu prieku apstiprināju šo rezolūciju un visus grozījumus. Kādi iemesli bija manam lēmumam? Pirmkārt, neskatoties uz krīzi, mēs spējam sakoncentrēties bezdarba un sociālās solidaritātes jautājumu risināšanai. Otrkārt, mēs spējam sakoncentrēties, neskatoties uz mūsu atšķirībām, jo mēs pieņemām kopējus grozījumus, ko atbalstīja sociālisti, demokrāti, kristīgie demokrāti un liberāļi. Treškārt un visbeidzot, es gribētu dot nepārprotamu mājienu visām dalībvalstīm, ka saistībā ar šo rezolūciju tām jāseko Eiropas Parlamenta piemēram.

Ieteikums: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Eiropas Parlamentam tika piešķirta lielāka vara, bet patlaban tā netiek izmantota konstruktīvi. Sagatavošanās debatēm par *SWIFT* nolīgumu bija neveiksmīga. Komisijas un Padomes sniegtā informācija Eiropas Parlamentam bija nepietiekama un novēlota. Tas vairs nedrīkst atkārtoties.

Tomēr šis nav pietiekams iemesls, lai pēkšņi apturētu programmu, kas jau gadiem ilgi ir sekmīgi darbojusies, kas vairākos gadījumos ir acīmredzami aizsargājusi gan Eiropas, gan ASV iedzīvotājus. Tādēļ es balsoju pret ziņojumu un atbalstīju *SWIFT* nolīguma pagarināšanu par 9 mēnešiem. Kad notiks sarunas par jaunu nolīgumu, būs jānosaka skaidra kārtība personas datu labākai aizsardzībai. Mums jānovērš nevajadzīga datu apmaiņa, un mēs nedrīkstam pieļaut to, ka datu glabāšana ir neskaidra.

Peter Jahr (PPE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, neviens neapstrīd to, ka mums ir noteikti jācīnās pret terorismu Eiropas Savienībā un līdztekus tam ir cieši un konstruktīvi jāsadarbojas ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Neskatoties uz to, es balsoju pret *SWIFT* nolīgumu, jo datu aizsardzības pamatjautājumi vēl arvien nav kļuvuši skaidrāki. Turklāt necienīga izturēšanās pret Parlamentu laikā, kad notika sarunas par nolīgumu, bija gluži vienkārši nepieņemamas. Es ļoti ceru, ka Parlaments tagad pilnībā tiks iesaistīts sarunās par šo jautājumu un ka šāda situācija vairs neatkārtosies.

Mums noteikti ir vajadzīgs starptautisks nolīgums datu apmaiņas regulēšanai, bet nedrīkst pieļaut, ka netiek ievērotas pilsoņu brīvības un pamattiesības. Ja Eiropas dati tiek nosūtīti trešajām pusēm, mums ir arī jāaizsargā ES pilsoņu intereses par datu aizsardzību. Es turpināšu par to cīnīties.

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, vakar Parlamentā notika ļoti īsas debates par *SWIFT* nolīgumu un gan Padome, gan Komisija izteica ļoti būtiskus apsvērumus par procedūras problēmām, jo īpaši attiecībā uz Parlamenta informēšanu par attiecīgā jautājuma nosacījumiem.

Tieši to dēļ es šodien balsoju par ierosināto atlikšanu lai mēs tuvākajā nākotnē varētu iegūt pareizo informāciju, atrisinātu jebkādas nepareizas interpretācijas un nonāktu pie galīgā lēmuma.

Jautājums par Eiropas pilsoņu datu aizsardzību ir ļoti svarīgs, un mēs visi to pilnīgi noteikti aizstāvam. Neviens nešaubās par to, ka ir jāizstrādā visi noteikumi. Tomēr tai pašā laikā mums jāveic vajadzīgie pasākumi, lai cīnītos pret teroristu organizāciju nelikumīgu finansēšanu un tādējādi preventīvi izskaustu teroristu uzbrukumus, kas ir sodība Amerikas Savienoto Valstīm un Eiropai.

Tieši tādēļ mūsu atbildība ir ļoti svarīga tuvākajā nākotnē, lai nolīgumā mēs varētu atrisināt pārpratumus un rast risinājumu šim jautājumam.

Gerard Batten (EFD). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu sniegt skaidrojumu balsojumam par *Hennis-Plasschaert* kundzes ziņojumu — tā saukto *SWIFT* ziņojumu — par teroristu finansēšanas izsekošanu.

Es uzskatu, ka balsojums bija neskaidrs, pat pamatojoties uz Parlamenta Reglamentu. Es uzskatu, ka mēs balsojām, lai nebalsotu, bet pēc tam balsojām par to, lai ziņojumu nosūtītu atpakaļ komitejai. Es gribēju balsot, lai atturētos paust piekrišanu nolīguma secinājumiem. Tomēr es noteikti negribēju balsot arī par ziņojuma 2. daļu — par to, ka jāiesniedz ieteikumi ilgtermiņa nolīgumam atbilstoši Lisabonas līgumā noteiktajam tiesiskajam regulējumam.

Es nevēlos nekādu nolīgumu vai nolīgumus atbilstoši Lisabonas līgumā noteiktajam tiesiskajam regulējumam. Ar Lisabonas līgumu tiek pārkāpts Anglijas 1689. gada Tiesību likumprojekts un citi konstitucionālie akti, kas nav nepārprotami atcelti un vēl arvien ir spēkā. Tādēļ Anglijā — būtībā Apvienotajā Karalistē — patlaban ir nelikumīgi izveidota valdība.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Hennis-Plasschaert* kundzes ziņojumu, bet es gribētu paskaidrot, kāpēc. Es balsoju tāpēc, ka Grieķijas Komunistiskā partija noraida „terorisma nolīgumu” starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, kas noslēgts, lai cīnītos pret teroristu finansēšanu.

Mēs apsūdzam centriski kreiso un centriski labējo spēku centienus, kuri, lai atvieglotu savu vainas apziņu pret cilvēkiem par noslēgtajiem „terorisma nolīgumiem” ar Amerikas Savienotajām Valstīm, atbalsta to, ka Eiropa virzās pa vienvirziena ceļu. Lai gan Eiropas Parlamenta rezolūcija neapstiprina jau parakstīto Eiropas Savienības un ASV pagaidu nolīgumu, tajā Padome tiek aicināta noslēgt pastāvīgu nolīgumu ar Savienotajām Valstīm, kurā it kā noteikts ievērot personas datu aizsardzību.

Mēs uzskatām, ka tā ir kļūdoša maldināšana. Mūsaprāt, nevar būt personas datu aizsardzības, kamēr šis jautājums ir Centrālās izlūkošanas pārvaldes un citu slepeno dienestu pārziņā. Eiropas Savienība, ASV un citi imperiālisma spēki izmanto terorismu kā ieganstu, lai pārkāptu iedzīvotāju brīvības un tiesības, lai iedragātu iedzīvotāju kustību un lai attaisnotu imperiālistiskos karus.

Nav tādu „teroristu likumu”, kuros būtu ievērotas iedzīvotāju brīvības, tādēļ „teroristu likumi” tāpat kā „teroristu nolīgumi” cilvēkiem ir jānoraida.

Daniel Hannan (ECR). - Priekšsēdētāja kungs, šis bija lieliski izlīdzsvarots jautājums, un es apskaužu abu pušu pārstāvjus, kas pauda savu iekšējo pārliecību. Bija gan pamatoti jautājumi par pilsoņu brīvībām, gan bažas, kas ir kopējas gan Savienoto Valstu, gan Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Tomēr man ir sajūta, ka esam līdzsvarā ar amerikāņu pusi, kas atkāpās no savas nostājas un uzklusēja mūsu — Atlantijas okeāna šīs puses pārstāvju — bažas, un nāca klajā ar atbilstīgu priekšlikumu, kurā drošības un brīvības aspekti ir līdzsvarā.

Es esmu izteicies pret daudziem it kā drošības pasākumiem, kas šajā Parlamentā tikuši izvirzīti pēdējos desmit gados, bet kas vienkārši vairoja valsts varu. Tomēr šajā gadījumā es neuzskatu, ka pasākums ir iekļaujams šajā kategorijā; mēs pasākumu uzskatām par sekmīgu, ja ar to ir izjauktas teroristu zvērības. Es diemžēl neuzskatu, ka dažiem kritiķiem šajā Parlamentā patiesi interesē pilsoņu brīvības. Viņiem darba kārtībā bija paredzēti divi citi jautājumi. Pirmkārt, apstiprināt federālā parlamenta varu pār nacionālajām valstīm un, otrkārt, paust savu automātisko pieņēmumu, ka Amerikai nekad un nekur nav taisnība. Diemžēl. Pēc *Barack Obama* ievēlēšanas daudzi šī Parlamenta kreisie deputāti atzinīgi izteicās par jaunu transatlantisko partnerību. Šodien mēs redzam, kāda lojalitāte bijusi viņu vārdos.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Eiropas Komisija ir noslēgusi ar Amerikas Savienotajām Valstīm nolīgumu par ES pilsoņu personas datu nosūtīšanu ASV ziņu dienestiem. Šis ir nevienlīdzīgi noslēgts nolīgums, kas Eiropas Savienībai ir ļoti neizdevīgs. Mēs uzskatām, ka šo nolīgumu tādā redakcijā, kādā tas tika iesniegts Eiropas Parlamentā, nevarēja pieņemt, jo mēs esam atbildīgi par ES pilsoņu tiesību aizsardzību un nevaram pieļaut, ka ASV ziņu dienesti rīkojas ar viņu datiem 99 gadus.

Šī nolīguma struktūra bija absurda un nevienlīdzīga, un, manuprāt, tā ļāva ES pilsoņu personas datus izmantot ļaunprātīgi. Tādēļ ir labi, ka Eiropas Parlaments ir nolēmis noraidīt šo nolīgumu un uzdevis Eiropas Komisijai sākt darbu pie jauna līguma sagatavošanas, kas būtu izlīdzsvarots un vienādi aplūkotu gan ASV, gan ES pilsoņu tiesības.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es balsoju par to, lai atliktu balsojumu par nolīgumu un arī pret priekšlikumu noraidīt nolīguma ratifikāciju. Kaut arī Padomes sazināšanās ar Eiropas Parlamentu bija slikti organizēta, fakts, ka lepnums šajā Parlamentā ir triumfējis pār atbildību, nav laba zīme. Šo datu analīze tomēr laikus ļāva atklāt pret Eiropas iedzīvotājiem vērstos teroristu uzbrukumus. Tie, kuri nogremdēja pagaidu nolīgumu tādēļ, ka tas labāk aizsargāja Eiropas iedzīvotāju finanšu datus, iespējams, nav lasījuši šo nolīgumu, jo tam bija labāka struktūra nekā vecajam 2003. gada nolīgumam, turklāt nav nekādu ziņu, ka dati tiek ļaunprātīgi izmantoti. Tieši otrādi, pagaidu nolīgumā bija pat iekļauti vairāki jauni aizsardzības pasākumi, piemēram, pieprasīt datus varēja tikai ASV tieslietu sekretārs vai Eiropols, turklāt tikai skaidri pamatojot, kādai izmeklēšanai tie vajadzīgi. Tādēļ es nevaru saprast, kas šeit notiek. Manuprāt, Eiropas Parlaments ir ieņēmis bezprecedenta un augstprātīgu nostāju.

Seán Kelly (PPE). - Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlētos teikt, ka es pilnībā atbalstu Parlamenta pieņemtos demokrātiskos lēmumus. Bet attiecībā uz iepriekš minēto lietu es priecājos, ka varēju balsot saskaņā ar savas grupas nostāju, ko izklāstīja mūsu vadītājs *Daul* kungs. Tomēr es uzskatu, ka bija divi faktori, kuru dēļ balsojums 15 balsu dēļ izgāzās. Pirmkārt, nespēja atbildēt uz *Schulz* kunga uzdoto jautājumu, un, otrkārt, es uzskatu, ka bija neskaidrība par to, par ko mēs balsojam.

Es uzskatu, ka turpmāk, tad, kad ir ierosinājumi no sēžu zāles, tie ir jāpasaka skaidri, lai visi saprot, ka par šo ierosinājumu mēs tūdaļ balsosim. Varbūt, ka es kļūdos, bet tāds ir mans viedoklis.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0063/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Es gribētu runāt par tikko notikušo balsojumu par asu instrumentu radīto savainojumu novēršanu slimnīcās un ārstu kabinetos. Jāsaka, ka šai problēmai jau sen netiek pievērsta vajadzīgā uzmanība. Operāciju laikā, ārstu kabinetos, medicīnas speciālistu kabinetos medmāsas un ārsti ļoti bieži savaino sevi ar adatu vai skalpeli, kas ir inficēts ar analīžu paraugiem, kas ņemti no pacienta, kurš ir bijis inficēts ar kādu lipīgu slimību.

Mēs arvien biežāk redzam, ka jo īpaši medmāsas inficējas ar hepatītu, un nebūtu nekāds brīnums, ka viņas varētu inficēties arī ar HIV vīrusu un saslimt ar AIDS. Es gribētu atbalstīt Eiropas Parlamenta un mūsu centienus aizsargāt ārstus un medmāsas, veicot preventīvus pasākumus un arī atzīstot viņu tiesības prasīt par savainojumiem kompensāciju.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es priecājos par šodienas balsojuma iznākumu, jo 2006. gadā Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja pieņēma ziņojumu par Eiropas veselības aprūpes darbinieku aizsardzību pret asins saindēšanos no injekciju adatu un asu instrumentu radītajiem savainojumiem. Pagājušā gada jūlijā mēs, protams, pieņemām pamatnolīgumu, kas tika noslēgts starp sociālajiem partneriem, un šodien mēs pieņemam rezolūciju. Par šo rezolūciju atzinīgus vārdus teiks veselības aprūpes darbinieki visā Eiropas Savienībā, jo injekciju adatu un asu instrumentu radītie ievainojumi ir viens no visizplatītākajiem un nopietnākajiem draudiem veselības aprūpes darbiniekiem. Patiesi, tiek lēsts, ka katru gadu notiek apmēram viens miljons šādu savainojumu.

Tagad ir svarīgi, lai direktīvā ierosinātie pasākumi vispirms tiktu pieņemti un pēc tam steidzami īstenoti. Veselības aprūpes darbinieki jau tā ilgi gaida; mēs vairs nedrīkstam likt viņiem gaidīt. Viņu darbs ir pietiekami grūts, un viss, ko mēs varam darīt šīs situācijas uzlabošanai, tiks ļoti atzinīgi novērtēts.

Rakstiski balsojuma skaidrojumi

Ziņojums: Gabrielle Albertini (A7-0003/2010)

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. - (DE) Īslandi, kas Padomei 2009. gada 16. jūlijā iesniedza pieteikumu par pievienošanos Eiropas Savienībai, protams, nevajadzētu nostādīt neizdevīgākā stāvoklī nekā citas kandidātvalstis vai iespējamās kandidātvalstis. Ņemot to vērā, es balsoju par esošās Regulas par pirmspievienšanās finansiālo palīdzību Turcijai pielāgošanu un grozīšanu. Kā mēs zinām, Īslande jau ir EEA locekle un ļoti labi attīstīta valsts. Tādēļ maksājumiem, ko tai piešķir no šī palīdzības instrumenta, jābūt ierobežotiem. Tomēr kopumā šis Pirmspievienšanās palīdzības instruments būtu atkal jāpārskata. Piemēram, pilnīgi nav saprotams, kādēļ tāda valsts kā Turcija, kas pat neatrodas Eiropā, saņem simtiem miljonu euro Eiropas nodokļu maksātāju naudas, kas ir steidzami vajadzīga Eiropā.

Ziņojums: Jīří Maštálka (A7-0005/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. - (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo 2003. gadā pieņemtā Hāgas Konvencija par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu pirmām kārtām ir līdzeklis bērnu aizsardzībai, jo lielākā daļa šādu prasību attiecas uz uzturlīdzekļiem bērniem. Šī konvencija atvieglo maksājumu piedziņu un nodrošina, lai prasības, kas iesniegtas uzturlīdzekļu piedziņai no ārzemēm, tiktu atzītas un efektīvi īstenotas. Es esmu gandarīta, ka Padome ir apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un gatavojas pieņemt lēmumu par šo konvenciju, jo sakarā ar iespēju brīvi pārvietoties ES dalībvalstu teritorijā un sakarā ar pieaugošo šķiršanās gadījumu skaitu ir palielinājies to starptautisko prasību skaits, kas saistītas ar uzturlīdzekļu piedziņu.

Es gribētu uzsvērt, ka, ja šis Komisijas priekšlikums par uzturlīdzekļu piedziņu tiks apstiprināts, tad personai, kas dzīvo kādas līgumslēdzējas valsts teritorijā, būs vieglāk un vienkāršāk piedzīt uzturlīdzekļus (alimentus) no citas līgumslēdzējas valsts jurisdikcijā esošas personas. Tātad, ja šo lēmumu pieņems, attiecības starp līgumslēdzējām valstīm un Eiropas Savienības dalībvalstīm šajā jautājumā tiks tiesiski nostiprinātas un saskaņotā veidā noregulētas.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. - (PT) 2007. gadā noslēgtā Hāgas Konvencija par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu ir ļoti svarīgs dokuments gan no politiskā, gan praktiskā viedokļa, jo tā nodrošina efektīvāku uzturlīdzekļu bērniem piedziņu, tādējādi palīdzot rast risinājumu situācijās, kas bieži vien ir samērā sarežģītas. Tā kā lielākā daļa šādu prasību attiecas uz bērniem un uzturlīdzekļiem bērniem, tad konvencija pirmām kārtām ir bērnu aizsardzības līdzeklis, kurā ir izklāstīti detalizēti noteikumi par atzīšanu un spriedumu izpildi uzturēšanas saistību lietās. Šā priekšlikuma mērķis ir Eiropas Savienības vārdā apstiprināt konvenciju, tā piešķirot Eiropas Savienībai ekskluzīvu kompetenci visās jomās, uz kurām attiecas konvencija. Ņemot vērā to, cik svarīga ir šī konvencija, es varu vienīgi atbalstīt šo priekšlikumu, tomēr es uzskatu, ka, lai gan ES pienākums ir paziņot par visām deklarācijām un atrunām attiecībā uz šo konvenciju, dalībvalstīm tomēr pašām jāspēj izlemt, kādu nozīmi piešķirt šīm atrunām un deklarācijām, lai tās varētu pielāgot savā valstī.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. - Es atbalstu šo ziņojumu, ar kuru apstiprina Konvenciju par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu. Šīs konvencijas mērķis ir izpildīt prasības par ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu, ievērojot konvencijā ietvertos detalizētos noteikumus par atzīšanu un izpildi uzturēšanas saistību lietās un standartizētās administratīvās procedūras. Mums jau ir regula uzturēšanas saistību prasību risināšanai, ja lietā ir iesaistītas divas dalībvalstis. Tomēr līdz šim mums nebija tiesību aktu tādu prasību risināšanai, kurās iesaistīta ES dalībvalsts un

ārpuskopienas valsts. Ar šo konvenciju tiek paplašināta bērnu tiesību saņemšanas uzturlīdzekļu aizsardzība, ja prasība ir iesaistīta ārpuskopienas valsts.

Robert Dušek (S&D), *rakstiski*. – (CS) Padomes lēmuma projekts par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, ka Eiropas Kopiena noslēdz Konvenciju par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu, pirmām kārtām ir līdzeklis, lai aizsargātu bērnus visā Eiropas Savienībā un lai noteiktu metodi starptautisko prasību, kā arī noteikumu piemērošanai, lai tos atzītu un īstenotu uzturēšanas saistību lietās starp dalībvalstīm un trešo valsti. Tā kā Kopienai ir pilnvaras ierosināt konvencijas, kas šajā jomā ir pilnībā spēkā dalībvalstīs, tad procedūra ir ātra un noteikti daudz efektīvāka nekā tad, ja katra dalībvalsts parakstītu līdzīgas konvencijas ar trešām valstīm. Tādēļ ar savu balsojumu es pilnībā atbalstu ziņojuma projektu.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, ka Eiropas Kopiena noslēdz Konvenciju par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu. Šīs konvencijas apstiprināšana ļaus Kopienā izveidot saskaņotu noteikumu kopumu trešām valstīm, kas kļūs par konvencijas līgumslēdzējām valstīm. Šie pasākumi ļaus labāk aizsargāt bērnu tiesības, jo lielākā daļa uzturēšanas prasību attiecas uz bērniem.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Komisija paredzējusi pieņemt Hāgas Konvenciju par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu, liekot dalībvalstīm uzņemties saistības, kas ir noteiktas šajā Kopienas noslēgtajā konvencijā. Komisijai ir ārējā kompetence konvencijas apstiprināšanā.

Ņemot vērā to, ka uz praktiskajiem jautājumiem, ko izvirza uzturlīdzekļu bērniem pārrobežu piedziņa, nav konkrētu atbilžu, minētās konvencijas apstiprināšana nodrošinās lielāku efektivitāti ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņā, tā aizsargājot bērnus, kas gūst labumu no šādām prasībām. Šī iemesla dēļ, kā arī no tā izrietošās tiesiskās noteiktības dēļ es uzskatu, ka minētās konvencijas apstiprināšana ir svarīga.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Modernā, taisnīgā un kulturālā sabiedrībā neviens, protams, neapšaubīs to, ka pareiza un veselīga barība jāsaņem visiem cilvēkiem un īpaši tiem, kas vēl aug un mūcās — tātad bērniem. Sabiedrībai jānodrošina bērniem un jauniešiem visi vajadzīgie uzturlīdzekļi un jārikojas, lai nodrošinātu vislabākos apstākļus viņu spēju pilnveidošanai. Humānās palīdzības neatņemams pamatprincips ir nodrošinājums ar pārtiku — tas ir galvenais nosacījums fizisko, garīgo un kognitīvo spēju attīstībai. Ņemot vērā to, ka ES darbība ir vērsta uz tās iedzīvotājiem kā primārajiem palīdzības saņēmējiem, es gribu uzsvērt, ka liela nozīme ir Eiropas iestāžu spējai uzņemties iniciatīvu un īstenot pasākumus saistībā ar šo konvenciju, lai nodrošinātu efektīvu ģimenes uzturēšanas līdzekļu piedziņu. Ir arī jāuzsver, ka ir radīta iespēja īstenot centienus kopējas tiesiskās telpas veidošanā, ņemot vērā juridisko lēmumu savstarpējās atzīšanas principu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Mums nav nekādu šaubu par to, cik svarīgi ir noslēgt konvenciju, ko *Jiří Maštálka* ierosināja savā ziņojumā. Tādēļ mēs balsojam par to. Iepriekš minētajā konvencijā iekļauti tādi jautājumi kā ārvalstu lēmumu atzīšana, finanšu pārskaitīšana un administratīvā sadarbība, kā arī daudzu praktisku jautājumu risināšana, kuri var ietekmēt starptautisko prasību izskatīšanas kārtību.

Tomēr mēs nevaram piekrist tam, ka Eiropas Savienībai šajā jomā būtu jāuzņemas ekskluzīva ārējā kompetence. Vēl mazāk mēs piekrītam tam, ka ar konvenciju tiek radīts precedents, kas varētu attaisnot plašu ierobežojumu noteikšanu dalībvalstīm, jo īpaši divpusēju nolīgumu noslēgšanā ne tikai šajā jomā, bet arī citās jomās.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *rakstiski*. – (PL) Dažādās valstīs un kultūrās dzīvojoši cilvēki aizvien biežāk noslēdz laulības. Problēmas, ko izraisījuši strīdi tā saukto starpnacionālo laulību šķiršanas lietās, jau gadiem ilgi ir Eiropas Parlamentā iesūtīto lūgumrakstu temats. Apzinoties to, cik nopietnas ir šīs problēmas, kas ietekmē starpnacionālo ģimeņu strīdos iesaistītos bērnus, Eiropas Parlaments 1987. gadā izveidoja vidutāja amatu saistībā ar vecāku īstenotu bērnu nolaupīšanu starpvalstu līmenī. Kopienas nākamais pasākums, lai nodrošinātu savu pilsoņu un jo īpaši bērnu piemērotu aizsardzību, ir parakstīt Konvenciju par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu. Konvencija paredz nostiprināt Kopienas tiesību aktus par atzīšanu un spriedumu izpildi uzturēšanas saistību lietās, kā arī informācijas apmaiņu starp centrālajām iestādēm, izveidojot Kopienā saskaņotu noteikumu kopumu trešām valstīm, kuras kļūst par konvencijas dalībvalstīm. Tādējādi konvencijas stāšanās spēkā nodrošinās uzturēšanas līdzekļu kreditoriem viņu mītnes zemē palīdzību no centrālajām iestādēm, veicot uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu. Konvencijā izvirzīti arī daudzi praktiski jautājumi, kas var ietekmēt prasību izskatīšanas kārtību, piemēram, valodas prasības, standartizētas veidlapas un informācijas apmaiņa starp centrālajām

iestādēm par valsts tiesību aktiem un jaunu informācijas tehnoloģiju izmantošanu, lai samazinātu izmaksas un kavējumus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņas saskaņošana un efektivitātes uzlabošana ir ļoti svarīga, jo tie ir bērna tiesību un bērna aizsardzības pasākumi, ciktāl tie attiecas uz lielāko daļu bērniem, kam ir tiesības saņemt uzturlīdzekļus, ja viņu vecāki ir šķirti.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Bērna uzturlīdzekļu piedziņa kļūst par arvien lielāku problēmu pat vienas valsts teritorijā. Bieži vien valsts ir spiesta iejaukties un kompensēt visu nenomaksāto uztura līdzekļu iztrūkumu. Igaunija pat gājusi tik tālu, ka internetā ievietojuši visu bērna uzturēšanas saistību nepildītāju vārdus, lai piespiestu nevērīgos tēvus nomaksāt parādu. Saprotams, ka daudz grūtāk panākama ir tiesas nolēmuma par uzturlīdzekļu piedziņu pārrobežu izpilde. Tagad, pateicoties nolīgumam, piedziņa būs vieglāka, bet ES uzskata, ka tās vara sniedzas vēl tālāk. Tādēļ es nebalsoju par šo ziņojumu.

Ziņojums: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu lēmumam par Kopienas programmu „Progress”. Ar šo ziņojumu tiek mainīts Komisijas priekšlikums, kas iepriekš, lai radītu darba vietas, paredzēja pilnībā finansēt jauno mikrofinansēšanas instrumentu — programmu, kuras finansējums bija EUR 100 miljoni un kura tika radīta kā pretkrīzes instruments, lai palīdzētu veicināt uzņēmējdarbību bezdarbnieku vidū — no programmas „Progress” budžeta. Šī programma tika radīta, lai atbalstītu Eiropas Savienības mērķi nodarbinātības, sociālo lietu un vienlīdzīgu iespēju jomā, kā noteikts Sociālajā programmā, kā arī, lai veicinātu Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas īstenošanu, un tai bija ļoti augsti vidējie apguves rādītāji (80 %). Laikā, kad finanšu un ekonomiskā krīze ir kļuvusi par sociālo un nodarbinātības krīzi, Komisijas priekšlikums par līdzekļu pārdalīšanu no programmas „Progress” ir nepareizs signāls, jo „Progressa” mērķauditorija ir visneaizsargātākās grupas. Parlamenta priekšlikums, pateicoties saistībām ar Padomi, paredz, ka EUR 60 miljoni finansējuma nāks no programmas „Progress” un EUR 40 miljoni — no atsevišķām budžeta daļām, kuras nav izmantotas. Nākamajā gadā abām programmām pilnībā jāpiesķir pienācīgs finansējums.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Ekonomiskās un finanšu lejupslīdes sekas vissāpīgāk izjūt vienkāršie ES iedzīvotāji, tādēļ vissvarīgākais pašreizējās ES politikas uzdevums ir apturēt bezdarba pieaugumu, radīt vairāk darba vietu un labvēlīgus apstākļus ekonomikas atveseļošanai. Krīze pašos pamatos ir izmainījusi Eiropas darba tirgu, tādēļ mums obligāti ir jāsadzīvo vajadzīgie līdzekļi, lai gan darbinieki, gan uzņēmumi varētu vieglāk pielāgoties mainīgajiem apstākļiem. Es atbalstu šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ir jāpiesķir papildu finansējums programmai „Progress”, lai atbalstītu cilvēkus darba tirgū un palīdzētu mazajiem uzņēmumiem attīstīties.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tā ir lieliska iniciatīva, ar kuru varēsim palīdzēt sociāli neaizsargātiem cilvēkiem Eiropā, arī sievietēm un jauniešiem, kas zaudējuši darbu un kam nav iespēju atgriezties darba tirgū, saņemt finansiālu palīdzību un attīstīt uzņēmējdarbību. Kopienas programma nodarbinātībai un sociālajai solidaritātei „Progress” ir vērsta uz visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām un palīdzēs radīt viņiem alternatīvas darba vietas un nodrošināt ar darbu, jo bezdarbs galvenokārt ietekmē visneaizsargātākos sabiedrības locekļus.

Es esmu iepriecināta, ka Eiropas Parlaments spēja vienoties ar Padomi un Komisiju trīspusējā sarunā par šīs programmas mērķtiecīgu finansēšanu un īstenošanu. Es gribētu uzsvērt šīs iniciatīvas nozīmi, jo tieši tagad, pieaugot bezdarba līmenim, pieaug visneaizsargātāko iedzīvotāju sociālā izolācija. Tādēļ es gribētu īpaši izcelt, ka, veiksmīgi un efektīvi īstenojot programmu „Progress”, mēs sasniegsim ES izklāstītās sociālās prioritātes, proti, radīt jaunas darba vietas un paaugstināt nodarbinātības līmeni, sagādāt vairāk iespēju ienākt darba tirgū un apmierināt darba tirgus vajadzības.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Ievērojot ekonomiskās aktivitātes lejupslīdi un nodarbinātības situācijas pasliktināšanos īpaši jaunatnes vidū, Eiropas Parlaments un Komisija sāk jaunu mikrofinansēšanas instrumentu, kura nosaukums ir „Progress”. Eiropas Parlamenta demokrātiskās kustības deputātu darbība bija vērsta uz to, lai sociālās ekonomikas sektorā esošiem mikrouzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi šim instrumentam un tie varētu izstrādāt sociālos atbalsta pakalpojumus sociāli neaizsargātām personām, kas vēlas izveidot vai attīstīt paši savus mikrouzņēmumus. Attiecībā uz instrumenta finansēšanu EP demokrātu kustības deputāti aizstāvēja viedokli par jaunas budžeta pozīcijas izveidošanu, kas nesamazinātu finansējumu programmā „Progress”, no kura tiek finansētas daudzas iniciatīvas, lai veicinātu nodarbinātību.

Visbeidzot, starp Komisiju, parlamentārajām grupām un Padomi tika panākts līdzsvarots kompromiss, ar kuru paredzēja nodrošināt jauktu finansējumu (EUR 60 miljoni no programmas „Progress” budžeta un EUR 40 miljoni no jaunā Eiropas budžeta pozīcijām). Šī jaunā instrumenta stāšanās spēkā liecina, ka Eiropas Savienība vēlas ar konkrētu rīcību kļiedēt savu iedzīvotāju pamatotās bažas par sociālo stabilitāti, un pierāda, ka Eiropas Parlaments grib vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā. Eiropas Parlamenta demokrātiskās kustības deputāti to atzinīgi novērtē.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Göncz kundzes ziņojumu, kurā ir noraidīts Komisijas priekšlikums par programmas „Progress” līdzekļu pārdali, paredzot EUR 100 miljonus piešķirt Eiropas mikrofinansēšanas instrumentam. Ja pašreizējos apstākļos, kad ekonomiskā un finanšu krīze jau ir novedusi Eiropas Savienību līdz sociālajai un bezdarba krīzei, tiks atņemta nauda programmai „Progress”, kas ir vērsta uz visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, tas radīs ļoti negatīvu iespaidu Eiropas iedzīvotājos. Tādēļ jāsāk jaunas apspriedes, lai atrastu piemērotāku risinājumu, kas nodrošinātu Eiropas mikrofinansēšanas instrumenta mērķu sasniegšanu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā Eiropa piedzīvo nopietnu finanšu un ekonomisko krīzi, kas ir izraisījusi nopietnu sociālo krīzi, kurai seko aizvien lielāks bezdarbs visās dalībvalstīs, Eiropas Savienībai ir svarīgi izveidot efektīvus mehānismus, lai cīnītos ar krīzi un arī palīdzētu tiem, kurus tā skārusi vissmagāk, proti, bezdarbniekus.

Tādēļ tika izveidots Eiropas mikrofinansēšanas instruments, lai stātos pretī bezdarba izraisītām problēmām. Šim instrumentam 2010. gada budžetā paredzēta jauna pozīcija ar EUR 100 miljonu lielu piešķirumu.

Tādēļ Komisijas priekšlikums par naudas pārdali programmā „Progress”, kura vērsta uz visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām un sociālās programmas piemērošanu cīņā pret diskrimināciju, sociālo atstumtību, bezdarbu un dzimumu nevienlīdzību, radītu negatīvu iespaidu, ņemot vērā pašreizējo situāciju.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Programma „Progress” tika izveidota, lai atbalstītu Eiropas Savienības mērķus attiecībā uz bezdarbu, sociālajiem jautājumiem un vienlīdzīgām iespējām, kā noteikts programmā sociālajā jomā, kā arī, lai sekmētu Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas īstenošanu. Es piekritu Parlamentā jau apstiprinātajam Mikrofinansēšanas instrumentam nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai. Tomēr nevaru piekrist tam, ka tiek samazināta programmas „Progress” finanšu dotācija. Jaunu programmu uzsākšanu nevajadzētu finansēt uz jau notiekošo programmu rēķina. Ir jāatzīmē, ka no budžeta viedokļa programmas „Progress” kvalitatīvais un kvantitatīvais novērtējums īstenošanas trešajā gadā bija ļoti pozitīvs. Vidējais pēdējo divarpus gadu apguves rādītājs pārsniedz 80 % saistību un maksājumu apropriācijās. Pašreizējā situācija liek Budžeta komitejai, sadalot budžeta procedūrā atļauto 2010. gada budžeta nomenklatūru, paziņot, ka tā nepārprotami atbalsta jaunā finanšu instrumenta finansēšanu un izveido divas jaunas radniecīgas budžeta pozīcijas šajā nolūkā. Tādēļ es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu un tādējādi noraidīju Komisijas priekšlikumu par EUR 100 miljonu pārvietošanu no programmas „Progress” uz mikrofinansēšanas instrumentu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret šo ziņojumu tādēļ, ka, tāpat kā gadījumā ar Göncz kundzes iepriekšējo ziņojumu par Eiropas mikrofinansēšanas instrumenta nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai izveidi, par kuru notika balsojums pagājušā gada decembrī, lielākā daļa Parlamenta deputātu atkāpjas no saviem vārdiem un apstiprina priekšlikumu, ar kuru tiek atņemts finansējums Kopienas programmai „Progress”.

Mēs atceramies, ka divos iepriekšējos ziņojumos, ko Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja pieņēma saskaņā ar iepriekšējo Eiropas Parlamenta rezolūciju, tika noraidīta šī jaunā instrumenta finansēšana uz citas, jau esošas un notiekošas, programmas rēķina.

Toreiz kā alternatīvu ierosināja izveidot jaunu budžeta pozīciju ar savu finansējumu, tā sakot, ar „jaunu” naudu. Mūsu politiskās grupas iesniegtie grozījumi bija līdzīgi, tomēr tie diemžēl tika noraidīti.

Tā kā sociālie apstākļi dažādās dalībvalstīs pasliktinās, nav pieņemams, ka finansējums tiek novirzīts no nodarbinātības un sociālās iekļaušanas prioritātes uz citām prioritātēm, kas tiek noteiktas attiecīgajā laikposmā, kaut arī tā būtu mikrofinansēšana.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par savas kolēģes Kinga Göncz ziņojumu par svarīgā mikrofinansēšanas instrumenta izveidošanu, lai veicinātu darba vietu radīšanu uzņēmumos ar mazāk nekā 10 nodarbinātajiem un sekmētu sociālo iekļaušanu. Attiecībā uz finansējumu, kas bija klupšanas akmens sarunās ar Padomi, mēs varam būt apmierināti, ka ir panākta EUR 100 miljonu dotācija četriem gadiem.

Ekonomiskās krīzes laikos ir ļoti svarīgi atbalstīt visu to cilvēku darbību, kas ir saistīti ar sociālo ekonomiku, kam ir grūti piekļūt tradicionālajam kredītu tirgum. Atjaunosim mūsu iedzīvotāju ticību Eiropai, kas var nākt viņiem palīgā uzņēmējdarbības projektos, neskatoties uz to, ka šie projekti ir nestabili.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Ar programmas „Progress” palīdzību Eiropa ir pievērsusies smagāko problēmu risināšanai, ar kurām sastopas tās iedzīvotāji, proti, nodarbinātības, sociālās iekļaušanas un vienlīdzīgu iespēju mērķu sasniegšanai. Jaunā mikrofinansēšanas instrumenta ieviešana ir derīga iniciatīva pašreizējās ekonomiskās un finanšu krīzes kontekstā, kā arī, lai palīdzētu Eiropas tautsaimniecībām sākt atveseļošanās.

Tieši tādēļ jaunās programmas nevajadzētu finansēt, samazinot finansējumu pašreizējām prioritātēm. Šodien apstiprinātais risinājums daļēji atrisina finansēšanas jautājumu. Lai gan tas nav vislabākais iespējamais risinājums, es balsoju par to, jo mums Eiropas mikrofinansēšanas instruments ir ļoti svarīgs. EUR 100 miljoni kopā ar, iespējams, turpmāk piešķirtiem EUR 20 miljoniem 2011.–2013. gadā būs atsevišķa kredītlīnija. Šim instrumentam jānodrošina noderīga palīdzība bezdarbniekiem un neaizsargātiem iedzīvotājiem, kuri gribētu izveidot vai vadīt mikrouzņēmumus.

Es uzskatu, ka Eiropas mikrofinansēšanas instrumentam jāatvēr pat lielāks budžets, lai to padarītu par patiesi efektīvu instrumentu nodarbinātības un sociālās iekļaušanas mērķu sasniegšanai.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Programmai „Progress” ir liela nozīme sociālās programmas īstenošanā, jo tā sniedz atbalstu cīņā pret diskrimināciju, par sociālo integrāciju, nodarbinātību un dzimumu līdztiesību. Šī programma ir svarīgs instruments, kura apguves rādītājs bija ap 80 % saistību un maksājumu apropriācijās. Tomēr nav jēgas šai programmai piešķirtos līdzekļus izmantot cīņai pret jauno bezdarba vilni, ko izraisījusi pašreizējā ekonomiskā krīze Eiropas Savienībā un pasaulē. Mikrofinansēšanas instruments nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai ir pozitīvs projekts, bet tam vajadzīgs pašam savs finansējums, nevis programmai „Progress” atņemtā nauda.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Pēc vairākām viedokļu apmaiņām neformālās trīspusējās sarunās starp Eiropas Parlamentu un Eiropadomi pēdējās dienās ir notikusi vienošanās par finansējumu Eiropas mikrofinansēšanas instrumentam. Es īpaši gribētu sveikt visas puses, kas piedalījās šajās sarunās, tādēļ, ka, jo ātrāk lēmums tiks pieņemts, jo ātrāk iedzīvotāji varēs izmantot šo Eiropas mikrofinansēšanas instrumentu. Es atbalstīju šodienas balsojumu par jauktu finansējumu šim Eiropas mikrofinansēšanas instrumentam, kura apmērs būs EUR 100 miljoni — EUR 60 miljoni tiks novirzīti no programmas „Progress” un EUR 40 miljoni — no rezervēm kas nepārsniedz robežvērtības. Šī vienošanās ļaus Eiropas iedzīvotājiem, piemēram, paņemt aizņēmumu, lai nopirktu brilles saviem bērniem, ja redze viņiem sagādā lasīšanas problēmas skolā, bet banka aizdevumu atsaka.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), rakstiski. – (DE) Dažos gadījumos mikrofinansējums var palīdzēt kādam nodibināt uzņēmumu un tādējādi izkļūt no krīzes. Tomēr mana grupa un es šodien balsojam pret EUR 60 miljonu novirzīšanu no programmas „Progress” mikrofinansēšanas instrumentam. Eiropas Sociālā fonda (ESF) nolikumā ir iekļauts mikrofinansējums. Fonda kopējās apropriācijas 2007.–2013. gadam sasniedz EUR 76 miljardus, un viena būtiska daļa no šī apmēra ir piešķirta mikrofinansējumam. ESF finansējums arī ļauj piešķirt mikrofinansējumu kopā ar citiem pasākumiem. Tā vietā, lai pilnībā izmantotu šīs iespējas, tiek radīts jauns mikrofinansēšanas instruments — instruments, kurā paredzēti izdevumi augsta līmeņa birokrātijai un īpaši mazs budžets. Lai visu padarītu vēl ļaunāku, tiek plānots, ka šis jaunais instruments tiks finansēts no apmēros mazākās ES programmas — Eiropas nabadzības apkarošanas programmas „Progress”, kuras kopējās apropriācijas sasniedz EUR 743 miljonus. Maldīgs ir iespaids, ka šai programmai tiks nodrošināti jauni līdzekļi, kā to sola tās aizstāvji. Patiesībā šie līdzekļi tiek paņemti no atbalsta programmām sociāli neaizsargātām grupām.

Mēs, zaļie, nepiekritīsim šādai viltībai, jo nabadzīgākajiem tiek atņemta nauda, lai ar to izveidotu jaunu kredītinstrumentu. Mums nevajag jaunu instrumentu ar satriecošu nosaukumu, ko finansē no nabadzības programmas, bet drosmi, lai tieši šim nolūkam nodrošinātu īpašu ES budžeta pozīciju.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Komisija piedāvājusi izveidot jaunu Eiropas mikrofinansēšanas instrumentu, kas veicinātu darba vietu radīšanu. Šis instruments ietilpst plašākā ekonomikas atveseļošanas plānā, lai palīdzētu cilvēkiem bez darba nostāties uz kājām un padarītu uzņēmējdarbību pieejamu Eiropas neaizsargātākajām grupām, tai skaitā jauniešiem. Visām iestādēm vajadzētu pievērst lielāku uzmanību nabadzīgākajiem darba cilvēkiem. Vai tas, ka cilvēkam ir darbs, nozīmē, ka viņš nav nabadzīgs? Vai darbs un sociālās garantijas nodrošina pietiekamu aizsardzību pret vientulību un nīcību, kas noved pie vienaldzības? Darbs integrē indivīdu sabiedrībā. Bet, kā rāda pieredze, ar to nepietiek, lai kļūtu par pilsoni. Nabadzīgās

ģimenes mums stāsta, ka darbs nozīmē ko daudz vairāk par ienākumu avotu. Ir viegli ieviest programmas bezdarbniekiem, bet vēl svarīgāk ir palīdzēt nabadzīgajiem cilvēkiem un tiem, kuri no darba tirgus atrodas vistālāk. Tāpēc es atbalstu svarīgo Ceturtās pasaules Eiropas Komitejas lomu, nodrošinot viedokļu apmaiņu kolēģu vidū un ar organizētas pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem.

Ziņojums: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) ES iestādēm jāsadarbojas, lai nodrošinātu ES politikas konsekveni un integritāti, kā arī lai nodrošinātu iedzīvotāju tiesību aizsardzību. Debates par ES un ASV Nolīgumu par finanšu ziņojumapmaiņas datu nodošanu notiek jau pietiekami ilgi, un iestādes labi apzinās, ka Eiropas Parlaments nepiekrītīs tādiem nolīguma noteikumiem, kas pārkāpj personas datu privātumu un nenodrošina datu efektīvu aizsardzību. Padomes lēmums par nolīguma noslēgšanu ar ASV tikai vienu dienu pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā uzskatāmi parāda, ka patlaban Kopienas iestāžu savstarpēja uzticēšanās nav nekas vairāk par vārdiem. Eiropas Parlamentam kā iestādei, kas tiesā veidā pārstāv iedzīvotājus, jāpiedalās sarunās un tādu lēmumu pieņemšanā, kuri tieši ietekmē iedzīvotāju tiesības un brīvības. Padome ir atzinusi, ka nolīguma pamatjautājumi attiecībā uz datu nodošanu nav pilnīgi atrisināti, tādēļ es uzskatu, ka nepieciešams uzsākt atklātas un izsmelto sarunas ar visām iesaistītajām valstīm. Nolīgums ar ASV ir vajadzīgs, bet tas nedrīkst ietekmēt Eiropas juridiskās prasības attiecībā uz personas datu aizsardzību.

Regina Bastos, Maria Da Graça Carvalho, Carlos Coelho, Mário David un Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret pagaidu nolīgumu, jo tā nosacījumi neatbilst Eiropas tiesību aktiem. Nav pieņemami, ka policija Portugālē var piekļūt informācijai par personas bankas datiem, pamatojoties tikai uz orderi, bet miljoniem datu vienību var nosūtīt ASV policijai interpretācijai un analīzei bez jebkādas juridiskās kontroles.

Mēs atzīstam transatlantiskas sadarbības nepieciešamību cīņā pret starptautisko noziedzību un jo īpaši pret terorismu.

Mēs vēlamies uzsvērt, ka šī sadarbība jādibina, pamatojoties uz savstarpēju uzticēšanos un cieņu pret savstarpīguma un proporcionalitātes principiem, kā arī cieņu pret pilsoņu tiesībām.

Mēs nosodām Padomes izturēšanos attiecībā pret Eiropas Parlamentu, nesniedzot vajadzīgo informāciju un informējot par šo lietu kā *fait accompli*. Ir būtiski, lai šāda prakse vairs neatkārtotos un būtu nodrošināta stingra atbilstība Lisabonas līgumam.

Nepilnīgi pārrunāta nolīguma apstiprināšana nenozīmē tikai nekvalitatīvi izstrādāta nolīguma apstiprināšanu, kas būs spēkā deviņus mēnešus. Tas nozīmē neadekvātu pamatu sarunām par ilgtermiņa nolīgumu un atļauju par miljoniem tādu datu vienību pārsūtīšanu, kuras paredzēts uzglabāt daudzus gadus. Mēs mudinām Padomi un Komisiju veikt pārrunas par labāku nolīgumu, kurā būtu ņemtas vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Nepieciešams, lai SWIFT nolīguma noraidīšana visai starptautiskajai kopienai un pārējām Eiropas Savienības iestādēm sniegtu svarīgu signālu, ka turpmāk, pieņemot svarīgus lēmumus, kuri tagad atrodas Lisabonas līguma darbības jomā, ir jāņem vērā ES tiesību akti.

Pēc šodien Strasbūrā notikušā balsojuma ir redzams, ka Eiropas Parlamenta deputāti pamatā nav noskaņoti pret saprašanos starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz uzraudzību, kas veicama aizdomīgu līdzekļu pārsūtīšanas gadījumā, izmantojot SWIFT sistēmu. Atlantijas okeāna otrā krastā iznākošie preses izdevumi labprāt interpretē Eiropas Parlamenta deputātu balsojumu kā balsojumu pret minēto nolīgumu. Eiropas Parlamenta deputāti balsoja par ES iedzīvotāju un uzņēmumu personīgo datu aizsardzību. Cīņa pret terorismu un aizdomīgu bankas darījumu ātra atklāšana joprojām saglabā savu vietu ES prioritāšu saraksta augšgalā.

Eiropas Komisijai pēc iespējas ātrāk jāveic atkārtotas pārrunas par SWIFT nolīguma nosacījumiem, lai minētais nolīgums atbilstu Eiropas Savienības Pamattiesību hartai un to varētu ieviest, cik ātri vien iespējams. Rumānijas valdība, kā arī visu pārējo valstu valdības atbalstīja ar ASV parakstītā nolīguma pieņemšanu. Eiropas Parlaments ir izpildījis savu pienākumu kā iestāde, ko tieši ievēlējuši pilsoņi, kurus tas apņēmis aizstāvēt.

Michael Cashman (S&D), rakstiski. – Es balsoju par atlikšanu, jo uzskatu, ka daudz iegūsim, mēģinot nolīgumu uzlabot un 27 ES dalībvalstu vārdā veicot pārrunas ar ASV. Šo pašu iemeslu dēļ es balsoju par šo nolīgumu, kaut arī tas nav pilnīgs un apmierinošs, jo uzskatu, ka tas sniedz iespēju līdz 2010. gada beigām

veikt pārrunas par jaunu nolīgumu. Jebkura neveiksme pārrunās nozīmētu, ka mēs varētu zaudēt ikvienu iespēju noslēgt pilnīgu nolīgumu.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Es šā balsojuma rezultātu vērtēju atzinīgi, jo Padomes ierosinājumā sniegtās pilsoņu privātuma aizsardzības garantijas nebija apmierinošas. Personu brīvību aizsardzība ir pamatprasība, un cīņa pret terorismu jāveic, ievērojot to. Balsojot par Parlamenta sagatavoto rezolūcijas priekšlikumu, es vēlējos atkārtoti uzsvērt, ka pagaidu nolīgumam jāatbilst Lisabonas līguma kritērijiem, jo īpaši Pamattiesību hartai. Es arī pieprasu, lai dati tiktu ievākti tikai terorisma apkarošanas nolūkos un Eiropas iedzīvotājiem būtu vienādi „tiesiskās aizsardzības mehānismi, kādus piemērotu datiem, kurus uzglabā ES, ieskaitot kompensācijas nelikumīgas personas datu izmantošanas gadījumā”. Es atzinīgi vērtēju šo balsojumu, kurā Eiropas Parlaments parāda, ka pilnīgi novērtē atbildību, kas tam piešķirta ar Lisabonas līgumu, un ka tas spēj izturēt dalībvalstu, kā arī Amerikas Savienoto Valstu spiedienu. Tas liecina par jaunu politisko līdzsvaru Eiropas Savienībā.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα, όπως και η υπόλοιπη ευρωομάδα μου, υπέρ της Έκθεσης ώστε να μην συναινέσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταπάτηση βασικών νομικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων σχετικά με τον σεβασμό των προσωπικών δεδομένων των Ευρωπαίων πολιτών. Η συμφωνία SWIFT σε καμία περίπτωση δεν βοηθάει στην πρόληψη ενάντια στην τρομοκρατία. Πρόκειται για μια συμφωνία που, σε θολό και μη ελέγξιμο πλαίσιο, θα παρέδιδε προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών στις Αρχές και τις μυστικές Υπηρεσίες των ΗΠΑ και σε όποιους άλλους αυτές επιθυμούν να τα δώσουν. Το δικαίωμα στην ασφάλεια δεν είναι σε καμία περίπτωση αντιπαράθετικό με το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η καταπολέμηση της Τρομοκρατίας δεν περνάει μέσα από τον Μεγάλο Αδελφό, την παραβίαση ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών αλλά από την προώθηση της αλληλεγγύης, της ισότητας και του σεβασμού του διεθνούς δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχα την ευθύνη να διαφυλάξω τα συνταγματικά καθιερωμένα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης, που κάποιοι αφήνουν βορρά στις απαιτήσεις της Αμερικανικής Κυβέρνησης και της CIA στον υποτιθέμενο πόλεμό τους ενάντια στην τρομοκρατία.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es no sirds paužu gandarījumu par šodienas balsošanas rezultātu, kurā noraidīts Padomes un Komisijas ierosinātais nolīgums ar ASV attiecībā uz datu nodošanu. Pašreizējais ES un ASV nolīguma teksts neaizsargā ES pilsoņu un uzņēmumu tiesības un pretēji ES tiesību aktiem sniedz iespēju masveidā nodot ASV visu personas un komerciālo informāciju, kas glabājas SWIFT sistēmā. Eiropas Parlaments kopš 2006. gada ir regulāri darījis zināmas mūsu bažas Padomei un Komisijai, kuras ir veikušas pārrunas par šo apkaunojošo nolīgumu. Tomēr minētās iestādes izvēlējās neņemt vērā mūsu bažas, uzskatot, ka nolīgumu varētu noslēgt, pirms Eiropas Parlamentam tiek piešķirtas jaunās pilnvaras līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Padome tik tiešām centās panākt nolīguma parakstīšanu vienu dienu pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Lisabonas līgums EP piešķir saistošas veto tiesības attiecībā uz šādiem starptautiskiem nolīgumiem. Līdz šim ne dalībvalstis, ne ES Parlaments šajā delikātajā procesā nav veikušas padziļinātu pārbaudi. Es atzinīgi vērtēju Īrijas Parlamenta Eiropas lietu apvienotās komitejas lēmumu par šā priekšlikuma rūpīgāku pārbaudi. Tas norāda uz daudz efektīvāku Eiropas tiesību aktu priekšlikumu pārraudzību, kas nāks par labu iedzīvotājiem.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Teroristu finansējuma izsekošanas programmai (TFTP) vajadzētu būt efektīvam līdzeklim cīņā pret globālo terorismu, un tās īpašais mērķis ir terorisma finansējuma uzraudzīšana. Eiropas iedzīvotāju datu nodošana ASV ir pretrunīga un nepiemērota. Mēs esam nobažījušies par to, ka organizētās noziedzības pārstāvji varētu ļaunprātīgi izmantot privātus datus. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta deputātu sniegto pārskatu datu nodošanā un uzglabāšanā ir nodrošināta pietiekama aizsardzība. Ņemot vērā to, ka šis nolīgums zaudē spēku 2010. gada 31. oktobrī un neatbilstību gadījumā pastāvēs iespēja anulēt citus līgumus, esmu nolēmis, ka balsošu par šo nolīguma projektu starp ES un ASV par finanšu ziņojumapmaiņas datu nodošanu no ES uz ASV.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Hennis-Plasschaert ziņojumu, jo, neskatoties uz to, cik svarīgi ir noslēgt nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm par terorisma finansēšanas novēršanu, es uzskatu, ka šāda līguma noslēgšana ir saistīta ar jauno tiesisko regulējumu, kas noteikts Lisabonas līgumā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šis ir nopietns jautājums, kas būtu intensīvi jāapspriež Eiropas Parlamentā, un būtu svarīgi, lai Parlamentam būtu nodrošināta piekļuve visai nepieciešamajai dokumentācijai, lai ātri varētu noslēgt ilgtermiņa nolīgumu, kurā vairāk būtu ņemti vērā drošības jautājumi, bet kurš neapdraudētu pilsoņu tiesību ievērošanu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) SWIFT nolīgums ļauj ASV Valsts kasei piekļūt datiem par finanšu maksājumiem ar mērķi novērst un apkarot terorismu un tā finansēšanu. Tomēr SWIFT sistēmas tehnisko īpatnību dēļ piekļuvi datiem nevar ierobežot tikai ar informācijas meklēšanu par personām, kuras, iespējams,

iesaistītas noziedzīgās darbībās. Tādēļ sistēma sniedz visu informāciju par visiem darījumiem noteiktā valstī noteiktā datumā. Šī situācija neapdraud Eiropas iedzīvotāju un uzņēmumu datu aizsardzību, jo ir ņemts vērā proporcionalitātes un nepieciešamības princips.

Protams, jāņem vērā, ka cīņa pret terorismu iekļauj starptautisku juridisku sadarbību un daudzos gadījumos arī tādu personas datu kā, piemēram, bankas datu informācijas nodošanu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzīstu nepieciešamību pēc pagaidu nolīguma, kas veicinātu transatlantisku sadarbību starptautiskās noziedzības un, jo īpaši, terorisma apkarošanā. Vēlos uzsvērt, ka šī sadarbība jāveido uz savstarpējas uzticēšanās pamata, kā arī, ievērojot savstarpīguma un proporcionalitātes principus un iedzīvotāju tiesības. Tomēr drošība nedrīkstētu aizēnot, bet tai drīzāk ir jāpapildina citas tiesības, brīvības un garantijas. Nav pieņemami, ka policija Portugālē var piekļūt informācijai par personas bankas datiem, pamatojoties tikai uz orderi, bet miljoniem datu vienību var nosūtīt ASV policijai interpretācijai un analīzei bez jebkādas juridiskās kontroles. Es nosodu Padomes izturēšanos attiecībā pret Eiropas Parlamentu, nesniedzot vajadzīgo informāciju un informējot par šo lietu kā *fait accompli*. Ir būtiski, lai šāda prakse vairs neatkārtotos un būtu nodrošināta stingra atbilstība Lisabonas līgumam. Ņemot vērā iepriekš minēto, es balsoju par rezolūciju nolīguma neatbalstīšanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs atzinīgi vērtējam to, ka lielākā Parlamenta daļa, ieskaitot mūs, ir noraidījusi tā saucamo SWIFT nolīgumu starp ES un Amerikas Savienotajām Valstīm.

Fakts, ka pastāv šādas datu bāzes, kā arī minēto datu apmaiņa, ko veic ASV iestādes, ES aģentūras vai dalībvalstu iestādes, rada lielu nedrošību, kā arī briesmas, kuras nevar kontrolēt, iestādēm kontrolējot iedzīvotājus. Gan likumpārkāpēji, gan nevainīgi iedzīvotāji, gan aizdomās turamie, gan personas, uz kurām aizdomas nekrīt, būs iesaistīti procesā, kurā, kā norādīts, nav garantiju par tā efektivitāti.

Šā nolīguma ieviešana nozīmētu tādu defektīvu pasākumu uzturēšanu, kas uzskatāmi par daļu no tā saucamās cīņas pret terorismu, un apzinātu šā jautājuma iztirzāšanu plašsaziņas līdzekļos tiesību ierobežošanas kontekstā. Mēs atbalstām nepieciešamību apkarot visas noziedzības formas, tomēr tas jādara, koncentrējoties uz šā fenomena izcelsmi, kā arī tā novēršanu, nevis akcentējot neskaidrus drošības pasākumus, kas ierobežo sabiedrības brīvības un pilsoņu pamattiesības un garantijas, vēl vairāk vājinot mūsu demokrātiju.

Mēs nepieņemam nekādu brīvības aizstāšanu ar lielāku drošību, jo rezultātā tiek zaudētas abas. Mēs atbalstām sabiedrību, kurai garantēta lielāka drošība, kā arī plašas demokrātiskas tiesības un brīvības.

Christofer Fjellner un Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam par nolīgumu starp ES un ASV par datu nodošanu no SWIFT sistēmas. Tomēr privātuma aizsardzības nostiprināšanas nolūkā mēs ierosinājam, lai Parlaments atliek lēmuma pieņemšanu. Diemžēl Parlaments šo ieteikumu neņēma vērā. Pagaidu nolīgums, par ko mēs balsojam, ir tiesību akts, kurā līdzsvaroti divi mērķi: terorisma efektīva kontrole un iedzīvotāju personas datu privātuma aizsardzība. Cīņā pret terorismu nepieciešami efektīvi instrumenti, taču svarīgāk par visu ir nodrošināt visu demokrātisko tiesību ievērošanu. Mūsaprāt, tagad tas ir izdarīts, taču mēs būtu vēlējušies, lai aizsardzība būtu vēl spēcīgāka. Tā kā SWIFT tagad dažas savas rīcības programmas daļas ir pārcēlis no ASV, ir notikusi būtiska personas datu privātuma pastiprināšana, piemērojot Eiropas standartus personas datu aizsardzības jomā. Turpmākas sarunas starp ES un ASV par ilgtermiņa nolīgumu, kurā apvienotas efektīvas iedzīvotāju datu aizsardzības garantijas un efektīvas iespējas izsekot teroraktu ekonomisko sagatavošanu, tiks slēgtas oktobrī. Kaut arī indivīdu aizsardzības jomā vēl paveicams daudz, mēs uzskatām, ka uzlabojumi, salīdzinot ar situāciju gada sākumā, kad nolīgums nebija spēkā, ir pietiekami ievērojami, lai mēs balsotu par pagaidu nolīgumu, šādi izvairoties būtiski pavājināt cīņu pret terorismu turpmākos deviņus mēnešus. Pirms galējā nolīguma noslēgšanas mēs kā apstiprināšanas nosacījumu pieprasīsim indivīdu aizsardzības papildu nostiprināšanu.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret tā saucamo SWIFT nolīgumu starp ES un Amerikas Savienotajām Valstīm par finanšu ziņojumapmaiņas datu nodošanu terorisma apkarošanai. Ir ļoti tālu no tā, lai pašreizējā formā SWIFT nolīgumā būtu ievērots līdzsvars starp nepieciešamību apkarot starptautisko terorismu un nepieciešamību aizsargāt pamattiesības. Nav pieļaujams, ka ASV iestādēm tiek nosūtīts miljoniem neapstrādātu personas datu vienību, kas attiecas uz nevainīgiem iedzīvotājiem. Nav pieļaujams arī tas, ka šos datus saskaņā ar ASV tiesību aktiem un pretrunā ES tiesību aktiem var uzglabāt līdz 90 gadiem. Personas datu un privātuma adekvāta aizsardzība, ko es jau atbalstīju divos balsojumos par fiskālo datu apmaiņu, jāpiemēro arī SWIFT nolīgumam.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es stingri atbalstu šo ziņojumu, kurā Eiropas Parlaments skaidri noraida SWIFT nolīgumu, kas tika pārrunāts slepeni, neņemot vērā Eiropas Parlamenta izteiktās bažas, kuras

Eiropas Padome un Eiropas Komisija sarunās centās neminēt. Attiecībā uz privātuma aizsardzības principu un datu nodošanas efektivitāti cīņā pret terorismu ir būtiski, ka diskusijas notiek tā, lai varētu panākt skaidru nolīgumu. Šā balsojuma vēstījums ir arī apliecinājums, ka Eiropas Parlamenta uzdevums ir kalpošana Eiropas iedzīvotājiem, un tādēļ Parlaments stingri un efektīvi aizstāvēs savu iedzīvotāju tiesības un pamatbrīvības gan, aizstāvot to privātumu, gan cīnoties pret terorismu.

Monika Hohlmeier (PPE), rakstiski. – (DE) Mans lēmums balsot pret pagaidu SWIFT nolīgumu nav lēmums balsot pret sadarbību ar ASV terorisma apkarošanas jomā. Es uzsvērti mudināju, ka pēc iespējas ātrāk ir jāizstrādā jauns, atbilstošs nolīgums, kas atļautu Eiropas un ASV drošības iestādēm ciešāk sadarboties un ļautu tām atklāt naudas pārskaitījumus, kas varētu būt saistīti ar terorismu. Tomēr šajā pagaidu nolīgumā ir lieli trūkumi, tajā skaitā nepiemēroti nosacījumi attiecībā uz datu dzēšanu, sūdzību iesniegšanas tiesībām, kā arī attiecībā uz piekļuvi informācijai un tās tālāku nodošanu trešajām pusēm. Turklāt no Eiropas Savienības un ASV sadarbības es sagaidu, ka atbildība par iedzīvotāju drošības garantēšanu ar Terorisma finansējuma izsekošanas programmu (TFTP) netiek atstāta vienīgi ASV ziņā, bet gan tiek noteikts skaidrs termiņš Eiropas TFTP izstrādāšanai, kas jāveic, sadarbojoties ar ASV.

Tādēļ es ceru, ka tuvākajā laikā tiks veiktas pārrunas par nolīgumu, kas kalpos par pamatu ilgtermiņa cīņai pret terorismu visā pasaulē, atklājot teroristu tīklus un to finansiālos darījumus, bet vienlaikus arī ievērojot pilsoņu datu privātumu.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Tas, ka ir noraidīts pagaidu nolīgums par bankas datu nodošanu Amerikas Savienotajām Valstīm caur SWIFT tīklu, pamatojot šo lēmumu ar faktoriem, kas saistīti ar personas datu aizsardzību, proporcionālītāti un savstarpīgumu, nav jāuzskata par Parlamenta vingrinājumu jauno, ar Lisabonas līgumu piešķirto pilnvaru izmantošanā, bet gan par politisku vēsti no Eiropas. Noraidot šo nolīgumu un balsojot par Eiropas Parlamenta ieteikumu, mēs esam parādījuši, ka nozīmīgu politisku lēmumu nevar pieņemt, ja tas pārkāpj Lisabonas līguma noteikumus un jo īpaši Pamattiesību hartu. Kad tiks parakstīts jauns ilgtermiņa nolīgums un kad tajā būs garantēta Eiropas iedzīvotāju datu aizsardzība, Eiropas Parlaments sniegs savu piekrišanu. Cīņa pret terorismu ir viens no lielākajiem izaicinājumiem, ar kādiem mēs patlaban saskaramies. Šādā situācijā jauns nolīgums ir nepieciešams, bet pirms tā noslēgšanas ir jāveic pamatīgākas pārrunas, lai garantētu Eiropas iedzīvotāju pienācīgu aizsardzību. Tādēļ jaunā nolīguma izstrādāšanā Parlamentam ir jāieņem galvenā loma, nodrošinot procedūru, kurā tiek ņemti vērā Lisabonas līguma noteikumi.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – Šodien es balsoju pret SWIFT nolīgumu, kas paredz bankas datu dalīšanu ar ASV terorisma apkarošanas nolūkos. Šis nolīgums pietiekami neaizsargā Eiropas iedzīvotājus; tajā nepieciešams veikt uzlabojumus datu aizsardzības jomā. Piemēram, šajā nolīgumā nav noteikts, ka datu iegūšanai nepieciešams iepriekšējs tiesisks lēmums. Datu aizsardzība ir viena no mūsu pamattiesībām. Cilvēktiesību ievērošanai ir visaugstākā nozīme, un to aizstāvēšana ir neatņemama mana darba sastāvdaļa Parlamentā. Tajā pašā laikā es uzskatu, ka mums vajadzīgi pasākumi, lai palīdzētu terorisma apkarošanā, sadarbojoties ar ASV, bet šo mērķi nedrīkst sasniegt, pārkāpjot mūsu Pamattiesību hartu. SWIFT nolīguma noraidīšana ir svarīgs notikums Eiropas Parlamenta vēsturē. Tas sniedz skaidru vēstījumu, ka Eiropas Parlaments izmantos savas jaunās, līdz ar Lisabonas līgumu iegūtās pilnvaras demokrātijas interesēs, aizstāvot savu iedzīvotāju tiesības. Komisijai ikvienā nākamajā nolīgumā par datu apmaiņu ar ASV ir jāapliecina, ka īstais līdzsvars ir līdzsvars starp terorisma apkarošanu un iedzīvotāju privātuma ievērošanu.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Man nav nekādu šaubu, ka cieša un konstruktīva sadarbība starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm ir nepieciešama, jo īpaši attiecībā uz terorisma apkarošanu. Tomēr es balsoju pret pagaidu SWIFT nolīgumu, jo tajā nav precizēti būtiski datu aizsardzības jautājumi. Eiropas Parlamenta piekāpšanās sarunās par šo nolīgumu arī nav pieņemama un ir ļoti problemātiska. Kaut arī es uzskatu, ka starptautisks nolīgums par datu apmaiņu ir nepieciešams, jāaizsargā arī pilsoņu brīvības un pamattiesības.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par SWIFT nolīgumu, jo uzskatu, ka datu apmaiņa ir noderīga. Mūsu attiecīgie slepenie dienesti ir minējuši daudzus gadījumus, kas apliecina šo noderību. Terorisma draudi pastāv, to nevar noliegt, un pagājušā mēneša plānotais atentāts Detroitā to apliecina. Tādēļ mums ir jāizrāda, ka esam atbildīgi. Tas ir abpusēja atbalsta jautājums. Šis nolīgums nav jāuztver kā vienpusējas saistības, kuras uzņemas ES. Eiropas Savienība nodrošinās piekļuvi savai informācijai, bet ASV iestādes, savukārt, analizēs datus, kurus mēs patlaban nevaram analizēt Eiropā, jo nepastāv Eiropas programma terorisma finansējuma apkarošanai, kas būtu līdzīga TFTP. Šis nolīgums garantē mūsu drošību, ne tikai drošību ASV teritorijā. Visbeidzot, atšķirībā no iepriekšējām vienpusējām saistībām, šis ir īsts starptautisks nolīgums. Garantijas būs saistošas, nolīguma piemērošana būs pakļauta izvērtēšanai, un, ja ES uzskatīs, ka

šīs garantijas netiek ievērotas, nolīgumā būs iekļauti skaidri nosacījumi pusēm attiecībā uz nolīguma pārtraukšanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Šis balsojums bija par nolīguma atjaunošanu, kurš, atklājot banku darījumus, ir ārkārtīgi svarīgs cīņā pret terorismu, kas pēdējos gados apdraud Rietumu sabiedrības. Ja būtu apstiprināta rezolūcija, bet nolīgums — noraidīts, teroristu organizācijas varētu rīkoties brīvi, bez nekādas efektīvas kontroles, un mums būtu jārēķinās ar iespējamām nopietnām sekām. Savādi, ka daudzi galēji kreiso spēku pārstāvji, kas iestājas par nolīguma noraidīšanu, pamatojot savu lēmumu ar to, ka nolīgums pārkāpj personas datu konfidencialitāti, ir tie paši cilvēki, kuri savās izcelsmes valstīs iestājas par banku noslēpuma atcelšanu un visu bankas informācijas izplatīšanu. Šiem cilvēkiem būtisks ir nevis jautājums par datu nodošanu, bet gan fakts, ka dati tiek nodoti ASV — valstij, pret kuru tie nespēj slēpt savu acīmredzamo naidīgumu. Tādēļ manā balsojumā pret rezolūciju un par nolīgumu ir ņemti vērā tikai specifiskie apstākļi, kas saistīti ar nepieciešamību apkarot terorismu ar visiem līdzekļiem un ASV būtiskās lomas atzīšanu šajā cīņā.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju par *Hennis-Plasschaert* ziņojumu, lai paustu savu negatīvo attieksmi pret *SWIFT* nolīgumu, ko parakstījušas 27 dalībvalstis par finanšu ziņojumapmaiņas datu nodošanu Amerikas Savienotajām Valstīm terorisma apkarošanas kontekstā. Uzskatu, ka Savienoto Valstu pieprasījums ir nepieņemams un apdraud Eiropas iedzīvotāju brīvības un tiesības. Ar šo priekšlikumu viskonservatīvākie spēki mēģina mūs ar saistītām rokām nodot ASV rīcībā, nedomājot par iedzīvotāju privātuma drošību. Eiropas Parlaments nevar pieļaut, ka eiropiešu tiesības un brīvības tiek pārkāptas pretterorisma cīņas dēļ.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) ES pārāk ilgi ir pieļāvusi, ka ASV tai diktē savus noteikumus. Ir pēdējais laiks pārtraukt ASV pastāvīgo iejaukšanos mūsu pilsoņu tiesībās un brīvībās, kā arī datu aizsardzībā, kas notiek terorisma apkarošanas vārdā. Finanšu maksājumu ziņojumapmaiņas datu nodošana citām valdībām nozīmē mūsu pilsoņu pamattiesību nopietnu aizskaršanu, jo īpaši, ja datu saņēmējs ir Amerikas Savienotās Valstis. Miljoniem bankas datu vienību nodošana absolūti nav Eiropas interesēs.

Neviens nezina, ko ASV slepenie dienesti darīs ar ievāktajiem datiem, un tas paver plašas iespējas visa veida ļaunprātīgai izmantošanai, pat ekonomiskajai spiegošanai. Apgalvojums, ka Vašingtona banku datus izmanto cīņai pret terorismu, nav nekas vairāk kā lēts aizbildinājums. Papildus pārējiem apstākļiem, noraidot *SWIFT* nolīgumu, ES varētu pierādīt savu neatkarību no ASV. Es varu tikai nepārprotami atbalstīt Eiropas Parlamenta teikto „nē” *SWIFT* nolīgumam.

Mariya Nedelcheva (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret *SWIFT* nolīgumu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, jo uzskatu, ka datu aizsardzības garantijas nav atbilstošas. Neapšaubot fakti, ka cīņa pret terorismu ir obligāta, jo šie draudi mūsdienās ir vairāk nekā reāli, esmu pārliecināta, ka mēs nevaram garantēt Eiropas iedzīvotāju drošību, negarantējot to personas datu pilnīgu neaizskaramību.

Pašreizējā redakcijā *SWIFT* nolīguma nosacījumi par gadījumiem, kādos Savienotās Valstis varētu nodot Eiropas datus trešajām valstīm, ir pārāk neskaidri. Ir nepieciešami skaidri noteikumi, kas reglamentē minēto datu apmaiņu. Attiecībā uz iespējamajiem aizsardzības līdzekļiem, kas attiecas uz iedzīvotājiem vai uzņēmumiem, kuri uzskata, ka viņu dati nav korekti apstrādāti, nolīguma 11. pants nav adekvāts.

Tas garantē datu aizsardzību, ja dati tiek apstrādāti Eiropas Savienības teritorijā, bet kas notiek ar Savienotajās Valstīs apstrādātajiem Eiropas datiem? Sarunas jāveic pārredzami un demokrātiski, ar pilnīgu Eiropas Parlamenta atbalstu, kā attiecībā uz šāda veida starptautiskiem nolīgumiem noteikts Lisabonas līgumā.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) 2010. gada 11. februāris ir ļoti būtisks datums Eiropas Parlamentam, jo tā dalībnieki, kuri pārstāv visdažādākās politiskās pārliecības, kā arī plašu dalībvalstu skaitu, nobalsoja pret Eiropas iedzīvotāju finanšu datu nodošanu ASV. Nav skaidrs, kā šāda datu nodošana kalpo terorisma apkarošanai, un *SWIFT* nolīgums negarantē Eiropas datu aizsardzības standartus. Ar šo lēmumu Parlaments kā Eiropas iedzīvotājus pārstāvoša iestāde ieguvīs lielāku ietekmi un pašapziņu, un nav padevis ASV spiedienam. Parlamenta atbilde ir nepārprotams „nē” Eiropas pilsoņu tiesību ierobežošanai, kas maskēta ar terorisma apkarošanas masku. Saprotami, ka es arī atbalstīju ziņojuma noraidīšanu minētā iemesla dēļ.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par to, lai *SWIFT* nolīgums ar Amerikas Savienotajām Valstīm tiktu noraidīts, jo šis nolīgums rada lielākus draudus Eiropas iedzīvotāju privātumam nekā nodrošina terorisma apkarošanas instrumentu. Nolīgums, ko nesen parakstījusi Eiropas Savienība ar ASV, ir nepakļaušanās Eiropas Parlamentam, ņemot vērā, ka tas parakstīts tikai vienu dienu pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Šā nolīguma izstrādāšanas laikā apspriešanās ar Parlamentu nenotika, un tagad ir par vēlu. Es noraidu šo nolīgumu, un mēs ceram, ka gan Savienotās Valstis, gan Padome sapratīs, cik svarīga ir

Eiropas Parlamenta iesaistīšanās lēmumu pieņemšanas procesā ES līmenī. Es uzskatu, ka Spānijas prezidentūras laikā ir iespējams izveidot labāku nolīgumu.

Renate Sommer (PPE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par balsojuma par SWIFT nolīgumu pārcelšanu. Balsojuma atlikšana uz četrām nedēļām būtu ļāvusi veikt papildu sarunas. Ar šo lēmumu mēs Komisijai parādām, ka zinām labāk; mēs būtu varējuši izmantot šo iespēju, lai paustu iedzīvotāju un uzņēmumu pamatotās bažas par viņu datu aizsardzību pagaidu nolīgumā, kas jau ir spēkā. Pilsoņu brīvību un tiesību aizsardzība noteikti ir mūsu atbildība. Tomēr, noraidot atlikšanu, Parlaments ir palaidis garām iespēju atbildīgi izmantot savas jaunās pilnvaras un palielināt savu ietekmi sarunās. No otras puses, nebija iespējams, ka es balsotu par SWIFT nolīguma apstiprināšanu. ASV veiktais uzticēšanās pārkāpums ir ārkārtīgi augstprātīga egoistiskas mentalitātes izrādīšana, kas ir pārāk kļedzoša, un tā ir pielīdzināma necieņai, kādu Parlamentam izrādījusi Padome.

Tagad mums ātri un pašpārliecināti jāveic pārrunas par jaunu ilgtermiņa nolīgumu, kurās jāiesaista Eiropas Parlaments, neskatoties uz to, cik spēcīga ir transatlantiskā draudzība. Šim nolīgumam ir jāatspoguļo ES standarti, jo kontrolēta datu apmaiņa cīņā pret starptautisko terorismu ir arī Eiropas interesēs.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es balsoju par ziņojumu un esmu iepriecināts, ka lielākā daļa atteikusies pakļauties spēcīgajam politiskajam spiedienam un vēlas izteikt savu viedokli attiecībā uz taisnīguma un drošības politiku. Novēršot to, ka Savienotajām Valstīm ar SWIFT sistēmas palīdzību vēl ilgāk tiek nodota informācija par miljoniem Eiropā notikušu pārskaitījumu un banku darījumu, Parlaments norāda, ka nopietni uztver Lisabonas līgumā noteiktās pamattiesības.

ES prezidējošajai valstij un Eiropas Komisijai tagad jāatsauc pagaidu nolīgums ar Amerikas Savienotajām Valstīm un jāatgriežas pie sarunu galda, ņemot vērā prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta 2009. gada septembrī pieņemtajā rezolūcijā. Vispirms tomēr jāorganizē atklātas debates par saikni starp drošības politiku un cīņu pret terorismu no vienas puses un minimālām pamattiesību garantijām un simtiem miljonu pilsoņu privātuma ievērošanu no otras puses. Esmu iepriecināts, ka šantāža un politiskais spiediens nav guvuši rezultātu. Ir absurdi apgalvot, ka pilsoņu tiesību un privātuma ievērošana ir šķērslis cīņā pret terorismu. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa ir gatava sadarboties efektīvas, stingras drošības politikas izstrādē, tomēr šai politikai ir jāievēro konstitūcijā noteiktās tiesības, kā arī jāpievērš uzmanība noziedzības un terorisma rašanās iemesliem.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Cīņa pret starptautisko noziedzību, jo īpaši transatlantiskā sadarbība terorisma apkarošanā, ir viena no Eiropas Savienības galvenajām prioritātēm. Tomēr šo sadarbību jādibina uz savstarpīguma un abpusējas uzticēšanās pamata. Pagaidu nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu negarantē Eiropas iedzīvotājiem un uzņēmumiem tās pašas tiesības un garantijas ASV tiesību aktos, kādas tiem tiktu piešķirtas ES teritorijā. Minētā datu nodošanas sistēma neievēro Eiropas tiesību aktu pamatprincipus attiecībā uz datu aizsardzību, jo īpaši proporcionalitātes un nepieciešamības principus. Nolīgums īpaši negarantē, ka pieprasījumiem nepieciešama oficiāla atļauja vai ka tie ir ierobežoti laikā; nolīgumā nav arī pietiekami definēti nosacījumi par datu dalīšanu ar trešajām valstīm. Es arī nožēloju, ka sarunu laikā Padome Parlamentam nesniedza gandrīz nekādu informāciju un balsojums par nolīgumu notika pēc tam, kad tas jau bija stājies spēkā. Minēto iemeslu dēļ, kā arī tāpēc, ka Eiropas iedzīvotāju tiesības un garantijas ir jāievēro, es balsoju par rezolūciju, kurā noraidīta SWIFT nolīguma noslēgšana.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), rakstiski. – (PL) Saskaņā ar daudzu kolēģu viedokli Padome pieļāvusi kļūdu, ignorējot Eiropas Parlamentu pašreizējās sarunās, kas bija veltītas nolīgumam ar ASV. Nelīdzēja arī runa, ko teica manas grupas vadītājs *Joseph Daul*. Pēc padziļinātām debatēm viņš lūdza kolēģus atlikt balsojumu. *Malmström* kundze uzstāja, ka jaunajai Komisijai nepieciešams ilgāks laiks, lai iegūtu informāciju par šo lietu un veiktu papildu sarunas, un Parlamentam laiks nepieciešams, lai detalizētāk pārrunātu šo jautājumu. Es saprotu, cik svarīga ir personas datu aizsardzība, taču mums jāatceras arī tas, ka Amerikas Savienotās Valstis ir mūsu lielākais partneris. Mums jādarbojas, pamatojoties uz savstarpēju uzticēšanos, un cīņa pret terorismu, kā arī mūsu pilsoņu drošība ir mūsu kopējā atbildība. Atbilstoši savas grupas nostādnēm es balsoju par atlikšanu. Diemžēl mēs zaudējam ar 15 balsu iztrūkumu. Cik man zināms, 35 manas grupas locekļi nebija klāt balsojuma laikā. Tas ir vēl viens pierādījums, ka svarīga ir katra balss. Pēc tam atbilstoši savas grupas nostādnēm es balsoju par nolīguma pieņemšanu. Rezultātā Parlaments ar 378 balsīm pret, 196 balsīm par, un 31 balsij atturoties, noraidīja nolīgumu. Es neesmu apmierināta ar šo rezultātu, bet, bez šaubām, mēs drīz atgriezīsimies pie šā ļoti svarīgā jautājuma izskatīšanas.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE), rakstiski. – Kaut arī ir skaidrs, ka ierosināto noteikumu mērķis ir vienkāršot cīņu pret kibernoziedzību un kiberterrorismu, atsaucē uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECHR) 8. pantu, ņemot vērā arī Eiropas Kopienas Tiesas lēmumu C 317/04, pozitīvu balsojumu šajā jautājumā padara nelikumīgu, jo ikvienam Eiropas pilsonim ir pienākums ievērot gan vispārējos noteikumus, kas ir Eiropas Savienības darbības pamatā, gan arī EKT lēmumus.

Thomas Ulmer (PPE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par SWIFT nolīguma noraidīšanu. Šis notikums ir stūrakmens Eiropas turpmākai demokratizēšanai un Parlamenta vingrinājums savu demokrātisko tiesību izmantošanā saskaņā ar Lisabonas līgumu attiecībā uz iedzīvotāju datu un individuālo tiesību aizsardzību. Es vēlētos piedzīvot daudz vairāk tādu brīnumainu brīžu kā šis.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0063/2010

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo rezolūcijas priekšlikumu, kurā izteikts aicinājums steidzami pieņemt direktīvu, ar ko ievieš pamatnolīgumu par asu priekšmetu radītu savainojumu novēršanu slimnīcās un veselības aprūpes nozarē. Katru gadu Eiropas Savienībā tiek ziņots par vairāk nekā miljons adatas dūrienu radītajiem savainojumiem, kas var veicināt dzīvībai bīstamu vīrusu pārvešanu. Jaunākā nolīguma klauzula par minimālajiem standartiem neizslēdz turpmākus valstu un Kopienas noteikumus, kas būtu labvēlīgāki attiecībā uz darbiniekiem. Mana politiskā grupa Eiropas Parlamentā jau gadiem uzstājusi, ka veselības aprūpes nozarē ir nepieciešami stingrāki Eiropas drošības standarti un ka papildus pamatnolīgumam steidzamības kārtā ir jāpieņem un jāievieš direktīva.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šīs rezolūcijas priekšlikuma pieņemšanu, jo ir nepieciešams nostiprināt tiesību aktus veselības aprūpes nozares darbinieku aizsardzības jomā. Diemžēl Eiropas Savienībā katru gadu tiek reģistrēti vairāk nekā miljons adatas dūrienu radītu savainojumu, kas rada tādu vīrusu pārvešanu kā hepatīts B, hepatīts C vai HIV/AIDS. Tādēļ ir nepieciešams steidzami pieņemt un īstenot pamatnolīgumu par asu priekšmetu radītu savainojumu novēršanu slimnīcās un veselības aprūpes nozarē.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Starp Eiropas Slimnīcu un veselības aprūpes darbinieku asociāciju (HOSPEEM) un Eiropas Sabiedrisko pakalpojumu savienību federāciju (EPSU) ir noslēgts pamatnolīgums par asu priekšmetu radītu savainojumu novēršanu slimnīcās un veselības aprūpes nozarē.

Šā nolīguma mērķis ir izstrādāt standartus un noteikumus, lai pasargātu veselības aprūpes darbiniekus no asu priekšmetu radītiem savainojumiem, kuru rezultātā var notikt vairāk nekā 20 nāvējošu vīrusu pārvešana, šādi radot ārkārtīgi nopietnu sabiedrības veselības problēmu.

Atceroties šā pamatnolīguma nozīmi veselības aprūpes darbinieku veselības aizsardzībā, Komisijai jāseko šā nolīguma īstenošanai un steidzami jāpieņem direktīva, ar kuru ievieš šo nolīgumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Adatu dūrienu savainojumi, kā arī citi savainojumi, ko izraisījuši asi medicīnas instrumenti, ir vieni no biežākajiem un nopietnākajiem riskiem, kam pakļauti medicīnas darbinieki visā Eiropā, ņemot vērā, ka slimnīcu un veselības aprūpes nozares darbinieki bieži ir pakļauti infekciju riskam, ko izraisa savainojumi, kas gūti, izmantojot adatas vai citus asus instrumentus, kā minēts pieņemtajā rezolūcijā. Tādēļ nepieciešams garantēt augstāko iespējamo darba vides drošības līmeni slimnīcās un citās vietās, kur notiek veselības aprūpe.

Šo iemeslu dēļ mēs apstiprinājam rezolūciju, kas attiecas uz pamatnolīgumu, kurā, savukārt, ir iekļauta minimālo drošības standartu klauzula, neskarot darbiniekiem labvēlīgākus jau esošus un turpmāk pieņemtos Kopienas un dalībvalstu noteikumus. Dalībvalstis un/vai to sociālie partneri drīkst brīvi rīkoties, lai ieviestu papildu pasākumus, kas ir labvēlīgāki darbiniekiem attiecīgajā teritorijā.

David Martín (S&D), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu pamatnolīgumu, kas panākts starp Komisiju un Eiropas sociālajiem partneriem, kuri pārstāv veselības aprūpes nozari. Ir ārkārtīgi svarīgi aizsargāt veselības aprūpes darbiniekus no savainojumiem un iespējamās vīrusu pārvešanas, tādēļ priecājos, ka šis priekšlikums saņēma tik lielu atbalstu, jo īpaši, ņemot vērā *Stephen Hughes* ieguldīto smago darbu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Darbinieku veselība darba vietā ir gan jautājums, kas attiecas uz darbaspēku, gan jautājums, kura risināšanā nepieciešama sociāla atbildība, kas, savukārt, nozīmē, ka iesaistītas ir visas iestādes, kuras atbildīgas par šo jomu, tajā skaitā Eiropas Parlaments. Pamatnolīgums, kas noslēgts starp Eiropas sociālajiem partneriem slimnīcu un veselības aprūpes sistēmā, ir svarīgs ieguldījums darbinieku drošības un veselības aizsardzībā slimnīcu nozarē.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šīs rezolūcijas priekšlikumu, lai aizsargātu klīniku un slimnīcu darbiniekus. Pārāk daudzi slimnīcu un veselības aprūpes sistēmas darbinieki joprojām inficējas no savainojumiem, kas radušies, izmantojot šļirces un asus instrumentus. Kā Eiropas Parlamenta deputātei man ir jāpalīdz novērst šo situāciju. Rezolūcijas priekšlikumā ir izteikts priekšlikums par apmācības nepieciešamību, kā arī vajadzību uzlabot to veselības aprūpes darbinieku darba apstākļus, kuri saskaras ar minēto apdraudējumu: visā Eiropas Savienībā vajadzīgi drošāki medicīnas instrumenti ar integrētām aizsargierīcēm. Ņemot vērā manus sociālos uzskatus un zināšanas slimnīcu jomā, es aicinu ātri pieņemt un steidzami piemērot pasākumus, kas definēti direktīvas priekšlikumā.

Evelyn Regner (S&D), rakstiski. – (DE) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu, jo aizstāvu sociālās partnerības nolīgumus. Vispārārtīti Eiropas sociālie partneri panākuši nolīgumu par minēto jautājumu, un es aicinu nekavējoties iekļaut šo pamatnolīgumu piemērojamajos Eiropas tiesību aktos, Padomei bez kavēšanās izstrādājot direktīvu.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Šis bija svarīgs balsojums par priekšlikumu Eiropas direktīvai, lai uzlabotu to darbinieku aizsardzību, kuri pakļauti riskam savainoties ar adatas dūrieniem. Ir jārīkojas pēc iespējas ātrāk, lai pasargātu veselības aprūpes nozares darbiniekus no saslimšanas ar tādām iespējami nāvējošām slimībām kā HIV/AIDS un hepatīts no savainojumiem, kas gūti no izmantotām adatām. Savainojumi, kas gūti no adatu dūrieniem, ir vieni no visbiežākajiem un bīstamākajiem apdraudējumiem, kam pakļauti veselības aprūpes darbinieki visā Eiropā; katru gadu Eiropā tiek reģistrēti apmēram miljons šāda veida savainojumu. Es ceru, ka notiks strauja rīcība, lai uzlabotu ar adatām un asiem instrumentiem strādājošo darbinieku apmācības un drošību, tādējādi krasi samazinot radīto savainojumu skaitu un iesaistīto personu emocionālo diskomfortu. Es ceru arī, ka drošāku medicīnas instrumentu izmantošana novērsīs novēršamus savainojumus personām, kuras ikdienā strādā ar adatām.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.50 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADA: R. WIELAND

Priekšsēdētāja vietnieks

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debates)

10.1. Venecuēla

Priekšsēdētājs. Nākamais darba kārtības punkts ir debates par sešiem rezolūciju priekšlikumiem attiecībā uz Venecuēlu⁽¹⁾.

Tunne Kelam, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Parlamenta deputātus ļoti uztrauc nesenās represijas pret preses brīvību, ko paredz Venecuēlas režīms.

Kā zināms, preses brīvība ir viena no demokrātiskas sabiedrības pamatbrīvībām. Tā noteikti paredz tiesības saņemt informāciju no vairākiem plurālistiskiem avotiem. Nesen prezidents *Hugo Chávez* veica uzbrukumus preses brīvībai. Pagājušā gada augustā viņš lika slēgt 34 radiostacijas, atsakoties atjaunot šo radiostaciju licences. Šā gada janvārī prezidents *Chávez* lika pārtraukt *RCTV International* un vēl piecu kabeļu un satelittelevīzijas kanālu pārraidi, kas netranslēja viņa oficiālo runu. Turklāt Twitter un interneta lietošanu viņš raksturo kā teroristiskas darbības, lai izplatītu pretvalstisku informāciju. Mēs paužam sašutumu par divu Venecuēlas studentu bojāeju, kuri protestēja pret brīvo plašsaziņas līdzekļu slēgšanu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

⁽¹⁾ Sk. protoklu

Renate Weber, autore. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vārda brīvība nav faktiskas tiesības, par kurām var vienoties, neievērojot valsts politisko un sociālo realitāti. Preses brīvība paust kritiskus viedokļus par valdību vai politiķiem neatkarīgi no tā, vai viņi ir prezidenti, valdības piekritēji vai opozīcija, ir pati galvenā garantija, kāda cilvēkam var būt. Runa ir par piekļuvi informācijai no plurālistiskiem avotiem, lai tiesības vēlēt būtu īstas.

Diemžēl reālā situācija Venecuēlā ir tāda, ka pēc vairākām prezidenta *Chávez* valdības antidemokrātiskajām darbībām pret opozīciju patlaban šķiet, ka prese tiks iznīcināta. Mēs norādām ne tikai uz neseno notikumu ar *RCTV Internacional*, kam Venecuēlas audiovizuālā iestāde piemēroja tiesību aktu ar atpakaļejošu spēku, bet arī uz faktu, ka kopš 2009. gada ir slēgtas 34 vispopulārākās Venecuēlas radiostacijas.

Bez tam *Globovisión*, kas redaktora sleju joprojām saglabā neatkarīgu no valdības, tiek pakļauta spiedienam to mainīt. Neaizmirsīsim, ka pats sliktākais veids, kā iznīcināt plašsaziņas līdzekļus, ir pašcenzūras veicināšana.

Pēc 34 radiostaciju slēgšanas *Hugo Chávez* valdība oficiāli paziņoja, ka ir saraksts ar citām radiostacijām, kuras arī ir plānots slēgt: par šo sarakstu neviens neko nezina, jo procedūras nav atklātas, un saraksta, par kuru ir lielas neskaidrības, vienīgais mērķis ir veicināt pašcenzūru. Visi šie pārkāpumi notiek bez kompetentu tiesu reakcijas uz iesniegtajām lietām.

Valsts, kurā netiek ievērots tāds vispārējs princips kā neizmantot tiesību aktus ar atpakaļejošu spēku, kurā tiesu iestādes nereaģē uz sūdzībām, ja vien to neliel darīt prezidents, nav tiesiska valsts, un tajā vara netiek dalīta. Demokrātija vienkārši nepastāv. Diemžēl tāda pašlaik ir Venecuēla.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Atvainojiet, bet rezolūcijas priekšlikums par Venecuēlu, kuru pamatā izstrādāja Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), ir īsts joks, kas salikts kopā, lai izraisītu sasteigtas debates ar politisku mērķi un mēģinātu diskreditēt *Chávez* kungu.

Es izteikšos īsi, jo nevēlos tērēt laiku. Četras nacionālās radiostacijas neatbilda statūtos noteiktajām reģistrācijas prasībām. To darbība tika uz laiku apturēta, bet patlaban radiostacijas atbilst šīm prasībām, un es ceru, ka tās ātri atjaunos darbību.

Mana grupa kopīgā rezolūcijas priekšlikumā ar Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālo grupu atkārtoti pauž skaidri noteiktu atbalstu vārda brīvībai un plurālismam. Esmu pārstēgta, par PPE grupas tik atšķirīgo viedokli par vārda brīvību.

Vai tad tā nebija jūsu grupa, kas balsoja pret rezolūciju par preses brīvību Itālijā, aizstāvēt *S. Berlusconi*? Ja vēlaties nostādīt sevi mulķīgā situācijā šodien, laipni lūgti! Balsošanas laikā jūs būsit lielā sastāvā, izmantojiet to!

Raül Romeva i Rueda, autors. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es arī gribu runāt par divām problēmām attiecībā uz Venecuēlu. Viena ir par formu, un otra ir par saturu. Attiecībā uz formu jāsaka, ka mūsu kolēģi deputāti no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti), kuri ļaunprātīgi izmanto šo neatliekamo sesiju par cilvēktiesību pārkāpumiem, lai noturētu partijas politiskās debates, sarežģī situāciju.

Ir diezgan pamatoti, ka viņi vēlas īstenot partijas politiskās aktivitātes. Taču šī nav īstā vieta. Ja viņi vēlas izteikt atbalstu saviem draugiem vai kritizēt valdības, ja ir tādas, kas viņiem nepatīk, šis nav īstais laiks un vieta.

Tomēr uztversim šo neatliekamo sesiju, kurā apspriežam cilvēktiesību un demokrātijas pārkāpumus, daudz nopietnāk, jo, zaudējot ticamību, kāda mums ir pašlaik, to būs diezgan grūti atgūt starptautiskā līmenī.

Latīņamerikā ir daudz neiedomājamu cilvēktiesību pārkāpumu gadījumu. Ievērosim konsekvenci! Vai mēs vēlamies apspriest cilvēktiesības Latīņamerikā? Tad runāsim par Kolumbiju un Hondurasu. Kāpēc šie jautājumi nekad netiek apspriesti šeit plenārsēdē? Kāpēc vienmēr saskaramies ar šādu problēmu, bet šīm gadījumam, kas ir vienīgi administratīvs jautājums, tiek veltīta tik liela uzmanība un atbalsts? Tas nav pieņemami. Tas nav pieņemami, jo, es vēlreiz atkārtāju, mēs zaudējam ticamību un likumību izteikt viedokli par šāda veida gadījumiem.

Izteikšos pavisam skaidri. Es neesmu *H. Chávez* sekotājs. Esmu par vārda brīvību arī attiecībā uz tiem, kuru nostāja ir radikāli pretēja manai, vai tas ir Itālijā, vai Hondurasā. Tomēr šodienas debates nav par šo jautājumu. Šodien risināmās problēmas pamatā ir administratīvs jautājums, kas ir saistīts ar Venecuēlas iekšējo kārtību, jautājums, kas tiek risināts un pat ir atrisināts atbilstoši mūsu rīcībā esošai informācijai.

Tāpēc mums nemaz nav, ko apspriest. Tam nav pamatojuma. Ja vēlamies turpināt nīrgāties par šo neatliekamo sesiju, tad turpināsim šādā garā, un tas beigsies ar to, ka nekad līdz galam neko neizspriedīsim, jo mums nebūs vairs nekādas ticamības.

Es aicinu PPE grupas deputātus uztvert šo neatliekamo sesiju mazliet nopietnāk, pretējā gadījumā tā beigsies pilnīgi bezjēdzīgi, šaubu nav.

Joe Higgins, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man pirmkārt norādīt uz šī Parlamenta labējo grupu izteikto liekulību, kuras nosoda Venecuēlas valdību par īslaicīgu *Radio Caracas Television (RCTV)* apraides pārtraukšanu un izliekas par preses brīvības čempioniem. Tās ir tās pašas grupas, kuras aizstāv tādu sistēmu Eiropā, kurā lielāko daļu no plašsaziņas līdzekļiem kontrolē miljardieri un lielākās privātās korporācijas, kas izmanto šo kontroli, lai iegūtu sev milzu peļņu no vienas puses un izplatītu prokapitālistisku propagandu, tirgus un neoliberālu politiku atbalstošu propagandu no otras puses; kuras pašreizējās ekonomiskās krīzes kontekstā zākā un ļaunprātīgi izmanto sabiedriskā sektora darbiniekus, piemēram, nemitīgi uzstājot, ka tieši darba klases cilvēkiem ir jāmaksā par krīzi, un nepārtraukti ķengā tās darba klases organizācijas, kuras uzdrošinās tam nepiekrīst.

RCTV jautājuma ielikšana cilvēktiesību neatliekamajā rezolūcijā ir šīs procedūras ļaunprātīga izmantošana vislielākajā apmērā. Starp citu, vairums Venecuēlas plašsaziņas līdzekļu pieder privātiem īpašniekiem, faktiski, arī lielākās plašsaziņas korporācijas, kuras slepus sadarbojās, lai gāztu *Hugo Chávez* 2002. gadā, kuru Venecuēlas tauta ievēlēja un pārvēlēja vairākas reizes. Patiesība ir tāda, ka EPP šajā Parlamentā ir tāda pati darba kārtība kā veikļiem sazvērniekiem: viņi vēlas gāzt *Hugo Chávez* valdību, jo tā nav izpildījusi vērienīgās pasaules kapitālisma pavēles — privatizācijas īstenošanu un noteikumu atcelšanu visā pārvaldē, un viņi nevēlas opozīciju neoliberālajai darba kārtībai. Jā, darbaļaužu šķira Latīņamerikā piedzīvo izaugsmi opozīcijā. Nē, varu izteikt arī asu kritiku Venecuēlas valdībai.

Neraugoties uz masveida atbalstu no lielākās Venecuēlas iedzīvotāju daļas, *Hugo Chávez* faktiski nav līdz galam atteicies no kapitālisma un vadīja kustību īsta demokrātiskā sociālisma virzienā. Atsevišķās idejās ir jūtama tendence birokrātisma virzienā. Visbeidzot, mani domubiedri pēc būtības, piemēram, *Socialismo Revolucionario* grupā cīnās ar šīm tendencēm un par strādnieku tiesībām un īstu sociālismu, kas nozīmē to, ka plašsaziņas līdzekļus nekontrolēs ne kapitālistu, ne birokrātu interesēs, bet tie būs demokrātiski atvērti visām sabiedrības interesēm.

Tomasz Piotr Poręba, autors. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Tik tiešām šeit, Eiropas Parlamentā, mums šodien ir jārunā par to, kas notiek Venecuēlā, kur diktators pārkāpj likumu, iznīcinot opozīciju, slēdzot neatkarīgas televīzijas, atsavinot uzņēmumus un slēdzot dažādas iestādes. Šī ir īstā vieta. Tie ir acīmredzami cilvēktiesību pārkāpumi.

Taču ir arī citi jautājumi, jo viņa valdīšana ne tikai destabilizē situāciju savā valstī, bet tas destabilizē situāciju reģionā. Provokatīvā darbība pret Kolumbiju, atbalsts FARC partizāniem — šie fakti liecina par to, ka tas var faktiski novest līdz reģiona konfliktam.

Kolumbija ir mūsu stratēģiskais partneris. Atbalstīsim un būsim kopā ar Kolumbiju šajā laikā, kad šī valsts piedzīvo tik spēcīgu *H. Chávez* uzbrukumu un kad to maldinoši vai provokatīvi piespiež veicināt reģiona konfliktu. Tas ir mūsu pienākums, un, ja šie uzbrukumi un provokācijas pieaug, Eiropas Savienības un Eiropas Parlamenta pienākums ir aizstāvēt Kolumbiju, būt kopā ar Kolumbiju un atbalstīt Kolumbiju konfliktā ar Venecuēlu, kurš drīz varētu sākties.

Bogusław Sonik, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Cīņa vienmēr ir par vienu un to pašu: par labāku rītdienu, lai iznīcinātu nevienlīdzību, atbrīvotu tautu no apspiedējiem un tirāniem, izklātu no nabadzības un trūkuma, izmantotu valsts labklājību nācīgas labā — kāds pārņem varu. Tāds ir ikvienas revolūcijas mērķis un arī to cilvēku mērķis, kuri, izmantojot demokrātijas mehānismus, ieņem iecerēto amatu, piemēram, prezidenta amatu, bet jau nākamajā dienā lozungi ar saukļiem par brīvību, demokrātiju un sabiedrību tiek aizmesti. Turpmāk viņus vada viens moto: „Ja reiz mums ir vara, mēs nekad to neatdosim.” Diktatori sasniedz šo mērķi, izmantojot vienas un tās pašas metodes: cenzūru, slepenpolīciju, cietumu tiem, kuru uzskati atšķiras, iejaukšanos un opozīcijas spēku sadalīšanu, kā arī un pilnīgu kontroli pār plašsaziņas līdzekļiem. Šāda virziena pirmsākums un šādas domāšanas simbols 20. gadsimtā bija, piemēram, varonīgo Kronštates jūrnieku sacelšanās apspiešana, ko realizēja Ļeņins. Šādu diagnozi šodien varam attiecināt arī uz Venecuēlu. Plašsaziņas līdzekļu brīvībai ir būtiska nozīme attiecībā uz demokrātiju un pamattiesību ievērošanu. Eiropas Komisijai ir atbilstoši jārikojas.

Zigmantas Balčytis, S&D grupas vārdā. – (LT) Daži mūsu grupas deputāti jau ir izteikuši savu nostāju, un es arī piekřītu, ka Venecuēlas vārda brīvības jautājums nav attiecināms tikai uz Latīņameriku, bet uz visu Eiropu un pasauli. Ja mums sīkāk vajadzētu izskatīt vārda brīvības jautājumu, domāju, mēs secinātu, ka šāda problēma pastāv arī dažās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Es pilnīgi noteikti piekřītu tam, ka šis jautājums ir pārāk sasteigti pievienots darba kārtībai un ka mums ir krietni vien lielākas problēmas un lielāki noziegumi, ne tikai Latīņamerikā, bet arī citās valstīs, tāpēc es uzskatu, ka šodien šis jautājums tiek pārspīlēts.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es piekřītu, ka ir daudz nopietnākas problēmas par šo, tomēr tas ir mans pienākums, ievērojot konsekvenci, nosodīt to, kas pašlaik notiek Venecuēlā. Es balsoju par iniciatīvu attiecībā uz Itāliju.

Pirms dažām dienām es šeit nosodīju gadījumu, kad tika slēgts vienīgais laikraksts basku valodā Spānijā, basku novadā. Šodien esmu šeit, lai nosodītu *Radio Caracas* slēgšanu 2007. gadā un 34 radiostaciju slēgšanu 2009. gadā.

Kaut tās būtu tikai administratīvas problēmas un kaut varētu atjaunot šo plašsaziņas līdzekļu tiesības. Tomēr, mani uztrauc tas, ka dzirdu, ka prezidents *H. Chávez* jaunās sociālās tīmekļa vietnes pielīdzina terorismam valsts līmenī, un redzu, kā internets tiek pakļauts nopietnām briesmām.

Mans pienākums ir aizstāvēt cilvēktiesības, aizstāvēt vārda brīvību, aizstāvēt plašsaziņas līdzekļu tiesības piedāvāt brīvu un plurālistisku informāciju, jo tas nozīmētu, ka tiek aizstāvētas pilsoņu tiesības pilnīgi brīvi saņemt informāciju.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mēs zinām, ka Venecuēla ir viena no ar naftu bagātākajām valstīm pasaulē. Mēs zinām arī to, ka šai valstij ir milzīgs hidroelektroenerģijas potenciāls. Tomēr, kā jau mēs visi zinām, Venecuēlas iedzīvotāji cieš no gadiem ilgās sliktas vadības sekām. Vairākas desmitgades šī valsts nav varējusi ieguldīt naftas ieņēmumus ilgtspējīgā attīstībā vai progresējošā infrastruktūrā. Nacionālās valūtas piesaiste ASV dolāram, iespējams, ir vēl viens pasākums, kas kavē attīstību. Nesen prezidents *Chávez* centās atrisināt šo problēmu, devalvējot valūtu un pārņemot valsts parāda kontroli. Tomēr ar banku nacionalizāciju, atsavināšanu un pārtikas veikalu slēgšanu uz laiku nebūs pietiekami, lai novērstu neapņemamos inflācijas draudus ilgtermiņā.

Prezidents *Chávez* piemēro plānveida ekonomikas politiku, centralizēti plānotu ekonomiku, kas ir līdzīga citu autoritatīvo režīmu ekonomikai un kura nešaubīgi un nenovēršami nolemta neveiksmēi. Situācija visticamāk turpinās pasliktināties, un tā būs, ja pārtikas ražotāji, kas gadiem ilgi bija spiesti ražot produktus par fiksētām, ārpustirgus cenām, kādā brīdī sāks protestēt, kur vien iespējams. Man jāizsaka kritika arī par faktu, ka šajā riskantajā situācijā, kad Venecuēlas iedzīvotāji cieš no tiesību ierobežojumiem, ūdens trūkuma un nožēlojamās ekonomikas, prezidents *Chávez* nacionālajai gvardei ir iegādājies ieročus USD 70 miljonu vērtībā. Tā nav laba zīme, jo īpaši laikā, kad notiek nepārtraukti protesti pēc tās radiostācijas slēgšanas, kura kritizēja valdību, un kad studenti un opozīcijas pārstāvji laiku pa laikam nonāk nežēlīgā sadursmē ar drošības orgāniem.

Tā kā mēs visi piekřītam tam, ka cilvēktiesības ir īpaši svarīgas Eiropas Savienībai, mums ir jāpalīdz, jo tas attiecas uz mums. Mums jārikojas ne tikai ar cilvēktiesību jautājumiem saistītos gadījumos, bet arī jāmeklē iespējas, kas varētu uzlabot apstākļus, kādos dzīvo Venecuēlas iedzīvotāji bez tiešas iejaukšanās šīs valsts iekšējās lietās. Šī uzdevuma veikšanai ir nepieciešamas diplomātiskās spējas un jutīgums. Es ceru, ka Eiropas Savienības nodoms ir šādi rīkoties.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Esmu mazliet pārsteigts, ka šajā Parlamentā Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) tiek apsūdzēti par šīs tēmas uzspiešanu, kura, lai arī ir neatliekama, darba kārtībā ir iekļauta ne jau par prieku šī Parlamenta kreiso deputātu vairākumam. Es šaubos, vai viņi veido vairākumu šajā Parlamentā. Man vienkārši jāuzdod šis jautājums. Tāpat kā visas citas grupas, arī mūsu grupa ir pietiekami tiesīga ierosināt šo jautājumu. Pat tad, ja *Chávez* kungs, kurš pašlaik ir pie varas, būtu tāds kā jūs vai iepriekšējās Spānijas prezidentūras draugs, mums tik un tā būtu jājautā, kā rīkoties šajā sakarā?

Esmu diezgan pārsteigts, ka tāds cilvēks kā *Chávez* kungs var izteikt tādas apgalvojumus, kā „Twitter ir teroristu sistēma”. Atvainojiet, bet ikviens, kas šodien un šajā gadsimtā Twitter uzskata par teroristu sistēmu, dzīvo citā pasaulē un akmens laikmetā. Ļaujiet man pateikt arī šo: mūs, PPE grupu, šāda apsūdzība neiebiedē. Mēs apsūdzam cilvēktiesību pārkāpumus it visur. Personīgi es apsūdzu cilvēktiesību pārkāpumus, ja tie ir saistīti

ar preses brīvību. Šajā jautājumā ļaujiet tikai pateikt, ka Venecuēlas žurnālisti tiek baroti ar karotīti un viņiem diktē priekšā un ka tiesnešus iesloga cietumā, ja viņi atbrīvo kādu, kas tika nepamatoti arestēts. Kā eiropiešiem mums jābūt pietiekami lielai drosmei, lai iebilstu par šāda veida praksi.

Es neļaušu Keyser kungam un pārējiem šajā Parlamentā piedēvēt šo apsūdzību PPE grupai. Mums ir visas tiesības norādīt, ka cilvēktiesību un brīvību jautājumus Eiropā vai jebkur citur visā pasaulē, ir vērts apspriest debatēs.

Marietje Schaake (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Venecuēlas valdība netaisnīgi mēģināja, ierobežot vārda brīvību un plurālismu plašsaziņas līdzekļos un internetā. Šie izmisuma pilnie centieni cenzēt informāciju un izteikumus man atgādināja *Mahmoud Ahmadinejad* uzvedību. Patiesībā prezidents *Hugo Chávez* dēvē *Mahmoud Ahmadinejad* par draugu — un par šādiem draugiem, kam vajadzīgi ienaidnieki, jābrīnās.

Tas, ka *H. Chávez* uzskata Twitter un ziņojumapmaiņu par terora aktiem, liecina par to, ka viņš uzskata cilvēkus, viņu ideju brīvo plūsmu un opozīciju par saviem ienaidniekiem. Esmu Twitter un ziņojumapmaiņas lietotāja, un man jāatzīst, ka Eiropā laimīgā kārtā vārda brīvība, tostarp internetā, tiek uzskatīta par pamata un vispārējām tiesībām. Domu paušanas, informācijas un ideju apmaiņas digitālo iespēju ierobežošana liecina par Venecuēlas valdības bailēm no saviem pilsoņiem un par pilsoņu aicinājumu izbeigt vardarbību un apspiešanu.

Veiksmīgu pilsoņu mobilizāciju parāda *Oscar Morales* piemērs, kad tika izveidota Facebook grupa ar nosaukumu „Miljons balsu pret FARC” (*A million voices against the FARC*) cerībā sapulcēt tiešsaistē vienu miljonu cilvēku. Drīz vien viņš sapulcēja 12 miljonus cilvēku, lai protestētu ielās visā pasaulē, aicinot izbeigt FARC vardarbību. Šīs kustības degviela bija pilsoņi, kuri tehnoloģijas izmantoja kā transportlīdzekli. Mēģinājumi ierobežot šo transportlīdzekli ir netaisnīgi un neefektīvi.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Preses brīvība un brīva demokrātiska valdība ir ES pamatprincipi. Attiecībā uz *Hugo Chávez*, Venecuēlas pseidodiktatoru, tie ir vienkārši šķēršļi ceļā uz neierobežotu varu. Viņš ir demagogs, nevis demokrāts, un vēl viņš ir iznīcinājis Venecuēlas ekonomiku.

Un tomēr, šajā Parlamentā ir diezgan liela daļa *H. Chávez* apoloģētu, piemēram, *Higgins* kungs: iespējams tāpēc, ka *H. Chávez* atspoguļo viņu dzelīgo antiamerikānismu un aizvainojumu par prezidenta *Uribe* veiksmi blakus esošajā Kolumbijā. Tas ir nožēlojami, ka citas kreiso spēku politiskās grupas atsakās mums pievienoties Parlamenta galvenajā politiskajā virzienā, lai nosodītu patvaļīgos un nopietnos apvainojumus, kuri turpina pieaugt, attiecībā uz pamatbrīvībām, un kurus ir realizējis *H. Chávez* režīms. Viņa reakcija uz televīzijas darbību, kura kritizē viņa varu, bija vienkārša — viņš lika pārtraukt televīzijas darbību.

Tas man atgādina situāciju ĶTR — Ķīnā — kad komunistu režīms mēģināja pārtraukt Eiropas uzņēmuma antikomunistisko televīzijas programmu pārraidi. Tāpēc *H. Chávez* sevi bezkaunīgā veidā identificē ar Ķīnas autoritārajiem un stingrā kursa vadoņiem. Cieši viņa draugi ir diktatori *Castro*, *Lukashenko* un *Ahmadinejad*, kas par kaut ko liecina.

Mana grupa, ECR, atbalsta Venecuēlas iedzīvotājus viņu centienos ieviest īstu demokrātiju šajā valstī.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Demokrātijas un cilvēktiesību situācija Venecuēlā turpina pasliktināties, un mums tas ir jāatzīst. Vēl šodien būtu jāatgādina, ka dažādas cilvēktiesību organizācijas ir atzinušas Venecuēlu par valsti ar vissliktāko preses brīvības situāciju Latīņamerikā.

Pulkvežleitnants *Chávez* ir cietis neveiksmi Venecuēlas pārvaldē vairākās jomās, bet joprojām ir pie varas, apspiežot opozīciju, pārņemot plašsaziņas līdzekļu kontroli un manipulējot ar vēlēšanu procesu. Es gribētu, lai dažu kolēģu teiktais, kuri jau runāja šajā sēdē, nepaliktu bez ievēribas, un vēlos teikt, ka mūsu atbildība, mūsu uzdevums ir atbalstīt Venecuēlas tautu, kad tai nākas saskarties ar pašu prezidenta īstenotu vajāšanu, cilvēktiesību ļaunprātīgu izmantošanu un arestu.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Manuprāt, *Hugo Chávez* ir pārņēmis vissliktākos totalitārā sociālisma darbības veidus no pagājušā gadsimta. Es ar to nedomāju viņa attieksmi pret ārvalstu ieguldījumiem, kas arī, protams, ir viens no galvenajiem jautājumiem, jo tas tiek risināts pilnīgi nepārdomāti. Es ar to domāju viņa attieksmi pret preses brīvību un to, kā tiek izrādīts plurālisms, jo *Hugo Chávez* cenšas atdarināt plurālismu, vienkārši slēdzot radiostacijas, kuras atsakās pārraidīt viņa garās un uzpūstās runas, un liekot valsts radiostacijām simulēt plurālismu. Plurālisma atdarināšana nav tas pats, kas plurālisma pieņemšana, jo demokrātija nevar pastāvēt uz plurālisma karikatūras pamata.

H. Chávez tuvākie cilvēki jau ir iecelti amatos. Viņš ir nekas cits kā diktators, jo neieredz plurālismu. Tāpēc es uzskatu, ka sociālistiem viņu nevajadzētu aizstāvēt. Nesenajās demonstrācijās viens no upuriem bija sociālistu students.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Savas grupas vārdā es vēlos pamatot *De Keyser* kundzes šeit pausto uzskatu. Nav šaubu, ka vardarbībai pret plašsaziņas līdzekļu brīvību nav nekāda attaisnojuma. Mēs redzam, ka Venecuēlā notiek satraucoši notikumi. Es domāju, ka mums jābūt ļoti uzmanīgiem, veidojot nepārprotamus, kategoriskus un galīgus spriedumus. Pēc manām domām mums vajadzētu saņemt atbildi uz pamata jautājumu: slēgtās radiostacijas — vai tās visas tika slēgtas politisku iemeslu dēļ vai atsevišķas radiostacijas tika slēgtas, jo patiesībā tās neizpildīja likumīgās prasības? Es domāju, ka atbildei šeit un izpratnei par to, kas ir tīra politika un kas ir juridisks fakts, varētu būt liela nozīme attiecībā uz mūsu Parlamenta nostāju.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Ir diezgan savādi, ka daži mani kolēģi deputāti šeit uzskata, ka šī nav īstā vieta, kur runāt par vienu no viskorumpētākajām valstīm pasaulē. Prezidenta *Hugo Chávez* pretinieki joprojām sēž cietuma kamerās un ir notiesāti par politiskiem nodarījumiem. Vai šī nav situācija, kad šīs afēriskās valsts aizstāvēšana ir mulsinošs pazemojums attiecībā uz kādas personas ideoloģiju?

Venecuēlas iedzīvotāji ir spiesti paciest pilnīgi nevajadzīgu enerģijas un ūdens samazinājumu, lai arī Venecuēla ir viena no ar enerģiju bagātākajām Latīņamerikas valstīm. Radio un televīzijas kanālu slēgšana un vardarbīgā studentu demonstrāciju apspiešana norāda par totalitārisma režīmu. Jāautā, kāpēc mums nevajadzētu reaģēt? Tā kā plašsaziņas līdzekļiem jādarbojas saskaņā ar likumu, tos nevajadzētu slēgt, ja vien iestādēm nav citas iespējas, un tikai pēc tam, kad ir izmantoti visi pieejamie legālie līdzekļi. Apsūdzētajiem cilvēkiem vajadzētu dot iespēju sevi aizstāvēt un pārsūdzēt apsūdzības.

Ja Venecuēlas valdība ir apņēmusies ievērot tiesiskumu un cilvēktiesības, tai ir jāaizsargā un jārespektē vārda brīvība un jāspēj novērtēt prieku no tā būtiskā ieguldījuma, kādu konstitucionāli pārvaldītā valstī sagādā kritisks raksts un atklātība.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Lai arī atsevišķiem cilvēkiem tas ir tikai administratīvs jautājums, citiem tas nozīmē daudz vairāk. Mēs runājam par brīvību.

Es zinu, ka ir cilvēki, kuriem brīvība ir jāaizsargā noteiktos veidos un noteiktās vietās. Tomēr es zinu, ka dažiem cilvēkiem patiesā brīvība, viņu pašu brīvība, ir tā, kuru uzliek diktatori, kurus viņi aizstāv un atsevišķos gadījumos pat atbalsta, un nevis tādu cilvēku brīvība kā mēs, kas pilnībā aizstāv šo vārdu, kas uzticas brīviem plašsaziņas līdzekļiem un kas uzskata, ka zemi nevar pakļaut ar varu. Vajadzētu pajautāt tiem tūkstošiem cilvēku no Kanāriju salām, kuri bija tādā situācijā, kādā pašlaik ir cilvēki Venecuēlā.

Mēs runājam par tiesībām, plurālismu un brīvību. Diemžēl atsevišķi cilvēki tā vēl nedomā.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. Priekšsēdētāja kungs! Komisija pievērš uzmanību Parlamenta iesniegtajiem rezolūciju projektiem par situāciju Venecuēlā. Varat būt drošs, ka Komisija ļoti uzmanīgi seko līdzi šai situācijai.

Šajā sakarā ES ar bažām ir norādījusi par plašsaziņas līdzekļu ilgstošu apspiešanu, tostarp *RCTV International*. Mēs saprotam, ka šis ir jautājums, kas pilnībā neatbilst likumīgām prasībām, un tas ir jāizskata Venecuēlas vārda brīvības jautājuma kontekstā. Pēdējo mēnešu laikā tas bija iemesls bažām un izraisīja skaļu rezonansi starptautiskā līmenī.

Piemēram, 2009. gada novembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes īpašais referents apgalvoja, ka ierosinātais īpašais tiesību akts pret plašsaziņas līdzekļu noziegumiem Venecuēlā — es citēju — „ietver nopietnus pārkāpumus attiecībā uz tiesībām uz uzskatu un vārda brīvību un mazinās preses brīvību valstī, ja tas tiks pieņemts pašreizējā redakcijā”. Referents arī aicināja Venecuēlu ievērot Starptautiskā pakta par pilsoņu un politiskajām tiesībām 19. un 20. pantu, kurā Venecuēla ir viena no pusēm un kurš garantē uzskatu un vārda brīvību.

Jums vajadzētu atsaukt atmiņā, ka 2009. gadā Eiropas Savienība izdeva deklarāciju par šīm problēmām, jo vārda brīvība un brīva pieeja informācijai ir jautājumi, kas veido daļu no dialoga ar Venecuēlas iestādēm. Mums ir ļoti žēl, ka divi protestētāji gāja bojā un vairākas personas guva savainojumus, tostarp drošības orgānu dalībnieki un protestētāji. Mēs pievienojamies Amerikas Iekšējo cilvēktiesību komisijas vērtējumam, kurā tika pausta dziļa nožēla par nopietnajiem vardarbīgajiem atgadījumiem, kas notika demonstrāciju laikā gan par, gan pret prezidenta *Chávez* valdību un kurš mudināja Venecuēlas valdību kontrolēt demonstrācijas — es citēju — „cilvēktiesību cieņas ietvaros saskaņā ar Amerikas iekšējiem standartiem”.

Mēs ar bažām sekojam līdzi politiskās radikalizācijas tendencei. Vēlēšanas septembrī tiek prognozētas kā pavērsiena punkts valsts nākotnē. Šajā sakarā ES uzsver šo vēlēšanu mierīgas, atklātas un pilnībā demokrātiskas norises nozīmīgumu.

Attiecībā uz dialogu, kuru ES risina ar Venecuēlas iestādēm jāteic, ka mēs vienmēr esam uzsvēruši starptautisko pienākumu un saistību attiecībā uz cilvēktiesībām, ieskaitot vārda un preses brīvības, pilnīgas ievērošanas nozīmību, kas ir demokrātijas un tiesiskuma pamats. Kā zināms, šo principu kā lielu dārgumu aizstāv ES Pamattiesību harta, kura pašlaik ir daļa no mūsu līgumiem. Tā īpaši uzsver vārda brīvības un pluralisma ievērošanu plašsaziņas līdzekļos Eiropā un arī mūsu starptautiskajās attiecībās.

Eiropas Savienība ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta starpniecību atbalsta pilsoniskās sabiedrības organizāciju aktivitātes šajā ļoti specifiskajā jomā. Turklāt mēs nepārtraukti esam atbalstījuši visas iniciatīvas, kuru nolūks ir veicināt iecietību, veidot dialogu un savstarpēju izpratni.

Komisijas vārdā es vēlētos pārliecināt Parlamentu, ka mēs turpināsim uzmanīgi sekot līdzi notikumu attīstībai Venecuēlā. Mūsu apņemšanās atbalstīt un stiprināt demokrātiju, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību un veicināšanu tiks atspoguļota mūsu sadarbības politikā un attiecībās ar Venecuēlu gan nākotnē, gan pagātnē.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Ja „skatiena uztveršanas” procedūra nostrādā efektīvi, Priekšsēdētājam sēžu zālē vajadzētu pamanīt, kurš lūdz vārdu. Es to darīju ļoti pamanāmi, lai tiktu pie vārda debatēs par Venecuēlu ar „skatiena uztveršanas” palīdzību. Jums vai jūsu palīgiem vajadzētu rūpīgāk meklēt tos, kuri vēlas tikt pie vārda.

Priekšsēdētājs. – Muñiz De Urquiza kundze! Es fiziski nespēju skatīties uzreiz visos virzienos. Man visapkārt ir ļoti uzmanīgi cilvēki. Katrā gadījumā es devu vārdu pēdējam deputātam, un vēl es teicu, ka pēdējais deputāts, kam tiks dots vārds, būs Mato Adrover kungs. Ja jums bija iebildumi, tad to vajadzēja darīt tajā brīdī.

Debates tiek slēgtas. Balsošana notiks, kad beigsies debates.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – Es atbalstu šo rezolūciju, jo mani uztrauc nedemokrātiskie pasākumi, kādus piemēro Venecuēlas valdība, jo īpaši tie pasākumi, kuri ierobežo brīvas preses, vārda un pulcēšanās tiesības, kā arī augstais korupcijas līmenis, kā var noprast no Venecuēlas tautas. Plašsaziņas līdzekļu un dažādu izvēles tiesību kontrole ir raksturīga totalitārajiem režīmiem. Saskaņā ar cilvēktiesību grupu ziņojumiem 2010. gada janvārī H. Chávez valdība draudēja izrēķināties ar kabeļtelevīzijas operatoriem, kuri pārraidīja kanālus, kas neizpildīja valdības prasību pārtraukt ierasto pārraidi, lai translētu prezidenta runas. Kā rezultātā valsts kabeļtelevīzijas operatori pārtrauca septiņu kanālu apraidi. 2009. gadā H. Chávez piespieda radiostacijas pārraidīt dzīvajā ēterā 141 runu, ieskaitot to, kura ilga septiņas stundas un 34 minūtes. Attiecībā uz korupciju valdībai vajadzētu pilnībā un efektīvi īstenot Apvienoto Nāciju Pretkorupcijas konvenciju un citus attiecīgus dokumentus, kā arī nopietnāk uztvert Venecuēlas iedzīvotāju bažas par korupciju — labas pārvaldes indikators ikvienā valstī.

10.2. Madagaskara

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par sešiem rezolūciju priekšlikumiem par Madagaskaru⁽²⁾.

Raül Romeva i Rueda, autors. – Priekšsēdētāja kungs, šis tiešām ir jautājums, kurā mums jāpieņem lēmums. Šis ir jautājums, kas mums ir jāapspriež. Madagaskarā ir politiska krīze, tādēļ mums ir attiecīgi jāreaģē uz jautājumiem, kuri šajā valstī ir jāatrisina.

Āfrikas Savienības aizgādībā sarīkotajās sarunās tika noslēgts varas dalīšanas līgums starp pašreizējo Madagaskaras prezidentu Andry Rajoelina un bijušo prezidentu Marc Ravalomanana.

Ir pieņemts Maputo nolīgums un Adisabebas Papildu dokuments, kas joprojām ir šīs krīzes vienīgais politiskais un demokrātiskais risinājums. To mēs nedrīkstam aizmirst. Maputo nolīgums paredz 15 mēnešus ilgā pārejas periodā izveidot nacionālās vienotības valdību.

⁽²⁾ Sk. protokolu.

Atļaujiet man norādīt, ka papildus šim faktam bažas rada arī daži specifiski vietēja mēroga apstākļi saistībā ar valdības pieņemto dekrētu, kas legalizē neapstrādātas un apdraudētu sugu koksnes eksportu, tādējādi pakļaujot briesmām valsts bioloģisko daudzveidību. Tas var radīt daudz problēmu nākotnē, jo šīs koku sugas var izzust pavisam.

Šajā kontekstā mums jāatgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka sūtīt vēlēšanu novērošanas misiju uz Madagaskaru varētu būt kļūda. Konkrētajos apstākļos mēs aicinām nesūtīt delegāciju uz šo valsti, lai novērotu vēlēšanas, ko pašreizējā valdība organizē martā, jo šīs vēlēšanas tiek rīkotas, apejot Maputo nolīgumu. Es uzstāju, ka šajā situācijā, ņemot vērā šo vienošanos un pamatojoties uz Maputo noslēgto nolīgumu, mums nebūtu jāpiedalās šajā vēlēšanu novērošanas misijā.

Vienlaikus jānodrošina arī cilvēktiesību, demokrātisko principu un tiesiskuma pilnīga ievērošana šajā valstī. Ja šie nosacījumi tiks izpildīti, mēs varēsim to apspriest, bet es domāju, ka pašreizējā situācijā, pašreizējā kontekstā tā būtu kļūda.

Renate Weber, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, neskatoties uz Āfrikas Savienības un ANO iniciatīvām, Madagaskarai joprojām ir nestabilitātes problēmas. *Rajoelina* kungs atsakās dalīt varu un atbrīvojas no visiem, kas stājas viņam pretī. Viņš nesen apstiprināja savu nodomu rīkot vispārīgās vēlēšanas, neievērojot Maputo un Adisabebas nolīgumos paredzēto vēlēšanu kalendāru.

Tas nebūs pārspilējums, ja teiksim, ka *Andry Rajoelina* nekonstitucionālais režīms ir pārņēmis trīs varas un visiem spēkiem cenšas pakļaut sev arī plašsaziņas līdzekļus.

Madagaskarai par nelaimi iepriekšējā prezidenta režīma laikā pieļautie cilvēktiesību pārkāpumi turpinājās arī pēc tam, kad *Andry Rajoelina* bija pasludinājis sevi par Pārejas perioda iestādes priekšsēdētāju. Viņa vadītie drošības spēki bieži izmantoja vardarbīgu iejaukšanos, lai izklidinātu opozīcijas demonstrantus, un cilvēki tika nogalināti un ievainoti.

Savā 2010. gada 4. februāra ziņojumā *Amnesty International* norāda, ka deputāti, senatori, juristi, opozīcijas līderi un žurnālisti ir tikuši arestēti, patvaļīgi un nelikumīgi aizturēti un dažos gadījumos aresta laikā cietuši no cietsirdīgas izturēšanās, tomēr iestādes neveica nekādu izmeklēšanu.

Diemžēl fakti kārtējo reizi pierāda, ka tie, kas ieguvuši varu ar spēku, arī valda, pielietojot spēku.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, par šo rezolūcijas priekšlikumu ir vienots viedoklis. Nelikumīgais pārejas režīms ar *Andry Rajoelina* priekšgalā ved Madagaskaru pretī haosam. Tas gatavojas viegli uzvarēt gaidāmajās vēlēšanās, ko *Andry Rajoelina* ir izsludinājis 2010. gada martā, noslēdzot procesu, kam nav nekāda sakara ar demokrātiju un kura norise neatbilst Maputo un Adisabebas nolīgumiem.

Apšaubāmu politisku personību nelikumīga izvirzīšana, plaši cilvēktiesību pārkāpumi un deputātu, reliģisko līderu un civiliedzīvotāju vajāšana un nelikumīga arestēšana ir satraukusi starptautisko sabiedrību, tādēļ tā ievieša sankcijas. Madagaskaras dalība Dienvidāfrikas Attīstības kopienā un Āfrikas Savienībā ir apturēta. ASV liedz tai izmantot Āfrikas Izaugsmes un iespēju aktā paredzētās priekšrocības. Līdzekļu devēji no Starptautiskā Valūtas fonda ir samazinājuši savu budžetu par 50 %, ANO 15. februārī izvērtēs situāciju šajā valstī, un, cik man zināms, Eiropas Savienība ir apturējusi attīstības atbalsta sniegšanu Madagaskarai, bet turpina sniegt humāno palīdzību.

Šo iemeslu dēļ Madagaskaras iedzīvotāji, kuriem jāiztiek ar nepilnu dolāru dienā, atrodas traģiskā, katastrofālā situācijā. Mēs esam ļoti nobažījušies par šo situāciju, un šis kopīgais ārkārtas rezolūcijas priekšlikums apliecina mūsu bažas. Mēs atbalstām bijušā Mozambikas Republikas prezidenta *Joaquim Chissano* samierināšanas centienus un aicinām četrus politiskos grupējumus atgriezties pie sarunu galda. Cits risinājums nav iespējams. Mēs arī aicinām Āfrikas Savienību un Dienvidāfrikas Attīstības kopienu atjaunot kontaktus, lai nodrošinātu pārejas procesa pienācīgu pabeigšanu, un mēs aicinām Komisiju ziņot mums par konsultāciju procesu ar Madagaskaru, kas notiek saskaņā ar Kotonu nolīguma 96. pantu.

Bernd Posselt, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dažās no pasaules galvaspilsētām pastāv bažas, ka mūsu rezolūcijas priekšlikums varētu izraisīt situācijas saasināšanos Madagaskarā. Tomēr mūsu mērķis ir panākt mieru šajā reģionā. Jo īpaši vēlos pieminēt 14. un 15. pantu, kuros diezgan skaidri redzams uzsvars uz dialogu.

Āfrikas Savienība, Eiropas Savienība, ANO, kaimiņvalstis, Kontaktgrupa un Francija, kas ir pēdējā šajā sarakstā pēc kārtas, bet ne pēc nozīmīguma, — tām visām ir izteikts uzaicinājums sniegt savu ieguldījumu, lai (vismaz) četras dažādas politiskas kustības, kas darbojas Madagaskarā, rastu kopīgu pamatu savstarpējai izpratnei,

lai Madagaskaras valsts nesagrūtu, lai tā nevis virzītos tuvāk katastrofai, bet gan atrastu mierīgu risinājumu sarunu ceļā. Taču tas būs iespējams tikai tad, ja neviens nemēģinās tur nodibināt diktatūru, ja neviens neizstāsies no miera procesa un visas iesaistītās puses atgriezīsies pie sarunu galda. Pretējā gadījumā šai brīnišķīgajai, bet izpostītajai valstij nebūs nākotnes.

Marie-Christine Vergiat, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Madagaskarā notiek tas pats, kas daudzās citās pasaules valstīs, attiecībā uz kurām Eiropas Savienība ir parādījusi politiska spēka trūkumu. Jo īpaši tas attiecas uz Āfriku.

Ir pagājis gads, kopš *Andry Rajoelina* nelikumīgi sagrāba varu, un šķiet, ka lielā sala Madagaskara slīgst aizvien dziļāk sociālā, ekonomiskā un finanšu krīzē, kas tās iedzīvotājiem nav vajadzīga.

Patiesībā šī valsts ir kļuvusi par vienu no nabadzīgākajām valstīm pasaulē, kur lielais vairums iedzīvotāju iztiek ar nepilnu dolāru dienā. Cilvēktiesību pārkāpumi vērsas plašumā. Reliģiskie līderi, deputāti, žurnālisti un civilās sabiedrības vadoņi tiek iebiedēti un vajāti, arestēti un ieslodzīti cietumā.

Taču starptautiskā sabiedrība nav bijusi pārāk aktīva savos centienos, atsakoties atzīt, ka īstenībā tas bija valsts apvērsums un valdība, ko *Andry Rajoelina* izveidoja Madagaskarā, faktiski ir militāra valdība.

Madagaskara ir uz laiku izslēgta no Āfrikas Savienības un Dienvidāfrikas Attīstības kopienas. Kopš 2009. gada 2. februāra ir bijuši vairāki mēģinājumi uzlabot situāciju, arī piedaloties ANO un ES, kuru rezultātā tika noslēgti Maputo un Adisabebas nolīgumi. Taču, šķiet, ka kopš 2009. gada novembra šie nolīgumi ir iestrēguši, jo starp dažādajām iesaistītajām pusēm ir radušās domstarpības un dažas no tām atsakās piedalīties nolīgumu īstenošanā.

Mēs Eiropas Apvienotajā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālajā grupā uzskatām, ka ir pienācis laiks ļaut izteikties Madagaskaras tautai un pēdējais laiks ievērot demokrātijas likumus.

Andry Rajoelina, kurš ar stingru roku vada šo režīmu, vēlas organizēt vēlēšanas vienpusēji, neapspriežoties ar Madagaskaras tautu un pārkāpjot iepriekš minētos nolīgumus. Viņš vienpusēji noteica tā dēvēto „demokrātisko vēlēšanu” datumu — sākotnēji 2010. gada martā, bet tagad tiek runāts par laiku kaut kad starp marta beigām un 2010. gada nogali.

Tieši tāpēc mēs vēlamies, lai tiktu pastiprināta humānā palīdzība, uzsāktas tiesas prāvas un Eiropas Savienība izmantotu visu savu ietekmi, lai nodrošinātu civilās sabiedrības iesaistīšanos šajos pasākumos.

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētāja kungs, ja Āfrikas Savienība vēlas iegūt autoritāti un cieņu, kas kaut nedaudz līdzinātos tai, ko starptautiskajos jautājumos ir ieguvusi ES, Madagaskara noteikti ir tas gadījums, kad Āfrikas Savienībai būtu jārīkojas apņēmīgi. Tā vietā pēc prezidenta *Marc Ravalomanana* gāšanas mēs redzējam parasto svārstīšanos un gaudenu diplomātiju, kas diemžēl atgādina situāciju ar Zimbabvi. Āfrikas Savienībai ir laiks uzņemties pienākumus attiecībā uz Madagaskaru, kur politisks saspīlējums un haoss jau kādu laiku ir tipiska parādība. Ja Āfrikas Savienība nevar saņemties, lai atrisinātu šo problēmu, būtu tikai godīgi vaicāt, kādēļ gan tas būtu jādara ES.

Tomēr mums būtu jāturpina strādāt ar Madagaskaru, lai veicinātu raitu atgriešanos pie demokrātiskas valdības un sekmētu izlīgumu. Ir būtiski svarīgi saukt pie atbildības politiķus un militārpersonas, kas tika minēti saistībā ar cilvēktiesību pārkāpumiem un piedalījās tajos. Pārdomātas sankcijas pret *Andry Rajoelina* nelikumīgo režīmu arī būtu efektīvs veids, kā sodīt tos, kas vainojami ilgstošajā nestabilitātē, nekaitējot lielākajai daļai Madagaskaras iedzīvotāju, kuri droši vien ir ļoti neapmierināti ar saspīlējumu un vardarbības uzliesmojumiem viņu brīnišķīgajā valstī.

Cristian Dan Preda, PPE grupas vārdā. – (RO) Kā jau tika uzsvērts, nenoteiktība un politiskā nestabilitāte valda Madagaskarā jau vairāk nekā gadu. Lai gan sarunu procesā reizēm pavīdēja pa kādam cerību stariņam, *Andry Rajoelina* rīcība tikai kavē šo procesu, apgrūtinot konstitucionālas kārtības atjaunošanu.

Ar to es domāju pēc Maputo nolīgumu noslēgšanas ieceltā premjerministra atlaišanu, izstāšanos no sarunu procesa ar politiskajiem grupējumiem un nesen pieņemto lēmumu steidzīgi organizēt vēlēšanas, neievērojot iepriekš noslēgtos nolīgumus.

Es uzskatu, ka tas ir mēģinājums radīt likumības ilūziju un legalizēt režīmu, kas nāca pie varas pēc valsts apvērsuma, ko *Andry Rajoelina* nevar noliegt. Acīmredzami vienīgais veids, kā nodrošināt konstitucionālās kārtības atjaunošanu, ir panākt Maputo un Adisabebas nolīgumu pilnīgu īstenošanu.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos pievērst jūsu uzmanību faktam, ka visas grupas ir atbalstījušas šo rezolūcijas priekšlikumu. Un tam tā jābūt, jo šis ir ļoti svarīgs jautājums. Pretstatā iepriekšējiem runātājiem es gribētu pateikt, ka brīdī, kad mēs apsveram iespējas, kā sekmēt notikumu virzību uz, cerams, mierīgām vēlēšanām, mums būtu ne tikai jāveicina, bet arī aktīvi jāpieprasa vārda un preses brīvība šajā valstī. Mums jānodrošina, lai mēs, Eiropas pārstāvji, panāktu preses brīvību visās jomās, sniedzot visu šī mērķa sasniegšanai nepieciešamo finansiālo palīdzību. Mums arī jānodrošina pilnīgs atbalsts un centieni sadarboties, lai sniegtu finansiālo palīdzību saskaņā ar nolīgumiem, ko mēs esam noslēguši ar šo valsti.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ir ļoti smagi vērot situāciju Madagaskarā, kur pie varas ir persona, kas pārņēma šo valsti vardarbīgā ceļā un pārvalda to ar tikpat nežēlīgiem paņēmieniem un kuras atrašanās amatā nav atzinusi starptautiskā sabiedrība. Tādēļ es lietoju vārdu „persona”, nevis „prezidents”.

Lielāka daļa Madagaskaras iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Šajā valstī 7000 bērnu cieš no smaga pārtikas trūkuma, un politiskā krīze vēl vairāk pasliktina situāciju. Šī iemesla dēļ ir svarīgi, lai mēs kopā ar pārējo starptautisko sabiedrību palielinātu humāno palīdzību Madagaskarai.

Turklāt ir būtiski svarīgi izmeklēt un atklāt politiskās slepkavības, kas ir paveiktas šajā valstī, un šis uzdevums jāuztic neatkarīgai un objektīvai iestādei. Ja tas netiks izdarīts, būs grūti veicināt uzticēšanos un veikt pasākumus demokrātijas ieviešanai.

Par prioritāti ir jāizvirza uzdevums panākt, lai četri Madagaskaras politiskie grupējumi varētu sēsties pie sarunu galda un vienoties par turpmāko rīcību, lai šogad varētu notikt demokrātiskas vēlēšanas. Ir arī būtiski, lai Madagaskara neslēgtu nekādus līgumus par dabas resursiem, kamēr šajā valstī nav iecelta tautas pilnvarota valdība.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, runājot par Madagaskaru, iepriecinoši ir tas, ka mēs varam ziņot, ka ne tikai Eiropas Savienība ir norūpējusies par Kotonū nolīguma 96. panta ievērošanu šajā valstī, bet arī Āfrikas Savienība un Dienvidāfrikas Attīstības kopiena kā reģionālas organizācijas uzskata, ka vēl viens valsts apvērsums Āfrikā ir nepieņemams. Tomēr Āfrikas Savienībai un citām reģionālajām organizācijām ir salīdzinoši neliela pieredze gan šādu lēmumu pieņemšanā, gan to īstenošanā un aktīvā rīcībā.

Es ceru, ka nākamajā starptautiskās kontaktgrupas sanāksmē Adisabebā pēc nedēļas, 18. februārī, visi dalībnieki izpildīs savus uzdevumus un realizēs pilnvaras, nodrošinot visu Maputo noslēgto nolīgumu īstenošanu. Ar šādu aicinājumu es vērsos pie visiem dalībniekiem.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, atļaujiet man vispirms uzsvērt, cik ļoti mēs esam norūpējušies par šķēršļiem, kas kavē Maputo nolīgumu īstenošanu.

Kopš krīzes iestāšanās un konsultāciju sākšanas ar Madagaskaru saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu Komisija ir aktīvi atbalstījusi starptautiskās sabiedrības starpniecības centienus, kas ir ļāvuši sasniegt ievērojamu progresu, taču diemžēl joprojām nav nodrošinājuši efektīvu pārejas procesu. Mēs esam ļoti norūpējušies, jo progresa vietā ir vērojams regress un pastāv skaidrs risks atgriezties tajā pašā punktā, no kura mēs sākām 2009. gada martā.

Jūs piekritīsiet, ka tas, protams, var izraisīt politiskās un cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos un sadursmes starp Madagaskaras iedzīvotājiem. Mēs esam vairākkārt skaidri norādījuši, ka noraidām jebkādu vienpusējus procesus, kas novestu pie steigā organizētām vēlēšanām, kuras nenodrošinās krīzes ilglaicīgu risinājumu.

Tādēļ, atbildot uz godātā deputāta jautājumu, es vēlētos atzīmēt, ka mēs neesam gatavi atbalstīt šādu procesu ne politiski, ne finansiāli.

Āfrikas Savienības Komisijas priekšsēdētāja īstenotā iniciatīva ir mūsu pēdējā cerība. Starptautiskajā kontaktgrupā mēs esam gatavi kopā ar starptautisko sabiedrību izvērtēt Madagaskaras grupējumu reakciju un atkarībā no situācijas iesniegt priekšlikumus Padomes lēmumiem saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu.

Ja tiks pieņemts negatīvs lēmums, tam nebūtu jāietekmē projekti, kas dod tiešu labumu iedzīvotājiem, un mēs turpināsim un nepieciešamības gadījumā palielināsim humāno palīdzību apdraudētajām iedzīvotāju grupām.

Visbeidzot, atļaujiet man apliecināt jums, priekšsēdētāja kungs, Komisijas apņēmību aktīvi, pacietīgi un neatslābstoši darboties, lai atrastu iespēju atrisināt šo krīzi izlīguma ceļā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas. Balsošana notiks pēc debatēm.

10.3. Mjanma

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Mjanmu⁽³⁾.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, situācija Mjanmā turpina pasliktināties. Vai mums jāatceras Mjanmas valdības pārkāpumi pret tās tautu, Saharova balvas ieguvējas *Aung San Suu Kyi* nebeidzamais ieslodzījums un viņas izraidīšana, nepatiesi pamatojoties uz gaidāmo vēlēšanu nosodišanu?

Mjanmas valdība ir solījusi pāreju uz demokrātiju īstenot septiņos posmos, kas noslēgsies ar vēlēšanām. Tomēr, ja šīs vēlēšanas notiks saskaņā ar armijas pieņemto konstitūciju, un izskatās, ka stāvoklis ir tieši tāds, vienīgās vēlēšanu sekas būs 50 gadus ilgā militāra režīma leģitimizācija un armijas nodrošināšana ar 25 % vietu parlamentā. Mēs aicinām starptautisko sabiedrību, ieskaitot Ķīnu, Indiju un Krieviju, turpināt apvienot spēkus un izdarīt spiedienu uz Mjanmas valdību gan tāpēc, lai tā pārtrauktu šajā valstī notiekošos nopietnos cilvēktiesību pārkāpumus, gan lai izziņotā pāreja uz demokrātiju nepārvērstos par politisku farsu.

Filip Kaczmarek, autors. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, jebkuras valsts paziņojums par pirmajām vēlēšanām 20 gadu laikā parasti mūsos vieš optimismu. Tas modina cerību uz izmaiņām un demokratizāciju. Diemžēl iespējams, tikai retais no mums un tikai nedaudzi Mjanmas iedzīvotāji tic, ka gada beigās paredzētās vēlēšanas būs demokrātiskas un godīgas vai ka tās radīs kādas reālas izmaiņas. Mjanmas režīms ir problēma, ar kuru mēs esam saskārušies jau gadiem ilgi. Savā rezolūcijā mēs nosodām daudzos cilvēktiesību un pilsoņu brīvību pārkāpumus, kas Mjanmā notiek ik dienas. Mēs joprojām nezinām, ko teikt Mjanmas tautai par to, kā pārtraukt režīma cietsirdīgās darbības. Manuprāt, tikai kopīga rīcība var būt efektīva. Kopīga — ko es ar to domāju? Kuram būtu jārikojas? Kaimiņvalstīm? Valstīm, kurām ir plaša tirdzniecība un apmaiņa ar Mjanmas režīmu, tādā veidā to netieši finansējot, proti, Krievijai un Ķīnai? Protams, tām jābūt Eiropas Savienībai, Amerikas Savienotajām Valstīm un ANO — ar šādiem partneriem mēs varam panākt izmaiņas.

Marie-Christine Vergiat, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Mjanma kopš 1962. gada dzīvo militārās huntas jūgā, un tas ir viens no represīvākajiem režīmiem pasaulē. Pēdējie demokrātiski ievēlētie parlamenta deputāti tika ievēlēti 1990. gadā. Viņus visus arestēja vai piespieda atkāpties. Valstī ir 2000 reģistrētu politiski ieslodzīto, tajā skaitā vairāk nekā 230 budistu mūku, kuri 2008. gada septembrī piedalījās mierīgās demonstrācijās un kopš tā laika ir cietumā.

Vairāki desmiti tūkstošu — es teiktu simtiem tūkstošu — Mjanmas imigrantu dzīvo Taizemē, Indijā, Bangladešā un Malaizijā tādos apstākļos, kuri bieži vien ir ļoti bīstami un kuros pastāv cilvēku tirdzniecības risks. Desmitiem tūkstoši cilvēku ir pārvietoti pret viņu gribu. Šādā situācijā sevišķi apdraudēti ir žurnālisti. Pašlaik apcietināti ir vismaz 14 žurnālistu, un es vēlētos izcelt *Hla Hla Win* gadījumu: viņa ir 25 gadus veca žurnāliste, kurai piespieda 27 gadus cietumā par nelegālu motocikla importu, jo viņa uzdrošinājās apmeklēt budistu klosteri.

Hunta patiesi ir pasludinājusi jaunas vēlēšanas. Tāpat kā *de Keyser* kungs, arī es uzskatu, ka to vienīgais mērķis ir leģitimizēt pastāvošo valdību. Mēs nevaram nebūt skeptiski pret vēlēšanu rezultātu.

Šodien mēs vēlreiz enerģiski nosodīsim sistemātiskos cilvēktiesību pārkāpumus Mjanmā un aicināsim Mjanmas valdību sākt dialogu un nekavējoties pārtraukt rekrutēt armijā bērnus. Mēs vēlreiz lūgsim Ķīnas, Indijas un Krievijas valdību izmantot to ietekmi. Tomēr, komisāres kundze, es lūdzu jūs būt mūsu pārstāvei Komisijā un Padomē, lai Eiropas Savienība turpinātu ierobežojošus pasākumus pret Mjanmas valdību, jo, izņemot vārdus, mums nav ne mazākā reālā pierādījuma par demokrātiskām debatēm. Mēs aicinām jūs izvērtēt īstenoto pasākumu efektivitāti un darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka civiliedzīvotāji...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētāja kungs, es jau vairs neatceros, cik reižu iepriekšējo gadu laikā mēs te Parlamentā esam debatējuši par cilvēktiesību situāciju, kura Mjanmā ir nopietna un arvien pasliktinās, taču, ja vien mums kādreiz radīsies kārdinājums mīkstināt savus izteikumus par brutālo militāro huntas, mums vienīgi jāpaveras uz mūsu Parlamentu, lai atcerētos, kāpēc ir nepieciešams saglabāt un palielināt spiedienu uz ģenerāļiem. Es, protams, runāju par *Aung San Suu Kyi*, opozīcijas vadītāju un Nobela prēmijas

⁽³⁾ Sk. protokolu

laureāti, kuras portrets ir novietots redzamā vietā Parlamenta telpās gan Briselē, gan Strasbūrā. Viņai un viņas atbalstītājiem pastāvīgi tiek liegts izteikties. Tādēļ mazākais, ko mēs varam darīt, ir runāt viņu vārdā šeit un apsolt mūsu nelokāmu atbalstu viņu cīņā par pastāvīgām demokrātiskām pārmaiņām Mjanmā.

Mēs te esam pieminējuši arī situāciju, kādā ir *Rohingyas* minoritāte, pret kuru armija jau atkal īsteno nežēlīgu diskriminācijas un vajāšanas kampaņu, un daudziem cilvēkiem ir nācies bēgt uz kaimiņos esošo Bangladešu. Ģenerāļi var vienkārši ignorēt mūsu lūgumus, taču tādēļ tie nav mazāk vērtīgi, jo kā demokrātiem mums ir svinīgs pienākums nosodīt šādu nežēlību jebkurā pasaules malā, kurā ar to sastopamies.

Raül Romeva i Rueda, autors. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirms pāris mēnešiem man bija iespēja pie Taizemes un Mjanmas robežas apmeklēt dažus tūkstošus bēgļu, kuri pašreiz cer, ka varēs atgriezties mājās. Daži vienkārši cer nodzīvot līdz rītdienai.

Apmeklējuma laikā mēs tikāmies arī ar dažām opozīcijas grupām, tajā skaitā arī ar Nacionālo Demokrātijas līgu, kuras līdere, kā jau tika pieminēts, ir Saharova balvas ieguvēja *Aung San Suu Kyi*.

Mani vairākkārt mudināja uzmanīgi novērot un apstākļos, kuri ir līdzīgi pašreizējiem, neatbalstīt vēlēšanas, kuru pamatā ir pašas militārās huntas veikta konstitucionālā reforma, jo pašreizējos apstākļos bez šaubām tiek pārkāptas pamattiesības saistībā ar vārda brīvību un pulcēšanās brīvību, kas arī skaidri apdraud pārmaiņas, pārveidi un demokrātiskas reformas šajā valstī.

Tas tiesa, ka ir notikušas nelielas pārmaiņas. Tiesa, ka pērn, 2009. gadā, tika atbrīvoti simtiem ieslodzīto, tomēr faktiski viņu starpā bija ļoti maz politiski ieslodzīto.

Nopietna problēma ir tas, ka Mjanmā joprojām ir vairāk nekā 2100 politiski ieslodzīto. Šādā situācija nav iespējams apsvērt domu par brīvām, godīgām un demokrātiskām vēlēšanām.

Šī iemesla dēļ vispirms ir jāņem vērā tas, ka ir jābūt piemērotiem apstākļiem, lai varētu notikt vēlēšanas. Jebkāds dialogs, kurš mums ļautu uzlabot situāciju, būtu vērtējams pozitīvi, taču ar noteikumu, ka šie cilvēki tiek bez nosacījumiem atbrīvoti un ka tiek sniegtas garantijas, kas ļauj bēgļiem atgriezties. Šajā kontekstā man jāizsaka konkrēts lūgums Komisijai. Lielas bažas sagādā tā finansējuma samazinājums, kurš ir paredzēts šim reģionam un bēgļiem. Pastāv neatliekamas vajadzības. Runa ir par simtiem tūkstošiem cilvēku, kuriem ir nepieciešama mūsu palīdzība. Tādēļ es uzskatu, ka būtu ļoti nesamazināt šo finansējumu.

Thomas Mann, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, cilvēktiesību situācija Mjanmā turpina strauji pasliktināties: politiskās represijas, ko papildina militārā un seksuālā vardarbība, bērnu sistemātiska rekrutēšana kareivju rindās, 2000 politiski ieslodzīto. Pirmās it kā brīvās vēlēšanas, kuras ir paredzētas šā gada rudenī, ir pilnīgs farss. Opozīcijas partijas pareizi dara, ka plāno tās boikotēt. Īpašu satraukumu rada *Rohingyas* minoritātes stāvoklis, jo vairāk nekā 200 000 tās pārstāvju dzīvo bēgļu nometnēs. Daudzi ir aizbēguši uz kaimiņos esošo Bangladešu, pa ceļam tiekot nežēlīgi vajāti.

Es ļoti priecājos par Bangladešas gatavību atļaut mūsu EP delegācijai attiecībām ar Dienvidāzijas valstīm iebruukt valstī un veikt izmeklēšanu. Mēs rīt izlidojam uz Daku, lai no tiešiem avotiem ievāktu informāciju par situāciju Koksbarā un Bandarbanas reģionā. Tomēr jau tagad ir skaidrs, ka, lai izdzīvotu, vajātajiem *Rohingyas* pārstāvjiem ir nepieciešama visaptveroša starptautiska aizsardzība. Eiropas Savienībai ir jāturpina nosodīt Mjanmas valdības rīcību, līdz beidzot sāk parādīties kādas progresā pazīmes demokrātijas jomā.

Justas Vincas Paleckis, S&D grupas vārdā. – (LT) Tāpat kā mans kolēģis *Tannock* kungs, es vēlos teikt, ka šī nav pirmā reize, kad mēs šeit Parlamentā, kurš diemžēl šajā laikā vienmēr ir pustukšs, esam debatējuši par cilvēktiesību briesmīgo stāvokli Mjanmā. Arī es pats par to nesen runāju.

Es vēlētos domāt, ka pēc šodienas debatēm Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības teiktajam būs lielāks efekts. Kādēļ? Jo šodien mēs cilvēktiesības pasaulē apspriežam pirmoreiz pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un ar to ir ieviesti vairāki amati, to skaitā arī Augstā pārstāvja ārlietu un drošības politikas jautājumos amats, kuru ar Parlamenta apstiprinājumu ieņem *Catherine Ashton*. Tagad Eiropas Savienībai ir efektīvāka iespēja tieši ietekmēt gan situāciju Mjanmā, gan situāciju citās valstīs, kurās tiek pārkāptas tiesības.

Es domāju, ka laikā pirms Mjanmas vēlēšanām mēs spēsim kaut ko panākt tikai tad, ja saskaņosim savu rīcību ar lielāku valstu — Ķīnas, Indijas, ASV un Krievijas — rīcību.

Tomasz Piotr Poręba, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, līdz šim starptautiskās sabiedrības lūgumi Mjanmā ievērot cilvēktiesības faktiski nav devuši pilnīgi nekādu rezultātu. Mjanmas cietumos joprojām ir tūkstošiem politiski ieslodzīto, un armija turpina slepkavot, spīdzināt un apcietināt. Mjanmas opozīcijas

vadītāja, Nobela Miera prēmijas laureāte *Aung San Suu Kyi* daudzus gadus atrodas mājas arestā un ir saņēmusi arī trīs gadu cietumsodu. Tādā veidā hunta vēlas novērst viņas kandidēšanu gaidāmajās vēlēšanās.

Mjanma ieņem pirmo vietu arī apkaunojošajā to valstu sarakstā, kurā bieži tiek vajāti reliģisko minoritāšu pārstāvji, tajā skaitā kristieši. Hunta uzskata, ka karenim, kuri ir kristieši, būtu pilnībā jāpazūd no Mjanmas teritorijas. Pagājušajā gadā karenu bēgļi atrada patvērumu no represijām Taizemē. Pašreiz, neraugoties uz starptautiskajiem protestiem, Taizemes valdība gatavojas piespiedu kārtā repatriēt un masveidā deportēt vairāk nekā 4000 karenus, kuri tad būs pakļauti turpmākām sankcijām. Mūsu pienākums šeit, Eiropas Parlamentā, ir aicināt ievērot reliģisko minoritāšu, ieskaitot kristiešu, tiesības visā pasaulē.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz cilvēktiesībām Mjanma ir viena no neaizsargātākajām valstīm pasaulē. Cilvēktiesību pārkāpumu saraksts ir bezgalīgs, un nešķiet, ka situācija uzlabotos.

Savā rezolūcijā mēs esam minējuši tikai dažas problēmas. Es domāju, ka tās galvenais mērķis ir darīt zināmu, ka mēs esam informēti par Mjanmā notiekošo un joprojām turpinām to novērot.

Mums arī jāizsaka pateicība Taizemei, kura atsauc savu uztraucošo lēmumu likt bēgļiem atgriezties Mjanmā. Pagājušajā nedēļā es vairākkārt sazinājos ar Taizemi pēc tam, kad tā bija paziņojusi par saviem plāniem likt šiem cilvēkiem atgriezties. Karenu bēgļiem tika draudēts ar piespiedu darbu, spīdzināšanu, iespējamu piespiedu rekrutēšanu armijā un kājnieku mīnu izvietošanu rajonā, no kura viņi bēga. Es biju ļoti atvieglota, kad uzzināju, ka pēc sarunām nedēļas nogalē ar cilvēktiesību organizācijām un starptautisko sabiedrību Taizeme nolēma neīstenot plānus saistībā ar bēgļu atgriešanos. Es ceru, ka ES kopā ar pārējo starptautisko sabiedrību varēs pēc iespējas drīzākā laikā piedāvāt palīdzību Taizemei un meklēt alternatīvu risinājumu karenu bēgļu problēmai.

Marc Tarabella (S&D). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, jau atkal Mjanma ir Eiropas Parlamenta rezolūciju priekšlikumu galvenais temats saistībā ar cilvēktiesību pārkāpumiem. Jau atkal mēs atklāti nosodām situāciju Mjanmā, jo izskatās, ka nav nekādu uzlabojumu tās attieksmē pret saviem pilsoņiem un ka šajā valstī ir ārkārtīgi nepieciešama demokrātiska rīcība.

Citas valstis gadu gaitā ir progresējušas, bet Mjanma turpina neierobežoti pārkāpt savu pilsoņu pamattiesības. *Aung San Suu Kyi*, opozīcijas simboliskā lidere, joprojām ir mājas arestā, veselās iedzīvotāju grupas tiek deportētas, rekrūšu vervētāji padara bērnus par kareivjiem, un pastāvošā režīma pretinieki ir apcietināti. Visus piemērus nemaz nevar šeit uzskaitīt.

Mēs ceram, ka gaidāmās vēlēšanas noritēs brīvi un ka opozīcijas partijas un ikviens, kas vēlas kandidēt vēlēšanās, varēs īstenot šīs pamattiesības. Mēs arī ceram, ka novērotāji varēs apliecināt, ka šīs vēlēšanas ir brīvas un ka to norisē nav nekādu pārkāpumu, piemēram, militārās huntas plānu izmantot vēlēšanu urnu režīma leģitimizācijai.

Monica Luisa Macovei (PPE). - Priekšsēdētāja kungs, militārā hunta valda Mjanmā, izmantojot represijas un veicot nopietnus un sistemātiskus cilvēktiesību pārkāpumus. Es kā vēlētā pilsoņu pārstāve aicinu 2010. gadā organizēt brīvas un godīgas vēlēšanas, lai Mjanmā izveidotu likumīgu valdību. Pašreizējā prasība, ka vismaz 25 % parlamenta deputātu ir jābūt aizsardzības dienestu vadītāja izvēlētiem armijas pārstāvjiem, nesaskan ne ar kādu veselā saprāta redzējumu par to, kas ir likumīga valdība.

Otrkārt, es vēlos norādīt, ka militārās huntas valdība 2005. gadā parakstīja ANO konvenciju par korupcijas novēršanu, taču to neratificēja. Ratifikācija tomēr ir uzskatāma tikai par pirmo soli, jo cīņā pret korupciju vislielākā nozīme ir īstenošanai. Korupcija rada nabadzību un patvaļi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Mjanmas lēmums pirmo reizi 20 gadu laikā rīkot parlamenta vēlēšanas var nozīmēt soli virzienā uz demokratizāciju, ja šoruden plānotās vēlēšanas būs godīgas. Citiem vārdiem sakot, tām, pirmkārt, jābūt vispārējām, un jebkuram pilngadīgam pilsonim ir jābūt tiesīgam balsot vai kandidēt vēlēšanās, ieskaitot arī Nobela prēmijas laureāti *Aung San Suu Kyi* un 2000 citus opozīcijas aktīvistus, kuri pašlaik ir apcietināti politisku iemeslu dēļ. Otrkārt, vēlēšanās jāpiedalās arī vairākiem miljoniem to mjanmiešu, kuri baidoties no spīdzināšanas un nāves, bijuši spiesti bēgt uz Taizemi, Bangladešu vai Indiju. Viņiem būtu jānodrošina iespēja balsot viņu agrākajā dzīvesvietā. Treškārt, Mjanmas armijas pārstāvjiem nevajadzētu garantēt 25 % vietu parlamentā, jo tas ir pretrunā demokrātijas pamatprincipam un jau no paša sākuma izkropļo vēlēšanu rezultātus. Visbeidzot, Mjanmas valdībai ir jāievēro noteikums par balsojuma slepenību un jāatļauj starptautisko novērotāju un Mjanmas plašsaziņas līdzekļu klātbūtne vēlēšanās.

Ja Mjanmas valdība ignorēs šīs prasības, es domāju, ka obligāti būtu jāturpina ierobežojošu pasākumu īstenošana pret režīmu saskaņā ar rezolūcijas 16. punktu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Militārā hunta ir solījusi 2010. gadā rīkot brīvas, demokrātiskas vēlēšanas. Ir svarīgi, lai starptautiskā sabiedrība un, protams, ES, turpinātu izdarīt spiedienu uz huntu ar mērķi nodrošināt, ka pāreja uz demokrātiju tiešām notiek. Mums arī jāpārlicinās, ka daudzās etniskās minoritātes, kuras dzīvo Mjanmā, tiek atbilstoši pārstāvētas vēlēšanās. Tas varētu izbeigt regulāri uzliesmojošos etniskos konfliktus. Ķīna, iespējams, ir vispiemērotākā valsts ķīniešu minoritātes tiesību aizstāvēšanai, tomēr vispirms tai vajadzētu uzlabot attieksmi pret tās pašas minoritātēm tibetiešiem un uiguriem. ES var ticami un efektīvi izdarīt spiedienu tikai tādā gadījumā, ja tā nodrošina, ka minoritāšu tiesības tiek ievērotas visās tās dalībvalstīs. Kamēr vien Eiropas Savienības teritorijā, un es nerunāju tikai par Slovākiju, pastāv valodas likumi, kamēr vien Eiropas Savienībā tiek atjaunots likums par kolektīvu vainu veidā, kas ir pretrunā Otrā pasaules kara faktiem, un kamēr vien Eiropas Savienībā tiek liegta minoritāšu, viņu dzimtās valodas un tiesību pastāvēšana, Eiropas Savienība nevar izdarīt spiedienu ne ticami, ne sekmīgi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, cilvēktiesību situācijas straujā pasliktināšanās, ko Mjanmā izraisa militārā hunta, rada arvien vairāk nežēlīgas asinsizliešanas. Reliģisko grupu vajāšana, etniskā tīrīšana un izraidīšana, tūkstošiem politiski ieslodzīto, kā arī režīma politisko pretinieku spīdzināšana, nolaupīšana un apcietināšana ir Mjanmas ikdiena. Jaunā konstitūcija un it kā gaidāmās pseidovēlēšanas situāciju, protams, nekādi neuzlabos.

Patiesībā arī ES delegācijas un Parlamenta paštaisnās rezolūcijas neko nepanāks. Runājot politiski reālistiskā valodā, mums būtu jāvērs visi Savienības spēki uz to, lai liktu Ķīnai, Indijai un Krievijai pievienot savu politisko ietekmi spiedienam uz Mjanmas valdību ar mērķi uzlabot cilvēktiesību situāciju šajā valstī. ES arī būtu jāmudina Mjanmas kaimiņvalstis izmantot savu ietekmi, lai liktu tai uzlabot situāciju cilvēktiesību jomā.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kāds no runātājiem jau pieminēja, ka mēs šeit Parlamentā jau agrāk esam diskutējuši par Mjanmu. Es domāju, ka mums ir jāturpina diskutēt par Mjanmu, jo tā joprojām ir viena no represīvākajām un noslēgtākajām valstīm pasaulē. Kā norāda dažādas ANO aģentūras un cilvēktiesību aizstāvēšanas organizācijas, sistemātiski personas tiesību pārkāpumi joprojām ir Mjanmas ikdiena.

Pašreizējā tendence ir arestēt cilvēkus par politisko uzskatu paušanu. Ir ziņots arī par nežēlīgām represijām pret opozicionāriem, vienalga, vai viņi ir studentu kustības vai budistu mūku kopienas pārstāvji.

Es nedomāju, ka pašlaik ir iespējams apsvērt vēlēšanu organizāciju, jo, pirmkārt un galvenokārt, ir nepieciešams apspriešanās process, kurā būtu iesaistītas visas politiskās partijas. Citādi bez brīva, atklāta, iekļaujoša procesa Mjanmas demokrātija joprojām ir militārpersonu vadīts farss.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, kā deputāti ļoti skaidri norādīja, Mjanmā turpinās nopietni cilvēktiesību pārkāpumi. Militārā valdība nav atsaukusies starptautiskajiem aicinājumiem pārtraukt šos cilvēktiesību pārkāpumus, un tā arī nav atbrīvojusi politiski ieslodzītos, tajā skaitā *Aung San Suu Kyi*. Ir palielināts spiediens uz *Rohingya* minoritāti, lai piespiestu viņus atstāt valsti, un sociāli ekonomiskie apstākļi turpina pasliktināties. Aptuveni 80 % iedzīvotāju dzīvo lauku teritorijās, un sāk rasties nopietnas problēmas lauksaimniecībā un pārtikas ražošanā.

ES ir vairākkārt pieņēmusi deklarācijas, kurās nosoda cilvēktiesību pārkāpumus. ES ir arī palielinājusi sankcijas un vienlaikus mudinājusi Mjanmas kaimiņvalstis — ASEAN, Ķīnu, Indiju — izmantot arī diplomātisko spiedienu, un dažas kaimiņvalstis tā dara. Turklāt ES ir aktīvi atbalstījusi ANO centienus. Šie pasākumi ir militārajai valdībai radījuši sarežģījumus, taču nav tai likuši mainīt savu rīcību.

Tagad militārā valdība ir solījusi 2010. gadā rīkot vēlēšanas kā soli virzienā uz pakāpenisku atteikšanos no varas. Mēs šīs vēlēšanas varēsīm vērtēt tikai tad, kad tiks publicēts vēlēšanu likums un kad mēs redzēsīm, vai vēlēšanu process tiek organizēts skaidri un godīgi. Tikmēr ES vēlas sākt dialogu ar pašreizējo valdību, lai pārliecinātu to izmantot vēlēšanas kā iespēju mainīt situāciju un sākt pozitīvu periodu Mjanmas vēsturē.

Ar to es vēlos skaidri norādīt, ka ES nevēlas Mjanmu izolēt. Mēs faktiski esam lielākie humānās un ar to saistītās palīdzības sniedzēji tajā valstī. Lielākā daļa mūsu palīdzības tiek sniegta lauku teritorijām, jo īpaši deltas reģionam, kas joprojām atkopjas pēc ciklona *Nargis*. Palīdzību saņem arī bēgļu nometnes pie Taizemes robežas. Mums arī būtu jāzina, ka ANO īpašā referenta sagatavotais ziņojums ir ļoti tiešs un skaidrs. Mēs atbalstām ANO īpašo referentu un esam gatavi viņam palīdzēt.

Taču mēs arī zinām, ka tieša rīcība cilvēktiesību jomā Mjanmā nav iespējama. Piemēram, ES netiks uzaicināta novērot vēlēšanas, tādēļ mums jālieto netieši līdzekļi. Ar šādu apsvērumu visās mūsu palīdzības programmās

ir iekļauti noteikumi par cilvēktiesībām. Mūsu vērtību — cilvēktiesību ievērošanas un dialoga — veicināšanai mums ir jādemonstrē ļoti skaidra nostāja. Šodien Parlaments vienprātīgi demonstrēja šādu skaidru nostāju, un esmu pārliecināta, ka mūsu teiktais tiks sadzirdēts. Es arī uzskatu, ka mums nevajadzētu uzdevumu atgādināt Mjanmai par tās saistībām nodot tās kaimiņvalstīm. Mums pašiem jāturpina tas darīt. Mums ir tieši jāsākas sadarboties ar iestādēm cilvēktiesību aizsardzības jautājumā, un mēs turpināsim to darīt.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas. Balsošana notiks debašu beigās.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Mjanmā joprojām ir ļoti satraucoša situācija cilvēktiesību jomā, jo Mjanmas iestāžu prioritāte ir varas saglabāšana, nevis pilsoņu izdzīvošana. Es vēlos izteikt solidaritāti Mjanmas tautai tās ciešanās, kad to apspiež militāra hunta, kura pastāvīgi pārkāpj tās cilvēktiesības piespiedu darba, cilvēku tirdzniecības, bērnu darba un seksuālās varmācības veidā. Lai veicinātu brīvu, taisnīgu un pārredzamu vēlēšanu norisi 2010. gadā, ir svarīgi nekavējoties atbrīvot politiski ieslodzītos, tajā skaitā arī opozīcijas vadītāju un Nacionālās Demokrātijas līgas līderi *Aung San Suu Kyi*, kuru Eiropas Parlaments 1990. gadā pagodināja ar Saharova balvu un kura 1991. gadā ieguva Nobela Miera prēmiju. Šī iemesla dēļ es mudinu Eiropas Savienību pieņemt saskaņotu stratēģiju un veidot attiecības ar Mjanmas kaimiņvalstīm, īpaši ar Ķīnu un Indiju, tā, lai veicinātu pārredzamu vēlēšanu norisi Mjanmā.

11. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Balsošanas rezultātu sīkāks izklāsts (sk. protokolu))

11.1. Venecuēla (B7-0093/2010)

11.2. Madagaskara (B7-0099/2010)

11.3. Mjanma (B7-0105/2010)

Priekšsēdētājs. – Balsošanas laiks ir beidzies.

12. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

13. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

14. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)

15. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

16. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

17. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Paziņoju, ka Eiropas Parlamenta sesija tiek pārtraukta.

(Sēdi beidza plkst. 16.25)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 6 (Gay Mitchell) (H-0016/10)

Temats: Stratēģija klimata jomā pēc Kopenhāģenas konferences

Ņemot vērā to, ka Kopenhāģenā notikušās sarunas par klimatu gandrīz izgāzās un to rezultātā netika definēts viens nēpārprotams vai saistošs pienākums, kāda konkrēti ir Padomes stratēģija, lai nodrošinātu, ka 2010. gada sarunas Mehiko nekļūst par tādu pat neizmantotu iespēju, kādas bija sarunas Kopenhāģenā 2009. gadā? Kā Eiropas Savienība varētu izmantot savu ietekmi, lai uzņemtos vadību, ja tādu neuzņemas ne Ķīna, ne ASV?

Jautājums Nr. 7 (Kathleen Van Brempt) (H-0035/10)

Temats: Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana par 30 %

Komisija ierosina, lai Eiropas Savienība noteiktu CO₂ emisiju samazināšanas mērķus. Tā pieprasa rūpnieciski attīstītajās valstīs līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju par 30 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētāja teikto Eiropa tic, ka šo mērķi varētu sasniegt, un cer šajā jautājumā panākt globālu vienošanos. Tagad izrādās, ka Padomē tomēr trūkstot vienotības jautājumā par to, vai ir jānosprauž šis mērķis. Vai jautājums par 30 % mērķi tiek apspriests? Kādus pasākumus Padome veiks, lai tomēr varētu īstenot šo nozīmīgo un ambiciozo mērķi?

Jautājums Nr. 8 (Pat the Cope Gallagher) (H-0039/10)

Temats: Klimata pārmaiņas — situācija pēc Kopenhāģenas konferences

Kādus īpašus pasākumus Padome īsteno kopā ar mūsu starptautiskajiem partneriem, tostarp Amerikas Savienotajām Valstīm, Indiju, Ķīnu, Brazīliju un Krieviju, laikā pēc Kopenhāģenas augstākā līmeņa klimata pārmaiņu sanāksmes COP-15, lai nodrošinātu, ka tiek turpināti centieni panākt vērienīgu globālu nolīgumu klimata pārmaiņu jomā?

Kopīga atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Savienība un tās dalībvalstis atbalsta neatkarīgu, kvantificētu mērķi samazināt emisijas par 20 % līdz 2020. gadam visā ekonomikas mērogā, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Eiropas Padome 2009. gada decembrī, atkārtoti apstiprinot ES apņemšanos veicināt sarunu procesu, kurā tiktu parakstīts juridiski saistošs starptautisks nolīgums attiecībā uz periodu pēc 2012. gada, akcentēja, ka šo mērķi varētu palielināt līdz 30 %, ja citas ekonomiski attīstītākās valstis apņemtos veikt līdzvērtīgu emisiju samazinājumu un jaunattīstības valstis sniegtu adekvātu ieguldījumu atbilstoši to pienākumiem un attiecīgajām spējām.

Šobrīd, ņemot vērā arī 2009. gada decembrī Kopenhāģenā notikušās ANO Klimata pārmaiņu konferences iznākumu, zināmu kā Kopenhāģenas vienošanās, Eiropas Savienības izklāstītie noteikumi saistībā ar 30 % emisiju samazinājumu vēl nav izpildīti.

Šajā situācijā un, kā paskaidrots 2010. gada 28. janvāra vēstulē ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām izpildsekretāram, paužot savu vēlmi atbalstīt Kopenhāģenas vienošanos ES un tās dalībvalstis atkārtoti apstiprināja apņemšanos līdz 2020. gadam sasniegt 20 % siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu, salīdzinot ar 1990. gadu, kā arī nosacījuma piedāvājumu 2020. gadā pāriet uz 30 % samazinājumu, salīdzinot ar 1990. gadu, ja citas ekonomiski attīstītākās valstis apņemtos veikt līdzvērtīgu emisiju samazinājumu un jaunattīstības valstis sniedz adekvātu ieguldījumu atbilstoši to pienākumiem un attiecīgajām spējām.

ES joprojām ir gatava uzņemties vadību starptautiskajās sarunās par klimata pārmaiņām attiecībā uz periodu pēc 2012. gada.

Padome turpina vērtēt Kopenhāģenas konferences iznākumu. Mums visiem ir jāpārskata un jānovērtē nesenās sarunas un jānosaka metodes, kā pārvarēt atklātos šķēršļus starp galvenajiem izpildītājiem. Šajā ziņā nozīmīgs devums mūsu pārdomām būs Komisijas veiktā analīze.

Dialoga turpināšanai ar mūsu starptautiskajiem partneriem visos līmeņos būs izšķirošu nozīme, saglabājot dinamiku starptautiskajās klimata sarunās.

Eiropas Parlaments tiks informēts visās procesa stadijās.

*
* *

Jautājums Nr. 9 (Justas Vincas Paleckis) (H-0018/10)

Temats: Eiropas Savienības attiecību ar Baltkrieviju juridiskais pamats

Novembrī notikušās Padomes sanāksmes laikā netika pieņemts lēmums par iespējām atsākt Partnerības un sadarbības nolīguma starp Eiropas Savienību un Baltkrieviju ratifikāciju, par kuru sarunas notika 1995. gadā un kurš tika "iesaldēts" 1997. gadā, nedz arī par šīs potenciālās ratifikācijas iespējamo grafiku. Dažas dalībvalstis uzskata, ka būtu lieki atgriezties pie novecojuša līguma. Citas apliecina, ka šā nolīguma ratifikācija nodrošinātu Eiropas Savienības un Baltkrievijas sadarbībai juridisku pamatu un piešķirtu jaunu impulsu Eiropas Savienības un Baltkrievijas attiecību stiprināšanai.

Vai pēc Spānijas valdības domām, kura prezidē Padomi, šis nolīguma ratifikācijas process būtu jāatsāk? Ja atbilde ir apstiprinoša — kad tas būtu jādara? Ja atbilde ir noliedzoša, kādus pasākumus Padomes prezidentūra veiks, lai izveidotu nepieciešamo juridisko pamatu Eiropas Savienības un Baltkrievijas attiecību stiprināšanai?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

2009. gada novembrī Padome pārskatīja situāciju Baltkrievijā. Sakarā ar praktiska progressa trūkumu jomās, kuras noteiktas Padomes 2008. gada oktobra secinājumos, Padome nespēja atcelt esošos ierobežojošos pasākumus pret dažām Baltkrievijas amatpersonām. Tāpēc tā nolēma līdz 2010. gada oktobrim pagarināt ierobežojošos pasākumus, kas noteikti Kopējā nostājā 2006/276 KĀDP, kuras darbība pagarināta ar Kopējo nostāju 2009/314/KĀDP.

Tomēr, lai veicinātu progresu ES noteiktajās jomās, Padome vienlaikus nolēma pagarināt dažām Baltkrievijas amatpersonām uzlikto ceļošanas aizlieguma pārtraukumu.

Eiropas Savienība atkārtoti apstiprina gatavību padziļināt savas attiecības ar Baltkrieviju, ņemot vērā turpmāku demokrātiskas sabiedrības veidošanos Baltkrievijā, cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu, kā arī palīdzēt valstij sasniegt šos mērķus. Atkarībā no Baltkrievijas panākumiem šajās jomās Padome ir gatava veikt turpmākus pasākumus, lai pastiprinātu līgumiskās attiecības ar Baltkrieviju. Tikmēr Padome aicina Komisiju izteikt priekšlikumu par kopīgu pagaidu plānu, lai izvirzītu reformu prioritātes, kā ierosmi izmantojot rīcības plānus, kas izstrādāti saistībā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku, kuru paredzēts īstenot ar Baltkrieviju.

*
* *

Jautājums Nr. 10 (Mairead McGuinness) (H-0021/10)

Temats: Tiesības uz īpašumu ārvalstīs

Neatkarīgi no dalībvalsts kompetences attiecībā uz noteikumiem, kas reglamentē īpašumtiesību sistēmu, vai Padome ir informēta par to problēmu ievērojamo skaitu, ar kurām daudzi ES iedzīvotāji saskaras saistībā ar tiesībām uz īpašumu nevis savā, bet kādā citā dalībvalstī?

Jo īpaši, kādu rīcību Padome ir īstenojusi saistībā ar Parlamenta rezolūciju (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0192&language=LV>) par "Spānijā notiekošās ekstensīvās urbanizācijas ietekmi uz Eiropas Savienības pilsoņu individuālajām tiesībām, vidi un ES tiesību aktu piemērošanu"?

Vai Padome rīkosies, aicinot dalībvalstis rūpīgi izvērtēt un pārskatīt visus tiesību aktus, kas attiecas uz privātpersonām, kam pieder īpašums, lai pārtrauktu EK līgumā, Pamattiesību hartā, Eiropas Cilvēktiesību

konvencijā un attiecīgajās ES direktīvās, kā arī citās konvencijās, kuru līgumslēdzēja puse ir ES, noteikto tiesību un pienākumu pārkāpumus?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Godājamam deputātam jāatgādina, ka ES Padomei nav vispārēju pilnvaru attiecībā uz īpašumtiesībām, pilsētu būvniecību un zemes izmantošanu. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 345. pantu līgumi patiešām nekādi neierobežo noteikumus, kas reglamentē īpašumtiesību sistēmu dalībvalstīs.

Tāpēc attiecīgie pasākumi, lai labotu situāciju, kuru piemin godājamais deputāts, tagad ir jāveic atbilstošām kompetentām Spānijas varas iestādēm.

*
* *

Jautājums Nr. 11 (Vilija Blinkevičiūtē) (H-0023/10)

Temats: Piekļuve darba tirgum un darba vietu saglabāšana personām ar invaliditāti

Eiropā pašlaik ir vairāk nekā 65 miljoni personu ar invaliditāti, no kuriem 78 % ir izslēgti no darba tirgus un viņiem nav nekādu iespēju atrast darbu. Vairākums no viņiem ir atkarīgi no sociālajiem pabalstiem, un viņu ienākumi nepārprotami ir zemāki nekā personām, kurām veselība ir laba. Šajā ekonomikas un finanšu krīzes periodā personām ar invaliditāti ir trīsreiz lielāka varbūtība zaudēt darbu nekā personām bez invaliditātes. Spānijas prezidentūra savā programmā gan ir apņēmusies aizsargāt invalīdu tiesības, bet tā nav paredzējusi nevienu konkrētu pasākumu vai iniciatīvu attiecībā uz personu ar invaliditāti piekļuvi darba tirgum un viņu darba vietu saglabāšanu.

Kā Padome domā garantēt iespējas atrast un saglabāt darba vietas invalīdiem, jo īpaši ņemot vērā faktu, ka 2010. gads ir proklamēts par "Eiropas gadu nabadzības un sociālās atstumtības novēršanai"? Ja visiem piešķirtu kaut ierobežotu pabalstu, miljoniem personu ar invaliditāti Eiropas Savienībā būtu piekļuve darba tirgum un viņi varētu kļūt par neatkarīgiem pilsoņiem, kuri vairs nav diskriminācijas upuri.

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Nodarbinātības politika ir joma, kurā būtiski ir ilgtermiņa pasākumi. Veicot pasākumus atbilstoši līgumos definētajām kompetencēm, Padome cenšas aktīvi iesaistīties, nodrošinot, lai personas ar invaliditāti varētu piedalīties darba tirgū ar vienlīdzīgiem noteikumiem ar pārējiem.

Padome īpaši konsekventi ir uzsvērusi nozīmi, kāda ir invalīdu nodarbinātības veicināšanai saistībā ar Lisabonas stratēģiju, tostarp pašreizējās nodarbinātības politikas pamatnostādņēm.

2008. gada marta rezolūcijā Padome aicināja dalībvalstis un Komisiju nodrošināt cilvēkiem ar invaliditāti piekļuvi darba tirgum, tostarp uzlabot līdzdalību darba tirgū.

Nesen pieņemtajos 2009. gada 30. novembra secinājumos par "Darba tirgus iekļaušanas veicināšanu" Padome atkārtoti apstiprināja apņemšanos saistībā ar ekonomisko krīzi un ES stratēģiju 2020. gadam integrēt darba tirgū sabiedrības grupas, kas atrodas neizdevīgā stāvoklī.

2008. gada vasarā Padome un Eiropas Parlaments kopīgi nolēma noteikt 2010. gadu par Eiropas gadu nabadzības un sociālās atstumtības novēršanai. Eiropas gada prioritātes ietver izglītību un mācības, tostarp mācības digitālā analfabētisma izskaušanai un vienlīdzīgas piekļuves IKT veicināšanu, īpašu uzmanību veltot personu ar invaliditāti un viņu ģimeņu vajadzībām, kā arī citām grupām un personām neaizsargātās situācijās.

Atklājot konferenci, kura norisinājās Madriē pagājušā gada janvārī, Spānijas prezidentūra izteica apņemšanos īpašu uzmanību pievērst grupām, kuras pakļautas vislielākajam izstumtības riskam, tostarp personām ar invaliditāti.

Kaut arī nediskriminācija Lisabonas līgumā ir noteikta par vienu no Eiropas Savienības mērķiem, jau pirms desmit gadiem Padome aktīvi strādāja, lai nodrošinātu, ka personas ar invaliditāti varētu vienlīdzīgi ar pārējiem piedalīties darba tirgū, un pieņēma Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei

pret nodarbinātību un profesiju. Šī direktīva aizliedza tādu diskrimināciju attiecībā uz nodarbinātību un profesiju, kuras pamatā ir vairāki iemesli, tostarp invaliditāte.

*
* *

Jautājums Nr. 12 (Georgios Papanikolaou) (H-0026/10)

Temats: Drošība internetā

Francijas Kibernozieģumu novēršanas centra (CERTA) un Vācijas Federālā informācijas drošības biroja (BSI) jaunākie paziņojumi par ieteikumu nelietot Microsoft pārlūkprogrammu Internet Explorer saistībā ar programmas nespēju nodrošināt internetā datu drošību ir ļoti satraukuši interneta lietotājus Grieķijā un visā Eiropā. Vienlaikus izplatīta informācija, ka Ķīnas varas iestādes mēģina iegūt personas datus, lai tos izmantotu pret Ķīnas cilvēktiesību aizstāvjiem. Turklāt vairums interneta kompāniju cenzē internetā ievietotās informācijas saturu saskaņā ar Ķīnas valdības noteikumiem un nosacījumiem.

Vai Padome šajā sakarībā var atbildēt uz turpmāk minētajiem jautājumiem. Vai Padome ir veikusi kādus pasākumus, lai Eiropas iedzīvotājus laikus brīdinātu par problēmām saistībā ar internetā ievietotās informācijas drošību?

Kā Padome nodrošinās internetā ievietoto personas datu konfidencialitāti un drošību, kā arī efektīvāku drošības kontroli attiecībā uz tādām programmām kā interneta pārlūkprogramma Internet Explorer?

Kāda ir Padomes nostāja jautājumā par Ķīnas varas iestāžu pieprasīto internetā ievietotās informācijas politisko cenzūru, uzspiežot šādu praksi kompānijām, kas darbojas Ķīnā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Patērētāju aizsardzība pret personas datu izpaušanas pārkāpumiem un surogātpastu ir galvenā prioritāte jaunajos telekomunikāciju noteikumos, par kuriem Eiropas Parlaments un Padome vienojās pagājušā gada beigās. Lai mudinātu operatorus rīkoties atbildīgi, apstrādājot un uzglabājot savu klientu personīgo informāciju, ar šiem jaunajiem noteikumiem tiek ieviesti obligāti paziņojumi par personas datu izpaušanas pārkāpumiem, t. i., sakaru pakalpojumu sniedzējiem ir pienākums informēt valsts iestādes un savus klientus par drošības pārkāpumiem, kas var ietekmēt viņu personas datus.

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantā ir noteiktas pamattiesības uz personas datu aizsardzību. Eiropas juridisko pamatu personas datu aizsardzības jomā veido 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personas datu aizsardzību, ar ko attiecībā uz personas datu apstrādi tiek noteikti būtiski nosacījumi, ar kuriem tiek uzlikta saistība personas datu apstrādātājiem un atzītas datu subjektu tiesības. 2002. gada 12. jūlija Elektronisko komunikāciju Direktīvā 2002/58/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2009/136/EK, izklāstīti noteikumi un aizsargpasākumi, kuri jāievēro, apstrādājot personas datus un citu slepenu informāciju, nodrošinot elektronisko sakaru pakalpojumus. Turklāt direktīvā iekļauti nosacījumi par ieviešanu un izpildi, lai nodrošinātu atbilstību noteikumiem. Tajā noteiktas arī sankcijas un pasākumi, kas izmantojami pārkāpumu gadījumos, kā arī noteikti mehānismi efektīvas izpildes nodrošināšanai.

Programmatūras programmu, piemēram, Internet Explorer, drošība, pirmkārt, ir šādu programmu komerciālo piegādātāju atbildība. Saistībā ar jaunajiem telekomunikāciju noteikumiem dalībvalstis tiek aicinātas veicināt informācijas sniegšanu galalietotājiem par pieejamiem piesardzības pasākumiem un mudināt tos veikt nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu savus termināļus pret vīrusiem un spieģprogrammatūru.

Padome 2009. gada 7. decembra secinājumos norādīja, ka tās prioritāte ir stiprināt ES rīcību attiecībā uz saistību starp vārda brīvību un jaunām tehnoloģijām. Cilvēktiesību aizstāvju pamatnostādnes Padome ir veltījusi papildu uzmanību cilvēktiesību veicināšanai valstīs, kuras atbalsta nepiemērotus ierobežojumus attiecībā uz internetu un citām jaunām tehnoloģijām.

*
* *

Jautājums Nr. 13 (Seán Kelly) (H-0027/10)**Temats: Priekšlikums par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē**

Vai Padome var informēt Parlamentu par virzību sarunās, kas notiek Padomē, attiecībā uz priekšlikumu par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Lai gan ir sasniegts būtisks progress, Padome nespēja panākt politisku vienošanos par šo jautājumu 2009. gada decembrī. Diskusijas Padomē galvenokārt bija pievērstas izmaksu atlīdzināšanai ārpuslīguma veselības aprūpes nodrošinātājiem un ārvalstīs dzīvojošiem pensionāriem. Kompromisu meklējumu nolūks bija pilnīgi ievērot Eiropas Kopienas tiesu praksi, saglabājot dalībvalstu tiesības organizēt pašām savu veselības aprūpes sistēmu.

Spānijas, Beļģijas un Ungārijas prezidentūru 18. mēnešu programmā ir noteikts, ka pārrobežu veselības aprūpes sistēmu turpinās izstrādāt Padome. Turklāt Spānijas prezidentūra 2010. gada 26. janvārī jau ir apstiprinājusi Eiropas Parlamentam, ka tā turpinās pielikt visas pūles, lai sasniegtu vienošanos Padomē.

Prezidentūras mērķis ir panākt, lai Direktīva par pārrobežu veselības aprūpi tiktu dibināta uz kopējām vērtībām un principiem, kurus Padome 2006. gada jūnijā pasludināja par ES Veselības aprūpes sistēmu pamatu. Tādējādi pacientiem, kuri dodas uz ārvalstīm saņemt veselības aprūpi, tiktu nodrošinātas visas garantijas attiecībā uz veselības aprūpes kvalitāti un drošību neatkarīgi no ārstēšanās dalībvalsts un veselības aprūpētāja veida.

Līdzīgi kā iepriekšējām prezidentūrām arī Spānijas prezidentūras mērķis ir atrast risinājumus, kuri radītu pareizu līdzsvaru starp pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē un dalībvalstu atbildību par veselības pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizāciju un sniegšanu. Turklāt šai direktīvai būtu jāpapildina tiesības, kas pacientiem jau ir ES līmenī, ar tiesību aktiem par sociālā nodrošinājuma shēmu saskaņošanu.

Lai gūtu sekmes, Padome rēķinās ar jaunās Komisijas atbalstu, lai panāktu vienošanos tās sanāksmes laikā 2010. gada 8. jūnijā. Tas ļautu iesniegt šo direktīvu otram lasījumam Eiropas Parlamentā, lai tā tiktu ieviesta pēc iespējas drīzāk.

*
* *

Jautājums Nr. 14 (Catherine Bearder) (H-0033/10)**Temats: Bērnu tirdzniecība un adopcija no Haiti uz Eiropu**

Nesenā zemesrīce Haiti jau ir prasījusi simtiem tūkstošu cilvēku dzīvību, bet tiem neskaitāmi daudzajiem bērniem, kas kļuvuši par bāreņiem un palikuši bez uzraudzības, lielākās šausmas, iespējams, vēl tikai nāksies piedzīvot. ANO Bērnu fonds ir publicējis vairākus ziņojumus par to, ka bērni no Haiti tiek izvesti nelikumīgi vai bez pienācīgiem dokumentiem.

Kādus pasākumus Padome veic, lai nodrošinātu, ka neviens no šiem bērniem netiek ievests Eiropā un nešķērso tās teritoriju, būdams bērnu tirdzniecības upuris, un ka attiecībā uz tiem bērniem, kas nokļuvuši Eiropā adopcijas rezultātā, ir ievērotas pieņemtās drošības procedūras? Kādus pasākumus veic Haiti strādājošie Eiropas dienesti, atbalstot Haiti valdības centienus pastiprināt modrību izceļošanas punktus, lai novērstu bērnu nelikumīgu izvešanu no Haiti? Vairākas ES dalībvalstis jau ir paātrinājušas kārtību par bāreņiem tiesiski atzītu bērnu likumīgai ieceļošanai attiecīgajā valstī; ko ir darījusi Padome, lai sagatavotu kopēju ES nostāju par paātrinātu kārtību bērnu adopcijai no Haiti un novērstu iespēju, ka uz Eiropu tiek izvesti bērni, attiecībā uz kuriem pārbaude vēl nav pienācīgi veikta?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Situācija Haiti, jo īpaši bērnu ārkārtējā neaizsargātība pēc zemesrīces 2010. gada 12. janvārī, Padomi nopietni uztrauc.

Problēma ir milzīga. Pat pirms zemestrīces Haiti bija apmēram 380 000 bez uzraudzības vai bez vecākiem palikušu bērnu. Pēc postošās zemestrīces ir aptuveni līdz vienam miljonom pieaudzis to bērnu skaits, kas ir atstāti bez uzraudzības, kam ir dzīvs viens no vecākiem vai kas ir bez vecākiem.

Jautājums par bāreņu un citu neaizsargātu bērnu situāciju Haiti tika ierosināts pēdējā Ārlietu padomes sēdē 2010. gada 25. janvārī. Īpaša uzmanība tika pievērsta nepieciešamībai nodrošināt pienācīgu palīdzību bērniem, jo īpaši tiem, kas nelaimes dēļ palikuši bez vecākiem.

Jānorāda, ka visas dalībvalstis, izņemot vienu, ir līgumslēdzējas puses 1993. gada 29. maija Hāgas konvencijai par bērnu aizsardzību un sadarbību starpvalstu adopcijas jautājumos. Konvencijas mērķis ir noteikt obligātos standartus šajā jomā. Nosakot bērnu tiesības un intereses par pašām svarīgākajām, tā respektē un aizsargā arī izcelsmes ģimeņu un audžuģimeņu tiesības. Dalībvalstīm ir jānodrošina konvencijas pareiza īstenošana attiecībā uz haitiešu bērniem.

Bērnu adopcijas jautājums galvenokārt ir problēmjautājums atsevišķās dalībvalstīs. Tomēr nesen ir pastiprināti ES kopējie centieni attiecībā uz cilvēku tirdzniecības apkarošanu. 2009. gada 30. novembrī Padome vienojās par "Darbības dokumentu (AOP) par to, kā stiprināt ES ārpolitikas aspektu, aktīvi apkarojot cilvēku tirdzniecību; ceļā uz ES vispārējām cilvēku tirdzniecības apkarošanas darbībām"⁽⁴⁾. Tajā cilvēku tirdzniecības ārpolitikas aspekts risināts, stiprinot partnerību ar trešām valstīm, reģioniem un starptautiskām organizācijām. Šis darbības dokuments nodrošina ES un tās dalībvalstīm konsolidētu pamatu attiecībā uz pasākumiem, kas vērsti pret cilvēku tirdzniecību, un tajā ietverts ārpolitisko darbību kopsavilkums, kā arī sadarbības pasākumi, lai risinātu cilvēku tirdzniecības pamatcēloņus izcelsmes valstīs. To noteikti var piemērot situācijai Haiti.

Padome turpinās stingri uzraudzīt situāciju Haiti sadarbībā ar ANO, dalībvalstīm un Komisijas dienestiem, kuri aktīvi darbojas uz vietas.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Georgios Toussas) (H-0036/10)

Temats: Valsts apvērsums Hondurasā

Trešdiena, 2010. gada 27. janvāris, ir zvēresta nodošanas diena Porfirio Lobo Soza, kurš tiek uzskatīts par uzvarētāju huntas kandidātu 2009. gada 29. novembrī Hondurasā notikušajā vēlēšanu farsā, ko raksturoja represijas, vardarbība, krāpšana un galvenokārt Hondurasas Tautas pretošanās frontes (FNRP) pieprasītais vēlēšanu vispārējais boikots (saskaņā ar oficiālajiem datiem šīs vēlēšanas boikotējuši vairāk par 50 %, bet saskaņā ar FNRP datiem — 65–70 % vēlētāju), un tāpēc šo vēlēšanu rezultāti ir atzīstami par spēkā neesošiem. Kopš pagājušās ceturtdienas pēc FNRP aicinājuma tiek rīkotas demonstrācijas, lai protestētu pret šo vēlēšanu farsu, ko sarīkoja apvērsuma vaininieki. Demonstrāciju mērķis ir nosodīt Porfirio Lobo pārstāvētās oligarhijas turpmāku diktatūru. Tauta pauž apņemšanos turpināt cīņu pat nāvējošu represiju apstākļos, kas pēdējo divu mēnešu laikā ir sasniegušas kulmināciju.

Vai Padome atzīst Hondurasā pučistu huntas rīkotā vēlēšanu farsa rezultātus? Vai tā atzīst pučistu Porfirio Lobo un huntas izveidotu valdību? Vai tā nosoda huntas pastrādātās nāvējošās represijas pret tautu? Kāda ir Padomes nostāja attiecībā uz Hondurasas tautas cīņu pret diktatūru, lai atgūtu brīvību?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus

Padome nožēlo, ka nolīgums Tegucigalpa/San José netika pilnīgi īstenots pirms vēlēšanām 2009. gada 29. novembrī. Šī nostāja tika ļoti skaidri pausta prezidentūras deklarācijā, ko tā izdeva ES vārdā 2009. gada 3. decembrī. No otras puses, Padome uzskata, ka vēlēšanas ir nozīmīgs pasākums krīzes atrisināšanā un ka Hondurasā būtu jānodrošina turpināt šo ceļu.

Kopš vēlēšanām novembrī ES ir aicinājusi visas darbojošās personas, tostarp par prezidentu ievēlēto Lobo, meklēt dialogu, lai panāktu nacionālu samierināšanos un atjaunotu konstitucionālo un demokrātisko kārtību valstī, gaidot, ka tās uzņemsies pilnu atbildību šajā ziņā.

⁽⁴⁾ 11450/5/09 CRIMORG 103 JAIEX 49 RELEX 618 JAI 432

2010. gada 20. janvārī Lobo kunga un visu citu prezidenta amata kandidātu parakstītais Nacionālās samierināšanās un demokrātijas stiprināšanas nolīgums, kurā ņemti vērā nolīguma Tegucigalpa/San José galvenie elementi un paredzēts adekvāts un cienījams risinājums prezidenta Zelaya statusam, ko pieprasa ES (pats Zelaya kungs to ir akceptējis), ir svarīgs pirmais solis uz priekšu. Tāpēc 27. janvārī pēc prezidenta Lobo inaugurācijas Augstais pārstāvis izdeva deklarāciju ES vārdā, mudinot viņu nekavējoties pārvērst rīcībā šajā nolīgumā minētās iniciatīvas, tostarp izveidot Taisnības komisiju. ES cer, ka šie notikumi tiks īstenoti ātri, lai pavērtu ceļu straujai attiecību normalizēšanai ar Hondurasu.

Visa šā procesa gaitā ES ir paudusi dziļas bažas par ziņotajiem cilvēktiesību pārkāpumiem valstī (tostarp cilvēktiesību aizstāvjiem izteiktajiem draudiem, patvaļīgas aizturēšanas un miermīlīgu protestētāju apspiešanas gadījumiem) un atgādinājusi de facto valdībai par tās saistībām saskaņā ar Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Amerikas valstu organizācijas hartu un Amerikas Konvenciju par cilvēktiesībām. ES turpina uzstāt, lai visas darbojošās personas veicinātu un respektētu tiesiskumu, labu pārvaldību un cilvēktiesības.

*
* *

Jautājums Nr. 16 (Charalampos Angourakis) (H-0038/10)

Temats: Pret imperiālistisku intervenci Haiti

Haiti iedzīvotāji pašreiz pārcieš vēl nepieredzētu traģēdiju pēc valstī notikušās zemestrīces. Vairāk nekā 75 000 bojā gājušo ir apglabāti masu kapos, 1,5 miljoni cilvēku ir bezpajumtnieki, 3 miljoni — ievainoti un aplēsts, ka upuru skaits sasniedz 200 000. Pārtraukta elektroenerģijas un ūdens piegāde. Pārtikas pamatproduktus melnajā tirgū pārdod par nepieņemamām cenām. Valsts vadītāji, ANO ierēdņi un humanitārās organizācijas apsūdz ASV administrāciju, ka tā šo traģēdiju izmanto, lai valstī īstenotu militāru okupāciju. Haiti uzturas 16 000 ASV karavīru un, aizbildinoties ar humānās palīdzības sniegšanu, ārkārtīgi apgrūtina medikamentu un pārtikas produktu izplatīšanu utt. ES ir nosūtījusi policijas vienības un nehumanitāro palīdzību, kas izmaksājusi simtiem miljonu eiro.

Vai ES Haiti plāno īstenot tādu pašu politiku, kādu īsteno ASV? Vai Padome nosoda humānās palīdzības izmantošanu kā ieganstu tam, lai trešām valstīm un to iedzīvotājiem uzspiestu politisku un militāru kundzību?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome piekrīt godājamā locekļa uzskatam, ka Haiti ir saskārusies ar bezprecedenta lieluma traģēdiju. 12. janvāra zemestrīce izraisījusi neskaitāmu dzīvību zaudējumu un postu, pasliktinot jau tā traušlo situāciju valstī.

ES un dalībvalstis ir novērtējušas postu un reaģējušas ātri un efektīvi no pašām pirmajām dienām pēc zemestrīces. 18. janvārī Augstā pārstāve Ashton kundze sasauca Ārlietu padomes ārkārtas sēdi un vienojās par ļoti nozīmīgu sākotnējo ES reakciju, tostarp nozīmīgu finansiālo palīdzību.⁽⁵⁾

25. janvārī Ārlietu padome piekrita pozitīvi reaģēt uz ANO īpašo prasību par papildu atbalstu humānās palīdzības pārvešanai un piegādei un ANO stabilizācijas misijas Haiti (MINUSTAH) darbībai, lai nodrošinātu adekvātu drošību uz vietas. Šie pasākumi ietver inženiertehnikas speciālistu un iekārtu nodrošinājumu uz autoceļiem ar neregulējamu kustību, lai veicinātu palīdzības pienākšanu, jūras loģistikas iespējas, kas var darboties bez ostu aprīkojuma, un kolektīvu ES ieguldījumu MINUSTAH policijas spēju stiprināšanai, tostarp to dalībvalstu ieguldījumu, kuras ir Eiropas Žandarmērijas spēku dalībnieces.

Tomēr Padome nav informēta par jebkādiem mēģinājumiem izmantot humāno palīdzību tādā veidā, kā to raksturojis godājamais loceklis. No paša sākuma ES ir apsveikusi globālo reakciju uz šo krīzi un stingri atbalstījusi ANO gatavību uzņemties starptautiskās palīdzības darba vadīšanu un koordinēšanu. ES ir arī uzsvērusi, ka palīdzības un turpmākā rekonstrukcijas darba pamatā jābūt izpratnei par vajadzībām un tas jāpārzina Haiti varas iestādēm.

⁽⁵⁾ Uz 1. februāri ES kopējā humānā palīdzība, tostarp plānotie galvojumi, ir EUR 212 miljoni, reaģējot uz zemestrīci Haiti (18 dalībvalstis un Komisija). Precizēts skaitlis tiks sniegts pirms plenārsesijas jautājumu laikam.

25. janvārī Monreālā notikušās sanāksmes "Haiti draugi" dalībnieki, tostarp ES un ASV, atzina Haiti valdības nepārtraukto vadību un suverenitāti un vairākkārt atkārtoja savu apņemšanos respektēt saskaņotu, loģisku un visaptverošu pieeju, lai apmierinātu Haiti neatliekamās, vidēja termiņa un ilgtermiņa vajadzības. Ciktāl tas attiecas uz Padomi, šie principi neapšaubāmi būs ES politikas virzības pamatā.

*
* *

Jautājums Nr. 17 (Brian Crowley) (H-0041/10)

Temats: ES un ASV attiecības

Vai Padome var izklāstīt konkrētas darbības, ko tā veiks nākamajos sešos mēnešos, lai veidotu ciešākus ekonomiskos sakarus starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, ņemot vērā pasaules mēroga ekonomiskās problēmas, ar kurām mums visiem nākas saskarties?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus

ES un ASV ir galvenie savstarpējie ekonomiskie partneri, kuri veido lielākās divpusējās tirdzniecības attiecības pasaulē. Šīs attiecības nodrošina 14 miljonus darbavietu. Tā kā ES un ASV cenšas atgriezties pie ilgtspējīgas izaugsmes, ir būtiski, lai tās kontrolētu situāciju attiecībā uz protekcionisma pieaugumu un pretotos pieaugošajiem tirdzniecības un investīciju ierobežojumiem, kas ir īpaši svarīgi tagadējā ekonomiskajā situācijā. Kā daļu no šīs pieejas Padome ir apņēmusies īstenot pēdējā, 2009. gada 3. novembrī notikušajā, ASV un ES samītā panāktās vienošanās.

Lai atbalstītu ekonomisko pieaugumu un darbavietu radīšanu transatlantiskajā tirgū, Padome palīdzēs sniegt stratēģisko virzienu ES un ASV Transatlantiskai ekonomiskai padomei (TEC), jo īpaši izveidojot sakritīgas metodes regulējuma izstrādei pamatnozārēs, tostarp marķēšanā, energoefektivitātē un nanotehnoloģijās, novērtējot reglamentējošās sadarbības metodes, tostarp savstarpējas atzišanas nolīgumus, pārbaudot rekomendējošu standartu izmantošanu regulējuma atbalstīšanai, sadarbojoties drošas tirdzniecības un starptautisko īpašumtiesību jomā un izveidojot jaunu ASV un ES inovāciju dialogu.

Padome arī turpinās atbalstīt transatlantisko finansiālo reglamentējošo sadarbību, jo īpaši izmantojot finanšu tirgu regulējošo dialogu, kurā apspriež tādas regulējuma reformas, kas būtībā ir sakritīgas. Tā arī centīsies saglabāt finanšu sistēmas integritāti, veicināt brīvu un godīgu konkurenci, nodrošināt patērētāju un investoru veselīgu aizsardzību un samazināt vai izslēgt regulatīvās arbitražas iespējas. Padome darbosies gan divpusējās debatēs ar ASV, gan daudzpusējās diskusijās, jo īpaši G20 procesā.

Papildus tam Padome centīsies panākt ES un ASV aviācijas nolīguma otrā etapa noslēgšanu 2010. gadā. Tikai šis nolīgums vien varētu dot ieguvumu, nodrošinot apmēram 80 000 darbavietu.

*
* *

Jautājums Nr. 18 (Liam Aylward) (H-0043/10)

Temats: Eiropas Solidaritātes fonds — robežlielumu samazināšana un avansa maksājumu mehānisms

Tā kā Eiropā aizvadītajos mēnešos bijuši arvien nelabvēlīgāki laika apstākļi un nodarīti postījumi mitekļiem, uzņēmumiem un lauksaimniecībai, liela uzmanība pievērsta Eiropas Solidaritātes fondam un par to tiek uzdots daudz jautājumu.

Komisija un Parlaments iesnieguši Padomei jaunas Solidaritātes fonda regulas priekšlikumu, turklāt viens no svarīgiem šī dokumenta aspektiem ir ierosinājums samazināt robežlielumus attiecībā uz t. s. lielām katastrofām līdz 0,5 % no nacionālā kopienākuma vai EUR 1 miljardam 2007. gada cenās (atkarībā no tā, kurš rādītājs ir zemāks). Pašlaik šie robežlielumi ir 0,6 % no nacionālā kopienākuma vai EUR 3 miljardi 2002. gada cenās.

Svarīgi, ka priekšlikumā paredzēta arī iespēja pēc katastrofas piemeklētās valsts lūguma piešķirt tai avansa maksājumus, — šādu mehānismu nelaimes piemeklētajos reģionos augstu novērtētu laikā tieši pēc katastrofas.

Vai Padome var norādīt, kad tā gatavojas izskatīt šo priekšlikumu, jo īpaši ņemot vērā minētā fonda arvien pieaugošo nozīmi? Vai Padome var apliecināt, ka tiks izskatīts arī avansa maksājumu piešķiršanas mehānisms?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus

Padome nevar sniegt norādi par to, kad tā paredz nodarboties ar šo priekšlikumu divu iemeslu dēļ:

A) priekšlikums, uz ko atsaucies godājamais deputāts, ir izraisījis nopietnas bažas dalībvalstu vidū. Patiesi, no paša diskusijas sākuma liels skaits delegāciju pretojās katram būtiskam priekšlikuma elementam — paplašinātajai darbības jomai, samazinātajiem robežlielumiem un politiskajiem kritērijiem. Ir grūti iedomāties, kā iespējams panākt progresu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu;

B) 2008. gada 22. jūlijā Padome pieņēma secinājumus, kuru pamatā ir Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 3/2008 par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda rīcības ātrumu, efektivitāti un elastīgumu 2002.–2006. gadā. Šajos secinājumos Padome uzsvēra, ka tobrīd tā nesaskata vajadzību veikt regulējuma pārskatīšanu.

No otras puses, tiklīdz Padome saņems Komisijas un Augstā pārstāvja kopējo priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (TFEU) 222. pantu, Spānijas prezidentūra paredz nodrošināt, ka drīz tiek pieņemts lēmums, ar ko nosaka pasākumus TFEU 222. pantā minētās solidaritātes klauzulas īstenošanai.

*

* *

Jautājums Nr. 19 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0045/10)

Temats: Izredzes noslēgt asociācijas nolīgumu ar Centrālamerikas valstīm

2009. gada valsts apvērsums Hondurasā un tam sekojošā konstitucionālā krīze ir bijuši galvenais šķērslis ES un sešu Centrālamerikas valstu (Kostarikas, Salvadoras, Gvatemalas, Hondurasas, Nikaragvas un Panamas) asociācijas nolīguma izstrādes pabeigšanai. Kāda ir prezidentūras nostāja attiecībā uz politisko un konstitucionālo stāvokli Hondurasā pēc 2009. gada prezidenta vēlēšanām? Vai tās radījušas piemērotus apstākļus Hondurasas valdības likumības pilnīgai atzīšanai, un vai tās veicina minētā asociācijas nolīguma, tostarp brīvās tirdzniecības nolīguma, noslēgšanu ar Centrālamerikas valstīm?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā norādīts prezidentūras deklarācijā, kas izdota ES vārdā 2009. gada 3. decembrī, ES nožēlo, ka nolīgums Tegucigalpa/San José netika pilnīgi īstenots pirms vēlēšanām 2009. gada 29. novembrī. Tomēr ES uzskata vēlēšanas par nozīmīgu pasākumu krīzes atrisināšanā.

2010. gada 20. janvārī Lobo kunga un visu citu prezidenta amata kandidātu parakstītais Nacionālās samierināšanās un demokrātijas stiprināšanas nolīgums ir svarīgs pirmais pasākums. Nolīgumā ņemti vērā nolīguma Tegucigalpa/San José galvenie elementi un paredzēts adekvāts un cienījams risinājums prezidenta Zelaya statusam, ko pieprasa ES (pats Zelaya kungs to ir akceptējis). 27. janvārī pēc prezidenta Lobo inaugurācijas Augstais pārstāvis izdeva deklarāciju ES vārdā, mudinot viņu nekavējoties izpildīt šajā nolīgumā minētās iniciatīvas, tostarp izveidot Taisnības komisiju. ES cer, ka šie notikumi tiks īstenoti ātri, lai ļautu normalizēt attiecības ar Hondurasu, tādējādi bruģētu ceļu sarunu atjaunošanai par asociācijas nolīgumu starp ES un Centrālameriku.

ES turpinās atbalstīt konstitucionālas un demokrātiskas kārtības atjaunošanu un nacionālās samierināšanas procesu Hondurasā.

*

* *

Jautājums Nr. 20 (Ryszard Czarnecki) (H-0047/10)

Temats: Finanšu politikas un budžeta politikas saskaņošana Savienības dalībvalstīs

Vai J. L. Zapatero paustie ierosinājumi par finanšu politikas un nodokļu politikas saskaņošanu ir visas Padomes nostāja vai arī Spānijas premjerministra personiskais viedoklis? Šāds jautājums rodas saistībā ar bažām, ko šī ideja raisa Polijā un citās "jaunajās" Savienības valstīs.

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Attiecībā uz finanšu pakalpojumu politiku Eiropas Padome sanāksmē 2009. gada decembrī secināja, ka bija nepieciešama visaptveroša izejas stratēģija, kuras pamatā būtu saskaņota pieeja. Tā arī apsveica Komisijas nodomu stingri uzraudzīt pamatotu atbildības principu īstenošanu un aicināja finanšu sektoru nekavējoties īstenot saprātīgu kompensāciju praksi.

Šobrīd risinās sarunas par virkni nozīmīgu tiesību aktu priekšlikumu, lai uzlabotu regulējumu un pārvaldību finanšu pakalpojumu sektorā. Tie ietver jaunu struktūru finanšu uzraudzībai Eiropā, grozījumus Kapitāla prasību direktīvā un projektu direktīvai par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem, kurā būtu jāpievēršas arī pienācīgas atbildības politikas jautājumiem. Mēs atzinīgi vērtējam Komisijas nodomu iesniegt tiesību aktu priekšlikumus 2010. gadā, lai uzlabotu atvasināto instrumentu tirgu stabilitāti un pārredzamību.

Attiecībā uz nodokļu politiku jānorāda, ka harmonizācijas līmeņi mainās, sākot ar ļoti intensīvas netiešo nodokļu harmonizācijas ar direktīvām par pievienotās vērtības nodokli, akcīzes nodokli (alkoholiskajiem dzērieniem, tabakas izstrādājumiem un minerālūļām) un elektroenerģijas aplikšanu ar nodokli, līdz mazāk intensīvai tiešo nodokļu harmonizācijai, kur uzmanība īpaši pievērsta grupas iekšējo dividendu dubultaplūkšanas likvidēšanai (Direktīva par mātes uzņēmumiem un meitasuzņēmumiem), procentiem un honorāriem (Direktīva par procentiem un honorāriem) un pārrobežu uzņēmumu saplūšanas atvieglošanai (Direktīva par uzņēmumu saplūšanu).

Papildus tam ES tiesību aktos ir pausti centieni uzlabot savstarpējo palīdzību un sadarbību starp nodokļu administrācijām, izmantojot direktīvas par ietaupījumu nodokli un par nodokļu prasījumu noteikšanu un iekasēšanu tiešo nodokļu, PVN un akcīzes nodokļu jomā. Īpaša uzmanība pievērsta sadarbībai starp dalībvalstīm, lai apkarotu krāpniecību nodokļu jomā.

Tiešo nodokļu jomā joprojām tiek risināts labas pārvaldības nodokļu jautājums, jo īpaši:

Savienības iekšējās situācijās, cenšoties panākt vienošanos par grozījumiem direktīvā par ietaupījumu nodokli un direktīvā par administratīvo sadarbību nodokļu jomā;

arējās attiecībās, apspriežot krāpšanas apkarošanas nolīgumu ar Lihtenšteinu un piešķirot pilnvaras Komisijai apspriest krāpšanas apkarošanas nolīgumus ar citām trešām valstīm (Andoru, Monako, Sanmarīno un Šveici).

Netiešo nodokļu jomā un saistībā ar cīņu pret krāpniecību ar PVN ļoti būtiski pieaugs nozīme EUROFISC, kas ir decentralizēts dalībvalstu informācijas apmaiņas tīkls par krāpšanas PVN jomā. Attiecībā uz PVN Padome jau izstrādā direktīvas priekšlikumu par elektronisku PVN rēķinu izrakstīšanas noteikumiem, kas ir nozīmīgs elements administratīvo procedūru vienkāršošanai un uzņēmējdarbības izmaksu samazināšanai.

Visbeidzot ir būtiski, lai tiktu panākts progress energoproduktu nodokļu struktūras izmainīšanā, pamatojoties uz vides kritērijiem, un Padome ir gatava izskatīt turpmākos Komisijas ierosinājumus šajā jomā.

Protams, Komisijas pienākums ir iesniegt ierosinājumus Padomei un Eiropas Parlamentam attiecībā uz finanšu vai nodokļu politiku Eiropas Savienības līmenī, kas jārisina saskaņā ar Līgumā izklāstītajām procedūrām.

*
* *

Jautājums Nr. 21 (Marian Harkin) (H-0048/10)

Temats: Uztura bagātinātāji

ES prezidentvalsts Spānija šonedēļ organizē tikšanos ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) un citu par pārtikas nekaitīgumu atbildīgo iestāžu konsultatīvā foruma vecākajām amatpersonām un ekspertiem (11. un 12. februārī) — vai prezidentvalsts var paskaidrot, ko tā cer iegūt no šīs tikšanās, un vai tā uzskata, ka papildus EFSA veiktajiem zinātniskajiem pētījumiem būtu arī jāņem vērā citi zinātniskie riska novērtēšanas atzinumi, nosakot augšējo devas līmeni vielām, kas uzskaitītas Direktīvas 2002/46/EK I pielikuma <http://www.europa.eu.int/rapid/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+QT+H-2010-0048+0+DOC+XML+V0//LV&language=LV> | "def1#def1" ?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Tikšanās, uz ko atsaucas godājamais deputāts, attiecas uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes konsultatīvo forumu. Tā ir platforma, kas savieno EFSA ar visu 27 dalībvalstu pārtikas drošības iestādēm, tāpēc katru dalībvalsti pārstāv par riska novērtēšanu atbildīgā valsts iestāde. EFSA konsultatīvais forums tiekas regulāri (4–5 reizes gadā) — katru reizi citā ES dalībvalstī. Nākamā, trīsdesmit piektā, sanāksme notiks Sevilā 11. un 12. februārī.

Jānorāda, ka konsultatīvā foruma darba kārtību izstrādā pati EFSA, nevis prezidentūra. Cik mums zināms, tad jautājums par uztura bagātinātājiem nav iekļauts darba kārtībā 2010. gada 11. un 12. februāra sanāksmei Sevilā. Ņemot vērā šīs sanāksmes veidu, prezidentūra šajā etapā nevar sniegt komentārus par iznākumu.

Kas attiecas uz EFSA veiktajiem zinātniskajiem pētījumiem, lai noteiktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvas 2002/46/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem I pielikumā uzskaitīto vitamīnu un minerālvielu augstāko drošo daudzumu, Parlaments un Padome Direktīvas 2002/46/EK 5. pantā nolēma, ka šāds daudzums tiek noteikts, pamatojoties uz zinātnisko riska novērtējumu, izmantojot komitejas kontroles procedūru.

Komisija 2006. gadā veica plašu sabiedrisko apspriešanu, lai sagatavotu priekšlikuma projektu. Dalībvalstu un ieinteresēto pušu viedokļi, kuri Komisijai iesniegti, atbildot uz tās diskusiju dokumentu, ir pieejami Komisijas publiskajā tīmekļa vietnē⁽⁶⁾.

Padome saprot, ka Komisija šobrīd izstrādā ietekmes novērtējumu, lai noslēgtu priekšlikuma projektu, kurš tiks iesniegts Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajai komitejai un tad Eiropas Parlamentam un Padomei pārbaudei, kā noteikts 5. panta a) apakšpunktā Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību.

*
* *

Jautājums Nr. 22 (Hans-Peter Martin) (H-0049/10)

Temats: Riska ierobežošana finanšu tirgos

ASV prezidents pieprasa speciālos nodokļus izglābtām bankām, stingrākus noteikumus par obligāciju dividendēm, jaunus noteikumus, lai ierobežotu finanšu iestāžu savā vārdā veiktu tirdzniecību ar finanšu instrumentiem (Eigenhandel, proprietary trading) un pirmām kārtām banku sadrumstalošanu — no vienas puses, parastajiem klientu darījumiem, no otras puses, sevišķi riskantām darbībām investīciju banku darbības nozarē. Šo pasākumu mērķis ir vairs neļaut finanšu vienībām nokļūt "Too Big to Fail" kategorijā.

Kā Padome vērtē šos jaunos ASV valdības centienus regulēt banku nozari? Kādu priekšlikumu plāno izvirzīt Spānijas Padomes Prezidentūra īpašajā augstākā līmeņa sanāksmē, kas tiks rīkota 2010. gada 11. februārī?

Ciktāl Padome, lai izstrādātu un īstenotu banku nozares pārvaldību ES mērogā, saskata nepieciešamību pēc ES ekonomikas pārvaldības?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Godājamais deputāts ir ierosinājis īpaši svarīgu problēmjautājumu.

Prezidents Obama ir pieprasījis Amerikas Savienotajās Valstīs ieviest finanšu atbildības nodevu, šādi mēģinot panākt atbildību par ASV valdības sniegto palīdzību sakarā ar glābšanas pasākumiem krīzes laikā un stiprināt publiskās finanses. Turklāt 2010. gada 21. janvārī prezidents Obama paziņoja par iniciatīvu ierobežot pasākumu apjomu, ko finanšu institūcijas drīkst uzņemties, un aizliegt bankām veikt darbības, kuras sākotnēji uzskatāmas par spekulatīviem riskiem.

⁽⁶⁾ <http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/supplements/>

Tas ir nozīmīgs politisks pasākums saistībā ar pašreizējām G20 un Finanšu stabilitātes padomes debatēm, kurās uzmanība pievērsta regulatīvo un uzraudzības sistēmu labošanai.

Diskusijas attiecībā uz ASV plāniem Padomē vēl nav sākušās jau tāpēc vien, ka tie vēl jākonkretizē ASV administrācijai, jo īpaši ASV Valsts kasei un Kongresam.

Uz šī fona būtu nepiemēroti pārāgri apspriest padomes viedokli par šo jautājumu vai izteikt minējumus par Padomes 11. februāra ārkārtas sanāksmes iespējamo iznākumu. Tomēr Padome ņem vērā nesenās ASV iniciatīvas, kas gan vēl ir agrīnā attīstības stadijā, kā zīmi ASV administrācijas pastiprinātai apņēmībai risināt jautājumus saistībā ar riska uzkrājumiem finanšu sistēmā un tikt galā ar morālo risku. Tomēr jānorāda, ka šīs iniciatīvas veidojušās papildus plašākam regulatīvo instrumentu kopumam, ko šobrīd pārbauda tādas starptautiskas institūcijas kā Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (BCBS), Finanšu stabilitātes padome (FSB) un Starptautiskais Valūtas fonds (SVF). ES aktīvi līdzdarbojas šajās starptautiskajās debatēs, kuru mērķis ir risināt globāla mēroga problēmas, pamatojoties uz kopējiem un saskaņotiem principiem. Šajā saistībā mēs cenšamies panākt risinājumus, ar kuru palīdzību, pirmkārt, tiktu nodrošināta preventīva izvairīšanās no pārmērīga riska uzņemšanās, lai cita starpā risinātu problēmas ar finanšu iestādēm, kuras ir pārāk lielas, lai bankrotētu (Too Big to Fail), vai sistēmisko risku uzkrāšanos noteiktos finanšu tirgos vai āģentos. Pastiprinātu kapitāla prasību vai likviditātes regulējuma izstrādāšana ir daži no risinājumiem, kurus ES pilnīgi atbalsta. No otras puses, ES ir arī apņēmusies veicināt risinājumus, kuri nodrošina, ka finanšu sektors uzņemas daļu no finanšu atjaunošanas izmaksām krīzes gadījumā, t. i., izmantojot privātā sektora krīzes pārvaldības fondus vai apdrošināšanas mehānismus.

Turklāt, kā godājamam deputātam zināms, Padomes pieejā riska ierobežošanai finanšu tirgos uzmanība ir pievērsta arī finanšu uzraudzības struktūras pastiprināšanai. Ņemot vērā ES Finanšu uzraudzības jautājumu augsta līmeņa darba grupas 2009. gada 25. februāra ziņojumu (de Larosière ziņojums), Eiropas Padome vienojās par nepieciešamību uzlabot ES finanšu iestāžu regulēšanu un uzraudzību un secināja, ka rīcības pamatā būs ziņojums no Finanšu uzraudzības jautājumu augsta līmeņa darba grupas, kuru vada Jacques de Larosière.

Komisija secīgi iesniedza piecus priekšlikumus par jauna uzraudzības mehānisma izveidošanu ES, jo īpaši izmantojot makro un mikro līmeņa finanšu uzraudzību, kuras īstenošana turpinās gan Padomē, gan Eiropas Parlamentā. Padome ar nepacietību gaida, ka šā gada sākumā tiks pieņemta finanšu uzraudzības reformu pakete, kura šobrīd tiek apspriesta starp abām mūsu iestādēm, cerot uz vienošanos pirmajā lasījumā.

Jaunais tiesību akts atļautu tikko izveidotajai Eiropas Sistēmisko risku padomei un Eiropas uzraudzības iestādēm paaugstināt risku monitoringu un laikus tos mazināt ar informētākiem un saskaņotākiem uzraudzības pasākumiem.

Turklāt ir izskatīti citi de Larosière ziņojumā izklāstītā rīcības plāna aspekti. Tie ietver jautājumu par atlīdzību priekšlikumā, kuru Komisija iesniedza 2009. gada 13. jūlijā, lai ieviestu grozījumus Kapitāla prasību direktīvā. Šīs direktīvas mērķis, inter alia, ir panākt, lai banku un ieguldījumu firmu vienošanās par atlīdzību tiktu pakļautas pienācīgai uzraudzībai, kas kredītiestādes un ieguldījumu firmas piespiestu izstrādāt tādu atlīdzības politiku, kura atbilstu efektīvai riska pārvaldībai. Decembrī Padome panāca vispārēju pieeju attiecībā uz tekstu, un šobrīd Padome plāno darīt visu iespējamo, lai izstrādātu vienošanos ar Eiropas Parlamentu par šīs direktīvas pieņemšanu iespējami drīzākā laikā.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 23 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0010/10)

Temats: Pasākumi, ar kuriem regulē procedūras un nosacījumus Eiropas pilsoņu likumdošanas iniciatīvu iesniegšanai

Lisabonas līgumā noteikts, ka gadījumā, ja viens miljons ES pilsoņu, kuri kopā pārstāv vairākumu dalībvalstu, nāk klajā ar iniciatīvu, Komisijai var prasīt, lai tā saskaņā ar savām pilnvarām iesniedz attiecīgu priekšlikumu par jautājumu, kura gadījumā šie pilsoņi uzskata, ka līgumu īstenošanai nepieciešams Eiropas Savienības tiesību akts. Eiropas Parlamentam un Padomei regulu veidā un saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru jāpieņem vajadzīgās procedūras un jārada apstākļi pilsoņu iniciatīvu iesniegšanai, tostarp nosakot minimālo dalībvalstu skaitu, kuru jāpārstāv šādu iniciatīvu iesniedzējiem.

Kādus pasākumus un kādu grafiku Komisija apsver to procedūru un apstākļu regulācijai, kas attiecas uz šo likumdošanas iniciatīvas veidu?

Atbilde

Komisija atzinīgi vērtē Eiropas pilsoņu iniciatīvas ieviešanu, kas palielinās Eiropas Savienības pilsoņu viedokļa ietekmi, pievienos jaunu dimensiju Eiropas demokrātijai un papildinās tiesību kopumu, kas attiecas uz Savienības pilsonību.

Ņemot vērā juridiskos, administratīvos un praktiskos jautājumus, ko izraisījusi jaunā Eiropas pilsoņu iniciatīva, kura ieviesta ar Līguma par Eiropas Savienību 11. pantu, un tās nozīmi pilsoņiem, ieinteresētajām pusēm un dalībvalstu valsts iestādēm, Komisija 2009. gada 11. novembrī publicēja Zaļo grāmatu, lai noskaidrotu visu ieinteresēto pušu viedokli par galvenajiem jautājumiem, kas tiks ietverti nākamajā regulā. Līdz 2010. gada 31. janvārim ieinteresētajām pusēm bija jāatbild uz konsultāciju dokumentu. Atbildes uz šo Zaļo grāmatu, kā arī Parlamenta rezolūcija par 2009. gada maijā pieņemto pilsoņu iniciatīvu būs pamats Komisijas regulas priekšlikumam.

Komisija ir pārliecināta, ka Eiropas pilsoņiem pēc iespējas drīzāk jāgūst labums no Eiropas pilsoņu iniciatīvas. Tāpēc tā drīzumā ierosinās regulas priekšlikumu, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 24. pantu. Komisija centīsies, lai regulu būtu iespējams pieņemt līdz pirmā gada beigām pēc Līguma stāšanās spēkā, un tā cer, ka Eiropas Parlaments un Padome atbalstīs šo mērķi.

Jautājums Nr. 24 (Francesco De Angelis) (H-0013/10)

Temats: Diskriminācija dzimuma dēļ dalībvalstu sociālās drošības sistēmās

Ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību konsolidētās versijas X sadaļas 153. pantu, Eiropas Kopienų Tiesas 2008. gada 13. novembra spriedumu, kurā tā ir noteikusi sankcijas Itālijai, un nolīgumus, ko dalībvalstīs šajos mēnešos un gados ir noslēguši sociālie partneri un privātā sektora dalībnieki par pastāvīga darba iegūšanas kritērijiem,

kādus pasākumus plāno veikt Eiropas Komisija, lai novērstu iespēju, ka atsevišķās dalībvalstīs atšķirīgie vīriešu un sieviešu pensionēšanās noteikumi rada diskrimināciju darba vietā dzimuma dēļ?

Atbilde

Eiropas Kopienų Tiesas spriedums, uz kuru atsaucas godājamais deputāts⁽⁷⁾, papildus Līguma par Eiropas Savienības darbību (TFEU) 153. pantam attiecībā uz jebkādu dzimuma diskrimināciju, kas var rasties sakarā ar atšķirībām pensiju piešķiršanā vīriešiem un sievietēm, skar Istituto nazionale della previdenza per i dipendenti dell'amministrazione pubblica (INPDAP) administrēto pensiju shēmu un attiecas uz civildienestā strādājošo ierēdņu un cita personāla pensijām. Saskaņā ar strīdīgajiem noteikumiem aiziešana pensijā tika noteikta 60 gados sievietēm un 65 gados vīriešiem. Savā spriedumā Tiesa apstiprināja, ka darba devēja (kas var būt arī valsts) maksātā pensija bijušajam darbiniekam, pamatojoties uz "darba attiecībām", ir darba samaksa TFEU 153. panta izpratnē. Tādējādi Tiesa apstiprināja, ka civildienesta ierēdņi šajā kontekstā tiek uzskatīti par "darbiniekiem". Tāpēc INPDAP pensiju shēmā, jo īpaši noteikumos par pensionēšanās vecumu, jāievēro vienlīdzīgas attieksmes princips. Šo tiesu praksi Tiesa nesen apstiprināja lietā, kas attiecās uz atšķirību pensionēšanās vecumā Grieķijas ierēdņiem⁽⁸⁾.

Tomēr savā spriedumā lietā Case C-46/07 Tiesa neizskatīja jautājumu par to, kā atšķirības pensiju piešķiršanā sakarā ar atšķirību pensionēšanās vecumā tika novērstas iepriekš.

Lietā C-408/92 un C-28/93⁽⁹⁾ Tiesa konstatēja, ka tiklīdz atklājās, ka pastāv diskriminācija attiecībā uz samaksu, "kamēr nav pieņemti pasākumi par vienlīdzīgas attieksmes īstenošanu shēmā, vienīgais atbilstīgais veids panta izpildīšanai [EK, 141.] ir piešķirt personām no nelabvēlīgākas grupas tās pašas privilēģijas, kādas bauda personas no labvēlīgas grupas".

(7) Lieta C-46/07, Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku, 2008, ECR I-I 51.

(8) 2009. gada 26. marta spriedums lietā C-559/07, Eiropas Kopienų Komisija pret Grieķiju.

(9) Spriedums lietā, C-408/92, Smith, 1994, ECR I-4435, 17. punkts et seq., un C-28/93, van den Akker, 1994, ECR I-4527, 16. punkts et seq.

Tālāk teikts, ka “šā principa [...] piemērošana nozīmē, ka attiecībā uz periodu no 1990. gada 17. maija (Barber sprieduma datums) un 1991. gada 1. jūliju (datums, kurā tika izbeigta diskriminācija) tiesības uz pensiju vīriešiem ir jāapņēma, pamatojoties uz to pašu pensionēšanās vecumu, kāds ir sievietēm”. Ieviestā tiesu prakse apstiprina Tiesas nostāju šajā jautājumā.

Tāpēc Komisija stingri uzrauga, vai Itālijā, ievērojot Tiesas spriedumu, tiek pilnveidoti tiesību akti, un tā attiecīgi rīkosies, ja Itālija vai jebkura cita dalībvalsts ar līdzīgām problēmām neizpildīs šīs prasības.

Attiecībā uz jebkādiem diskriminējošiem līgumiem, kurus dalībvalstīs noslēgušas noteiktas organizācijas un arodbiedrības, kā to norāda godājamais deputāts, tad principā tas, vai šie līgumi atbilst Eiropas tiesību aktiem, ir jānosaka valstu tiesām. Tomēr saskaņā ar TFEU 288. pantu dalībvalstīm ir galīgā atbildība par ES tiesību aktu pareizu transponēšanu un piemērošanu.

*
* *

Jautājums Nr. 25 (Rolandas Paksas) (H-0014/10)

Temats: Cilvēktiesības

Lietuvas parlamenta deputāti ir veikuši parlamentāro izmeklēšanu, kā rezultātā secināts, ka pēc ārvalsts speciālo dienestu iniciatīvas Lietuvā ir izveidotas apriktas telpas gūstekņu turēšanai un ka ar CIP, ASV Centrālo izlūkošanas pārvaldi, saistītas lidmašīnas, kas minētas arī Eiropas Parlamenta veiktajā izmeklēšanā par CIP slepenajiem gūstekņiem Eiropā, vairākas reizes ir pacēlušās un nolaidušās no Lietuvas lidostām. Lietuvas parlamentārā izmeklēšanas komisija arī konstatējusi, ka Lietuvas teritorijā ir nolaidušās citas ar CIP saistītas lidmašīnas, kas nav minētas Eiropas Parlamenta veiktajā izmeklēšanā.

Ņemot vērā jauniegūtos faktus, vai Eiropas Komisija neuzskata, ka pastāv jau pietiekams juridiskais pamats, lai sāktu īpašu izmeklēšanu par Ženēvas konvencijas, Starptautiskās cilvēktiesību hartas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas attiecīgo pantu iespējamo pārkāpšanu un par ārvalsts speciālo dienestu iejaukšanos Lietuvas lietās, kas ir suverēna valsts un Eiropas Savienības dalībvalsts?

Atbilde

Kā Padome daudzkārt ir norādījusi, tā uzskata, ka rīcība, ko sauc par “personu izdošanu ārvalstīm”, kā arī slepena aizturēšana pārkāpj pamattiesības, ko garantē Eiropas Cilvēktiesību konvencija.

Komisija arī vienmēr ir uzsvērusi, ka attiecīgo dalībvalstu ziņā ir sākt vai turpināt visaptverošu, neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu, lai noskaidrotu patiesību. Tikai ar dalībvalstī pieejamiem izmeklēšanas rīkiem un līdzekļiem iespējams noskaidrot visus faktus. Komisijai nav nedz pilnvaru, nedz līdzekļu, lai dalībvalstī noskaidrotu patiesību.

Tāpēc Komisija atzinīgi vērtē Lietuvas izmeklēšanas komitejas veikto darbu, uz ko atsaucas godājamais deputāts.

2009. gada oktobrī par tiesiskumu, brīvību un drošību atbildīgais komisārs uzrakstīja Lietuvas tieslietu ministram vēstuli, kurā viņš pauda Komisijas bažas saistībā ar apsūdzībām un atzinīgi novērtēja paziņojumu par izmeklēšanas sākšanu, ko izdarīja prezidente Grybauskaitē saistībā ar savu vizīti pie Komisijas prezidenta.

Komisija īpaši norāda, ka Lietuvas izmeklēšanas komiteja ir ierosinājusi virkni ieteikumu, lai nodrošinātu stingrāku kontroli pār valsts slepeno dienestu darbībām, un ka tā ir ierosinājusi sākt kriminālizmeklēšanu, lai noskaidrotu turpmākos apstākļus un, iespējams, noteiktu kriminālatbildību. Komisija atzinīgi vērtē izmeklēšanas komitejas darbu attiecībā uz konkrētu ieteikumu sniegšanu, kuros uzmanība pievērsta tam, lai turpmāk tiktu izslēgti šādu incidentu atkārtšanās varbūtība.

*
* *

Jautājums Nr. 26 (Frank Vanhecke) (H-0017/10)

Temats: Eiropas atbalsts Kodolenerģijas pētījumu centram un projektam Myrrha

Kādas ir Komisijas domas par Kodolenerģijas pētījumu centru Molā (Beļģijā) un par šā centra uzsākto slaveno projektu Myrrha? Vai Komisija gatavojas piešķirt finansiālu atbalstu šai iestādei un/vai projektam Myrrha? Ja atbilde ir negatīva, tad kādu iemeslu dēļ? Ja atbilde ir pozitīva — kad tas tiks piešķirts un kāda būs tā summa?

Atbilde

MYRRHA ("Daudzfunkcionāls hibrīda pētniecības reaktors progresīvo tehnoloģiju lietojumam") projekts šobrīd ir SCK/CEN (Studiecentrum voor Kernenergie – Centre d'Etude de l'Energie nucléaire) priekšlikums finansējuma saņemšanai no Beļģijas valdības.

Tādējādi nav plānu šā projekta būvniecības atbalstīšanai no pašreizējās Euratom pamatprogrammas par kodolpētniecības un mācību pasākumiem (Euratom FP7, 2007.–2011. gads), lai gan ierobežotu atbalstu projektam sniedz notiekošais projekts, kas tika atlasīts saistībā ar uzaicinājumu uz konkursu iesniegt priekšlikumus un ko novērtējuši neatkarīgi eksperti. MYRRHA būtu atbalsta infrastruktūra Eiropas Savienības Stratēģiskā enerģijas tehnoloģiju plāna (SET plāna) Eiropas Ilgtspējīgajā kodolenerģētikas industriālajā iniciatīvā. MYRRHA projektu arī šobrīd pārskata Eiropas pētniecības infrastruktūru stratēģiskais forums (ESFRI), un tas tiks iekļauts atjaunotajā ESFRI rīcības plānā 2010. gadam.

*
* *

Jautājums Nr. 27 (Vilija Blinkevičiūtē) (H-0019/10)

Temats: Sociālo standartu minimuma garantēšana ES nolūkā izskaust sociālo atstumtību

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Lēmumu Nr. 1098/2008 (EK)⁽¹⁰⁾ nolemts 2010. gadu pasludināt par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, lai sekmētu Eiropas Savienības cīņu pret sociālo atstumtību. Pamatojoties uz minēto lēmumu, Eiropas Komisija 2008. gada 1. decembrī izstrādāja stratēģisku dokumentu, ar ko Komisija apņemas īstenot Eiropas Savienības galvenās prioritātes nolūkā izskaust nabadzību un sociālo atstumtību.

Pašreiz ap 80 miljoniem eiropiešu dzīvo zem nabadzības līmeņa, mēģinot pārciest ekonomisko un sociālo krīzi. Līdz ar to, kādus pasākumus Komisija plāno veikt, lai visā Eiropas Savienībā īstenotu sociālo standartu minimuma nodrošināšanu kā Eiropas sociālās politikas būtiskāko pasākumu, ar kuru katram ES iedzīvotājam garantē minimālo sociālo pabalstu? Sociālo standartu minimumam jābūt saskaņotam visā Eiropas Savienībā, jo tādējādi tiek uzlabots sociālās aizsardzības līmenis.

Atbilde

Līguma par Eiropas Savienības darbību 153. pants nodrošina juridisko pamatu sociālo standartu minimuma ierosināšanai virknē jomu, bet ne tiesību aktam, ar kuru sasniegt specifiskus mērķus sociālās atstumtības apkarošanai.

Šajā saistībā godājamais deputāts tiek aicināts pievērst uzmanību Komisijas 2008. gada 3. oktobra lēmumam 2008/867/EK par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus⁽¹¹⁾, ko apstiprināja Padome 2008. gada 17. decembrī un Parlaments savā 2009. gada 6. maija Rezolūcijā. Lēmumā izklāstīti kopīgie principi un praktiskās vadlīnijas, lai apvienotu atbilstīgu ienākumu atbalstu, integrējošus darba tirgus un piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem. Tās mērķis ir panākt efektīvu holistisku pieeju cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību.

Šobrīd Komisija iegulda ievērojamas pūles, lai izveidotu aktīvas integrācijas stratēģijas uzraudzības struktūru. Proti, tā sadarbojas ar dalībvalstu pārstāvjiem un Sociālās aizsardzības komiteju, lai noteiktu piemērotu rādītāju kopumu stratēģijas īstenošanas uzraudzībai. Ir apkopota arī informācija par sociālā drošības tīkla funkcionēšanu dalībvalstīs. Kopējā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju 2010. gadam⁽¹²⁾ un tam pievienotajā papilddokumentā⁽¹³⁾ ietverta sadaļa par minimālo ienākumu shēmām nabadzīgiem cilvēkiem darbspējīgā vecumā, norādot kritiskos aspektus valstu sociālās drošības tīklu modeļos, galvenokārt attiecībā uz trūcīgo iedzīvotāju nodrošinājumu un faktu, ka personas, kurām ir tiesības uz sociālās palīdzības pabalstiem, tos nepieprasa. Pašreiz notiek savstarpēja mācīšanās un labas prakses apmaiņa, tostarp projektus un pieredzes apmaiņa saistībā ar aktīvu integrāciju, un šāda prakse tiks turpināta atbilstoši atklātās koordinācijas metodei sociālajā aizsardzībā un sociālajā integrācijā.

⁽¹⁰⁾ OV L 298, 7.11.2008., 20. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 307, 18.11.2008., 11. lpp.

⁽¹²⁾ COM(2010) 25, 5.2.2010

⁽¹³⁾ SEC(2010) 98, 5.2.2010

Komisija cer, ka Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību palielinās izpratni un radīs stimulu nabadzības apkarošanas pasākumiem visā Eiropas Savienībā.

*
* *

Jautājums Nr. 28 (Cristian Dan Preda) (H-0020/10)

Temats: Saistība starp tiesību aktu attiecībā uz "Icesave" un Islandes pienākumiem kā Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstij

Eiropas Komisija paziņojumā presē reaģēja uz Islandes prezidenta lēmumu, norādot, ka "Icesave" afēra tiks izvērtēta saistībā ar atzinumu, kas Komisijai jāsniedz attiecībā uz Kopenhāgenas Eiropadomē 1993. gadā noteiktajiem kritērijiem. Kādā līmenī lēmums rīkot referendumu par tiesību aktu attiecībā uz "Icesave" var ietekmēt novērtējumu par Islandes spējām nodrošināt atbilstmi Kopenhāgenas Eiropadomē pasludinātajiem ekonomiskajiem kritērijiem?

Atbilde

Islandes prezidenta paziņojums saistībā ar referendumu par tiesību aktu attiecībā uz Icesave apliecina problēmas jutīgo raksturu valsts mērogā. Tā ir lieta, par kuru jālemj Islandes iedzīvotājiem. Komisija uzmanīgi vēro situāciju. Tā nevēlas iesaistīties šādās valstiskās debatēs.

Komisija uzskata, ka Icesave vienošanās, t. i., aizdevuma līgumi starp Lielbritāniju, Nīderlandi un Islandi un šo aizdevumu atmaksas noteikumi, ir divpusējs jautājums starp šīm valstīm. Šie līgumi nav saistīti ar Komisijas pilnvarojumu sagatavot atzinumu par Islandes pievienošanās pieteikumu, un tie arī nav tieši saistīti ar Islandes pievienošanās procedūru.

Šobrīd Komisija gatavo atzinumu par Islandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā pēc Padomes pieprasījuma un cenšas nodrošināt, lai tas būtu līdzsvarots, objektīvs un visaptverošs.

Atzinumā tiek novērtēts pievienošanās prasību izpildes līmenis pēc Kopenhāgenas kritērijiem. Šajā saistībā tādi jautājumi kā Icesave un kapitāla kontrole tiks skatīti pēc Islandes spējas piemērot *acquis*. Nepieciešamības gadījumā tiks izdarītas atsauces uz Islandes atbilstību Eiropas Ekonomikas zonai (EEZ) atbilstoši EBTA Uzraudzības iestādes veiktajam novērtējumam. Neatbilstības gadījumā identificētās nepilnības būs jānovērš, lai Islande pilnīgi atbilstu *acquis* pievienošanās datumā.

Komisija šajā saistībā vēlētos uzsvērt, ka atzinumā būs sniegts tikai sākotnējais priekšstats par Islandes *acquis* īstenošanas līmeni. Sīkāku novērtējumu Komisija sniegs pievienošanās procesa vēlākā stadijā, piemēram, izmantojot tā saukto ES *acquis* pārbaudi, tiklīdz Padome būs pieņēmusi lēmumu par pievienošanās sarunu sākšanu.

*
* *

Jautājums Nr. 29 (Mairead McGuinness) (H-0022/10)

Temats: Lidostu drošība ES

Vai, ņemot vērā neizdevušos mēģinājumu uzspriecināt aviokompānijas "Northwest Airlines" lidmašīnu, kas veica reisu no Amsterdamas Shipholas lidostas uz Detroitu, un šokējošo atklājumu, ka pasažieris ir neapzināti ienesis Dublinas reisa lidmašīnas salonā sprāgstvielas, kuras netika atklātas drošības pārbaudes laikā Slovākijas lidostā, Komisija var atkārtoti apliecināt Parlamentam, ka jautājums par lidostu drošību ir prioritārs tās darba kārtībā?

Vai Komisija var turpmāk apstiprināt, ka tā strādā kopā ar dalībvalstīm, lai pārskatītu pašreizējos drošības pasākumus?

Kādas Eiropas līmeņa pamatnostādnes pastāv attiecībā uz tā saucamajām "sprāgstvielu smaržas pārbaudēm" un, vai Komisija tās uzskata par pietiekami stingrām? Vai tā uzskata, ka ir nepieciešami ES noteikumi attiecībā uz visu veidu drošību lidostās?

Kāds ir Komisijas viedoklis par nepieciešamību pēc stingrākiem pasažieru drošības pasākumiem?

Kāds ir Komisijas viedoklis par attēlu tehnoloģijas, kas zināma arī kā ķermeņa skeneri, izmantošanu pasažieru kontrolei?

Atbilde

Komisija uztur pastāvīgu dialogu ar dalībvalstīm, starptautiskajiem partneriem un starptautiskajām organizācijām, lai apmainītos pieredzē par pašreizējiem aviācijas drošības pasākumiem un izstrādātu jaunus pasākumus. Tā vada pastāvīgu regulējošo komiteju, kura nodibināta saskaņā ar ES aviācijas drošības tiesību aktiem un kura rīko periodiskas sanāksmes vairākas reizes gadā⁽¹⁴⁾ un, ja nepieciešams, ad hoc sanāksmes, lai izskatītu neizlemtus jautājumus. Turklāt Komisijai regulāri ir viedokļu apmaiņa ar ieinteresētajām pusēm. Vispārpieņemta prakse ir pašreizējo tiesību aktu atjaunināšana, pamatojoties uz jaunām izstrādēm, un pēdējos gados tā ir notikusi vairākkārt.

ES lidostās var izmantot vienīgi skrīninga iekārtas, kuras norādītas un papildus raksturotas ES tiesību aktos aviācijas drošības jomā. Faktiski skrīninga iekārtām, piemēram, tām, kas paredzētas sprāgstvielu pēdu atklāšanai ("sprāgstvielu smaržas pārbaudēm"), ir jāatbilst sīki izstrādātiem izpildes un ekspluatācijas principiem, ja tas ir iespējams. Lai Eiropas Savienībā panāktu vienotu drošības sistēmu, lidostām ir jāpiemēro kopēji aviācijas drošības pamatstandarti.

Neizdevies teroristu uzbrukums reisā NW 253 uz Detroitu 25. decembrī ir vēl viens apliecinājums draudu realitātei attiecībā uz civilo aviāciju. Komisija dažādos līmeņos piedalās incidenta novērtēšanā un iespējamā jaunas informācijas noskaidrošanā.

Saskaņā ar ES tiesību aktiem ir atļauti stingrāki pasākumi, ko vienpusēji piemēro dažas dalībvalstis. Tomēr Komisija uzskata, ka nepieciešams ilgtspējīgāks jautājuma risināšanas virziens ar kopējiem standartiem ES līmenī. Viens elements varētu būt atļauto iekārtu saraksta papildināšana ar jaunām atklāšanas tehnoloģijām, piemēram, uzlabotu attēlveidošanas tehnoloģiju, ar noteikumu, ka atbilstoši iespējams atrisināt jautājumus saistībā ar veselību, privātumu un datu aizsardzību. Tomēr tikpat nepieciešami ir citi pasākumi, piemēram, likumu uzraudzības dienestu visaptverošā sadarbība un efektīvāka pieejamo datu apmaiņa.

Sīkākai informācijai attiecībā uz iespēju ieviest ķermeņa skenerus atļauto skrīninga tehnoloģiju sarakstā Komisija vēlētos atsaukties uz savu atbildi uz mutisko jautājumu H-0001/10⁽¹⁵⁾.

*
* *

Jautājums Nr. 30 (Anneli Jäätteenmäki) (H-0024/10)

Temats: Jautājuma par atteikšanos no Strasbūras atkārtota izskatīšana, ņemot vērā Lisabonas līgumu

Saskaņā ar Lisabonas līguma 8.b pantu ES pilsoņi var iesniegt Komisijai t. s. pilsoņu iniciatīvu. Ja par šo iniciatīvu ir parakstījušies vismaz viens miljons Savienības pilsoņu, kas pārstāv "ievērojamu dalībvalstu skaitu", Komisijai ir pienākums rīkoties attiecīgajā jautājumā.

Pašreizējā ES Padomes prezidentvalsts Spānija 2010. gada 13. janvāra sanāksmē, kas norisinājās La Granja, ar pārējām ES dalībvalstīm apsprieda ar pilsoņu iniciatīvu saistītus jautājumus. Dalībvalstis vienojās, ka par "ievērojamu dalībvalstu skaitu" uzskatāma trešdaļa ES dalībvalstu, tātad pašreizējā situācijā — deviņas dalībvalstis.

T. s. "vienas atrašanās vietas" iniciatīva, kuras mērķis ir panākt, lai Eiropas Parlamentam būtu tikai viena atrašanās vieta — Brisele, nepārprotami atbilst iepriekš minētajiem kritērijiem (vismaz viens miljons parakstu, kas saņemti no vismaz deviņām dalībvalstīm). Šo iniciatīvu ar savu parakstu jau atbalstījuši vairāk nekā 1,2 miljoni Eiropas pilsoņu. Eiropas Parlamenta pārbraucieni maršrutā Brisele–Strasbūra Eiropas nodokļu maksātājiem ik gadu izmaksā 200 miljonus eiro, un tas ir bezjēdzīgi.

Eiropas Parlamenta Līgumrakstu komiteja joprojām nav noslēgusi „vienas atrašanās vietas” iniciatīvas izskatīšanu. ES iestādēm līgumraksts reiz jau tika iesniegts. Taču toreiz vēl nebija stājies spēkā Lisabonas līgums, un ES iestādes šim līgumrakstam nepievērsa uzmanību. Par traģikomisku faktu var uzskatīt to, ka Eiropas Parlaments nopirka savas ēkas no Strasbūras pilsētas tieši tajā nedēļā, kad tika saņemta šī iniciatīva.

⁽¹⁴⁾ Aviācijas drošību regulējošā komiteja, pamatojoties uz 19. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Regulā (EK) Nr. 300/2008 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2320/2002.

⁽¹⁵⁾ Informācija pieejama vietnē <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

Vai pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Komisija ir iecerējusi pievērsties šai “vienas atrašanās vietas” iniciatīvai?

Kādi ir Komisijas plāni attiecībā uz šo iniciatīvu?

Atbilde

Komisija atzinīgi vērtē Eiropas pilsoņu iniciatīvas ieviešanu, kas palielinās Eiropas Savienības pilsoņu viedokļa ietekmi, pievienos jaunu dimensiju Eiropas demokrātijai un papildinās tiesību kopumu, kas attiecas uz Savienības pilsonību.

Komisija ir pārliecināta, ka Eiropas pilsoņiem pēc iespējas drīzāk jāgūst labums no Eiropas pilsoņu iniciatīvas. Tāpēc tā drīzumā ierosinās regulas priekšlikumu, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 24. pantu. Priekšlikumā tiks ņemti vērā Komisijas 2009. gada novembrī sāktās sabiedriskās apspriešanas rezultāti, lai noskaidrotu dalībvalstu pilsoņu, ieinteresēto personu un valsts amatpersonu viedokli. Komisija centīsies, lai regulu būtu iespējams pieņemt līdz pirmā gada beigām pēc Līguma stāšanās spēkā, un tā cer, ka Eiropas Parlaments un Padome atbalstīs šo mērķi.

Līguma par Eiropas Savienību 11. panta 4. punkta izpratnē ar Eiropas pilsoņu iniciatīvu iespējams aicināt Komisiju iesniegt priekšlikumu tikai tās pilnvaru ietvaros un par jautājumu, kad Līgumu īstenošanas nolūkos ir nepieciešams tiesību akts.

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (TFUE) 341. pantu Savienības iestāžu atrašanās vietu nosaka, dalībvalstu valdībām savstarpēji vienojoties. Eiropas Parlamenta atrašanās vieta ir noteikta jaunajam Līgumam pievienotajā 6. protokolā.

Tāpēc Komisija nav kompetenta īstenot TFUE 341. pantu.

*
* *

Jautājums Nr. 31 (Zigmantas Balčytis) (H-0025/10)

Temats: Projektam “Rail Baltica” paredzēto darbu īstenošana

“Rail Baltica” ir viens no prioritārajiem Eiropas Savienības projektiem, kuru īstenojot, Baltijas valstu iedzīvotājiem būtu lielākas iespējas ceļot un iekļauties ES dzelzceļa kravu pārvadājumu kopējā tirgū. Samazinātos arī Baltijas reģiona izolētība, jo tas ir atdalīts no pārējās Eiropas. Finanšu un ekonomikas krīze ir smagi skārusi Baltijas valstis, tāpēc finansējuma trūkuma dēļ projekta “Rail Baltica” darbi varētu palēnināties, pat apstāties. Lietuva ar Komisijas piekrišanu jau ir pārskatījusi savus šiem darbiem atvēlētos līdzekļus, tos pazeminot. Vai Komisija, ņemot vērā šo valstu grūto finansiālo situāciju, neparedz iespēju palielināt to līdzekļu daļu, kurus Eiropas Savienība piešķir šā projekta finansēšanai no saviem ietaupījumiem?

Atbilde

Godājamam deputātam ir taisnība, norādot uz to, ka pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze ir atstājusi iespaidu uz “Rail Baltica” projektu tāpat kā uz daudziem lieliem infrastruktūras projektiem visās ES dalībvalstīs. Baltijas valstīm ir jāizpilda salīdzināšanas fonda prasības projektiem, kas tiek finansēti Eiropas transporta tīkla (TEN-T) ietvaros, un valsts budžeta ierobežojumu periodā tos nav viegli īstenot. Lietuvā projekta īstenošanai Komisija ir ierosinājusi alternatīvu shēmu, kas, lai gan ir lētāka, kā arī vieglāk un ātrāk īstenojama, tomēr nemazinātu priekšrocības, ko partnervalstīm varētu sniegt pabeigts “Rail Baltica” projekts. Lietuvas varas iestādes 2009. gada decembrī piekrita ierosinātajam projekta grozījumam.

Attiecībā uz to līdzekļu palielināšanu, kuri projektam jau piešķirti saskaņā ar Finanšu perspektīvu 2007.–2013. gadam, Komisija 2010. gadā visaptveroši pārbaudīs visus prioritāros projektus, kuri tiek finansēti TEN-T ietvaros, lai novērtētu progresu un izskatītu problēmas. Tā būs iespējams izvērtēt, vai būtu mērķtiecīgi korigēt pašreizējos izdevumu rādītājus, tostarp tos, kas paredzēti “Rail Baltica” projektam.

*
* *

Jautājums Nr. 32 (Seán Kelly) (H-0028/10)**Temats: Tūrisms — automobiļu nomas tirgus ES**

Pašlaik automobiļu nomas tirgus ES ir sadrumstalots — 27 dalībvalstīs ir spēkā atšķirīgas normatīvās prasības un tarifu struktūras. Tas var ierobežot tūristu pārvietošanos ienesīgo pārrobežu tūrisma tirdzniecības darījumu jomā, un tā rezultātā samazinātos ieņēmumi tūrisma nozarei plašākā mērogā.

Ar pašreizējo tirgus fragmentāciju ir saistītas vairākas problēmas:

Pārāk augsta maksa par automobiļa nodošanu gadījumos, kad automobilis ir saņemts vienā, bet ir jānodod citā dalībvalstī.

Milzīgas tarifu atšķirības vienai un tai pašai transportlīdzekļa klasei kaimiņos esošās dalībvalstīs, pat ja ņem vērā dažādo dzīves dārdzības līmeni.

Ierobežojošas apdrošināšanas polises un atšķirīgi nomas līgumu noteikumi un nosacījumi.

Vai Komisijai ir viedoklis par to, kā varētu sekmēt lielāku tirgus integrāciju šajā nozarē, risinot dažus vai visus iepriekšminētos jautājumus?

Atbilde

Komisija izprot dažādās patērētāju problēmas, kuras izvirzījis godājamais deputāts saistībā ar automobiļu nomu.

Komisija pašreiz aplūko ģeogrāfiskā tirgus segmentācijas problēmu preču un pakalpojumu mazumtirdzniecībā, lai noteiktu tās praktisko nozīmīgumu. Nesenajā Komisijas ziņojumā par pārrobežu elektronisko komerciju ES⁽¹⁶⁾, kā arī 2009. gada oktobrī⁽¹⁷⁾ Komisijas pieņemtajā paziņojumā par to pašu tematu sniegta pirmā šo problēmu analīze, kā arī pasākumi, kurus Komisija paredz veikt to atrisināšanai. Komisija uzskata, ka saskaņoti patērētāju aizsardzības noteikumi Eiropas Savienībā dos iespēju tirgotājiem (tostarp automobiļu nomas uzņēmumiem) noslēgt līgumus ar patērētājiem dažādās dalībvalstīs, izmantojot vienu standartnoteikumu kopumu. Patērētāji savukārt gūs labumu no konkurētspējīgiem pārrobežu piedāvājumiem. Automobiļu nomas tirgū patērētāju tiesību turpmākā saskaņošana varētu izraisīt izmaksu samazināšanos par automobiļu nodošanu atpakaļ.

Šo iemeslu dēļ Komisija ir iesniegusi priekšlikumu direktīvai par patērētāju tiesībām, un tas šobrīd tiek apspriests Padomē un Parlamentā. Priekšlikumā ir pārstrādāti ES patērētāju aizsardzības tiesību aktu galvenie elementi. Tā pamatā ir pilnīgas saskaņošanas princips, kas sakārtos pašreizējo dažādo patērētāju likumu savārstījumu vienotā vienkāršā noteikumu kopumā.

Tomēr pastāv ES tiesību akti, saskaņā ar kuriem tiek risinātas vairākas patērētāju problēmas, ko pieminējis godājamais deputāts. Viņš atsaucas uz dažādu praksi, kas varētu kļūt par cēloni dažādām procedūrām, kuras piemērotu viens un tas pats automobiļu nomas pakalpojumu sniedzējs, pamatojoties uz savu klientu pastāvīgo dzīvesvietu.

Šīs atšķirības īpaši tiek aplūkotas Pakalpojumu direktīvas⁽¹⁸⁾ 20. panta 2. punktā. Saskaņā ar to “dalībvalstis nodrošina to, ka tādi vispārīgi nosacījumi piekļuvei pakalpojumam, kurus pakalpojumu sniedzējs ir darījis pieejamus plašai sabiedrībai, neietver diskriminējošus noteikumus, kas saistīti ar pakalpojumu saņēmēja valstspiederību vai dzīvesvietu”. Šajos noteikumos arī norādīts, ka ne visas atšķirības procedūrās ir aizliegtas, jo atšķirības piekļuves nosacījumos ir atļautas, “ja šādas atšķirības tieši attaisno objektīvi kritēriji”. Kā paskaidrots Pakalpojumu direktīvas 95.atsaucē, objektīvi attaisnojumi varētu būt, piemēram, papildu izmaksas attāluma dēļ vai pakalpojumu sniegšanas tehnisko īpatnību dēļ, vai tās rada papildu riski, kas saistīti ar noteikumu atšķirībām dažādās valstīs.

⁽¹⁶⁾ COM (2009) 283

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=2277&userservice_id=1&request.id=0

⁽¹⁷⁾ Komisijas paziņojums Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par pārrobežu elektronisko komerciju uzņēmumu attiecībās ar patērētājiem ES, COM 2009 557 galīgā redakcija, 22.10.2009.

⁽¹⁸⁾ Direktīva 123/2006/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, OV L 376/36, 27.12.2006.

Dalībvalstīm Pakalpojumu direktīva bija jāīsteno līdz 2009. gada 28. decembrim. Pēc Pakalpojumu direktīvas īstenošanas atbilstoši valstu noteikumiem, ar kuriem tiek īstenots Pakalpojumu direktīvas 20. panta 2. punkts ir jāanalizē automobiļu nomas pakalpojumu sniedzēju rīcība, kas var kļūt par cēloni dažādu procedūru piemērošanai saskaņā ar patērētāju valstspiederību vai dzīvesvietu. Atšķirības procedūru piemērošanā būs likumīgas tikai tad, ja tirgotāji pierādīs, ka tās ir "tieši pamatotas uz objektīviem kritērijiem".

Papildus tam dažās no situācijām, kuras minējis godājamais deputāts, būtiska var būt Direktīva par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽¹⁹⁾. Direktīva par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos attiecas uz standartnoteikumiem, kuri parasti tiek pievienoti līgumam, kas noslēgts starp automobiļu nomas uzņēmumu un patērētāju. Atbilstoši direktīvai, ja līguma noteikumi rada nozīmīgas neatbilstības patērētāju tiesībās un pienākumos, no vienas puses, un pārdevēju un piegādātāju tiesībās un pienākumos, no otras puses, tos uzskata par negodīgiem. Var diskutēt par to, ka apdrošināšanas polišu ierobežojošie līgumnoteikumi ir negodīgi. Līgumā izmantoti negodīgi noteikumi nav patērētājam saistoši.

Turklāt saskaņā ar šo direktīvu tirgotājam ir pienākums izstrādāt un iesniegt savus standartnoteikumus (piemēram, apdrošināšanas polišu noteikumus) vienkāršā un saprotamā valodā. Līgumnoteikumus, kuri neatbilst šīm prasībām, arī varētu uzskatīt par negodīgiem un tādējādi patērētājam nesaistošiem.

*
* *

Jautājums Nr. 33 (Charalampos Angourakis) (H-0029/10)

Temats: Riski, kas saistīti ar veselības aprūpes pārvēršanu par peļņas avotu

Cīņai ar jauno gripas vīrusu veikto pasākumu kontekstā bija skaidri redzami riski, kas saistīti ar politikas stratēģijām, kuras vērstas uz veselības aprūpes un sociālo pakalpojumu pārvēršanu par peļņas avotu. Epidemioloģiskos pētījumos tika izklāstīti izvēlēti dati un problēmas, un tas radīja neskaidrību attiecībā uz jaunās vakcīnas izmantošanu un šaubas par nepieciešamību izziņot pandēmiju. Vēl skaidrāk bija redzams, ka sabiedrības veselības dienestiem trūkst personāla un materiāli tehniskā nodrošinājuma, un jo īpaši skaidri bija redzamas nepilnības primārās veselības aprūpes nozarē.

Kāds ir Komisijas viedoklis par starptautisku farmācijas rūpniecības uzņēmumu rīcību, kas, apdraudēja sabiedrības veselību, cenždamies gūt peļņu?

Atbilde

Komisija vēlētos pateikties godājamam deputātam par šo jautājumu, kas ierosina jautājumus par spiedienu uz veselības aprūpes sistēmu un farmācijas uzņēmumu ietekmi uz sabiedrības veselības politiku, jo īpaši saistībā ar pandēmisko H1N1 gripu.

Nepārtrauktības garantēšana visās veselības aprūpes jomās, kā arī tādu medicīnisko pretpasākumu nodrošināšana kā vakcīnas un pretvīrusu līdzekļi ir neatņemama sastāvdaļa sagatavotības plānošanai gripas pandēmijas gadījumam. Nepieciešamība sagatavoties jebkādai pandēmijai un tad pielāgošanās konkrētās pandēmijas vajadzībām bija grūts uzdevums gan dalībvalstīm, gan ES. Neapšaubāmi pastāv nepieciešamība pēc elastīgas pieejas un sagatavošanās iespējami sliktākajai situācijai. Norādēs par sagatavotību pandēmijas gadījumam Komisija un Eiropas slimību un profilakses centrs (ECDC) uzsvēra nepieciešamību sagatavoties primāriem un sekundāriem veselības aprūpes pakalpojumiem (publiskiem un privātiem) pacientu pieplūdumam.

Uzraudzības dati, ko valstis paziņojušas Eiropas gripas uzraudzības tīklā, rāda, ka pandēmijas laikā saslimšana ar gripu vai akūtām elpošanas ceļu infekcijām neizraisīja tik lielas grūtības valstu primārās aprūpes līmenī, kādas bija, piemēram, pagājušā sezonā saistībā ar sezonālo gripu, lai gan tā sākās agrāk, nekā dalībvalstis bija brīdinātas. Daļēji tas notika tāpēc, ka dalībvalstis bija labi sagatavojušās. Tomēr, kā uzsvērts ECDC riska novērtējumā, negaidīts bija tas, ka varētu būt tāds selektīvs spiediens uz intensīvās aprūpes pakalpojumiem (galvenokārt sakarā ar respiratorām problēmām).

Nesen ir izteikta kritika saistībā ar naudu, kas tika iztērēta pandēmiskās gripas vakcīnu iegādei, kā arī saistībā ar farmācijas nozarei piedēvēto ietekmi sabiedrības veselības politikas veidošanā. Dalībvalstu lēmumi par to, vai iegādāties pandēmiskās gripas vakcīnas un cik daudz vakcīnu iepirkt, ir dalībvalstu kompetencē.

⁽¹⁹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, OV L 95, 21.4.1993.

Komisija netika iesaistīta šajos lēmumos, un Komisija nav arī līdzdalībniece līgumiskajās vienošanās starp dalībvalstīm un pandēmiskās gripas vakcīnu ražotājiem. Pasaules veselības organizācijas (PVO) paziņojums par pandēmiju iniciēja to pastāvošo līgumu izpildi, kuri farmācijas nozarei bija ar dalībvalstīm par pandēmiskās gripas vakcīnu piegādi. PVO vairākkārt ir apstiprinājusi, ka paziņojuma par pandēmiju sagatavošanu neietekmēja centieni gūt peļņu. Komisijai nav arī pamata uzskatīt, ka šādi centieni būtu ietekmējuši dalībvalstu pieņemtos lēmumus. Gluži pretēji, vairākas dalībvalstis lūdza Komisiju izveidot mehānismu, kuru varētu izmantot, lai vienoti iepirktu vakcīnas un tādējādi samazinātu izmaksas. Komisija un divas neatkarīgās Eiropas aģentūras ECDC un Eiropas Zāļu aģentūra ir nodrošinājušas dalībvalstīm ekspertu slēdzienus saistībā ar reglamentējumu un zinātniskiem pētījumiem.

Dalībvalstīm bija ļoti grūts uzdevums, kad tām bija jāpieņem lēmums par to, cik vakcīnu devu iepirkt, nezinot, kāds varētu būt pandēmijas galīgais veids. Laikā, kad dalībvalstis pieņēma šos lēmumus, to primārie apsvērumi bija saistīti ar savu pilsoņu aizsargāšanu pret potenciāli bīstamu pandēmiju labākajā iespējamā veidā. Tāpēc Komisija uzskata, ka nav godīgi spriest par šo lēmumu pamatotību retrospektīvā. Visbeidzot ir jāatceras, ka aptuveni 2500 Eiropas pilsoņu ir miruši no H1N1 gripas un daudzi citi ir bijuši smagi slimi.

*

* *

Jautājums Nr. 34 (Saïd El Khadraoui) (H-0030/10)

Temats: Beļģijas valsts prasījumi par naudas summas atgūšanu no uzņēmuma Belgocontrol

2009. gada 3. novembrī es uzdevu Komisijai rakstisku jautājumu (E-5405/09), vai Beļģijas valsts prasījumi par 31,8 miljonu eiro atgūšanu no neatkarīgā publiskā uzņēmuma Belgocontrol atbilst Kopienas tiesību aktu kopuma prasībām. Komisija 2009. gada 9. decembra atbildē informēja, ka 2009. gada oktobra beigās rakstiski lūgusi Beļģiju sniegt papildu informāciju, lai varētu novērtēt attiecīgā pasākuma likumību. Vai Komisija šajā laika posmā ir jau saņēmusi apmierinošu atbildi no Beļģijas? Ja tas tā ir — vai Komisija, balstoties uz šo atbildi, var izvērtēt atgūšanas prasījumu likumību? Ja atbilde vēl nav saņemta — kādus turpmākus pasākumus Komisija veiks, lai panāktu atbildes ātru saņemšanu?

Atbilde

Līdz šim brīdim Komisija nav saņēmusi atbildi no Beļģijas varas iestādēm uz savu rakstisko lūgumu 2009. gada 27. oktobrī. Tāpēc šajā posmā nav iespējams pieņemt lēmumu par lietas apstākļiem un atbilstību likumam saistībā ar Beļģijas valsts prasījumiem par EUR 31,8 miljonu atgūšanu no Belgocontrol budžeta.

Komisija ļoti uzmanīgi vēro šo lietu. Ja drīzumā netiks saņemta atbilde, Komisija uzņemsies iniciatīvu veikt izmeklēšanu saskaņā ar 16. panta 2. punkta noteikumiem Regulā (EK) Nr. 550/2004 par pakalpojumu sniegšanu. Regula paredz iespēju uzklaut Beļģijas varas iestādes un konsultēties ar Vienotās gaisa telpas komiteju, kurā piedalās dalībvalstu pārstāvji, pirms tāda lēmuma⁽²⁰⁾ pieņemšanas, kas tiks piemērots attiecīgajai dalībvalstij.

*

* *

Jautājums Nr. 35 (Kathleen Van Brempt) (H-0031/10)

Temats: Uzņēmuma “Opel” pārstrukturēšana un tā Antverpenes rūpnīcas slēgšana

2010. gada 21. janvārī uzņēmuma “Opel” vadība paziņoja par savu nodomu pilnībā slēgt rūpnīcu Antverpenē. Šis lēmums atbilst “Opel” pārstrukturēšanas Eiropas plānam. Arī citās valstīs tiek plānota darbinieku skaita samazināšana, bet nekur citur netiek plānots slēgt rūpnīcu. Esmu gandarīta par to, ka 2009. gada rudenī Komisija konsekventi paziņoja, ka dalībvalstu sniegtajam atbalstam visos gadījumos jāatbilst noteikumiem par valsts atbalstu un ka šajā jomā jābūt skaidri noteiktiem ekonomiskiem kritērijiem. Cita starpā tas nozīmē, ka šāds atbalsts nedrīkst būt saistīts ar atsevišķu uzņēmumu neslēgšanas nosacījumu un ka pārstrukturēšanai jānotiek saskaņā ar “GM” iesniegto uzņēmējdarbības plānu. Vai “GM” Komisijai ir iesniedzis šādu uzņēmējdarbības plānu? Ko Komisija var darīt, lai liktu “GM” to iesniegt? Kad Komisija lūgs iespēju pārbaudīt šo plānu? Kā Komisija izskatīs šo plānu, lai pārbaudītu pārstrukturēšanai dalībvalstu piešķirtā atbalsta likumību?

⁽²⁰⁾ OV L 96, 31.3.2004.

Atbilde

2009. gada novembra beigās GM iesniedza Komisijai Opel/ Vauxhall pārstrukturēšanas plāna projektu. Saskaņā ar šobrīd pieejamo informāciju, šķiet, nepastāv norādes par to, ka GM plāna pamatā būtu neekonomiski apsvērumi.

Komisija vēl nav saņēmusi informāciju no dalībvalstīm attiecībā uz to plāniem par valsts palīdzības piešķiršanu GM iesniegtajam Opel/ Vauxhall pārstrukturēšanas plānam. Tomēr Komisija turpinās būt modra, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja tiks iesaistīta valsts palīdzība, Opel/ Vauxhall pārstrukturēšanas pamatā būtu ekonomiski apsvērumi un to neietekmētu ar valsts finansējumu saistīti nekomerciālie apstākļi, proti, lai pārstrukturēšanas pasākumu ģeogrāfisko sadalījumu neizmainītu politiskas prasības.

*
* *

Jautājums Nr. 36 (Olle Schmidt) (H-0032/10)

Temats: Situācija Eritrejā saistībā ar vārda brīvības trūkumu un ieslodzījumā esošajiem žurnālistiem

Eritrejā ieslodzījumā atrodas vairāk žurnālistu nekā Ķīnā, neskatoties uz to, ka šī valsts, kurā ir 5,6 miljoni iedzīvotāju, ir relatīvi neliela. Šo ieslodzīto vidū ir arī zviedru žurnālists un tādējādi arī Eiropas Savienības pilsonis Dawit Isaak, kurš kopš 2001. gada atrodas ieslodzījumā bez notiesāšanas tikai tādēļ, ka viņš īstenojis savas tiesības uz vārda brīvību.

Eiropas Parlamentā janvāra sākumā tika uzdoti jautājumi Baroness Catherine Ashton par situāciju Eritrejā un iespēju izmantot Eiropas finanšu palīdzības mehānismu, lai šo situāciju ietekmētu. Atbildē tika uzsvērts, ka Eiropas finanšu palīdzības mehānisms būtu jāizmanto tā, lai uzraudzītu cilvēktiesību ievērošanu.

Kādā veidā Komisija izmantos Eiropas finanšu palīdzības mehānismu, lai uzraudzītu cilvēktiesību ievērošanu Eritrejā?

Dawit Isaak atrodas ieslodzījumā tikai tādēļ, ka viņš īstenojis savas tiesības uz vārda brīvību, kas ir visu Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesības.

Kā Komisija konkrētajā gadījumā ir paredzējusi rīkoties, lai panāktu Eiropas Savienības pilsoņa Dawit Isaak atbrīvošanu?

Atbilde

Komisija piekrīt jūsu bažām par Dawit Isaak un citu sirdsapziņas gūstekņu likteni Eritrejā un tāpēc regulāri un izmantojot dažādus kanālus ir izvirzījusi šo jautājumu Eritrejas varas iestādēm. Arī prezidentūra pagājušā gada septembrī ES vārdā ir izdevusi publisku paziņojumu par politiskajiem ieslodzītajiem, tostarp žurnālistiem.

Uzklausīšanu laikā Eiropas Parlamentā par ārējām attiecībām atbildīgā viceprezidente atbildē uz jautājumu par Eritreju norādīja, ka svarīgi ir pievienošanās instrumenti ES mērķu un interešu veicināšanai. Tāpēc papildus attīstības programmās iekļautajam dialogam un aizsargpasākumiem Komisija pēta un izmanto katru izdevību, lai risinātu cilvēktiesību jautājumus, izmantojot Eritrejā īstenotās attīstības programmas. Eritrejas valsts ir primāri atbildīga par cilvēktiesību aizsardzību, un Komisija darbojas kopā ar Eritrejas varas iestādēm jomās, kurās šobrīd iespējams panākt progresu, piemēram, attiecībā uz strādnieku tiesībām un tiesu sistēmas uzlabošanu, kā arī vispārīgāk, veicinot un izplatot Eritrejas iedzīvotājiem informāciju par cilvēku pamattiesībām un pamatbrīvībām. Eritrejas situācijā šādas darbības var sniegt rezultātus tikai tad, ja tās īsteno pakāpeniski un pieaugošā veidā.

Komisija apņemas turpināt pētīt jebkurus līdzekļus, lai risinātu pārvaldības un cilvēktiesību jautājumus Eritrejā. Tāpēc ir svarīgi, lai tā varētu uzturēt dialogu par šiem bažas izraisošajiem jautājumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 37 (Catherine Bearder) (H-0034/10)

Temats: Bērnu tirdzniecība un adopcija no Haiti uz Eiropu

Nesenā zemesrīce Haiti jau ir prasījusi simtiem tūkstošu cilvēku dzīvību, bet tiem neskaitāmi daudzajiem bērniem, kas kļuvuši par bāreņiem un palikuši bez uzraudzības, lielākās šausmas, iespējams, vēl tikai nāksies

piedzīvot. ANO Bērnu fonds ir publicējis vairākus ziņojumus par to, ka bērni no Haiti tiek izvesti nelikumīgi vai bez pienācīgiem dokumentiem.

Kādus pasākumus Komisija veic, lai nodrošinātu, ka neviens no šiem bērniem netiek ievests Eiropā un nešķērso tās teritoriju, būdams bērnu tirdzniecības upuris, un ka attiecībā uz tiem bērniem, kas nokļuvuši Eiropā adopcijas rezultātā, ir ievērotas pieņemtās drošības procedūras?

Kādus pasākumus veic Haiti strādājošie Eiropas dienesti, atbalstot Haiti valdības centienus pastiprināt modrību izceļošanas punktos, lai novērstu bērnu nelikumīgu izvešanu no Haiti?

Vairākas ES dalībvalstis jau ir paātrinājušas kārtību par bāreņiem tiesiski atzītu bērnu likumīgai iecelšanai attiecīgajā valstī; ko ir darījusi Komisija, lai sagatavotu kopēju ES nostāju par paātrinātu kārtību bērnu adopcijai no Haiti un novērstu iespēju, ka uz Eiropu tiek izvesti bērni, attiecībā uz kuriem pārbaude vēl nav pienācīgi veikta?

Atbilde

Komisija ir noraizējusies par to bērnu situāciju, kuri pirms zemesrīces bija atšķirti no vecākiem vai atradās alternatīvā aprūpē (bāreņu patversmēs). Bērnu pārdošanas un tirdzniecības novēršanai ir jābūt atbildes pasākumu galvenajai prioritātei.

Tā ir patiesība, kā norādījis ANO Bērnu fonds (UNICEF), ka starpvalstu adopcijas jautājums ir īpaši jutīgs attiecībā uz bērniem, kuri atšķirti no saviem vecākiem un kopienas. Katastrofas radītā situācijā par prioritāti ir jāklūst centieniem pārvietotos bērnus atkalapvienot ar viņa vecākiem vai ģimenes locekļiem. Ir jāizvairās no sasteigtiem un nereglementētiem mēģinājumiem organizēt šāda bērna adopciju uz ārvalstīm.

Turklāt bērnu izvešana bez pienācīgām procedūrām varētu ļaut īstenot cilvēktirdzniecības sliktākās formas — seksuālo izmantošanu vai ekspluatāciju —, un tāpēc tā ir pilnīgi jāaizliedz.

Komisija nav pilnvarota pieņemt individuālus lēmumus par vietējo adopciju. Tomēr saskaņā ar tās rīcībā esošo informāciju, šķiet, ka visus bērnus, kuriem pēc katastrofas tika atļauts iecelt Eiropā saistībā ar starpvalstu adopciju, jau bija adoptējušas Eiropas ģimenes ar Haiti tiesas lēmumu.

Šķiet, tas atbilst UNICEF nostājai, jo UNICEF izpilddirektore Veneman kundze ir izteikusies, ka, ja atbilstības novērtējums vairāku haitiešu bērnu starptautiskajai adopcijai ir ticis pabeigts pirms zemesrīces, tad pastāv neapšaubāmas priekšrocības, lai paātrinātu viņu izceļošanu uz jaunajām mājām.

Divdesmit sešas no 27 ES dalībvalstīm (visas, izņemot Īriju) ir 1993. gada 29. maija Hāgas konvencijas par bērnu aizsardzību un sadarbību starpvalstu adopcijas jautājumos dalībnieces. Šī konvencija nosaka aizsargpasākumus attiecībā uz bērniem un paredz sadarbības sistēmu starp līgumslēdzējām pusēm nelegālas adopcijas un bērnu tirdzniecības novēršanai.

Haiti nav 1993. gada Hāgas konvencijas dalībvalsts. Tomēr 2000. gadā Hāgas konferencē tika pieņemts ieteikums, lai dalībvalstis iespēju robežās piemērotu konvencijas normas un aizsargpasākumus starpvalstu adopcijas nolīgumos, kurus tās gatavo attiecībā uz valstīm, kas vēl nav pievienojušās konvencijai. Vairāk nekā 80 valstis, tostarp gandrīz visas uzņemšanās valstis, ir šīs konvencijas dalībvalstis. Tāpēc pat tad, ja Haiti nav 1993. gada Hāgas konvencijas dalībvalsts, visām uzņemšajām valstīm ir jāpiemēro šīs normas un aizsargpasākumi (tostarp visām ES dalībvalstīm, izņemot Īriju).

Saistībā ar humānās palīdzības pasākumiem ārkārtas situācijās Komisijas Humānās palīdzības ģenerāldirektorāts ir noteicis, ka tā finansējuma piešķiršanas stratēģijā galvenā uzmanība jāpievērš aizsardzības jautājumiem, un cenšas nodrošināt finansiālu atbalstu nevalstiskām organizācijām, starptautiskām aģentūrām un organizācijām un Sarkanā Krusta / Sarkanā Pusmēness biedrībām, kuras strādā bērnu aizsardzības jomā Haiti. Lai gan nav iespējams atbalstīt valdību tieši, visi finansētie pasākumi tiks pilnīgi saskaņoti, izmantojot klastera mehānismu, kuru koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs (OCHA) valdības atbalstam.

*
* *

Jautājums Nr. 38 (Georgios Toussas) (H-0037/10)

Temats: Nogrīmušā ceļojumu kuģa “Sea Diamond” izcelšana

Ceļojumu kuģa “Sea Diamond” vraks vēl aizvien — gandrīz trīs gadus pēc tā nogrīšanas 2007. gada 13. aprīlī — atrodas jūras dzelmē Santorīni ieplakā, piesārņojot jūras vidi un negatīvi ietekmējot ekoloģisko līdzsvaru,

kā arī salas un apkārtnē reģiona iedzīvotāju veselību. Šis vraks ir "toksiska bumba". Saskaņā ar zinātniskiem pētījumiem tas tuvējā apkārtnē rada plašu piesārņojumu mikroskopisku plastmasas šķiedru un augstas toksisku vielu koncentrācijas veidā, kurām piemīt izteikta tendence uz bioakumulāciju. Santorīni iedzīvotāji pieprasa nekavējoties aizvēkt šo "toksisko bumbu" no viņu salas piekrastes ūdeņiem, bet valdība — gan pašreiz pie varas esošās PASOK, gan pirms tam pie varas bijušās Jaunās demokrātijas partijas administrācija — šo prasību ir noraidījusi. Valdības solījumi izcelt vraku no jūras dzelmes ir izrādījušies nenopietni, un kuģniecības kompānija "Hellenic Louis Cruises" pat vēl nav saukta pie atbildības, gluži pretēji — ir saņēmusi kompensāciju USD 55 miljonu apmērā!

Vai Komisija ir tikusi informēta par notikumu attīstību un sasniegto progresu saistībā ar "Sea Diamond" izcelšanu? Kāda ir tās nostāja attiecībā uz Santorīni iedzīvotāju prasībām un pamatotajām sūdzībām?

Atbilde

Komisija atsaucas uz iepriekšējām atbildēm uz jautājumiem H-748/08, E-1944/08 un E-6685/08⁽²¹⁾ un apstiprina, ka tā ir uzmanīgi vērojusi situāciju saistībā ar Sea Diamond vraka atrašanos Santorīni piekrastē, lai nodrošinātu Kopienas tiesību aktu pareizu piemērošanu. Pārbaudījusi piemērojamo tiesību aktu atbilstošos nosacījumus (tas ir, Direktīvu 2004/35/EK⁽²²⁾ par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu, Direktīvu 2000/60/EK⁽²³⁾, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, un Direktīvu 2006/12/EK⁽²⁴⁾ par atkritumiem), Komisija ir secinājusi, ka sakarā ar specifiskiem apstākļiem, nebija iespējams konstatēt atbilstošo nosacījumu pārkāpumu.

Direktīvu 2004/35/EK neattiecas uz šo lietu, jo konkrētā avārija notika pirms direktīvas piemērošanas.

Attiecībā uz iespējamo Direktīvas 2006/12/EK 4. punkta pārkāpumu jāatceras, ka ar šo nosacījumu dalībvalstīm tiek noteikts pienākums nodrošināt, lai atbrīvošanās no atkritumiem notiktu, neapdraudot cilvēku veselību vai vidi, turklāt dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai aizliegtu atkritumu izmešanu, izgāšanu un nekontrolētu apglabāšanu.

Ar 4. pantu dalībvalstīm tiek atļauta rīcības brīvība attiecībā uz veicamiem pasākumiem. Saskaņā ar Eiropas Kopienas tiesas⁽²⁵⁾ praksi faktiskās situācijas pastāvīgums, jo īpaši tad, ja radīts būtisks kaitējums videi ilgstošā laika periodā bez kompetentu iestāžu iejaukšanās, var liecināt, ka dalībvalstis ir pārsniegušas minētā nosacījuma sniegtās rīcības brīvības robežas.

Šādu būtisku kaitējumu videi ilgstošā laika periodā bez kompetentu iestāžu iejaukšanās nebija iespējams konstatēt. No vienas puses, Grieķijas iestādes veica nepieciešamos pasākumus, lai izvairītos no piesārņojuma (pētījumu par piesārņojuma ietekmi, nepārtrauktu ietekmētās zonas monitoringu). No otras puses, Grieķijas jūras pētniecības centra veiktajā pētījumā secināts, ka vraka izraisītā ietekme šobrīd ir nenozīmīga.

Attiecīgi, nav iespējams konstatēt Kopienas vides tiesību aktu pārkāpumu. Tomēr, ja godājamā deputāta rīcībā būtu jauna informācija, kura ļautu konstatēt pārkāpumu (piemēram, nesenī un ticami pētījumi, pamatojoties uz kuriem iespējams pierādīt, ka piesārņojums ir noticis), viņš tiek aicināts to darīt zināmu Komisijai.

Turklāt turpmāk saskaņā ar Direktīvu 2009/20/EK⁽²⁶⁾ par kuģu īpašnieku apdrošināšanu pret jūras prasībām, kura stājās spēkā 2009. gada 29. maijā un kura jātransponē dalībvalstu tiesību aktos līdz 2010. gada 1. janvārim, kuģu īpašniekiem, kuru kuģi brauc zem dalībvalsts karoga vai ieiet dalībvalsts ostā, ir pienākums nokārtot apdrošināšanu, kas sedz jūras prasības, izņemot gadījumus, kad pastāv ierobežojumi saskaņā ar

⁽²¹⁾ Informācija pieejama vietnē <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu, OV L 143, 30.4.2004.

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, OV L 327, 22.12.2000.

⁽²⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīva 2006/12/EK par atkritumiem, OV L 114, 27.4.2006.

⁽²⁵⁾ Šajā saistībā skatīt 1999. gada 9. novembra spriedumu lietā C-365/97, Eiropas Kopienas Komisija pret Itāliju, I-7773. lpp., 66.–68. punkts, un 2000. gada 4. jūlija spriedumu lietā C-387/97, Eiropas Kopienas Komisija pret Grieķiju, I-5047. lpp., 55.–57. punkts.

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/20/EK par kuģu īpašnieku apdrošināšanu pret jūras prasībām, OV L 131, 28.5.2009.

Starptautiskās Jūras organizācijas pieņemto 1976. gada Konvenciju par atbildības ierobežošanu attiecībā uz jūras prasībām, kas grozīta ar 1996. gada protokolu, — šajās prasībās ietvertas tās, kas attiecas uz vraku aizvākšanu.

Komisija turpinās kontrolēt situāciju saistībā ar Sea Diamond vraku.

*
* *

Jautājums Nr. 39 (Pat the Cope Gallagher) (H-0040/10)

Temats: Pārtikas palīdzība - pārstrādāti, konservēti zivju produkti

Pārstrādātos, konservētos zivju produktos ir daudz proteīna, un tos var ilgi uzglabāt. Šādus produktus var piegādāt īsā laikā, un tie arī iepriekš tika izmantoti, lai efektīvi novērstu pārtikas trūkumu ārkārtas situācijās, kas līdzīgas situācijai pēc Haiti zemestrīces.

Vai Komisija pārstrādātus, konservētus zivju produktus iekļāvis pārtikas palīdzībā ārkārtas situācijās? Ja tas tā nav — vai Komisija apsver pārstrādātu, konservētu zivju produktu iekļaušanu ES pārtikas palīdzības sūtījumos tūlītējai palīdzībai Haiti iedzīvotājiem?

Atbilde

Jebkuras humānās krīzes gadījumā, kad nepieciešama pārtikas palīdzība, ES nodrošina skaidru naudu specializētiem projekta īstenošanas partneriem, tostarp ANO Pasaules pārtikas programmai. Tas nozīmē, ka mēs ļaujam ekspertiem pieņemt lēmumu attiecībā uz to, kādas pārtikas preces ir visatbilstošākās konkrētās palīdzības gadījumā.

Šis lēmums jāsaskaņo arī starpagentūru ietvaros, lai koordinētu pārtikas sektora darbību.

Tomēr ES gaida, ka šāda lēmuma pamatā būs apsvērumi, piemēram, uzturvērtība, atbilstība vietējām uztura prasībām, ērta piegāde, uzglabāšana, apstrādāšana un sagatavošana, izmaksas, pietiekamu krājumu pieejamība un krājumu izvietojums krīzes zonas tuvumā.

Tā ir taisnība, ka pārstrādāti, konservēti zivju produkti var būt vērtīgs un ļoti barojošs produkts pārtikas palīdzības paketē.

Dažās ES finansētajās operācijās zivis izdalāmajās pārtikas devās ir iekļāvis īstenošanas partneris, pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem.

Tomēr ir vērts norādīt, ka situācijās, kad nepastāv vietējā vai reģionālā zivju konservu ražošana, to izmaksas un transportēšana bieži padara šo pasākumu neizdevīgu salīdzinājumā ar citām barojošām pārtikas precēm (piemēram, pupām un pākšaugiem).

Reaģējot uz zemestrīci Haiti, ES finansē ANO Pasaules pārtikas programmu tūlītējiem atbildes pasākumiem un plānotajām darbībām nākamajos piecos mēnešos.

Šo atbildes pasākumu pamatā ir tādu pārtikas devu izdalīšana, kuras ir sagatavotas tūlītējai lietošanai un kuras līdzīgā veidā ir nodrošinājuši vairāki ziedotāji. Daļā no tām ietilpst zivju konservi.

Nākamajai operācijas fāzei, kad saņēmēji paši spēs labāk sagatavot savu ēdienu un kad būs iespējams organizēt gatavošanai paredzētu neapstrādātu produktu izdalīšanu lielos apjomos, gaidāms, ka devās atkal iekļaus lētākas vietējās preces (pupas, rīsus un bagātinātus barības maisījumus), kuras joprojām varēs apmierināt iedzīvotāju vajadzību pēc pārtikas ar augstu enerģētisko vērtību un mikroelementiem.

*
* *

Jautājums Nr. 40 (Brian Crowley) (H-0042/10)

Temats: ES stratēģija laika posmam līdz 2020. gadam

Vai Komisija uzskata, ka ES stratēģija laika posmam līdz 2020. gadam kā politikas instruments veicinās pieaugošā bezdarba līmeņa samazināšanu visā Eiropā, jo īpaši attiecībā uz gados jauniem cilvēkiem?

Atbilde

Gaidāmajā Eiropas stratēģijā laika posmam līdz 2020. gadam ir izklāstīts redzējums par konkurētspējīgu, inovatīvu, ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomiku līdz 2020. gadam, un to papildina ierosinājumi par to, kā veiksmīgi īstenot šo redzējumu un kā palielināt nodarbinātību.

Stratēģija aptvers jautājumus saistībā ar augsto un joprojām pieaugošo bezdarba līmeni, jo īpaši jaunu cilvēku vidū, vienlaikus liekot pamatu jaunu izaugsmes avotu izmantošanai un dodot iespēju ES stāties pretī ilgtermiņa izaicinājumiem, piemēram, demogrāfiskām izmaiņām, grūtībām saistībā ar dabas resursiem, energoapgādei un klimata pārmaiņu draudiem. Komisija piekrīt godājamam deputātam, ka jaunajā stratēģijā pastiprināta uzmanība jāpievērš jautājumu risināšanai saistībā ar pieaugošo bezdarba līmeni Eiropā, jo īpaši jaunu cilvēku vidū.

*
* *

Jautājums Nr. 41 (Liam Aylward) (H-0044/10)

Temats: Ierobežojumi šķidrumu pārvadāšanai lidojumos

Ierobežojumi, kas liek pasažieriem, ja viņi ved šķidrumus, gēlus, ziedes, losjonus vai kosmētikas līdzekļus, izmantot 100 ml vai mazāka tilpuma tvertnes, joprojām ļoti apgrūtina ceļošanu un sagādā problēmas gan pasažieriem, gan lidostu operatoriem.

Šo ierobežojumu dēļ bieži rodas garas rindas, tiek zaudēta bagāža un dažreiz tiek zaudēti pirkumi. Pasažieri bieži ir spiesti maksāt augstas cenas par ūdeni un citiem dzērieniem pēc drošības kontroles iziešanas.

Nav šaubu, ka ir nepieciešami efektīvi drošības pasākumi un ka joprojām pirmajā vietā ir pasažieru un aviācijas drošība, tomēr ir nepieciešams pārskatīt pašreizējos ierobežojumus attiecībā uz šķidrumiem, ņemot vērā to, ka šie ierobežojumi pastāv jau vairākus gadus.

Vai Komisija plāno pārskatīt šos noteikumus, un vai ir ierosināts termiņš šo ierobežojumu atvieglošanai? Vai Komisija var sniegt sīkāku informāciju par tehnikas attīstību īpaši saistībā ar šķidrumu drošības kontroli ("skrīningu")?

Atbilde

Kopš 2006. gada augusta ES ir piemērojusi aizliegumu ienest lidaparātos šķidrumus, aerosolus un gēlus⁽²⁷⁾, lai novērstu šķidro sprāgstvielu ienešanu. Šis aizliegums tika apstiprināts globālā līmenī Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas (ICAO) izdotajos ieteikumos, un to piemēro svarīgākie ES aviācijas partneri.

Nesenais incidents saistībā ar reisu NW 253 no Amsterdamas uz Detroitu apstiprināja, ka draudu līmenis civilās aviācijas drošībai joprojām ir augsts. Tādējādi nav pieļaujams, ka tiktu atcelts aizliegums par šķidrumu ienešanu, neieviešot tā vietā citus noteikumus. Tāpēc Komisija ir iesniegusi priekšlikumu atļaut ienest lidaparātos šķidrumus, kuri tikuši pakļauti šķidrumu drošības kontrolei ("skrīningam"). Šajā priekšlikumā, kuru pašreiz izskata Parlaments, ir piedāvāts risinājums attiecībā uz šķidrumu ienešanu lidaparātos, tiklīdz būtu pieejama atbilstoša tehnoloģija šķidrumu drošības kontrolei ("skrīningam").

Priekšlikumā atbalstīta pieeja, ka no 2011. gada 29. aprīļa pasažieriem, kuri ierodas no valstīm ārpus ES un izmanto tranzītlidojumus caur ES lidostām, tiek atļauta šķidrumu ienešana lidaparātos pēc šķidrumu drošības kontroles ("skrīninga") iziešanas. Turklāt ne vēlāk kā no 2013. gada 29. aprīļa ir jāatļauj visu šķidrumu ienešana lidaparātos pasažieriem, kuri izlido no ES lidostām, pēc šķidrumu drošības kontroles ("skrīninga") iziešanas. Lai saglabātu atbilstību ES tiesību aktiem, ir jāpaaugstina izpildes standarti attiecībā uz sprāgstvielu atklāšanas iekārtām.

*
* *

⁽²⁷⁾ 2008. gada 8. augusta Regula (EK) Nr. 820/2008, OV L221, 19.8.2008., ar ko atceļ 2003. gada 4. aprīļa Regulu (EK) Nr. 622/2003, OV L 89, 5.4.2003.

Jautājums Nr. 42 (Laima Liucia Andriekienė) (H-0046/10)**Temats: Banānu nolīguma ietekme uz vietējiem banānu ražotājiem Eiropas Savienībā**

Eiropas Savienība nesen Pasaules Tirdzniecības organizācijā ir panākusi vēsturisku nolīgumu ar Latīņamerikas valstīm par tarifu samazināšanu banānu importam no šā reģiona. Tomēr šis vēsturiskais nolīgums negatīvi ietekmēs pašus ES banānu ražotājus, jo viņiem būs sīvāka konkurence ar Latīņamerikas banānu ražotājiem. Vai Komisija plāno izstrādāt politikas mehānismus, lai aizsargātu Eiropas banānu ražotājus tādās teritorijās kā Kanāriju salas vai Madeira?

Atbilde

Komisija ļoti labi apzinās būtisko ekonomisko un sociālo nozīmi, kāda banānu ražošanai ir Kanāriju salās, Gvadelupā, Martinikā un Madeirā, kuras saskaņā ar Līgumu pieder pie attālākajiem reģioniem un attiecībā uz kurām ir atzīti īpaši trūkumi. Šajā nolūkā Komisija turpina atbalstīt ražošanu un palīdzēt ražotājiem konkurēt.

2006. gadā ES reformēja sava banānu tirgus kopīgo organizāciju. Palīdzībai banānu ražotājiem attālākajos reģionos tā piešķīra dāsnu budžetu, kuru 2007. gada 1. janvārī pārvietoja uz POSEI programmām.

Ar šo reformu tika ieviesta augsta elastīguma pakāpe banānu ražošanas atbalsta pārvaldībā. Dalībvalstis ir uzsākušas atbildību par to kā daļu no POSEI programmām. Reforma ļauj dalībvalstīm noteikt palīdzībai fiksētu gada apjomu atšķirībā no iepriekšējās kompensācijas palīdzības vietā. Tas nozīmē, ka tagad ražotāji var būt pārliecināti par apjomiem, ko viņi saņems.

Kopš reformas ES katru gadu ir ieguldījusi EUR 280 miljonu, lai atbalstītu banānu ražotājus Kanāriju salās, Francijas Antiļās un Madeirā un mazāku ieguldījumu apjomu Azoru salās. Tas atspoguļo 47 % pieaugumu salīdzinājumā ar iepriekšējo gada budžetu, kas laika posmā no 2002. gada līdz 2006. gadam vidēji bija EUR 190 miljonu.

Banānu nozares reformā tika ņemta vērā šādu aspektu iespējamā ietekme uz Eiropas ražotājiem:

- starp dažām Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstīm un ES noslēgti ekonomiskās partnerības nolīgumi, kuri vēl bija jāsteno, jo tie stājās spēkā tikai 2008. gadā, un tas ietvēra piekļuvi banāniem bez muitas nodokļiem/kvotām;

- importa nodokļa samazināšana banāniem no trešām valstīm (Latīņamerikas un Andu Kopienas valstīm), kas bija saskaņota ar Ženēvas nolīgumu par banānu tirdzniecību (GATB) 2009. gada 15. decembrī. Lai gan tas ir agrīns rezultāts Dohas sarunu raundam, šī tarifu samazināšana ir galīgā — tālāku samazinājumu nebūs.

Tādējādi banānu nozares reformā tika ņemta vērā šo starptautisko vienošanos iespējamā ietekme uz Eiropas ražotājiem, un tā tika noslēgta ar budžeta pieaugumu banānu ražotājiem no iepriekš minētajiem attālākajiem reģioniem.

Tāpēc Komisija uzskata, ka atbalsts, kuru banānu ražotāji attālākajos reģionos šobrīd saņem, ir pietiekams, lai tos aizsargātu pret palielinātu konkurenci no trešām valstīm, kuras eksportē banānus uz ES un gūs labumu no banānu importa tarifu pakāpeniska samazinājuma nākamajos septiņos–deviņos gados.

*

* *

Jautājums Nr. 43 (Hans-Peter Martin) (H-0050/10)**Temats: Pasaules Ekonomikas forums Davosā**

No 2010. gada 26. janvāra līdz 31. janvārim Davosā notiek ikgadējā "Pasaules Ekonomikas foruma" sanāksme. Daudzi banku vadītāji jau ir paziņojuši, ka veidos lobiju, vērsoties pret ASV valdības jaunajiem plāniem regulēt banku nozari.

Kāda šajā sakarībā būs Komisijas pārstāvju nostāja "Pasaules Ekonomikas foruma" sanāksmē?

Cik daudzus pārstāvjus no kurām jomām Komisija nosūta uz šo ekonomikas augstākā līmeņa sanāksmi, un kuros pasākumos viņi piedalīsies?

Cik lielas ir Komisijas izmaksas par piedalīšanos šajā pasākumā?

Atbilde

1. Komisija piekrist prezidentam Obama izvirzīto ideju pamatā esošajiem mērķiem, proti, risināt jautājumus saistībā ar sistēmiski nozīmīgo finanšu iestāžu radīto risku. Lai risinātu šo lietu, Komisija izskata pasākumu paketi, kas paredzēta, lai veicinātu iestāžu savstarpējo saistību un labāku krīzes pārvaldības struktūru, tostarp agrīnas intervences un uzraudzītājiem nepieciešamo noregulējuma instrumentu ieviešanu, kā arī elastīgāku atvasinājumu tirgu radīšanu. Tās pamatā ir veiktie un joprojām apspriestie pasākumi, lai uzlabotu banku kapitāla prasību kvalitāti, jo īpaši attiecībā uz tirdzniecības portfeļu operācijām un riska darījumu sekjuritizācijas produktiem. Komisijas ierosinātajā jaunajā uzraudzības sistēmā, kuru pašreiz apspriež Parlaments, tiek noteikts standarts makroekonomisko risku identificēšanai, kā arī nodrošināts, lai tiktu izveidota efektīva, pastāvīga un vienota to banku uzraudzība, kas darbojas Eiropā.

Šobrīd Komisija gaida tālāku informāciju par prezidentam Obama priekšlikumiem. Nākamajā ECOFIN sanāksmē ir paredzēts apspriest jautājumu par sistēmiski nozīmīgām finanšu iestādēm. Prezidentam Obama izteiktos ierosinājumus Komisija apspriedīs ar citiem starptautiskajiem partneriem G20 tikšanās laikā, ar Finanšu stabilitātes padomi un ar Bāzeles komiteju. Komisija joprojām atbalsta tādu reformu procesu, kur iesaistās starptautiskie partneris un kas sniedz loģisku atrisinājumu globālajos finanšu tirgos.

2. Pasaules Ekonomikas forumā Komisiju pārstāvēja trīs komisāri, viens izraudzītais komisārs un astoņas amatpersonas no dažādiem ieinteresētajiem dienestiem. Šo komandējumu kopējās izmaksas ir EUR 20 590,22.

*
* *

Jautājums Nr. 44 (Ryszard Czarnecki) (H-0051/10)

Temats: Poļu mazākumtautības tiesību pārkāpumi Baltkrievijā

Vai Komisija plāno kādus pasākumus, lai vērstos pret poļu mazākumtautības tiesību pārkāpumiem Baltkrievijā, kad Baltkrievijas Poļu biedrībai tika mēģināts uzspiest jaunu vadību un atņemt šai organizācijai piederošo īpašumu?

Atbilde

Paldies par jūsu mutisko jautājumu saistībā ar poļu mazākumtautības tiesību pārkāpumiem Baltkrievijā.

Eiropas Komisiju uztrauc nepārtrauktā asociāciju brīvības ierobežošana Baltkrievijā kopumā un īpaši attiecībā uz Baltkrievijas demokrātisko Poļu biedrību.

Starp citām lietām demokrātijas kvalitāte valstī tiek mērīta pēc tā, kā tās iestādes attiecas pret mazākumtautībām.

Baltkrievijas iestāžu darbības, mēģinot uzspiest jaunu vadību Poļu biedrībai un pārņemt tās īpašumu, ir pretrunā Austrumu partnerības samita deklarācijai, kuru Baltkrievija parakstīja 2009. gada 7. maijā Prāgā.

Mēs aicinām Baltkrieviju atturēties no šādām darbībām. Mēs arī atgādinām Baltkrievijai par mūsu piedāvājumu veikt pasākumus attiecībā uz mūsu līgumattiecību aktualizēšanu, ja tiks panākts progress piecās galvenajās jomās:

nodrošināt, lai nebūtu politiski motivētu apcietināšanas gadījumu;

reformēt vēlēšanu tiesību aktus atbilstoši Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) / Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību biroja (ODIHR) ieteikumiem;

liberalizēt mediju vidi, nodrošināt pulcēšanās un asociāciju brīvību;

uzlabot darba apstākļus, kā arī tiesisko un regulējošo pamatu nevalstiskām organizācijām un cilvēktiesību aktīvistiem;

paziņot moratoriju un atcelt nāvessodu.

*
* *